

تو زنا بود هر که دانم بود

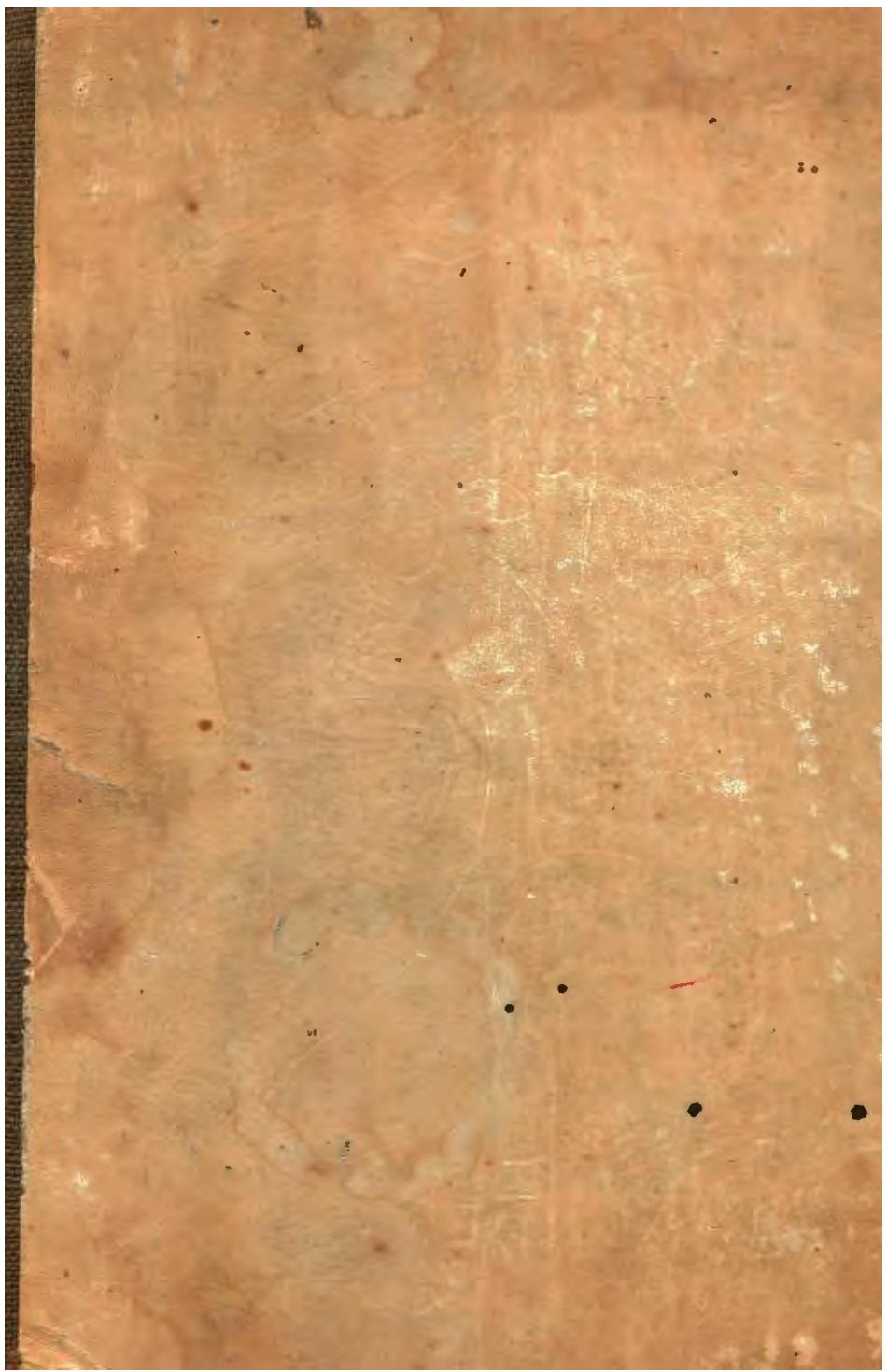
وزارت فرهنگ
کتابششم ابتدائی
پیغمبران

بهادر تمام کشور ۲۵ ریال

حقچاپ محفوظ

۱۳۲۴

سکتا بفردوشی چاچانچان

626

تو زابو ده سرکه دا زابو

کتابہ ششم سپران

وزارت فرهنگ

حق پاپ مخنوط

کتابہ بفروشی چاچانہ علی

جایخانہ شرکت مطبوعات

بِنَامِ حَنْدَ وَمَذْجَانَ آفَرِين

آفرین (۱) - پوزش (۲) - ادمیم (۳) - خوان بُلما - سیمرغ (۴) - قاف - صلب

بِنَامِ حَنْدَ وَمَذْجَانَ آفَرِين	حَكِيمٌ سخن در زبان آفرین
خَدَا وَنَدْجَشَنْدَه وَدَسْتِگَيْر	کَرِيمٌ خَطَا بَخْشٌ پُوزْشٌ نَزِير
عَزِيزِي کَه هَر كَرْدَر شَهْرَتَهْ	بَهْرَد کَه شَدَهْ سَيْحَ عَزَّتْ نَيَافَتْ
سَرِپَادَهْ شَهْ نَگَرْدَنْفَهْ	بَدْرَگَاهٌ او بَرْزَمِينْ نَيَازْ
اَدِيمَ زَمِينْ سَفَرَهْ عَامَ اَدَتْ	بَرِينْ خَوانِ يَعْمَاهْ دَشْمَنْ چَدَتْ
پَسْتَار اَمَرَسْشَهْ چَيزِوْ كَسْ	بَنِي آَدمَ وَمَرْغَ وَمُورَوْكَسْ
چَانِ پَسْنِ خَوانِ كَرمَ كَسْتَرَهْ	كَسِيمَغَ در قَافَ قَمَتْ خَورَهْ
طِيفَ كَرمَ كَسْتَرَهْ كَارَسَازْ	كَه دَارَاهِي خَلَقَهْ اَسَتْ دَانَاهِي رَاهْ
بَدْرَگَاهِ لَطفَ وَبَرْزَكِيَشْ بَرْ	بَزْرَگَيِ خَسَادَهْ بَزْرَگَيِ زَسَرْ
بَسْرَار نَكْفَهْ لَطفَشِ خَسِيرْ	بَاسْرَار نَكْفَهْ لَطفَشِ خَسِيرْ
نَمَبرَ حَرْفَ او جَاهِي انْجَشتْ كَسْ	نَمَبرَ حَرْفَ او جَاهِي انْجَشتْ كَسْ
نَهْدَلَعَلْ وَپَيْروزَهْ دَصْلَبَنْكَ	كَلْ دَلَلْ دَرْسَاخَ فَيْرَوْزَهْ نَكَ

۱- آفرین = آفرینده ۲- پوزش = خدر ۳- ادمیم = سفره چری ۴- سیمرغ = نام مرغی خاله (سدی)

با مرش و جود از عدم نقض بست
که دامد جزا و گردن از نیست بست
مناجات

ملکا دلک (۱۵)، فصل (۲۴) - شنا - بری (۱۶)، لکلاز (۲۶) - شبہ (۲۵) و هم

ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدا اینی	زوم جسم بجهان و که تو ام را همانی
بهه در کاه تو جو یم بهه از فضل تو پویم	بهه تو حید تو گویم که بتو حید سهنه
تو ناینده فضلى تو سرا و ارتقا	تو بحکمی تو علیمی تو کرمی تو حیی
بری از زخم و گدازی بری از در دنیا یاری	بری از زخم و گدازی بری از زخم چرا
نمیان و صفت تو گفتن که تو در فهم بخوبی	نمیان شبه تو حقتن که تو در بهم بخوبی
بهه نوری و سروری بهه جودی و سخا	بهه عرقی و جبلایی بهه علمی و نقشی
لب و دم ان سخا ای بهه تو حید تو گویم	گمراحتش و زخم بودش و بی رهای
۱- پادشاه - خداوند - ۲- احسان - ۳- برتری و فضله و فی - ۴- پاک و نژاد - ۵- بوزد - ۶-	(سخا)

فایده همکاری

مرغزار - کسن - کمین - نجتی - مصر - (اصرار) - گزاردن حقن - بهشتی - جوانمردی - گره - جلد

گذریان - فراق - نخاپوی - درین داشتن - در آشنا - پری - جادو - مستظم

زاغی و مرغسته اری بر درختی کمن خانه داشت . روزی بر آن درخت نشست

بود و پچپ وز است مینگریست ناگاه و صیادی را دید و امی برگردان با
 جامه ای درشت و عصانی درشت روی بهان درخت نماد و زانع نزدید
 و با خود گفت نمی انم این مرد ضد من دارد یا فضد و یکری بستر آنگه در
 جایی بانم تا قصد او بدانم . صیاد پیش آمد و دام بکسر ز داده بفیضان
 و در کمین نشست ساعتی گذشت ناگاه و قوچی از کبوتران رسیدند . پس
 ایشان کبوتری بود طوقدار که اورا طوقی بخواهند و کبوتران هسم د
 متابعت او بیودند . همینکه دانه هارا دیدند فرود آمدند و یکی در دام
 گرفتار شدند . طوقی رئیس ایشان نگمین شد اما صیاد شاد گشت و
 شافت تا ایشان را بگیرد . کبوتران دست و پا میزدند و هر یکی در خاص
 خود میکوشیدند طوقی گفت یاران باید بهم در خلاص یکدیگر کبوشیم
 و رهانی دوستان را برهانی خود مقدم شمیم . چاره کار نیست که
 همزور شویم و دام را از جای بلند کشیم و بپرواز آئیم . کبوتران چنین کنند
 دوام را برداشتند و بهوار قتله . صیاد باین امید که آخوند میگانند
 و می افتدند در پی ایشان رو اند شد زانع با خود اندیشید که دنیا ایشان
 یروم و معلوم کنم که کارشان بکجایی انجام ده من هسم از این اتفاقه برآی

آبند و خویش درسی خواهیم آموخت طوفی دید که صسیاً دهنوز در پی ایشان
 روان است بیاران گفت این میثمرم در گرفتار ساختن ما مضر است و
 تا از چشم او نماید نشویم ول از مابرن سیکنده . در این نزدیکی آبادی است
 و موشی زیرک نام از دوستان من در آنجا مسکن دارد مصلحت آنست
 که بدان آبادی رویم تا از نظر او پنهان شویم و از نام نمید شود و بازگرد و
 و من از زیرک خواستار شوم که بند نمایی مارا ببرد . کبوتران سخن او را پر فتنه
 و بجانب آبادی روی آوردم صسیاً دنمید بازگشت اما از سخن همچنان در
 پی ایشان میرفت تا بیند آخونه چونه از دام رهائی می یابد . طوفی بیاران
 بمسکن زیرک رسید کبوتران گفت فرو د آئید جبله فرو د آمدند . طوفی
 زیرک را آواز داد زیرک گفت کیست ؟ کبوتر نام خود گفت موش او را شخت
 و بشتاب از سوراخ ببردن آمد چون او را در بند دید خست غماک شد و نخنی گزست
 و گفت ای دوست غریز و رفیق موافق ترا در این رنج که انگذگفت حرص
 خورد نی و طبع دانه مارا بدین بلا گرفتار ساخت . موش بچالا کی ببریدن بند نمای
 او مشغول شد . طوفی گفت نخست بند نمای بیاران مرآگشایی . زیرک اتفاقی
 بسخن او نکرد و دوباره گفت ای دوست شفقت نخست بند بیارانم را گشایی . موش

گفت مگر جان خود را دوست نمی‌داری گفت مران باید ملامت کرد زیرا ریاست این
کبوتران را من بعده گرفته ام و ایشان بر من حقی دارد و من باید حق ایشان را
گزارم از من فسخ بازداری کردند و به پشتی ایشان از دوست صیاد بجهنم اونک
اگر از کشادن گره های بند من آغاز کنی بیم آن می‌رود که در اشایی کار خسته و
مول شوی و بعضی از یارانم در بند باشد اما اگر من در بند باشم هر چند که
خسته باشی دوست خود را در بند خواهی گذارد . چون در هنگام بلا بایاران
شرکت بوده است در وقت خلاص هم باید موافقت باشد . موش بر هفت و
وفای او آفرین گفت و بجده و رعبت بند های ایشان بگشاد و طوقی و یارش
سلامت بازگشته .

تران چون هنر موش را دید برد دوستی او غبیت نموده با خود گفت تو اندبود که روی
چون کبوتران بدام بلا فستم و در آن حالت پنین دوستی نیاز مند خواهیم بود
پس نزدیک سوراخ موش رفت و اور آآ و از داد موش پرسید که کیست ؟
گفت منم موش گفت چه میخواهی گفت من جوانمردی و وفا داری ترا در باره کبوتران
دیده و ثمره دوستی را و نسنه و آمده ام تا خود را ز جبله یاران تو گردانم .
موش گفت میان من و تو هرگز رشته دوستی محکم نتواند شد چه من طعمه تو ام و از

ییم تو آسوده نتوانم زنیست . زان گفت نیکو چندیش که مراد را ذیت تو چه فاید
و از خودن تو چه سیری باشد . آماز دوستی تو مرابه از خاکده است من از
حاشی دور آمده ام و از جو اندی تو دور است که مراد دوستی خود محروم
هاری و نویید بازگردانی . موش قویل گشت و از سوراخ بیرون آمد از
قانع احوال پرسی کرد و اوراد کنار گرفت و هر دو بدیدار یکدیگر شاد شدند
چون روزی چند گذشت بزان گفت چنانکه می بینی این مکان بسیار چهار
دباره اوت است چه خوب یشد اگر اهل و فس زمان را هم می آوردی
و یکباره در اینجا میاندی زان گفت بی جانی دلگشاپس و در خوشی آن سخنی
نمایم لیکن در فلانجا می یهم مرغزاری است خرم و اطراف آن پر شکوفه
و کل خزان سنگ پشتی از دوستان من یهم آنجا وطن دارد و طعمه ن
در آن حوالی بسیار باقی می شود و دیگر اینکه اینجا راه آمود شد که زیان است و
ممکن است با آسیبی بر سانند مصلحت آنست که بدانجا رودم و در نعمت و فراوانی
و امن و آسایش زندگانی کنیم . موش دعوت زان را پذیرفت پنجه
دوم موش را گرفت و روی بمحضه نخدا و چون در آنجا رسیدند سنگ پشت
ایشان را وید و در آب رفت زان آبسته موش را از جواب زمین آورد و

منک پشت را آواز داد منک پشت بیرون آمد و خوشحالیها کرد و پرسید از
اچجا میانی و حال چیت؟ زانع قصه خویش و گبوتران و گرفواری ایشان
و جوانمردی موش را در آزاد کردن ایشان از بند نام بازگفت. «
منک پشت چون قصه مردانگی موش را شنید گفت بخت ام را با چین
و دوستی بدین جای رسانیده است.»

در این اثنا آهولی از دور دوان دوان پسید اشد لجان بردنگ که صیادی
در پی او هست منک پشت در آب جلت زانع برداخت پرید و موش بورخ
خرنید آهوبخار آب آمد و آند کی آب خود و هراسان بایستاد و بچپ و
راست عینکریست. زانع چون حال آهوبدان را دید بروازفت و
بنگریست تا بیند کسی در پی او می آید بجهه جانب چشم انداخت کسی امید
منک پشت را آواز داد تا بیرون آمد و موش هم حاضر شد منک پشت که
هراس آهورا دید پرسید حال چیت و از کجا میانی؟ آهوكفت مد تی در
این صحرا آسوده بچرا مشغول بودم امروز پیشه‌ی را دیدم پذاشتم صیاد
است بایچا گریختم منک پشت گفت متوجه که صیاد تا کنون بدین مکان نیاده
است و ما دوستی خویش را در حق تو در بین نمیداریم. آهوبهشتی ایشان

رغبت خود در مرغزاری نزدیک اقامت کرد. گوشی بود که هر روز در آنجا
جمع میشدند و بازی میکردند و سرگذشت میگشتد. روزی زانع و موش
و سنگ پشت مانند روزنامی دیگر در همان گوش جمع شدند و ساعتی باستن
آهون شدند. آهون نیامد نگران شدند و زانع گفتند برچوا پرواز کرده و در جوا
بگیری ما از آهون شری بست یاده. زانع بر بیوارفت آهورا در دامی گرفتار
وید. بازآمد و بیاران گفت زانع و سنگ پشت بموش گفتند در این پیش آمد
از ما کاری ساخته نیست و بجز تو امید نتوان داشت شتاب کن بلکه تو کاری
انجام دهی موش لعجه تمام پیش آهورفت و گفت ای برادر حسکونه بین
وام گرفتار آمدی؟ هنوز جواب نشیده بود که سنگ پشت رسید آهوفت
ای برادر آمدن تو اینجا بر من و شوارتر از این بلاست چاکر صیایا و باید
دو موش بندهای مرابیده باشد من بچالا کی از نظر او پنهان خواهم شد. زانع
هم پرسد و موش در سوراخ میرود اما تونه تاب مقاومت داری و نه پایی گزین
چرا خود را برخ افکنده. سنگ پشت گفت چکونه میتوانستم که نیایم و دست
خود را هنگام بلا تناکدازرم. زندگانی که در فسح اق دوستان بگذرد چلدت
دارد؟ سنگ پشت هنوز در این سخن بود که صیایا دازد و پر بدید آمد و موش

از بریدن بند نا فارغ شده بود آهوجخت وزاغ بپرید و موش در سوراخ شد.
صیاد بر سرید و چون دام آهوجردید دید تجیر بچپ و راست بگریست نظرش
نگک پشت افتد او را گرفت و ملکم بست و در توبره انداخت و روی بردا
نمود. باران نگک پشت بجمع شدند و از حال او جو یاگشته ملعوان شد که
بدست صیاد گرفتار شده است زار بیا کردن و تینها چشیدند و بر جخت بد خوش
نفرینها فرستادند. زاغ و آهوجستند زاری و ناله باحال نگک پشت سوی
ذار و بهتر آنست که جدایی بسیند یشم و اورا خلاص دهیم. موش باهو
گفت تدبیر این است که تو خود را برگزد ر صیاد بیکلنی و چون مجروه حی نشان
دهی زاغ بهم بر تو افتد لی نگک بجانب تو میل کند و نگک پشت را با تو بره
بر زمین گذازد و روی بتو آرد چون نزدیک تور سد لخان لخان از پیش او
فرار کن لیکن بدان گونه که از رسیدن بتو تمیز نگردد و بچنان از پی تو بیا
در اشنازی این حال من بر سر تو بره میردم و امید چنان دارم که شما هنوز در
لخاچوی باشید که من بند نای نگک پشت را برید و باشم. چنین کردن صیاد
در طلب آهوما نموده شد چون بازآمد بند نای تو بر در ابریده و نگک پشت را

در قته دید و از شاهد آن حالات عجیب سخت بر سید و با خود گفت اینجا زمین
دو پریان و جادوان است زو و باز باید گشت و تجھیل روی بخانه خویش نماد
ترانع و موش و آهو و نگک پشت بالتفاق میکن خویش بازگشته و از آن
پس دیگر نه دست بلاید امن ایشان رسید و نه چشم مد با سودگی حاطرا ایشان
آیینه رسانید. عیش ایشان هر روز خرم تر و احوال منقطعه تر بود
۱- پرسش - چند که کبوتران بدایم افتد؟ - چکونه از دام خلاص یافته‌ند؟ - چرا زن
خواست باشند دوست نمود؟ - پس از گذگد دوست شدند چگاه فشنده؟ - چکونه با آهو آشنازی یافته‌ند
برای بخات آهو زانع و موش و نگک پشت چگردند؟ - نگک پشت چکونه از تو بره صیاد رانی باشد
عقلت اینکه کبوتران از بند بلا جسته چه بود؟ - خلاص دیگران و آهو و نگک پشت نبچهلت بود؟ -
نموده طاعت از زمین و همکاری با دستان چیست؟ - طوقی کبوتران چگفت؟ - و از زیر گویق که
موش بندنای او را میبرد چه تفاوت نداشت؟ - زانع و موش و نگک پشت برای رانی آهو چکونه همکاری
گردند؟ - درازد کردن نگک پشت، زانع و موش و آهو چکونه همکاری گردند؟ - خنان گویند همکاری
یعنی چه؟ - شما در منزل چکونه نیستوند با پدر و مادر خود همکاری کنند؟ - در دستان نببرو ناظم
چکونه نیستوند همکاری کنند؟ -
بازگویی حکایت - این حکایت را بچند فرمت میتوان تفہیم کرد و موضوع فرمت چیست؟ و مطلب

هر قنعت ایکی از شاگردان برای بحکامان خود گوید.

انشاء - فایده هنکاری چیست، در ضمن فضه ای (مانند تجارت با)، شرح دهد

چگونه و یکران را یار و هنکار خویش تو ان کرد

بنخاه - فوج - رفاه

شخصی از مردم نیویورک مدیر شعبه فروش در یکی از بناهای بزرگ آتو میل.
 مازی بود فوجی از فروشنده‌گان نامید و پریشان خال در زیر دست خود داشت
 بایستی نشاط و شوق را در همه این جوانان ایجاد کند بهم را در تالاری گرد آورد
 و خواهش کرد که بی پروا مطالب خود را با او اطمینان گرفته هر چه میخواهد و از این
 تقاضا داردند بی روز بایستی گویند تا بقدرتی که میتواند در فاه آنها بگوش
 هر کسی تقاضائی کرد بعد از ختم گفتگو مدیر بکار گردن گفت بسیار خوب اگر
 گوئید بیسم که من از شما چه انتظاری باید داشته باشم به کان فرید ببر
 آوردنند: کار درست، پشت کار، خوش بینی، هنکاری، هشت تا
 دو ساعت کار با نشاط در روز! مدیر بدتر بیچه این پاسخ را بر لوحی ثبت کرد
 نتیجه این گفتگو این شد که هشت نشاط و شوق و امید کار گران دو
 برابر ساخته کشند و کالا هم دو چندان بفروش رسید و هر روز بقدر

محصول و فروش افزوده گشت.

آرزوی میر گفت : کارگران با من پیمان حضایی بستند تازمانی کن
پیمان خود عمل کنم آنها هم بعد خود و فاختا هست کرد ہمینقدر کافی بود که
من آنها را جمع کنم و با آنها مشورت نمایم و خود را با آنها انجام دزد
گردانم تا بستیجها ای که میخواهیم برسم

۱- پرسش - میر معاذہ فروشنده کان ابچه مخصوص در نالا را کرو آورده ؟ - آنها چگفت ؟ - چه
جو اب شنید ؟ - نیچه گفت گوی آنها چه ؟ - همکاری یعنی چه ؟ - چه قاید و داروه ؟ - افراد بک خواود چه چکو
باهم همکاری میکنند ؟ - شاگردان یک کلاس و بستان چکونه میتوانند با یکدیگر همکاری کنند ؟ - چه شما
که و بستان با مردم همکاری میکنند ؟ - شاچکونه میتوانند هنگام بازی با فیغان خود همکاری کنند ؟ -

۲- این کلمات را معنی کنید و هر یکی اور جمله ای بجا برید : شوق ، نشوین - شور ، مشورت ، شوری
(مجلن شوری ؟) طلب ، طالب ، مطلوب

۳- انشا، ۱- افراد بک خواود چه گونه باهم همکاری میکنند و نیچه آن چیست ؟
۲- هنگام بازی اگر میخواهید بحریف خود غلبه کنید باز فیغان خود با همکاری نیاز

بدن انسان

بدن انسان و سایر حیوانات پتاندار از دو قسمت نرم و سخت درست شده است

قیمت نرم پوست و گوشت و رگ و پی است

قیمت سخت استخوان است که قیمت نرم را نگاه میدارد بواسطه همین استخوان

است که انسان و حیوان میتواند راه بروند بشنید و برخیزد

استخوان دو ماوو دارد

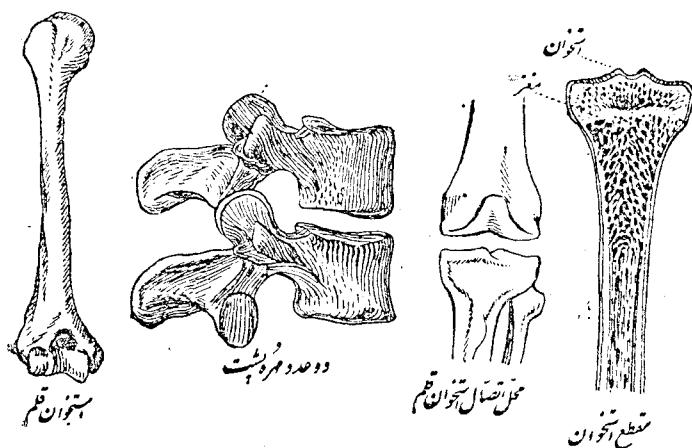
یکی ماده سخت یکی دیگر ماده ای نرم و چرب که زنگ آن بایل بزرگی است:

در میان ماده اول قراردارد

ماده سخت را استخوان و ماده نرم را مغز میگویند.

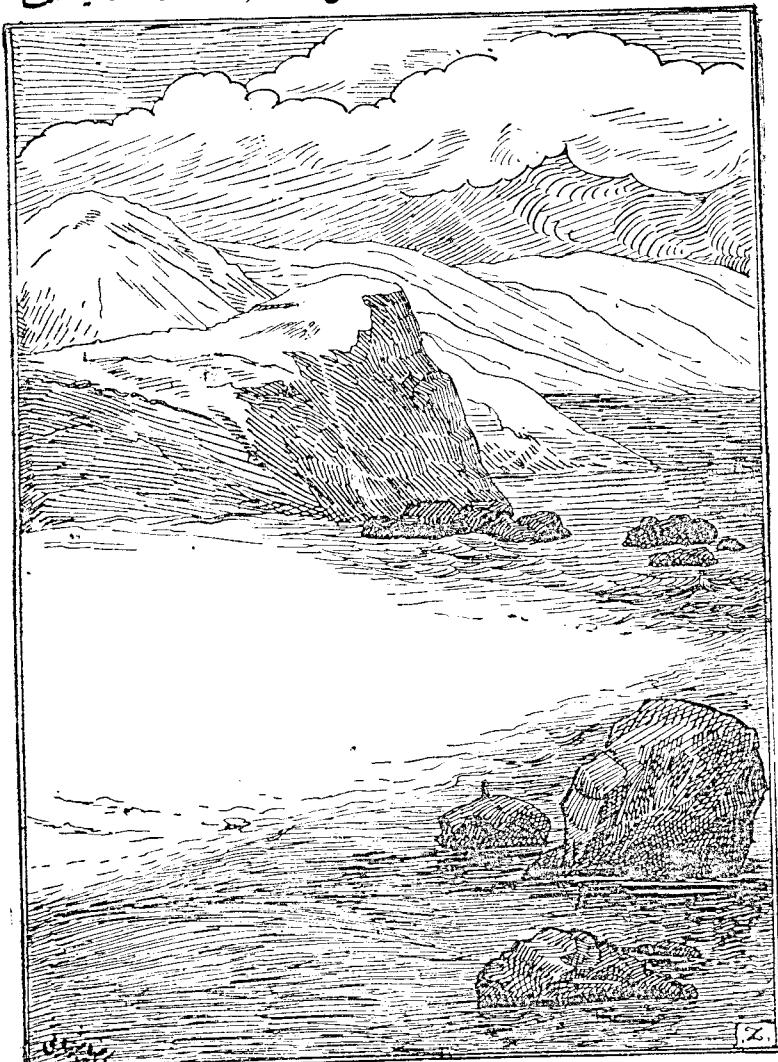
استخوانهای پن کوشت و پوست و رگ و پی را نگاه میدارد و استخوان بز

نمیده میشود

دشت و کوه و تپه

پرتو (۱) - ملخ - حمرت - عربده - بُخت - حائل (۲) - خودر (۳) - دلیعت

۱- پرتو - نور ۲- حائل = مانع ۳- خودر = خود پسندی

دشتی سبز و خرم در دامن کویی با صفا قرار داشت که در هر روز چند ساعت
برداشت سایه می‌گذشت و اورا از پر تو آفتاب محروم میداشت روزی دست
زبان بیکایت بازگرد و بگو و گفت من بهمه جهه از تو بستر و زیارتمن سطح من
صف و هوار، راه‌هایم بی پیچ و خرم خاکم حاصیختر، هوا یم پاکیزه، اطرافم
سبز و خستم، و اینم پر کل ذریحان باغ‌شانم مخلو از میوه‌های الوان و در
بسانم از همه گونه سبزی فشه اوان است رو دخانه با بهمه بزرگی حرمت را
نمکاه میدار و در عصبور از کنار من عربده و بیا یهور ابکنار میگذر و ترا که تهنا
بهرزت بزرگی جهه و بلندی فامست است چحق داری که بر من سایه نگذینی
در روزی چند ساعت میان من و آفتاب حائل شوی؟ کوه گردن بر افراد
و گفت غرور نعمت چنانست کوکرده است که و بهنده نعمت رانیشندسی ا
مگر نمیدانی که بهتی تو از من وصفا و سر سبزیت برگشت برف آبها
و چشمیه سارهای من است رو دخانه ای ناهمسوار و راه‌هایی پر پیچ و
خرم من است دشت میخواست سخنی دیگر گوید که ابری بجهنش آمد و بر
هرو و بانگ زد که و لیست نعمت و پرورندۀ هردو منم اگر من شب ارم نه ترا

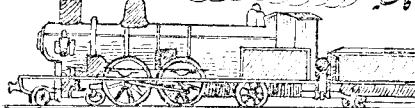
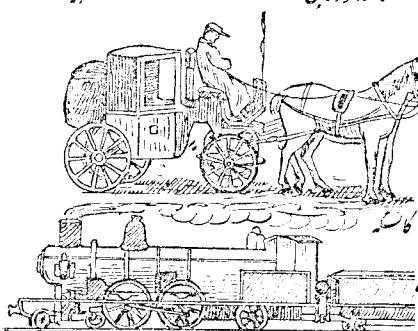
که کوهی چشم سار میزاید و نه از تو که داشتی سبزه زار بوجو میاید
 تپه کوچک و با صفاتی که در یک کوشش فتاده است سر برآور
 و گفت باران! خاموش! که بهم بهم نیازمندیم ابر اگر
 تباره مانعکس و بی ثمر میانیم و ما اگر نباشیم ابر معلم و بی
 اثر میماند پس بستر آنکه با یکدیگر دوست باشیم که بسیار
 یک وطن و قطعات و اجزا یک میهندیم.

۱- پرسش - دشت از چشکایت کرد؟ - چصفاتی برای خود شمرد؟
 کوه در حواب دشت چگفت؟ - ابر چرا بجنیش آمد؟ - سبب خودستانی
 نادچه بود؟ - دشت و کوه را که آشتنی داد؟ - بنظر شما حق بجانب کدام یکن ز
 این چهار بود؟ - چنستیچه این حکایت یکدیگرید؟

۲- از شاگردان یکی بجای دشت یکی بجای کوه یکی بجای ابر و یکی بجای تپه
 صحبت کنند؟

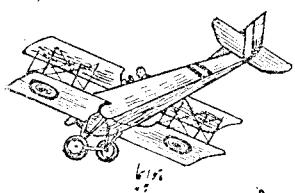
۳- آدصافی را که دشت و کوه و ابر و تپه بخود نسبت میدهد ابتدا یکمیز پس آنها را بنویسید؟
 ۴- انشاء - چاشخاصی و چیزکو نه با هم همکاری کرده اند توانی که شما بگف آورون
 بدفه اینمشده است.

مسافت و محل سفر قدیم و امروز

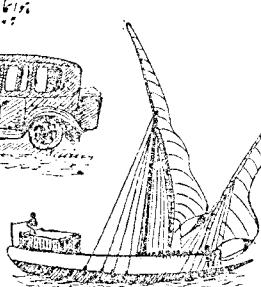
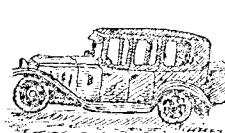

در بعضی کشورها که راه صاف نبود
شده وسائل تعلیمه خوب موجود نیست
هر گونه مسافت و آمد و رفت بین
شهرها بسیار مشکل است و چنین که
آبادی کم و دلات دور از یکدیگر خاتمه
شده است هر دو مجبورند پیاده و یا

با اسب و هتر و الاغ از شهری به شهری
یا قصبه ای بقصبه دیگر سفر نکنند.

در قدیم در همه کشورها و ضایع
چنین بوده است پست افاسنده
پیاده یا سواره (سوار بر اسب) میزد.

کاهی هم مسافر نمایی پست ابا
خود عیرد که بقصد بر ساند کم مردم
بنگر صاف کردن خود را فنا دزد

نمود پست هم با کاسکه دیجان و گاری و ازابه از محلی محل و گیر میرفت ولی
چون کاسکه دیجان و گاری (ازابه)، هم روزی بیش از چند فرخ نمیتوانست
برود بیش از یک ساعت طول نمیکشد تا نامه ای مثلاً از تهران بخوزستان بر سر میگل
دیگر اینکه چون جاده ها صاف و سفید زمی نشده بود بعد از بارندگی چنان گذاشت
میشد که چرخای کاسکه دیجان در آن فرسوده میرفت و گاهی هم میکست این
هم بر میگلات دیگر فسسه و دود بود و مسافران از ترس شب درگار و انحرافاتی وظی
راه میگذرد و گاهی روز گشکنی و سر باز همراه و اشتد.

امروز در بیشتر گشورها و از آن جمله گشور ما ایران جاده های خوب و آبیل و آبرسان
رو درست شده است و نوایی مختلف میگذشت را بیکدیگر نزد یکدیگر و مربوط ساخته است
در این جاده های مردم میگشتند لبی ترس و دامنه و بی رحمت فراوان بسیار بانجنب
که میخواهند مسافت کشند.

راه آهن سه اسری ایران هم کار سفر را تا حدی آسان کرد است این آنکه
از بند رشاد که در شمال واقع است تا خوشبکه در جزوب گشور است کشیده شده
و مسافر میگشتند در مدت ۲۴ ساعت از تهران تا اهواز بزود مسافت باقی
راه آهن خیلی راحت است زیرا نگران وارد و نه گرد و خاک بلند نمیگند

بهرانی سافرتی طولانی بعضی از اطاقهای قطار را و آهن تخته‌باب و ناخن
و آبدارخانه و روشنی و بعضی از لوازم دیگر رانیزدندارو.

در خیم در ریاه مردم باشتنی های کوچک باری سافرت میکردند این کشتی هایی
آهسته حرکت میکرد مثلاً برای رفتن از اخلاقستان با مریکا بیش از یک ساعت
لازم داشت مختص طوفانی نمکن بود کشتی را غرق کند اما امروز مردم باشتنی
بنجارتی در ریاه سافرت میکنند سرعت حرکت این کشتیها بیش از کشتیهای
باوی است و در مدت بیش از ۱۵ دقیقه میتوانند از آردو پا با مریکا بروند و خطر
غرق شدنش هم کمتر است کشتی های امروزی اطاقهای متعادل و زیبا - ملا
سینما و زیبایی بازی نمیکنندارو.

بها پایا تازه ترین و سیاه محل و نقل است بعضی از هواپیماهای میتوانند سعی
چهار بعد ای شصده کیلومتر در هوا پروار کنند.

پرسش - علت شنیدن سافرت در قدیم چه بود؟ - امروز با چو سافی بنوان سافرت نمود - آیا شما سافت
کردید؟ - با چو سافی؟ - با چو سافی بیشتر دوست اراده سافرت کنید؟ - چرا؟ -

حساب کنید هواپیما که چارصد کیلومتر در ساعت پرواز کند سافرت میشوند تا از تهران و ابراز - هرگز نهان - هرگز
نمکرا و چند ساعت می بیند اما فاصله بین شهرها از روی نقشه حساب کشیده اگر نمیتوانند از خاص مطلع برپید

سفرگش

دوخ - تبار - پندين

۱- بلاقی ز دوزخ سفرگرد است	غم چسیر و تمار جان خود نست
۲- در اورنج باید کشیدن ببی	جها بردن از دست برنا کسی
۳- برد چون شوی یعنی تهای پوی	ختین کی نیک همراه بخوبی
۴- کجا رفت خواهی ببر برد لی	پرسیر وستان رکس خودنی
۵- بهرره مسئو ماذانی درست	هر آنی خور ناز موده خنست
۶- بیمی تابود دشت آباد جای	بویرانی اندر مکن هیچ رای
۷- بشمری که به باشد آب و هوا	مجوی و محظی هر چیت آید هومی
۸- چو منی خور شهانی خوش گرد خویش	بنده یش تلخی داروز پیش
۹- مشیار بد خواه و همکار بد	که تنهای بسی به که بایار بد
۱۰- نباشد که بد همیشہ باشد دوست	که هر کس چانت شمار و که ادست
- (سدی، پرسش ۱- اسدی چه دستورانی برای سافرت داده است؟- یک یک شمار و بیان

دستور را خوب است ۹- چرا؟-

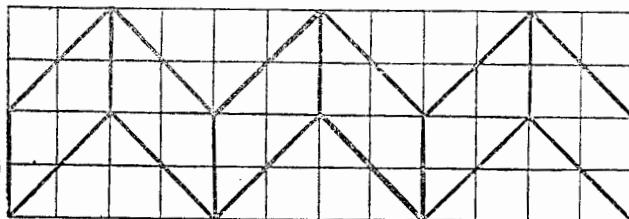
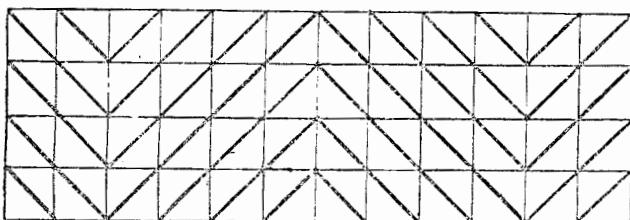
۲- بیان شما از مردم خوب است یا نه؟- چرا اسدی گویند این شعر از غرب ناید است باید

چو میل مسافت بکردند؟ - بظرنماد سایل نفر خالا همیزتر است یا پیر؟ - چرا؟ - حال اینچه مسیده فریاد است
بارا و آینه ایان چیزی میتوانید فخر کنید؟ - با تو بیشل سواری؟ - با تو بوس؟ - با باب؟ - بالا
۱- بستهای ۱ و ۷ و ۹ را معنی کنید

۳- این شماره بزرگ بسید

قدرم مردم ضمیر پیدا آرد خانه خویش مرد را بندات
چون بسکت امزوون بود که قیمت شر چند است کس نه اند که

رسم - با خط کش و پر کار از روی این شکل سکم کنید

سُلْطَن زَمِين

گرَّه زَمِين هَبَاران هَزار سال پِيش از خورشيد جَدَا وَازَان دَوْرِي

زمین در وقت جدا شدن از خورشید جسمی که اخته و ارشدت حرارت برخواسته

بود وی تمسک نه در خانه بنا نمای حركت کرد اشت حرارت سطح آن روی کاهش
گذارد و پرده نمازک و خمیر مانند بر آن نشست این پرده که پوسته زمین نامیده
می شود رفته رفته سخت و لکفت و در آن چین و شکاف و پستی و بلندی پیدا شده
چون سطح زمین سرد شد به اینی که دور آن را گرفته بود نیز سرد شد بخارهای
غلیظ که چون ابرهای تیره اطراف زمین را فرا گرفته بود بدل آب و بصورت
بارانهای سیل مانند نازل کرد و سیلاب پستی ها و گودیها ای رزوی زمین
را پر کرد و آثار ابتل اقیانوس و دریا و دریاچه در آورد و یک چهارم از سطح
زمین که مرتفع بود از آب بیرون ماند و خشکی زمین را درست کرد.
سطح آب که سه چهارم رزوی زمین را فرا گرفته است صاف و بهوا رسیده
ولی در قسمت خشکی پستیها و بلندیها است.

پاپن و قوه بجوار

متوجه - اثنا - محرك - نکته - اشیاء - صناعت - دستیاری - عادی
روزی پاپن فندر انبوی مشغول جوشانیدن آب بود ناگاه متوجه شد که
سرپوش دیگ بشدت حركت میکند در عجب ماند و با خود ۲۰ زدیشد و گفت
محال است چیزی حركت کند بلکه آنکه قوه ای آن را بحرکت در آورد

پس کدام قوّه است که سرپوش دیگر را ایمکون نبینیش درآورده است دلیل

پاپن

آنها بکرا او گذشت که هر چه کسرپوش دیگر شاید قوّه بخواهیست که از جمیل

آب دیگر بوجواده است پس از یافتن این نکته خواست کارهای کندکه
 بوسیله خود بخار آب اشیاء را حرکت دهد و ازان تاریخ در صدد تجربه
 برآمد ولی چون بضاعت مذکور نمیتوانست بدهون و سیاری دتوانکری
 و سایل کار را فهم ابهم سازد و بقصد خود بر سدمان چاره همکلت آمان ساخت
 کرد و در آنجا پس از زحمت بیارزویی ساخت که بتوان بخار حرکت میکرد ملاحت
 بتصویر آنکه این اختصارع سبب بیکاری ماذن آمان خواهد شد زورق اول
 شکسته شد پس نایمید با انگلستان رفت و در آنجا از شدت تکلیف کوشید
 قشید شد و روزگاری بسختی گذرانید تا عمر شش با خرسید.

هزاران سال مردم جو شیدن آب و حرکت سرپوش دیگر را دیده بودند
 ولی از این امری عادی نیستند اشتبه و انتیستی بدان نمیدانند لیکن پس از
 مشاهده این امر اختفا و کرو داشتین بخار را بوجواده اورد و اوضاع جما بردا
 پیغیر و اذوب را می ترشی پسر را و نوی بازگرداند.

۱- پرسش - پس در موقع جشنیدن آب چوید؟ - از این چهستی چگونه؟ - بعد چقدر میگذرد؟

ظاهرت اخراج او چند؟ - عاقبت خود او چند؟ - بمنظرا خسته اند منید بودیا نه؟ - چرا؟ - مادریا

چه استیغا دارد این اخراج کرده بیم؟ -

۳- جملات و عبارات ذیل اینکی کنندید- در عجب نامه- محل- اثنا- بصنعت- عادی- در صد

تجربه برآمد- پس از یافتن بنخته

بخور تا توانی بازار خوش

لطف- صنع- شورید و زنگ (۱)- جیب (بنفع حیم) شماره (۲) و غل- سرما- محاب

- ۱- کی رو بھی دیدی دست پایی فرو نامد در لطف و صنع خذای
- ۲- که چون زندگانی بسر می برد بدین دست پایی از کجا بخورد
- ۳- درین بود در وی شورید زنگ
- ۴- شعال بخون بخت را شیر خورد
- ۵- داشت شعال اخنپه روابا ازان بیرون خود
- ۶- دکر روز باز اتفاق او فدا شد و تکیسم برآ فرمیزده کرد
- ۷- پیشین میده مرد بسیسته ده کرد
- ۸- گزینن پس بخوبی نشیشم خو مو ر
- ۹- رخشد این فرو برد چند بی جیب
- ۱۰- نه سکانه تیمار خوردش نه وسته
- ۱۱- چو صبرش نهاد از ضعیفی و هوش زدیوار محرا بیش آمد بگوش
- ۱۲- شورید زنگ شورید حال (۲) جیب- گریان (۳) شمار= غنوار

- ۱۱- بروشیر در مذو بائی غل
مییند از خود را چور و باش
چه باشی چور و باه و اما مذو شیر
- ۱۲- چنان سی کن کر نتوانند چوشیر
که سعیت بود در تراز خود خویش
- ۱۳- بخور ما توانی بپارزوی خویش
گلبرایی آن دست ویس سیر
- ۱۴- گلبرایی کن که دست هم گلبرایی
که نیکی رساند بخل حق داشت
دآ- کسی نیکی بیند بهرد و سری
(سلک)
- ۱۵- پرسش - حالت و باه در این حکایت آمد است اصف کنید - چرا کی که رو باد او بدهش
از او تعلیم کند ؟ نشیط چه تعلیم از او بود ؟

۲- این نهاد این جمله دارد من کنید - فرماد و لطف و صنع خدای - در این بود دویشن شدید و گن
شد و نکیه برآورده شده کرد - چ در (چ چنگش گ و اخوان) - چ در چ صبرش نام)

چه فروچ باشی چور و باه) - قوت نگون بخت

بنیای ع و ۷ و ۹ و ۹ را معنی کنید - در بیت هفتم آیا راست است که سو بکنی می شیند و روزی بخورد و ...

۳- این حکایت بر تفہیم شده است .

(۱) قفت اول آن راجح چیست ؟

(۲) قفت ادم چه میگوید ؟

(۳) در قفت متهم از چه گلگلو میکند ؟

حکایت را بطایق تفہیم بندی بالا بخوبی بیسید .

نقاشی

(از روی شکهای پن نقاشی کنید:

وات ماشین بجا

خاصه - استخراج (۱) - استمداد (۲) - نتائیج (۳) - کارنامی - ساعی - بعد از بد
بعد از مردن پاين کروبي از داشتمد زان اروپا خاصه انگلستان فکر او را
بنحال کردند و در پي تکليل آن برآمدند.

مردم انگلستان در آن زمان تازو با استخراج زغال سنگ از معدن شغل
شدند بودند چون در معدن زغال آب اطراف کارگر از فراز گرفت ناجا
بودند آب را با قلب به خارج کشند و این کار بسیار دشوار بود و برای این
آنچه معدن آسان استخراج شود در صدد برآمدند که از قوه بخار استفاده کنند
درین کارگران جوانی بود و اوت نام که او قات بیکاری را بخواهند که با
علی میکند را نید و چنان با هوش و ساعی بود که هر مشکل را با سانی می‌فجعید و هر کجا
دو شوار یار با کمال نظم و وقت بامیداد.

روزی ماشینی از کار افتاده را برات دادند که اصلاح کنند او تمام خرجها
آنرا بدقت بازو طلا خذ کرد و نتایج آنرا دریافت و چنان اصلاح کرد که لوگوی
ماشینی تازه ای ساخته است پس از این کارنامی آوازه صنعتگری و

در استخراج - مردن آوردن - (۲) استمداد = یاری جستن - (۳) نتائیج = فضای بیشتر

هر مذمی او در همه چاپ شدند

دات و بگبل صفت خود جد و جمد کرد تا باختراع ماشین فارجه بافی واشینی

و یکر که بوسیله قوه بخوار حركت میکرد موافقی گردید . از این اختراقات نتم
که موجب ثروت و آبادی مملکت انگلستان و دیگر مملکت روی زمین شد
دست نام داشت زنده نام داشت . -

- پرسش - بعد از مردن پین که جست را اور او بنا کرد ؟ - بجا هی - چرا خصوصاً انگلستان را
بن جست را استفاده کردند ؟ - داشت چه مسئلاني جست را کرد ؟ - ولایان یخواه که شاهام شد داشت بسوی
چرا ؟ - آیا بحال چیزی ساخته اید ؟ - هر عمل خود را بیان کنید ؟

سعی و عمل

برایی در سلیمان زید موری	که با پایی مخ نمیکرد زوری
برخست خویش را هر سو گشیدی	وز آن بار گردن چه دهم خمیدی
چنان گرفته را سعی در پیش	که فارغ گشته از هر کس هم از خوش
نمایش پردازی از پایی او فاده ای	نمایش سوادی کار را زدست داش
بیندی کفت کای مکین ندان	چرا لئی فارغ از ملک سلیمان
بیازین راه بقصرا و شابی	بخورد رفته هر چه خواهی
چرا باید چشین خوان بخورد	تمام عمر خود را بار بردن
...

گش بیو وه این بارگران را
 میازار از برای جسم جانرا
 بگفت از سورکستر گوی با مور
 که موران را قاعده خوشتر نمود
 چوندر لانه خود پادشاهند
 میباشد این بارگران را
 که خود یم توشه داریم وهم اینجا
 چون خود خادم خوب شیم و مخدوم
 بحکم کس خیگرد یم مملکوم
 من این پایی مخ نهیم بصلنچ
 مراد میدر احتما استین رنج
 گرت همواره باید کامکاری
 زمور آموز رسم برو بازی
 حساب خود کم گیر دنے افزون
 چ در کار و چ در کار آزمودون
 نباید جسته بخود محتاج بودون
 هر شش - چرا مور چ بدمان پادشاه تو بگرد؟ - سیمان آن موچ خوش آمدید؟ - چرا؟ -
 هر کار و چ دعوت سیمان اپنیدرفت؟ - چواب بچرا پسندیدمیدان؟ - چرا؟ - اگر شما جایی نمی چربودید
 چه بگردید؟ - آیا آن عای مور چ که بگوید «میخند باکسی با رسه و کار که خود یم توشه داریم وهم اینجا
 درست است؟ - چرا؟ - اگر خانه مور چ دریا طدبستان یمندان محبت بهینید و خوب توجیه کار مور چنان
 باشید آنچه باهنا ذیت کنید و ز بعد اتحب از کار آنها دید در کلاس با جازه آموز کار برای کارهای
 خود انتکشید.

لکایت مورچ و سلیمان از ابته ایش خود گیت باز گوئید و پس ازان آمده بشهید که اگر آن موز را کار برخواه
برای هشتگردان نقل ننماید .

معنى این لغت اگر گوئید و هر گیت را جلد ای کجا برمید :
پرو - سودا - رگندر - بیود - سور - توش - خادم - محمد و م - رسم

معنى این لغت ایست :

زمور آموز رسم بردباری ، منه پای از ظلم خوبیش بزدن
استخوان بندی

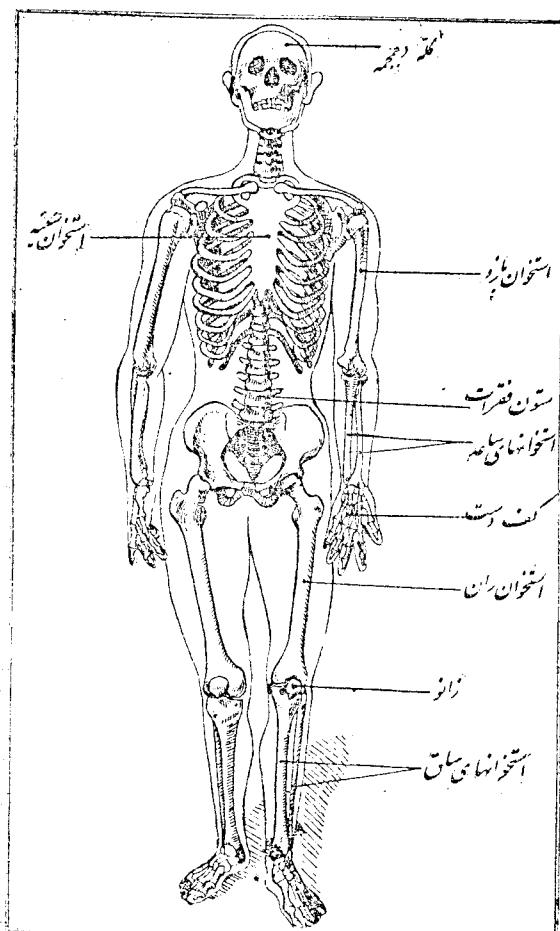
استخوان بندی انسان ابته قسمت تقسیم کرده اند (۱) استخوان بندی سر
(۲) استخوان بندی سینه و پشت (۳) استخوان بندی پا و دست .

استخوان بندی سر

استخوان بندی سر قسمتی از استخوانهاست که مغز را در چشم و گوش و بینی و دهان ^{گشتن}
خط میکند این قسمت مشتمل بر دو قطعه است :

توپل - تکه و آن جبهه ایست استخوانی که مغز را در آن قرار آورده
دوم - استخوان صورت دو آر و اره

استخوان بندی سینه و پشت
استخوان بندی سینه و پشت نکمی کاه و حافظ اندامها تی نفس و تنفسی است.

و آن از سه قطعه درست شده است :

اول - سوون فهرات بامروزه ای پشت که سی و سه حلقه است و رویی همچند

شده

دوم - دوازده جفت دندوکه از یک طرف بامروزه ای پشت و از طرف دیگر باخوا

سینه چسبیده اند دندو اشخوانی است پن و دوازده بغل نمیداید

سوم - اشخوان سینه که دندوها از پیش با ان اتصال دارد

اشخوان بندی است پا

اشخوان بندی دست از اشخوانهای بازو و ساعد و کف و انگشان اشخوان

بندی پاز اشخوانهای ران و زانو و ساق و کف و انگشان پا ساخته شده

بشد

مفصل یا بند محکم است که سردو یا چند اشخوان بهم رسیده باشد

بند ماسه نوع است بعضی بخوبی حرکت نمیکند مانند آرخ و کاسه زانو و بند انگشان

و بعضی حرکتی مختصر دارد مانند بامروزه ای پشت و بعضی همچ عرکت نمیکند مانند

اشخوانهای کله

حرکت هر استخوان بواسطه مایچه هاست.

مایچه قسمی از گوشت بدن است که جمع و بازیشود و بتوسط رشته های شبیه
بنوار سفید با استخوانهاست و قبلاً مایچه جمع میشود در سر آن بهم تردید
و استخوانی که با آن بشده است حرکت میکند.

سرایت امر ارض

بعضی از خواص شما از شخص مریض بدیگران سراست میکند علت سراست جو انت
بسیار کوچکند که بحشتم دید و نمیشود این حیوانات را میگربینند.
میگرب مرض بوسیله آب یا چوا یا حیوانات ببدن انسان راه میماید و
در آنجا رشد و نمو میکند و شاره اش بازک زمان چندین هزار برابر باشد و
و اگر درفع و علاج آن نکوشند انسان را بلاک میکند.

سرچه و نگلک و خلاق و حسنه و و باور و آبله از امراضی میکند که بتوسط
میگرب سراست میکند.

میگرب در بدن ضعیف ناچیز فراوان میکند پس ناید در نیر و مند ساختن
خود بوسیله درزش و تنفس در هوای آزاد بگوشیم و برای سالم داشتن
نایی و سترنایی صحی رفاقت کنیم و در صور تیکه مریض شدیم بپرشکا

و انارجع و از پریوی معابجات اشخاص دیگر خودداری کنیم.

پرسش - ناخشی سرایت گفته که ام است؟ - سرایت ارض از پیش است
گفته و رانم ببرید؟ - چکنیم که ناخش نتویم؟ - در صورت ناخشی بکی بايد رجع کنیم که مارمجان
گند؟ - چرا؟ .

پاستور

اشتخار - شاین - موفق - معاصر - مباحثه - استیام - مدیون - رهین منت
پاستور یکی از ائمه این بزرگ فرانسه است که ناش نه تنها در کشور فرانسه
بلکه در تمام دنیا اشتهر عظیم دارد. پاستور تحقیل فضل و کسب و انسن
بی انداز و شایسته بود و دانسته بود که انسان زاده اش رویی بالاتر فرمید تراز
علم فیت و مایل بود که این ثروت را از راه کوشش بدست آورد و دیگر نه
نیز از آن بهره مند سازد .

پاستور پویسند و رصد و اکتشافات عالی مغاید بود از جمله ثابت کرد که بند
مواد قندی بالکل و شراب بسر که بواسطه میکروبی بھائی است که در بیو
یافت می شوند و این موجودات بسیار ریز بر کا و رویی ماده قندی بشینند
مالک مداد مسازند .

هوئی در شهرستانهای جنوبی فرانسه مرضی در کرم ابریشم پیدا شد علب

پاستور

گزمه مخالف شدند و از این حیث خارست همچنین تجارت فرانسه وارد آمد پاستور

حمد و برآمد که سبب این مرض و راه علاج آنرا پیدا کند چندین ماه در شهرستانها
اختلاف فرانسه گردش کرد و راجع بکرم ابریشم و مرض و تحقیقات مطالعه
و قیق نمود و حاصلت میکرب مرض فربور را کشف کرد و طرز شناختن خشم ناسالم
روان از سالم بست آورد و بمردم آموخت .

پاپسخور معتقد بود که بروزگیری از امراض بواسطه میکرب است علمای معاصر
او این عقیده را قبول نداشتند و با پاستور در این موضوع مباحثه بسیار کردند
و لی پاستور بالاخره ثابت کرد که چگونه میکرب بسب تولید و سراحت امراض
مشود و بر عقیده خود ثابت نمود و قسمیکه میکرب سیاه زخم و هاری و طرز علاج
این دو مرض را بینکشف کرد .

پاپسخور این موضوع را نیز ثابت کرد که سبب استیام نبزدی رفت و بعض
زخمها میکرب بحصانی مضر نداشتند که در هوا میباشدند و بر زخم می نشینند و نمیگذارند
و باید و بستین راه علاج بر زخم این است که بواسطه دوامی خصوصی
میکرب بهار از زخم دوردارند .

بعد از پاپسخور گسانیکه پسر و عقیده او بودند میکرب بسیاری از امراض
سر است که نهاده را کشف کرده و حقیقت را در راه افکار و مقالات و جهاد

لی پایان پاستور است که امروز هزاران نفوس اعمم از انسان و حیوان از چنین مرگ بنجات می‌یابند. پیش از اکتشافات پاستور مردم بعض امراض را بی علاج یا علاج آنرا دشوار میدانستند و در برداز امراض خطرناک از قبیل خاق و بابا و آبله و طاعون و امثال آن دل برگ سینه‌ها دادند اما امروز از این امراض و امثال آن بخوبی جلوگیری می‌شود. و این نیست مگر بواسطه رخت و رنجی که پاستور در زمان حیات خود برای بنجات نوع بشر متحمل کردی دولت فرانسه قدر رحات پاستور را داشت و بعنوان سپاهانگزاری و حق شنا مالی مبلغ دوازده هزار فرانک در حق وی مقرر ساخت و چندی بعد شدت که مژبور را دو برابر کرد و تا پاستور زنده بود این مبلغ را می‌گرفت اما ای فرانسه شیشه برای حقش سی جمیع و دارالاچیزهایی بنام پاستور تأسیس کردی مردمان دیگر کشورهایی عالم اتفاق نیز خود را می‌یون احسان و ریهین نهشت پاستور میدانستند به پیروی از مردم فرانسه در مالک خوش مجامی بنام پاستور تأسیس کردند. (۱)

اکتشافات پاستور از جیش ابهیت و فایده کمتر از اکتشافات قوه بر قدر بجا

(۱) در تهران نیز نوستاده ای نام پاستور تأسیس شده است.

نیست و از این رو است که پاستور نه تنها از نیکوکاران عالم بلکه از کاشفین فوق العاده نیز محظوظ میگردد و بنا بر این جایی بچگونه تعجب نیست که نام این مرد بزرگ زنده و شریعت و عظمت آن روز افزون مسیح باشد و اگر کسی اور ایدئوچرمان بشیرینخواهد سخنی بگزاف نمیخورد است.

۱- پرسش - پاستور چرا بکب فضائل و دانش شایق بود؟ - اکثراً فات علی او چه بود؟ - پاستور با کشفیات خود چه خدماتی بخوبی بشرکرده؟ - دولت فرانسه او چگونه قدر دانی کرده؟ - علم فرانسه چگونه؟ - اهلی سایر کشورها چگونه؟ -

۲- این کلمات را معنی نکنند و هر کدام را در جمله‌ای جداگانه استعمال کنید:
اشتخار - شریعت - مشهور، شوق - شایق، ثابت - ثبات
۳- کلمات صلح و جنگ - خوب و بد - غم و شادی از حیث معنی ضدیکدیگر آنها را کلمات متصاد می‌نامند.

در میان کلمات زیر آنها یکی به بالکد گیر متصاد آند و بد و پدیده نکنند:
معلوم عالم جمل علم بمحول قرض جامل طلب اندوه و شمن دوست شایعی

گنج دهستان

جاودانی (۱)، ختن (۲)، میراث - پژوهیدن (۳)، هرگان (۴)، نایند (۵)، کاویدن - قصاران،

بروکار میکن گوچیت کار
که سرمایه جاودانی است که
نگر تاک دهستان دانمچ گفت
بفرزندگان چون چخوست خست
که میراث خود را برید وست
من آزاد از ستم اندکجاست
پژوهیدن فیاضت باشاست
چوشد هرگان کشته که بر کنید
همه جای آن زیر و بالا کنید
نمایند ناکند و جائی زبان
پدر مرد و پوران بامید گنج
بگدا آهن و بسیل کند نزد
هم اینجا بهم آنجا و هر جا که بود
ز هر تخم بر خاست هفتاد تخم
قصار ا در آنسال ازان خ بشم
نهند گنج پسید اوی رخشان
چنان چون پرگفت شد گنجشان
۱- پرسش - دهستان بستکام مرک خود چند هائی بفرزندان داد -
۲- جاودانی - بیشکی (۱)، ختن - فراینجا بهعنی بردن است (۳)، پژوهیدن = طلب کردن، دنباله

چربی گشتن (۴)، هرگان = ما هر (۵) نایند = گذاردید (۶)، قصاران = اتفاقاً

چکونه آنها را تشییق نمایند؟ -

فرزمان پس از مرگ پدر را چه کردند؟ -

فایده این کار چه بود؟ - کار را همیتوان گنج نامید؟ -

۲- این حکایت از سرتاین در کلاسی ای هستا کردن گویند.

۳- اثنا - الف - خلاصه این حکایت این شد: میمیدند.

ب - کار برای انسان نمیماید.

چند گزینه

مشوم - عثایر - مرانع (مرتع) - صرفیف - رشادت - معتبر - پی کم کردن (دستور)

تفییض - سنان (دندان) - ارادت و وزین - غنائم (غشیت)

کشور ایران تا کون چندین بار مورد بحوم طواویف بگانه شده است

بیچ بحوم نخست تر و مشومتر از بحوم منقول نبوده است مغول نام قبیله بزرگ

از ترک بود که بطواویف و عثایر بسیار تقسیم میشد. این طواویف عموماً خارجین،

بودند و مسکن اصلیشان دشت گی و در آسیای مرکزی بود. درین دشت

لشکر و قصبه وجود نداشت و بیشترش ریگران خشکش و بی آبادی بودند

زیلی کم کردن = بی نشان شدن ۲- سنان = سرپرزة

آباد سش هم درخت دیده نخواهد آبادی آن نخست بر تهای بزر و خرم فراوان بود.

رسانشان

در این ناحیه بادهای سرد یوزید و بارندگیهای سخت پر رعد و برق پیشده عدو.

بر قش بحدی قوی بود که لگا و جعیتی را هلاک میکرد و هوا ایش سبیار سرد و بشیتر
باشد گیش بر فنای سنگین بود . در فصل پھارگاهی تگرگ شدید فرو میرخیت
د پس از سرمای سخت بنا آمان بوا گرم و بعد از آنک مدتی مجدد گاشته
میشد .

بیشتر خوارگ مغلان در بهار و تابستان که مادیانها و کوادا بشیر میامند
شیر و ماست و پنزو و گلر بخیات بود و در زستان غلب ارزن پنهان میخوردند
در او اخر زستان که گرسنگی با ناسخت فشار میآورد بغارت بسایان شو
میشدند . مخلوهای بسیار خود را از پشم گوشه د و پست بخشی حیوانات تهیه کردند
فرشش چادر سان قالی بسیار او را نیش آنکه آنها بود که در اطراف چادر
میآویختند . مو اطبیت چادرها و روشن نگاه داشتن آتش بعده دختران
بود . بهترین و سیمه سرگرمی و تفریحیان صمید ماہی و اسب سواری و
مشت زنی بود و در بازی اخیر گاهی استخوان یکدیگر را خرد میکردند اگر گفتن
شنبیدن قصه و شرح حال پهلوانان هم لذت میبردند . زمانی هم بخواستن گل
که یک سیم پیشتر نداشت مشغول میشدند .

در میان این طایفه شخصی بنام توچین که بعد ها معروف بچنگیز شد نهاد کردند

شخص بسیار پر زور و تیره انداز قابل بود و در میش زنی بجایی مهارت شد
 که پنج حرف در مقابل او ایستادگی نمیکرد . تو چین سیزده ساله بود که بدست
 سوم گشت و دوی بجا ای پدر نیز قبیله شد . آب و هوای سرمهیش که
 زیر فرمان او بود برا آب و هوای نفاط بجا و راندگی برتری داشت . همین امر باشد
 که پس از فوت پدرش دشمنان وقت غنیمت شمفر و سپز من او هجوم رنده چون
 این هجوم ناگهان بود تو چین توانست مقاومت کند بایرانش فرار کرد و در شاهی فرآ
 رشادت بسیار خود و دشمنان را که در پی او میباختند ضرب تیز از پایی رسانید و دشمنان را که
 میبرید و در معبر و شمن مینه اختر تامانع آختر و تازه وی شود خاکبست افراد
 خانواده اش پر اکنده شدند و از ترس دشمنان بغاری پناه بردند خود را
 در در راه ای شخصان شد چند روزی در آنجا بسر بردا کر سنگی با وزو داد و در
 ناچار از پناهگاه بیرون آمد و دشمنان او را دیدند و او سیر کردند . هنی
 در اسیری بازد و در این مدت بجهش دستهایش بسته بود . شیخ گنهاش
 بخواب رفت و او با دست بسته فرار کرد . یعنی که مسافتی پیمود از دو گواری
 چند را دید که از پی او مشتملند خود را بثابت برو و خانه ای که نزدیک بود
 رسانید و با وجود سردی بهو اخود را بآب آختر . سواران بی او را

لکم کردند بنا چار بازگشته شد تا توچین از آب بیرون آمد برای افتاب و تابخانه ای اسند
اہل خیمه بجالش رفت آور دند و اورادر میان از آب به پشمی که در بجا باز
منخنی ساخته شد.

در این آنها باز سواری چند در رسیدند و در جستجوی او تفییش خیمه پرداختند
یکی از ایشان نیزه خود را در میان پشمافسه و بوسان نیزه بپای توچین رفته
رفت و او با گال رشادت در در انگل کرد و نفسی بر نیاز و در سواران چون
او را زیبا یافتند رفتند. صاحب خیمه از ایشان پشمابیس وان آورد که ای
و چند تیز با واد گفت برو و خود را بقوم و کان خود برسان. توچین
پس از طی مسافت زیاد کسان خود را در یافت که کر سنگی همسه را از پای
آورده است. از مال و نیا فقط چند اسب برای آنها ماند و بود و آنها نیز
یک شب وزدان بر و نهاد. توچین از این واقعه سخت متاثر شد در این موئی
برادرش رسید اسب برادر گرفت و در پی وزدان روان کشت. چند
برادر و عاقبت در حالی که از گرسنگی بیحس شده بود بجا در می رسید. ای
اہل چادر سراغ اس بجهای خود را گرفت جوانی از چادر برآمد و با وکفت مرد
صیغ چند نفر اسب سوار از ینجا گذشتند. اسب خود را تیز توچین او ببرد

پا تفاوت در پی وزدان روان شدند. پس از دور و زیبعل وزدان سیده
آسمان اگر قصد و پیش امداختند و راندند. وزدان خبر شدند و سردار
پی آنها خواستند تموچین یکی از ایشان را که بسیار نزدیک شده بود پذیر
تیر از پای در آورد وزدان و یکر رسیدند و بر سر آن کشته جمع و بدان
مشغول شدند تموچین و رفیق جوانش مشغول آنها را غنیمت شمردند و اینها
بساب تمام را نزد تابچا در آن جوان رسیدند. تموچین لختی آنجانو
کرد و پس از صرف غذا جوان را وداع گفت و بقبیله خود رفت. رشادت
تموچین و کارنامی عجیب شد ب شهرت او شد و معمولان که فرنیقت دلاوری
شده بودند در اطرافش جمع و اورا از دل و جان مطیع شدند و او بیاری
ایشان بر تمام طوایف منقول فرمانزد و گردید و در این وقت او را چنگزیر خواند
چنگزیر پس از چندی بفکر جوانگیری افتاد و بکشور چین حمله برد و آن کشور را پس
از تجمل رنج بسیار بگشود پس بشرحی که در تاریخ آورده اند سمر قذ و بخار او و
افغانستان و خشم اسان و دیگر بلاد ایران تاختن برد و به جار رسید و قیمه ای
از خوزنیزی و غارتگری و سوختن و ویران ساختن فسر و گذار نمود و بسیار
از شهرهای آباده ای با خاک یکسان و مردمش را قتل عام کرد. از فتنه نفو

بیش از هفتصد سال پیکندر و سوزن لطمه ای که بکشور ایران زده اند جریان
نشده و این کشور بحال آبادی و جمعیتی که برش از آن فتنه داشته
برگشته است .

۱- پرسش - دشت گی کجا است ؟ - آزادرویی کرد پیدا کرته است - مغولها از چه راهی
آب و هوای دشت گی چکونه است ؟ - بعض عادات مغولها را ذکر کنید - چنانکه در پرچم از قبل ن
فتح چین شرح دهید - پرچم کجا از فتح کرد ؟ - با مردم شهرا چکونه معامله میکرد ؟
۲- گله (پی) در هر یک از این جمله چه معنی ارد ؟ -

سواران پی او را گم کردند - هردو در پی وزدان وان شدند - وزدان سرمه در پی آنها نهادند
شانگر دو حرف آموز کار پی بردا - سگ در پی صاحب شر وان بود - هیای بدن اشان -

۳- درس آیین خود را راجح بگلد و تاخت و تاز مقول دو مرتبه بخوانید و بعد جواب این سؤالها را بخوبید

۱- مغولها در پرچمه ای با ایران حمله کردند ؟

۲- مغولها چند سال در ایران سلطنت کردند ؟

۳- پادشاهان هم این سلسله کدامند ؟ - پرچم آنها را هم مینمایند ؟

۴- آیا سلاطین مغول بهمه خوزیز و ظالم نبودند ؟

۵- از پادشاهان خوب مغول چیا و کارهای دارایان نموده است ؟

۷- چند که رسنده مقول از میان فت و

۸- این قوم چپای دکارانی تمحی از خود گذاشتند و رفته‌اند.

توی زمین

سطح زمین که حای نوآبادات و مسکن جوان و انسان سبی باشد پوسته است
کلفت و سخت ولی توی زمین بحال که اخنکی و حرارت باقی است.
برای گداختگی و حرارت توی زمین دلیلی چند آورده اند از جمله آنکه هرگز
چابی در زمین بگشته است بر قدر پامین تربه دیم درجه حرارت بشیر میشود و در هر سی ستر
گوشه یکدی رجسیه بر مقدار حرارت افسوس داده میگرد و بنا بر این در گوشه
شست هر امر درجه حرارت و هزار حوا ۴۰ بود و در چشین حرارت هر چیزی آمد
بیشود پس در آنجا جسم جامدی وجود ندارد و هر کسی چه بست گداخته و سوراخ
است.

و یگر آنکه از دنمه کو بهای آتش فشان میاد و گداخته بیرون میماید و این میاد خود
دلیل حرارت فراوان توی زمین است.

نیز در بعض نقاط چشمها ای آب گرم فی بسینیم که از توی زمین میجوشد و حرارت...

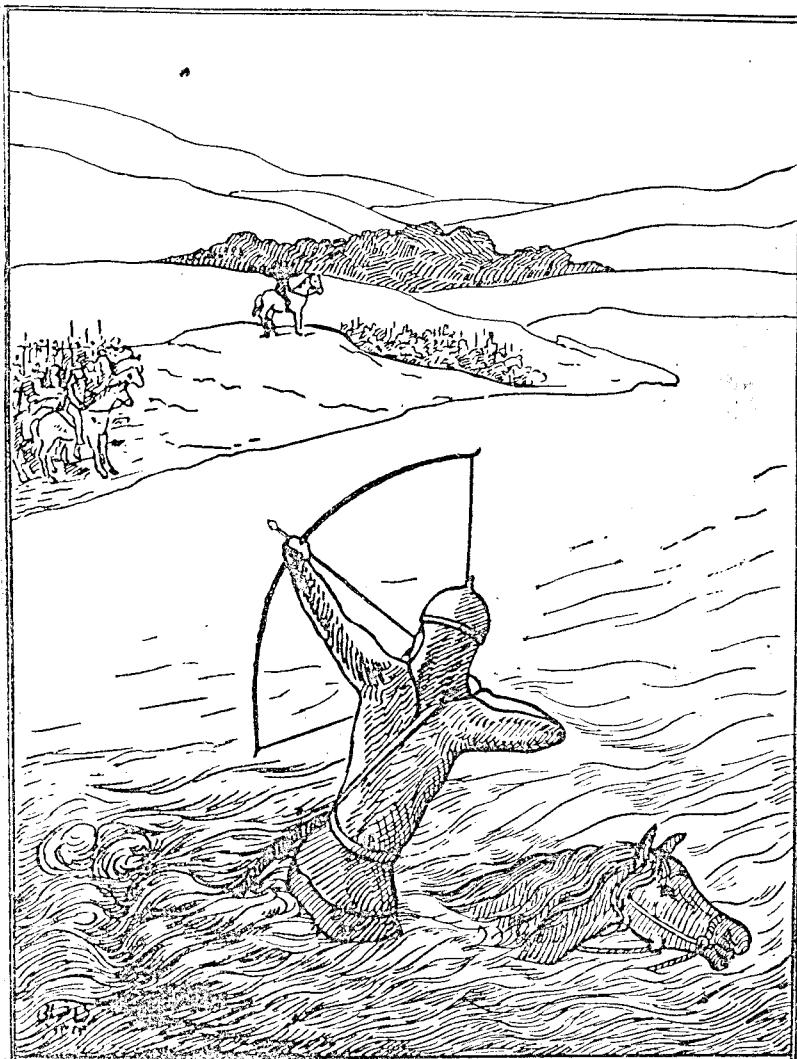
و سوزندگی بعض آنها از آب جوشان بیشتر است و وجود آینه‌گونه چشم‌ها بهم برقرار
توی زین دلالت میکند.

مردانگی جلال الدین خوارزمشاه

جلادت (۱) - مقابله (۲) - تغیر - خسیره (۳) - تور

از سر زمین ایران دلاوران بسیار برخاسته و هنگامی که مردم دچار
فتنه و آشوب یا دشمنی سخت بوده اند درفع فتنه ودفع دشمن مردان
گوشیده و اند از جمله دشیه ان نامی ایران جلال الدین خوارزمشاه
است که در فتنه مغول مردانگیها نمود و با کمال رشادت و جلادت با
پا به ایان چکیز چکید جلال الدین پس از مرگ پدر نظرین رفت و
همت بر مقابله و شکنش با مغولان گماشت و چندین بار با آن قوم
خوتو ارجنگ کرد و بارها برایشان غلبه یافت و گروهی بسیار از ایشان
کشته در نوبت آخر چکیز خود باشپا ہی کران چنگ کرد که مغولان خسیر نامه
الدین در این مرتبه نیز خان مردانه چنگ کرد که مغولان خسیر نامه
لیکن بواسطه کمی شکر و کثرت مغولان عاقبت بسیاره و خسته ماند و تردید
۱- جلادت - حاکم و وزرایستی ۲- مقابله - رو بروشدن ۳- خسیره - تغیر

بود اسیر دشمن کرد و رای حال بگار رو و سند تاخت و با تازی زانه بر اسب خود

جلال الدین خوارزم

زد و اسب از مسافتی که بیش از بیست مترا بود بیان آن و دعیم هنر و جست

جلال الدین را شناکان باش دیگر رود رسانید چنین از مشاهده
 این دلیله بی دهور بی اختیار برآ و آفسهین خواهد بسیان خود
 از پدر آینگونه پسر باید باشد.

جلال الدین قریب دو سال در هندوستان ماند و با عده قلیل که
 با او پیوسته کارهای بنایان کرد و قسمی از خاک هند را
 مصروف گردید.

در او اخنه کار در احوال جلال الدین تغیری پیدا نمود و از حال دشمنان
 غافل نماند تا مخواه بخیبر و بنایا که بروی تاخته شد و نیشی شکر کاه
 وی را محاصره کردند جلال الدین بر شادتی که داشت از آن حرکه
 هم بسلامت بیرون جست و بگردستان گریخت و در آن سفر زیک
 ہلاک شد.

مردم ایران جلال الدین را یکانه پناه خویش میداشتند و او را بی
 اندازه دوست میداشتند و پس از مفقود شدن وی سالها منتظر
 بودند که شاید بار دیگر ظهور کند و دست مغول برای از تصرف خاک ایران
 کوتا و بیازد.

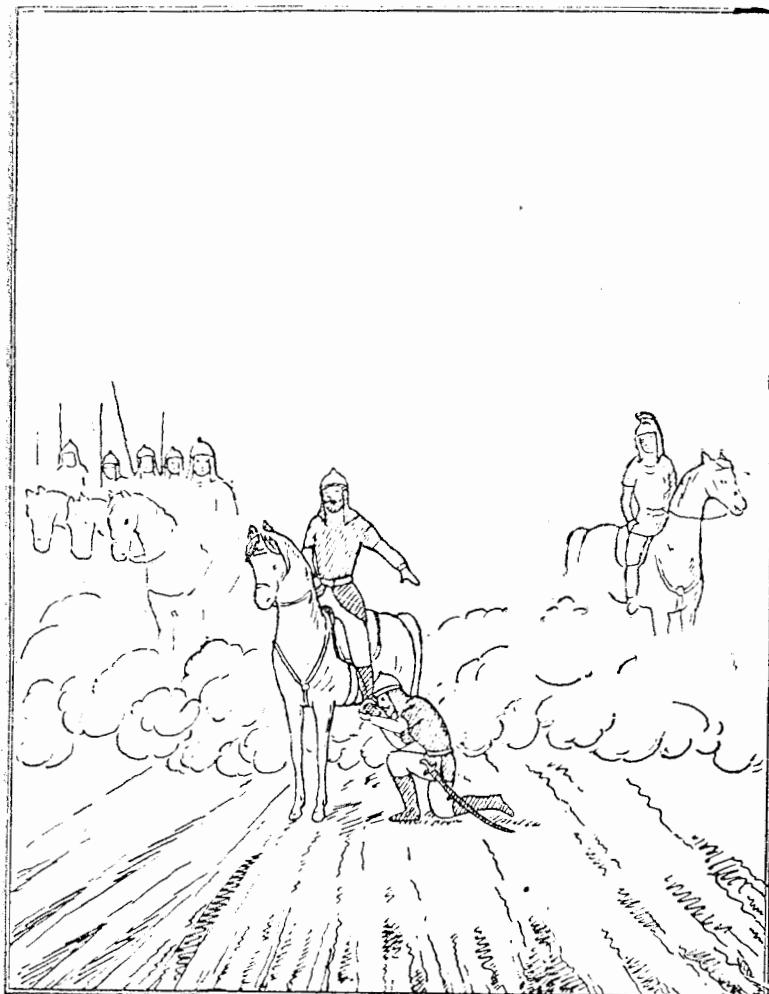
۱- پرسش - جلال الدین خوارزمشاه در چنان زمانی میگردید - و زمان او چه واقعه‌هایی
مروی است - بچهلت جلال الدین اپا بهمای دیسنه نیخوانیم - عاقبت کار او بچه انجامید؟
چرا مردم در اوست میدانند؟

الب ارسلان فیصر روم

ملکرگران - عزم - کارزار - رسالت - آنگشت بازگشت .

الب ارسلان پادشاه ایران با شکری گران عشم روم نود قیصر روم نیز
با سپاهی بیشمار رو با آورده در حدود آذربایجان و شکریم رسیدند
و آناده کارزار شدند پس از آنکه جنگ شروع شود روزی الب ارسلان با
تنی چند از خاصان خود بشکار رفت و عادت او چنان بود که هنگام شکار
جامه ساده میپوشید و از شاهزاده‌ای سلطنت چیزی با خود نمیداشت و شکار
گاه فوجی از شکریان روم بایشان برخورد نمود و همراه دستگیر کردند سلطان
بهران خود گفت من یعنی حضرت امام کذا برای تأمین شناسد و نداند کیستم
آنها را نزد قیصر برند قیصر پر سید رمیں شما کدام است گفته مار ارمیست
از راه نداشی بشکار بسیرون آمدیم و گرفتار شدیم قیصر گفت تا آنها را مجبوس
داشتهند و تن از بهران الب ارسلان که گرفتار شد بودند بشکر گاه

پارگشته و نظام الملک وزیر آلب ارسلان را از وا قعه اکاد ساخته است

الب ارسلان

نظام الملک آن دورا در خیمه خود جس فس مود تاراز فاش نمود شباخا و

آوازه در انداخت که سلطان از شکار بازگشته است روز بعد خود برسم
رسالت بلشگر کا و قیصر رفت قیصر را علام کردند فرمادن داد تا خواجه را
بعزت و احترام در مکانی لایت فرود آورند نظام امپراتوری چند با قیصر
گفت و بمراد او صلح نمود چون آهنگ بازگشت کرد رو میان پرسیدند
از شکر کا ه شما کسی گم شده است خواجه گفت نمیدانم چه شکر بسیار است
گفته از سواران شما چند پیش مگرفتارند گفت اگر بازدید ممnon میوم
الب ارسلان را بایران پیش وزیر آورند نظام امپراتوری با آنها سریش
آغاز کرد که در چین روز بآچکون خود سرانه بشکار میروید و خود را گرفتار
میسازد آنکاه ایشان را بدنبال خود انداخت و با خود برده میشکند از حدود
شکر روم بیرون رفته نظام امپراتوری پیاده شد و رکاب سلطان را بوسید
رسوی که از جانب قیصر بایشان بمرا به بو و داشت که آن اسیر پادشاه
بوده است و بسی حسرت خورد الب ارسلان در بجانب روز بار و میان بچنگنک
پرداخت و رو میان را شکستی بزرگ داد قیصر بدست یکی از سپاهیان
ایران گرفتار شد اور از زوال الب ارسلان بر دنده الب ارسلان با او بهرانی
رفتار کرد و از او پرسید که در جنگ غالب میباشدی و بر من دست میباشد

با من چگونه معامله میکردی قیصر گفت ام میگردم ترا تمازیانه زنده سلطان تبرک راد
و گفت اگون که نستیج کار را برخلاف آرزوی تو شده است در حق توچ
رو را باشد گفت اگر قضا بی کش و اگر تاج سری بفروش و اگر خودت را
در رنجیر کن و بپایخت خویش بر اگر پادشاهی بخیث الب ارسلان اور اینجیده
نیز خود بشاند و نهایت احترام کرد و فیض مودتا از امرای روم هر که ایشان
شده بود را ساختند.

۱- پرسش - الب ارسلان از چه نژادی بود؟ - در چه زمانی دایران سلطنت میکرد؟ - چند
که الب ارسلان بدست پاپیان و مغم کرفتار شد؟ - چگونه بخت یافت؟ - نیز چنگت آلب ارسلان
با قیصر روم چشد؟ - چگفتگوئی میان الب ارسلان و قیصر روم مدل شد؟ - الب ارسلان قیصر
چگونه رفای کرد؟ - رفای او بظر شاچ طور بود؟

۲- این لغتها و جمله ها را معنی کنید = الب ارسلان عزم روم نمود - لشکر کران - آمادگی برای رشته
نشان سلطنت - راز فاش نشود - شبانگاه آوازه داندخت - بر سر مسالت - بر من است میباشد
در حق توچ را باشد - خودت

۳- این لغات را معنی کنید و هر کدام از اینها دو و جمله استعمال یابید

(۲۶) خاص - خصوص - مخصوص

(۲۷) صبح - صلاح - مصلحت - صالح

(۲۸) موضوع ذیل اد کلاس ضمن چار یا پنج سطر بویسید:

(۲۹) خواجه نظام الملک بچه تمیرالبیار سلان انجات داده

سنگها (چار)

در پوسته زمین مواد کوناگون از قبیل سنگ و خاک و شن و گچ و نفت و قبری
و سنیم که هر چند در سنگ و سکل و سختی و سستی و درشتی و زرمی باشند فشرق آن
بهم باسم سنگ خواهد بیشود

سنگها که پوسته زمین از آنها درست شده است و قسمه سنگهای اصلی و سنگها
و سستی سنگهای اصلی مواد او لین اگویند که هنگام سرد شدن بر رونی میشوند
شده است این سنگها بهم سخت و صیقلی و از ذرات درخشند و برآق ترکیب
شده است ذرات این سنگها نظم و ترتیبی ندارند و چنان میشاید که ذخم
فرورفته و با گلید گیر آنخسته اند مرکز طبیعی این سنگها طبقه زیرین پوسته است
و لی بعضی آنها درست یا آشنا نیها پوسته زمین را شکافته و بیرون آمد و در

روی زین کوهها و سنجلاخها تکلیل داده اند این قسمت از سکهای اصلی را
سکهای خردجی می‌نامند.

اجماره نشستی موادیست که با آبها و روان مفروج بوده و در روی سکهای اصلی نشین شده و طبقه طبقه روی هم قصه اگرفته است در این سکه‌ها علاوه بر
وشنانه‌های گیاه و جانوران قدیم که مبدل بینک شده‌اند ویده می‌شود

حکایت

یکی از ملوک فارس بروزیر خود خشم گرفت اور معشزول و دیگری ابراهی
وزارت نامزد کرد و آن معشزول را گفت برای خوبیشتن جانی اختیار کن
تا به پیش که تو با قوم و دارائی خویش آنجاروی و معاصم کنی
و زیر گفت مرا دارائی نمی‌باشد و بچ جای آبادان نخواهم که بن دهد ملک
اگر بر من بی رحمت کند از مملکت خویش دیگر ویران مبن دهد تا من آن ده
آبادان کنم و آنجایی نشینم ملک فرمود که چنان دو ویران که خوابد ویران
ام در همه مملکت پادشاه بگردیدند و بی ویران نیافتند بار آمدند و بخروا و مذکور
همه مملکت دو ویرانی بست نماید.

۱- پادشاهان آن - از کاربار داشتند - ۲- بعدها اول بیانی فامت جنین و ملک نهادند

وزیر ملک را گفت ای خداوند من خود میدانستم که در عمل و تصرف من پیرا
نمیست اما یعنی لایت را که از من بازگرفتی بدان کس دو که اگر و قمی از او با
خواهی بچنان بتوان از پاراد که من سپردم چون این سخن معلوم ملک شد
از آن وزیر مفسن دل عذر ناخواست و ویرا خلعت فرستاد و وزارت
پویی بازداد.

سرخجه - محلنگ

سرخجه مرضی است و اگر که انسان غالباً در زمان کودکی بدان مبتلا میشود
بروز سرخجه بدین گونه است که طفل در ابتدای تپ میگذارد سه روز طول میگذارد
و نشان ایسک که مقدمه سرخجه است آب آمدن از بینی و چشمها و عضله کرد
پی در پی و گرفتگی را و بیضی است در روز چهارم دانه های بسیار ریز نزدیک
روی بدن ظاهر میشود و تپ رو بسیار میگذارد پس از چهار روز بکل قطع میشود
مجموع این مدت که هفت روز یا یک هفته میشود دوره اول بیماری زمان هشت
آنست و سرایت مرض بهم در این دوره شدید و سریع است بعد از آن
هفته دانه های سرخجه بناهی خشکیدند و ریختن میگذارند در ظرف یک هفته
کاملاً شرکلند از میان مسدود

اگرچه بیازی سرخک بخودی خود نبته حظری ندارد و بیسرا ان معولاً پس از
بیک هفته بهبود حاصل میکنند ولی بدین پو اسطوانه آن ضعیف میگردد باین جهت
کوکانی که تازه بسته سرخک شده اند باید دوا و غذاها میتوانند باشند
پهنه آنسیرویی بدین بحال اول خود بازگردد.

برای جسلوکیری از شیوع این بیماری سبستلایان بسرخک را باید از سایر
جهات کنند و تا آنکه بخلی بر طرف نشده است از معالجه با دیگران خود
داری کنند.

محنک مرضی شبیه سرخجه است و متعدد ماهش تب نهی است که اغلب با
درد گلو یا هراد است سه روز پس از عارض شدن تب کم نمای سرخ زنگ
روی بدنش ظاهر میشود این که با شبیه گلها می پارچه ای محمل است و بدین
سبب آنوار محنک نماید و آند پس از ظاهر شدن که تاب رو بسی کم نماید
و در روز دهم بخلی رفع میشود و در این مدت محنکها بترین شکل دارند از بدنش جدای میشود
میریزد این پوسته اکه دارای مقداری سیکر ب مرض است هبسته
مرض به گیران میگردد . محنک از سرخجه شدیدتر و احتمال خطر در آن بیشتر است
و در علاجش لازم است حتماً پزشک مراجعت و مطابق دستور او رفاقت کند

برای جلد بزری از سوابت مخلک باید کوک مریض از وقتی که علامت مرض
خواهد میشود تا مدت چهل و پنج کوکان دیگر جدا دارند و مخصوصاً از
درود بدستان منع گنند.

پرسش - چونکی بردازی برخی را شرح دیده؟ - فرن سرخی مخلک چیست؟ - در پاخ این
پرسش شاگرد باید تمام فشرمانی را که از درس استنباط میشود بیان کند) برای جلد بزری آن
سوابت این دو مرض چه باید کرد؟ -

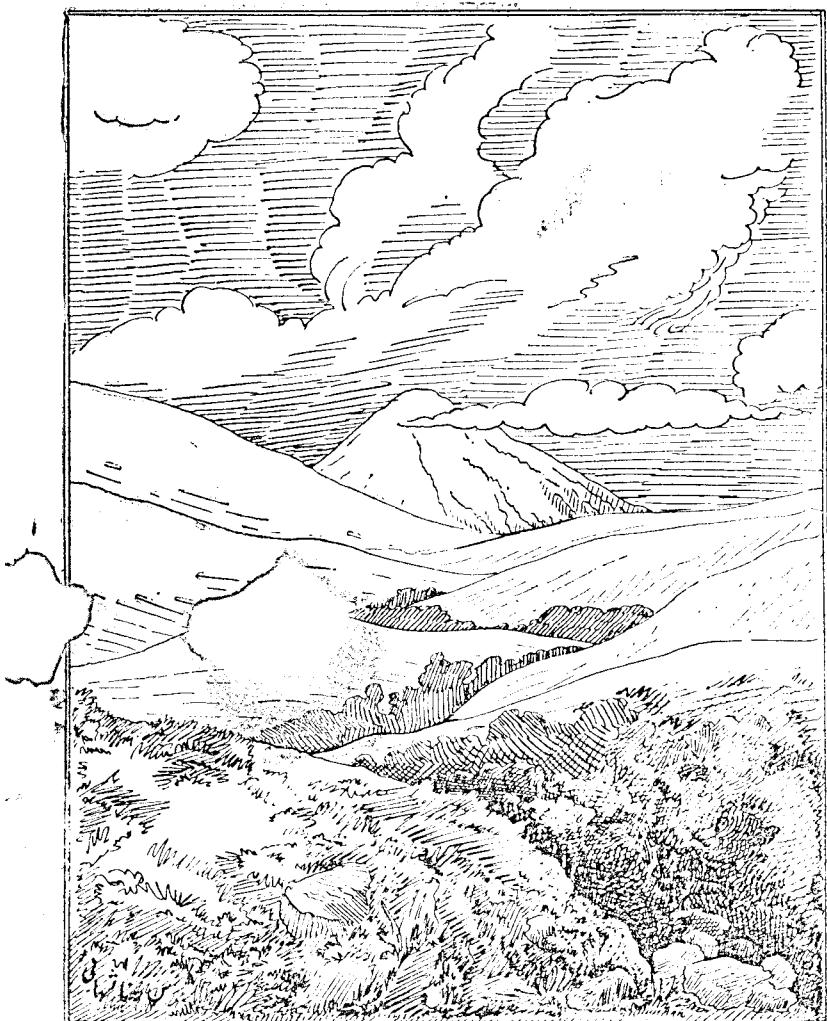
سنگهای آشیانی

سنگهای آشیانی موادیست که با آشیانیای قدم توی زمین بریون می‌
گردند و در روی آن قسم از کرفته آن میگویند که در بیشتر جاها دیده و میشود و دلیل آنست
که آنجاها محل برداشتنی بوده است.

هواودی که از دنان آشیانه بسیرون میاید و نوع است اول خالکتره
و سنگهای کوچک و بزرگ که بهوا میجند و در اطراف کوه میزیند و کاه چندین
فرسنه راه را میگیرند و دوم موادی که اخنه که چون نهر آب سرازیر و پس از
پیودن مسافتی سرد و سخت میشوند.

از مواد خودجی یا آشیانی سنگهای درست میشود که در زمک و شکل و بعضی صفتی

دیگر با هم فرشق دارند.

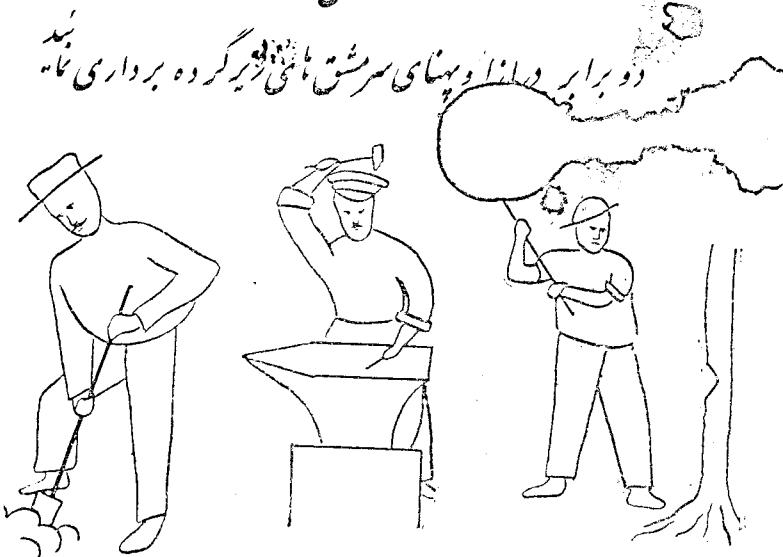

قله دماوند

از جمله شنک خوار است که خاکسزی زنگ دخت و دیر شکن است و در سه تن

پیاها و سخونها و سگفرش کوچه و خیابانها بخار برده می شود
و یکریگانک ساق است که سرخ یا سبز رنگ و بسیار محکم و با دو ام می باشد
و آن را در غمار است زیبا و با شکوه بخار می پرسد .
پارچه از نگاهای خروجی شکل نامنظم و زنگ سیاه یا سبز بسیار تیره و دارند و نگاهای
یکی از آنها است که بواسطه سوراخهای ریز که دارد بکاب وزن لینکن بسیار
سخت و دیر شکن است

نقاشی

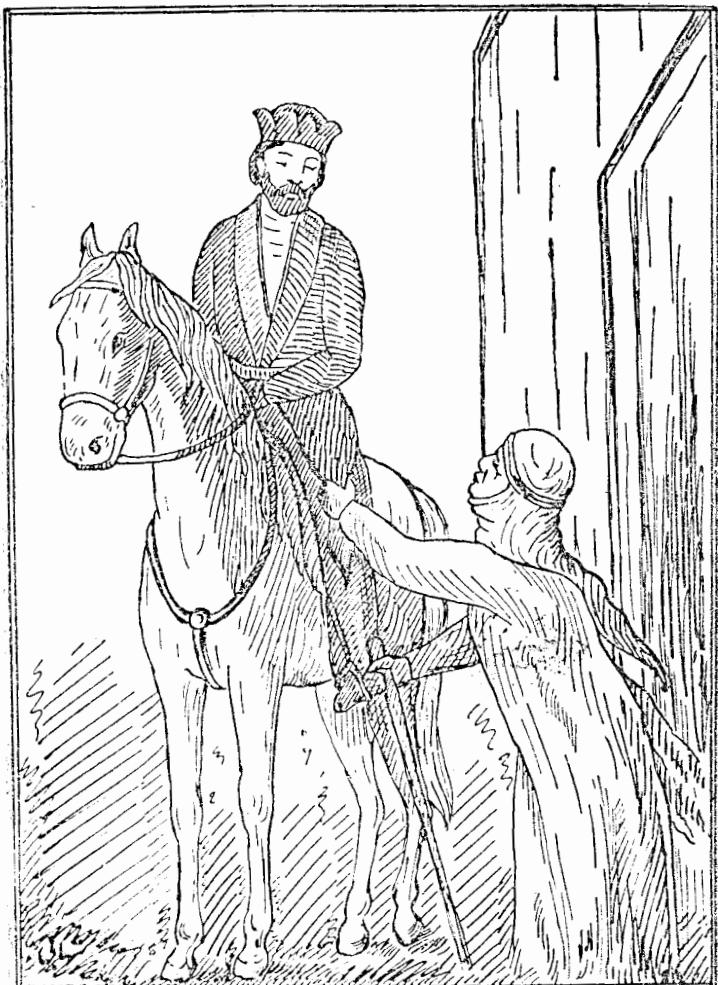

پیزنان و سلطان بخرا

شمعه (۱) - قوا - آزم - گوشه - زبون - رطل (۲) - داوری - اسدار - تباوه - ناگ

۱- پیزنان را ستمی در گرفت	دست زده دامن بخرا کرفت
۲- کای مک آزرم توکم دیدام	وز توهمه ساله ستم دیدام
۳- شخمه سمت آمد و کوی من	زد گلدی خندنه اروی من
۴- گفت فلان نیم شب ای لوره	بر سر کوی تو فلاں را گشت
۵- خانه من جست که خونی بجا است	ای شاهزادین عیش بولن گشت
۶- رطل زنان و خل ولایت برند	پیزنان را بجایست برند
۷- کوفته شد سینه محروم من	پیچ نمازدار تنی و از زوح من ک
۸- گردانی داد من ای شیریار	بال تو رو در دوشمارای شمار
۹- داوری داد نمی سیست	وز ستم آزاد نمی بینست
۱۰- از مکان قوت پیاری سک	از تو بابین که چه خواری سد
۱۱- مال یستیمان سدن کار نیست	گمزر کاین عادت احرانیست
۱۲- بند و ای دعوی شاهی کنی	شاه نمی چونکه تباہی کنی
۱۳- شخمه - دارونه و شگبید	رطل = پیانه و رطل زنان بینی پیارکشان شهروخ اران

۱۲- شاه که ترتیب ولایت کند حکم رعیت بر عایت کند

سلطان سخن پر زن

۱۳- تا بهمه سر بر خط فرمان نمند دوستیش در دل و در جان ننمد

- ۱۵- عالم را زیر وزیر گردیده ای
تاتوئی آخرچه سفر گردید.
- ۱۶- شاه بدایی که جنایم کنی
گردگران ریش نو مرا کنم
- ۱۷- رسم ضعیفان بتوانندش بود
رسم تو باید که نواندش بود
(آنچون لاسر ظای)
- ۱۸- پرسش - در این حکایت نام چه اصلی آورده شده است؟ - چرا پیرزن نکایت سنجیده بود
- سنجیده کاره بوده است؟ - در چون زمان و در کدام قسمت ایران سلطنت میگردد است؟ - پیرزن شیخ خانه
را چکونید سنجیده بود؟ - پیرزن سنجیده چکونه تهدید کرد؟ - پیرزن چه تکلیفهایی برای شاه معین کرد
منظمه پیرزن حق داشت نکایت کند یا نه؟ - چرا؟ - چه صفت خوبی میتواند باین پیرزن نسبت بدد؟
اگر کسی شما ظلم کند و زور بگوید چه خواهد کرد؟
- ۱۹- مقصود این حکایت چیست؟ - از چند قسمت تکلیل شده؟ (پر فرمت نزدیک یا علاوه بریند)
- ۲۰- این نعمتیا و جمله هار امعنی کنید. کوی - زدگدی چند فشار دی من - خونی - بیت ششم -
با تو و در روز شماریان شمار - دادری - داد - اشعار ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷
- ۲۱- این نعمتیا امعنی کنید و هر کدام را در دو جمله بجا بردید:

۱) ستم - ستر

۲) بخت - جستجو - تجسس

۳) حمایت - حافی

(۴۶) براحت - مجموع - جراح

(۴۷) دادگر - دادگستر

(۴۸) شاد - شادی

(۴۹) عم - غنوار - غنیده

نفس

نمذکی انسان و حیوان بسته به نفس یعنی فرد بردن یا هوا در ازش پهلوان آوردن
آن ازش است

انسان سالم در هر دو قیقه تقریباً نازده مرتبه نفس نیکشد هنگام فرد بردن یا هوا

دندوه باز و سینه فراخ و هوا در ششمایشود و هنگام برآوردن سینه و

دندوه با بحال اول بسیکردد و هوا از ششمای خارج میشود و دستگاه دم زدن

مشکلت بردو سوراخ بینی و خرخره و شما

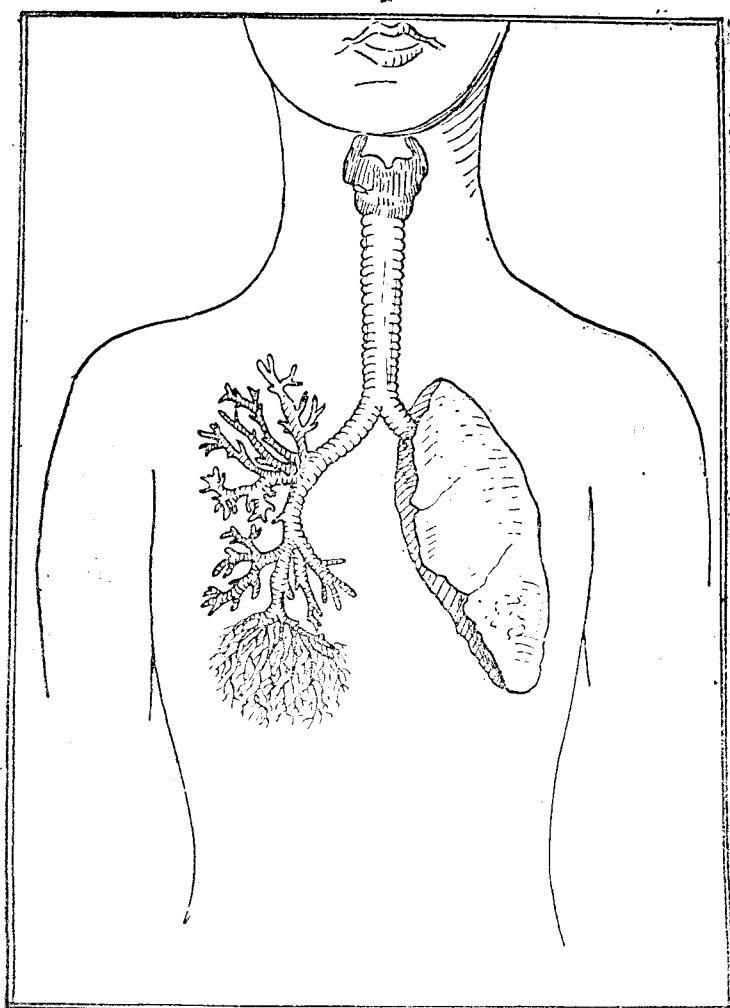
خرخره لوله ای است کوتاو که از حلقة هایی چند درست شده است قسمت

بالای این لوله را گلوکاہ میکویند.

گلوکاہ یا خبره بواسطه سوراخی بحقیقی راه دارد هنگام فرد بردن غذا در یک پا

صرپ پوشی مانند رویی سوراخ گلوکاہ را میگیرد تا غذا در آن بخل نشود

در جمجمه چهار تا زانگ قرار دارد که بواسطه برخورد با هوا لی گه از شهابیدن

دستگاه نفس

سیاره تولید صدای میکند.

و خخره و شاخه میشود و هر یک از آنها یکی از شهای میروند و در آنجا باز شاخه ها
میگردند و هر یک از این شاخه ها باز شاخه های کوچکتر منقسم و بقسمت بگذارد
کوچک میگذرد که آنرا جا بثش میگویند.

شها در دو طرف سینه جای دارند و روی آن دور اپرده نازک پوشیده است.
همگام تنفس بواز سوراخهای بینی و گلوگاه و خخره و شاخه های آن میگذرد
و وارد جا بهای میشود و در آنجا بواز کشیدن خود را بخوبی که نزد یکی از جاها
پوشیده است میدهد و در عوض گازکربن و بخار آب از خون میگیرد و دوباره
هزاراه گلوگاه بسیار خون میگیرد خون همیشه که اکسیژن را کرفت زمکش تغییر مییابد
سرخ میشود و در تمام بدن گردش میکند تا بر گهای بسیار باریک و نازک که
آنها را گهای مویین می نامند میگردند در گهای مویین خون با گازکربن ترکیب شود
و تیره زنگ میگردد.

تل

از داستانهای پلکوانی سویس

هر قرن هفتم بجزیری خانواده سلطنتی اتریش از جانب خود پلکارانی برای اداه
دمور نو اجی سویس میفرستاد و پلکاران بزرور امپراطوری بال مردم دستور ای

امیکردند و بهانه‌های ناچیز آنها را بزندان می‌گذند عاقبت مردم از ظلم‌های
بجان آمدند و در صد و چارده استادند سه تن از محشیان در نقطه‌ایی انجمن شدند
و از ظلم کارگزاران شکایت کردند و سه انجام موافقت نمودند که هر یک
بلکان خویش بازگرددند و در دست و دهشت چند تن مردان دلاور و جنگ از نمود
فراتهم آردند و روزی معین در بمان محل حاضر شدند و تاریخ مذکور برگزین باشد
از همراهان بوده که آمدند این بارسی و سه تن یعنی میشانند که تاریخ ششم
و گذشت خویش را از وجود پیگاران همپر اطوار پاک نسازند آرام نشینند ز
پایان گارقرار براین شد که در خشتین روز عید میلاد مسیح در ساعتی معین
بنفعه پیگاران جمله آردند و آنرا از گذشت براینند از جمله کسانیکه در این انجمن خصوص
و اشتبه جوانی بود کان کش، شمشیرزن، پیل زور موسوم به «تل» آوازه
مردانگی و دلاوری او در سه اسرکش رویی سیمده و هر کس داشتای شکفت
آنچه از فهارت او در تیراندازی و شمشیر بازی شنیده بود همینکه باران تقریباً
گشته تل بزم زای دیدارزن و دو پسر کوچک خویش بشهر بازگشت.

در همین موقع پیگار شسر آمرف فرمان او بود که در میدان عمومی تیری خصب
نمایند و کلاهی بر نوک آن بگذارند و نداشند که هر کس از میدان بگذرد و باید بگل

احترام و تعظیم کند و هر گنگه از فسہ مان سپری یا جلس خواهد
شد مردم شهربار از خود را تغیر دادند تا مجبور نشوند کلاهی را پرستش کنند چون
پیش از خبر یافت فرمودند که این رعایا داشت کم روزی یکبار با جبار باید
بیدان برند و پرستش و احترام کلاه مشغول گردند مردم از این فسنه
بیجا سخت رنجیده و در پی چاره برآمدند عاقبت مصلحت چنان دیدند که از کشیش
شهر نفاضا کنند نزد یک تیرباشد تا ادای احترام نسبت باشد.
اتفاقاً در یکی از میان روزهایی است پسر کوچک خویش را گرفت و تنفس را نداشت
بلطف شهر آکریف که چنان مسافتی از شهر او می‌داشت حرکت کرد بیجا زده نجات
همینکه بیدان شهر وارد شد و خواست بجانبی دیگر گردند و نکردن پیشکار او را
با زد اشتمد و کشان کشان بجانب محبس گردند و هر قدر التهاس کرد و دلیل بر
بیجبری خود آورد و با عنتنا نکردن گذاشت که این کس اطوار خود سواره
خلوه گردندی بدبمال او بیان جمیعت میدان رسیدن خواست از بی
نقص بری خویش اور آنگاه مازد کسلر بخانش گوشش نداد اما چون باز
دستان چهارت اور اور تیرا می‌ازدی و پھلوانی شنیده بود خواست
احبیش رسیدن تل را نزد خود طلبید و گفت خلاص تو یک شرط دار و دان یعنی

میمی بر فرق پسرت قرار دی و با یک تیر از صد و پنجاه قدمی آن را بزنی اگر
 تیرت خلازفت مرخص خواهی شد و گرنه جایت در زمان خواهد بود از شنید
 این پیشنهاد لرزه برآمد ام تل افتد و متوجه ماند که در جواب اوچ باید گرد و چه
 باید گفت پسرا صرا کرد که مشه ط پیچار را بپذیرد و خود روز و بدرختی که صد
 پنجاه قدم فاصله داشت با منتظر هنرمنانی پر تکیه زد پسلوان بحکم اجبار از
 لرزان دو تیر از ترکش ببرون آورد کی را بچاکی زیر یغل بخسان کرد و
 دیگری را بزه کان گذاشت از آنکه نگل خاطر دست او سخت سُت شده
 بود تیر از دستش نیفا و خم شد و آنرا از زمین برداشت و با هبزه نهاده
 کان گشید و با آن تیر را از سبب گذرا نید فریاد شادی از تماشایان بزحت
 پسر سبب تیر خود را در دست گرفت و شادی کنان بجانب پرروان شد
 همینکه تل خواست برو دکلرباز اور اپیش خواند و گفت قرار براین بود که
 دایک تیر بزنی چرا از ترکش دو تیمه ببرون آورد می تل بی درنگ گفت
 دو تیر برا آورد م که اگر تیمه اول خلازفت تیر و م را مستقیم در قلب اوجا
 دیگر گسل را زنی پروا نی او همیش برا آمد اما بنا بر قولی که داده بود نیتوانست اول
 بگشد و نیخواست پیش مردم میان شکنی معروف شود فرمود تا دستهای سلوا

ابر پشت بمند و در قایقی نشاند و بزندانی که در وسط دریاچه مجاور شهر تو
 بمند از نگسل خود با چذتن از سر را ان در همان قایق تشت هنوز سا
 ترفته بود که طوفان برخاست و در یاری آنکه شده اموج بر اطراف فان
 نلههای سخت میزد قایق را نان از مجاوره بازماندند نزدیک بود قایق غزن
 سواد چون از چالاکی وزبردستی تل در قایق رانی اسکله بودند با جازه سلسله
 در از دست او برداشتند و پاره و را بدست او پروردند تا سالم با ساحل برخاست
 تل قایق را بجانب ساحل برد همینکه نزدیک شد کان را برداشت یکت
 پیغمبر از قایق ساحل حست و با پا قایق را بوطی آب برگرداند و خود بر پشت
 پوته ای بر سر را کسر با تظاهر نشست پیکار باز حات بسیار خود را سا
 بر سامند و برآسب سوار شد و بجانب خانه روان گشت در راه بموار و فلکه
 چکونه از تل انتقام بگیرد چنینکه اب گسل بکمی نگاه نزدیک شد تل همی
 پر قلب او زد گستر از اسب بر روی زمین در غلطید و جان خود بر با داد تل
 باشتاب تمام شهر خوش بازگشت و مرد اهرم که ظالم خونخوار را بسیار
 آور و جمله شاد گشتند و مرگ اوراع عصری تازه شمردند

پرسش - میس در کدام قسم از پادشاه است؟ - مجاور چنانکی است؟ - ساخته

طبیعی آن چگونه است .

و مثکار بینی چه ؟ - معنی محنتش چیست ؟ - مردم سویی هر پرازدست پر مثکاران اطریش میگش آمد و بودند .
محتمان برای دفع آنها چه تعبیری نمیشیدند ؟ - تل که بود و چه برساد آمد ؟ - تل چگونه اتفاق می
گشید ؟ -

آیا از این بینان ک نی رامی شناسید که مانند تل در اهار آذوقی کوشیده باشد ؟ - چکانی چه کار را
گردیدند ؟ - اگر رضته ای از آنها نمیدانید برای یافتن خود گویند .
حکایت بالا را چنین فرمودند تقدیم کنید ؟ - مطلب بر قدمت چیست ؟ - تمام حکایت را مطابق
تقديم شدند که گردیدند . در کلاس برای یافتن خود گویند . حکایت بالا را مطابق تقدیم کنید
که گردیدند بدان خواهند بزرگ نمیشید .

عدالت امیر اسماعیل

از عدالت امیر اسماعیل سامانی آورده اند که در محاربه با عمروییت و قبی سپاهیان
و می از کوچه باخنای بخارا عصبور میکردند نظر امیر اسماعیل بر شاخ درختی میوداد
آنقدر که از باخنی سسمه برآورده و بر دیوار افتاده بود و دل گفت اگر سوران
من این شاخ میود و را نکشند بر عمرو غالب خواهم آمد .
پس یک تن از معتمدان خویش را پیش خواند و آن شاخ را بوی نمود و گفت درینجا

چاش تاسواران سمه بگذرند و اگر کسی دست بین شاخ زند ویرا در حال نزد

سن اور آن شخص را آن محل بماند و شکریان بهم عبور کردند پس نزد امیر آمیل شد

و گفت سواران به که گذشتند و زیم عدالت امیر بچکس جرئت نکرد و باشخ
بنگرد و یادستی بست آن فرا برد

امیر اسماعیل چون این بشنید از اسب فرود آمد و سجد و شکر بگذاشت و گفت
امروز یتیم کردم که بر عهر و غلب به خواهیم پافت و تیجان شد لگفت
پرسش - امیر اسماعیل که بود ؟ - در چنان سلطنت بیکرد ؟ - دلکه اتم قیمت ایران ؟ - چرا بکسر
اسماعیل مو اطب بود کسی از سوارانش نیست بر شاخ میوه نزد ؟ - عدالت بعنی چه ؟ - فرق آن

نم چیست ؟ - کدام یک است بترست ؟ پرسید

هوای پاک - تنفس عمیق

هوای جسمی است لطیف و بزرگ که بر گزینی از هر سخت احاطه دارد و هوای زدن
بخار اکسیرن آڑت درست شده و بخار یکه تنفس آن مایه زندگی انسان
و حیوان میباشد اکسیرن است .

انسان سالم در هر دو قیقه شانزده مرتبه نفس میکشد و در ترفس مقداری بتوافر
میبرد و بیرون میبدد و اگر کسی سه دو قیقه تنفس نکند هلاک میشود
در هر نفس خون در شهاب اکسیرن هوار امیکرید و گاز کربن و بخار اسب از راه بینی
دمان خارج میکند .

اولین شرط بند اشت آنت که هوا می فاسد را از هوا می سالم بشناسیم و
هوا می نمذکانی کنم که تازه و سالم باشد

گمانی که در جاهای سقف دار و در بسته کامیکنند ضعیف ولا غرور نگوست و
رفته رفته و چارت ب و ناخوشیهای دیگر مشوند این گونه اشخاص برای حفظ خوبی
باید هوا می اقامنکا و خود را در نشسته ای ایستادن پویش تازه کنند

تجربه ثابت شده است که هر کس در هر ساعت مقدار معینی از هوا مصرف
میکند پس اگر دو یا چند تن در محالی کم و سمعت کرد و تجربه آن بسته باشد بخوبی
هوا می آن محل در طرف دویا سه ساعت فاسد و مضر میشود و آن اشخاص که قدر
سریعی در سیر و گاهی نیز و چار خنگی میگردند برای دفع این منفعت باید محل
خواب منفذ یار و زنه یا پنجه بسیار بازگذار و تا هوا می تازه از آن داخل شود و
بجا می هوا می فاسد را بگیرید و

راههای بند اشت تنفس عقیق و طولانی است که انسان از تذرستی فی بجند و
غلاب ناخوشیهای معده و علتها می عصبانی را بر طرف میکند
اغلب مردم نفسهای کوتاه و پی در پی میکند و تمام شهای ایشان از هوا پر
نمیشود و قسمی از شش که هوا بد ان منشید سداز کار میافتد و رفته رفته بیفای

وفاسد میشود.

وچون شش از کار اتفاق دخون بد آنگونه که باید صاف نمیشود و بحال تیرگی و فاقد
بدن دور میزند و بدین راس سوم میازد و انسان کلم خونی وزرد روئی و هضم
و درد نمایی دیگر مسبتاً نمیشود.

تغذیه عیق باید از روی طایفه و بطوط منظم انجام باید و فشار و زحمتی بر ششمادار
نیاورد و این حبسه بورزش ممکن نمیست.

پوست بدنه انسان هسته ای اسوز ای و متفقد کوچک دارد انسان از زاده این
منفذها نیز تغذیه میکند.

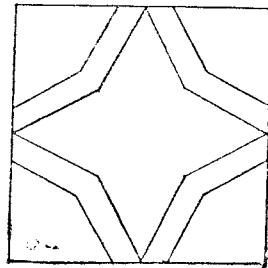
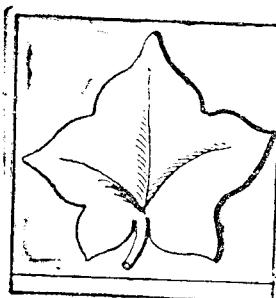
متفقد نمایی پوست بدنه بواسطه عرق و چربی و گرد و غبار که بر آن میشیند
بسته میشوند و از تغذیه صحیح باز میمانند انسان باید سر چذربی را که بدنه خود را
با اباب پاک و صابون بشوید تاره منفذها گرفته نماید و عمل تغذیه مختل
نمگردد.

هو از تهنا مایزند کی انسان و حیوان است بلکه گیاهان نیز درشد و متوجه امتحان
و از زاده منفذ کوچک که در برگ است تغذیه میکند بیشتر بیات درونگاه از کن
هو ار امیگرند و اکسیرن بریدهند و در شب بر عکس اکسیرن میگیرند و

گر بن بیرون میدهند پس در شب بايد از نشستن و خواندن در زیر درختان
و در جانانی که نبات بسیار روئیده است پرهیز کنیم زیرا هواي دور را
هینگونه جانا پرازگاه را که بن دیگار آب میباشد و برای تشنخ خوب است.

رسم

خطابت شکلهاي پائين روي کاغذ شطرنجي کوشیده شده

قاضی دغل

دغل - قاضی - دویست^(۱) - تیارستان^(۲) - سردار - برایگان - منصب

مفرول

در زمان عضده الدّوله و ملی جوانی دوکیعه زرپیش قاضی ری بود یعنی
 اگذار و خود بضرفت غیبیش طبلو انجامید . چون پس از چند سال با
 آمد نزد قاضی رفت و اماست خویش را خواست قاضی بوی پاسخی نداشت
 چون اصرار کرد قاضی گفت مگر دیوانه شده ای که چنین دعوی میکنی که
 ابار و میگر از این نخمان کوئی ترا تیارستان میفرستم جوان ترسید و نمیشد
 از پیش قاضی نالان و گران بیریون رفت یکی از خاتمان عضده الدّوله او را
 دید و از حالت پرسید جوان قصمه خویش بازگفت آن شخص دیرا بجذب عضده الدّوله
 بردو گرفتاری اور گفت عضده الدّوله بازگفت روزی چند صنان این مرد با
 تازر ترا از قاضی استمام و بتوبر ساختم .

آنکاه کسی را بطلب قاضی فرستاد و او را دخلوت بجنوین خواهد و با خود بخبر از برد
 و چندان زرسیم و جواب هر بوبی بمنود که خیره گشت پس بقاضی گفت میخواهم

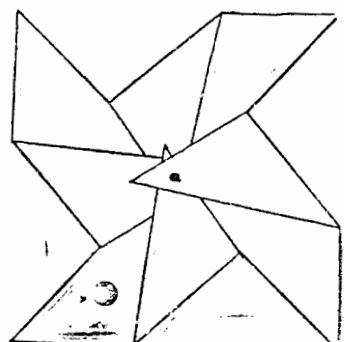
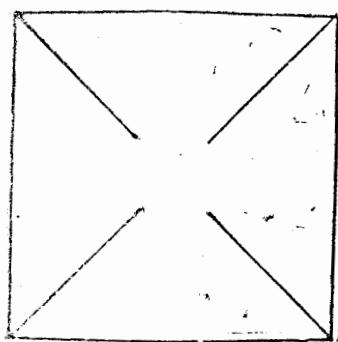
^(۱) دویست = اماست ، ^(۲) تیارستان = محل است برایی پرستاری و درمان دیوانخان

این مال را بتوسیه ارم که پنهان نگاهداری و سران باشیم چکنگوئی و
بعد از مرگ من جمله آن اموال را بخشتاران من دهی چه بترسم پسران
من چیزی از مال من بدیشان نمی‌بندم اگر چون برو در سرای خود سروابی
محکم باز که بخانیش این اموال داشته باشد و چون ساخته شد آنرا بن
بناهی قاضی قبول کرد و با شف و صرفت تمام برفت در را با خود می‌باشد
که بختم پاری کرد و بخوبی بزرگ بستم افتاده عضده الدوّله علیل است بزرگی
خواهد بود و من این اموال را برای کان خواهشم برو چون بخانه رسیده
معماری خواست و فرمود تا سردار ای محکم در سرای وی ساختند و چون
ساخته شد امیر را آنکه بی داد امیر شبانه بسرای وی رفت و آن سردار
را دید و پسندید و گفت فخر برآش شش که بهین دوروزه اموال را بخانه
خواهم فرستاد.

آنکه بسرای خود بازگشت و آن جوان را حضار کرد و با گفت فرد اپیش
قاضی برو وزیر خود را از دی بخواه و بگو که اگر نزد مردمی شکایت بعضه الدوّله
می‌برم آن چنان کرد قاضی با خود اندیشید که اگر این جوان شکایت نماید
برداشته در امامت مردم شکایت و تردید می‌کند و اموال خویش را بمن نمی‌پرسد

و آن گنج از دست من بردن میرود بهتر است که این اندک زر را پس ببرم
و در عوض گنجی ببدم پس زر آن جوان را بی کم و کاست بوی تسلیم کرده و از
وی معدارت بسیار خواست که نخست ترا اش باختم.

جوان زر را برد و اشت و بید زنگ بخدمت عضده الدو ل شافت و حال را
گفت و زربند عضده الدو ل قاضی را احضار کرده و بوی گفت ای قاضی این
جوان را می شناسی قاضی که چشم بر آن جوان و کیسه های زرافاد داشت که عضده الدو
ل آنمه تدبیر را ای کشف خیانت وی و بازگرفتن امانت جوان بخار برداشت زنگ
آه ویش پرید عضده الدو ل فرمود و عامه از سرمش برگرفته و از منصب خویش مغزول شد.

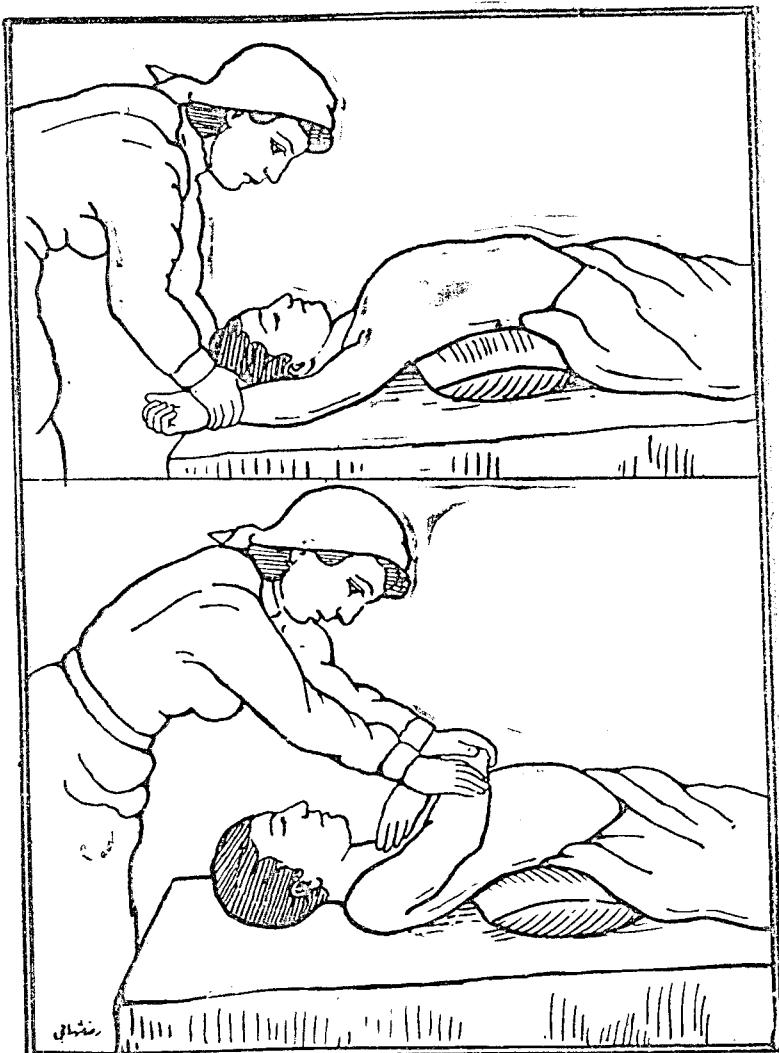
- ۱- پرستش - محمدالدوله در زمان و در وقت ایران سلطنت نمکرد. - نگایت جوان از ناخنی
دی جبود. - محمدالدوله بجان چه مستور داد. - با فاضی چندیر بخار برداشت. آیا بهیرش نوشتر خواهد.
۲- این لختوار او جلد ای گوناگون بخار برید : اهانت - و دعیت - پاخ - تیارستان - جلد - نگاه
تردید. بی کم و کاست - خبات - معزول - غل
- ۳- انسان - مانند بالا حکایت درست کنید و در آن عوایف خذینت انسان بینید.

خنگی

خنگی حالتی است که از توقف در جایی بسیار گرم یا پر چیزی و تنفس همایی
سامیم با انسان دست میدهد در حال خنگی نفس قطع میشود و انسان مانند مرده
و حرکت میافتد.

بعض مردم در رسمان در اطا قهای کوچک که در پنجه آن بسته است در
منقبه از غال چوب میوزانند و یا نیم خشته آنرا از یک کرنی میزینند و هوا می طاق
بواسطه آنستخته شدن با دودو گاز زغال مسوم میشود و بکانی که در چین ای طاق
زندگانی میکنند خنگی دست میدهد و گیلنونه موقع مریض را باید فوراً از اطا
بپردازند و در هوا می آزاد و خوابانند و سر و سینه اور ابرهه و بند و دکمه
بناس اور ابازکرد و بر سر و روی او آب سرد پاشید و دواهایی که بوئی شد

دارو از قبیل نوشادر و سرکه زردیک بینی او نگاه داشت و شربت آب نیز

دم زدن مخصوصی

اندک انذک بغلق اور بخت و هر کار از این معالجات در مرض آثار بیش از ظاهر

نمود باید فوراً بطبیب مراجعت کرده.

امتحان صیکمه در آب غرق میشود و چار خنکی میگیرد نه پارکا از مردم و قمی که غرق شده اگر از آب بیرون میآوردند بجان اینکه آب بسیار بخلقش فرو رفته است اور اسرد نگون نگاه دمید از نهاد آبی که در شکم اوست بیرون آید خطران بعل برای عزیزین کمتر از خطر خنکی نیست و اگر شخص سالمی را بین شکل نگاه دارد خواهد شد در شکم غریز آب بسیار داخل نمیشود و نفس نکشیدن از بو اسطه خنکی است نه خود آب پس باید اور اماند و گیر سبتمایان بخنکی معالجه نمود.

پنجمین علاج غریزی و دیگر خنکه شدگان تنفس ساختمانی و آن جانت که غریزی پیشست بخواهند و سراور ابطرف شانه چپ که کشنده و آنگاه دو بازوی اور اگر بزرگ و با هستگی تا مقابل سرها لابرد و پامین آورند و این عمل امظادر هر دو قیقه هفده مرتبه تکرار کشنده و بچنان اداهه و هند آغزیزی شروع بنفس کشیدن کند.

در وفن غریزی عجله نباشد که چوبسیار دیده شده است که پس از ده ساعت مغنا و تنفس ساختمانی غریزی نفس و حرکت آمد و داز مرگ رانی یافته است

پارکی از اطفال که بسیار ضعیف و کم خون میباشد بحال خنگی بدنبال میاید
اشخاص بی تجربه و نادان چنین تصور میکنند که طفل مرده است و در فن
عمله میکنند و کاه طفلي را که باید سالم باشد میاید زنگی کند از روی نادانی زنده
بنجک پسرمه در چشین موقع باید بیدرنگ بطبیب یا قابلی محترب مراجعت کند
تا او طفل را میایند که زنده و مرده بودن اور تشخیص ده و اگر زنده

اعلاج او بردازد

خنگی خالی است بسیار خطرناک و انسان باید خود را از این خطر برگ محفوظ
بدارد و راه جسلوگیری از بروز این حالت آنکه وزستان بهوای اطاق
پی در پی تازه کشند تا زود و زغال سنگ و بخار زغال چپ و یا حرارت
بسیار فاسد نشود از خوابیدن زیر کرسی و توقف در حمام بسیار گرم و جاهای
پر جمعیت نیز باید پرسنیز کرد اطفال را باید از فتن بر لب حوض آب آب انباء
و بازی کردن در کنار نهرها ی گود منع نمود

حضرت محمد صَّادِرُ لَوْلَادَتْ تَابِعَتْ

در ارضی - معاش - بست پست - تقدی - مرگب - کفالت - میراث - بلند داروه (۱۵) هر
عربستان شبه خیریه ایست در آسیا که مسکن صلی قبیله های عرب است
از ارضی عربستان غلب خشک و بی آب و آب جاری آن منحصر است
پسنهای کوچک که از بعضی کوچهای سر زیر میگرد و در شهرهای فردوس و میرود و در
قدیم پیشتر عربستان مسکن مردمان چادرشین بود معاش این مردم روزی
چهار پایان خاصه شتر و اسب میگذشت و شغل عمده ایشان جنگ و غارت
بود پیشتر این طوایف بست پست بودند و از تقدی بمال و جان گید گیر پرداختند
و باز که بهانه مرگب قتل میگشتهند و از چنین سرزین حشتناک پیغمبر اسلام
محمد بن عبد الله در روز دوشنبه هفدهم ربیع الاول نجاهه و سه سال قبل از اجرت
درگذشته بینا آمد عبد الله پدر آن حضرت پیش از ولادت آن حضرت فاطمه
چون محمد صَّادِرُ لَوْلَادَتْ پسر زندزاده را بر عده گرفت و چون آنمار بزرگی در کیا
کفالت و نگاهداری فخر زندزاده را بر عده گرفت و چون آنمار بزرگی در کیا
مشاهده میگرد و در حافظت وی کوشش بی اندازه مینمود چون پیغمبر بخشش را
شده جدش وفات یافت ابوطالب که عتم آن حضرت بود برادر زاده انجام

خویش بود و خط و حایت او را عجمده دارشد چهار سال بعد برای تجارت بشام
رفت و آن حضرت را تیرباخود برد.

پیغمبر از پدر مالی میراث نبرد و طلاقی پیشتم و بی بضاعت بود و در کوکی گوشنده
جد و غم خود را بصرها میسرد و میچرا نید چینکه بین جوانی رسید بشرکت مردمی
تجارت مشغول شد و در این وقت نام آن حضرت بجن اخلاق و نجابت و
راسگلوئی و امانت بند آوازه کرد وید و اور محمد این لقب دادند خدیجه که
زنان دلتنده بود آن حضرت را از طرف خود برای تجارت بشام فرستاد و حضرت

پس از مراجعت از شام خدیجه را تزویج نمود

پیغمبر بیشتر اوقات از مردم کناره میگرفت و بگویی که نزدیک که است میرت
و گاهی چندین شب از روز در غاری بستهای بسیم بر و بعیادت میرا پخت
چون بچهل سالگی رسید از جانب خدا و مدرسات بیویت شد . تا سه سال
مردم را پنهان باسلام دعوت کرد خشتهین کسی که بدان حضرت ایمان آورد
زنان خدیجه و از مردان علی این ابیطالب بود و بعد از ایشان گرد هنین و مرد

داخل اسلام شدند .

پس از سال پنجم با مرخدا و هر دعوت خویش آشکار کرد و مردم آن برکت بود

پرستی و ایمان بحدای یگانه خواند. کافران دعوت را پذیرفتند و اورتا آنرا
هدایت و آزار کردند ولی ابوطالب و اکثرین اشتم که قوم پیغمبر را و مدارا و
حایات میگردند.

«دعوت پیغمبر در قبائل عرب انتشار یافت و روز بروز بر عدد مسلمانان فروز
شد بزرگان فریش چندین بار نزد ابوطالب رفته و با محلیف کردند که وقت
آن حایات برادرزاده خود بردارد و اوردا پذیرفت.

در سال دهم بعثت خدیجه و پس از دی ابوطالب وفات یافتد و پیغمبر شهادت
حمدی بعد جمعی از اهل مدینه که بزیارت نک آمده بودند مسلمان شدم و در مردم
مردم مدینه را با اسلام دعوت کردند و اهل مدینه چون بودند بهم اسلام
آوردند.

پیغمبر، مسلمانان نکر که از کافران در رنج و هزار بودند فرمود مدینه
بروند تا از رشک بخواهند و آزار در امان باشند و خود نیز بدینه بحرث
فرمود.

پنجم - پرسش - مردمان عربستان در قدیم چون زندگی میگردند؟ - عادات و اخلاق آنها
چه بود؟ - چهل و نسبت حضرت پیغمبر صَّلَّیَ اللہُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖۤهِمْبَوْلَیْهِ وَسَلَّمَ چیست؟ - در حیاتی پیغمبری بعوث گردیدند - مردم ای اهل کو

دفارگردند و پیغمبر مسلمانان چه امر فرموده‌اند.

۲- زین لغات را یعنی کسندید و هر کدام را در دو جمله بخواهید. قبید - بجزت - پژوهش
- بلند آوازه - اسلام آوردن - مبعوث - بعثت

حضرت محمد (ص) رسول خدا از بجزت تا وفات

نشر - همداستان - پیرامون - نصرت - رحلت

کافران قریش چون از اسلام اهل مدینه آگاه شدند و نشر دعوت پیغمبر را در قبال
عرب دیدند از عاقبت کار ترسیدند و همداستان شدند که پیغمبر را بقتل برآوردند.
یکی از شهیدها در خانه آن حضرت را گرفتند و منتظر بودند که باشد او شود و قصد خود
را انجام دهند. در آن شب علی (ع) بجای پیغمبر (ص) خوابید و پیغمبر
محترمانه از خانه پیرون رفت و شبانه با ابو بکر از که خارج گردیدند و روی بدین
نهادند.

بجزت پیغمبر سیزده سال پس از بعثت (۱۱) بود و سال مهاجرت وی ابتدای
تاریخ بجزی است.

۱۱) دو و ۲۲ سال پس از میلاد پیغمبر (ع).

پیغمبر رضه اغواز او لین سال بحری وارد مدینه شد پیغمبر در مدینه مسجدی بنان کرد و حاشیه خود را مصلن مسجد ساخت و بهداشت خلق شنول شد و کار اسلام بالا گرفت خانه عرب از هر جانب بخدمت آنحضرت شافت و قبول اسلام کردند. در سال دوم ہجرت مسلمانان مأمور بیگانگشند و باست پستان جگهای بسیار کردند. در سال نهم ہجرت که بدست مسلمانان فتح شد و قریش قبول اسلام کردند. پیغمبر از ورود به مدینه تازمان وفات بیش از هفتاد مرتبه شکر بیگانگش مخالفان کشید و اغلب جگهای علی رع حاضر بود و در نصرت پیغمبر شجاعتها نمود. پیغمبر در سال هشتم ہجرت با گردی انبوہ گله رفت و حج گذاشت. در این سفر آداب حج را مسلمانان آموخت پس از مراجعت به مدینه در اوائل سال یازدهم رحلت نمود. قرآن حضرت در مدینه طبیبه زیارتگاه عموم مسلمانان است
 ۱- پرسش - بچه مناسبت کافران قریش خواستند پیغمبر رض، را بکشد؟ - پیغمبر
 ۲- در چه سالی پس از بعثت از گله به مدینه رفت؟ - بعثت و ہجرت را منع کنند.
 ۳- مهد و تاریخ اسلام بر از چه زمان حساب نکنیم؟ - ایام چندین سال ہجرت است
 ۴- پیغمبر در مدینه چه کرد؟ - چه وقت که بدست مسلمانان فتح شد؟ - وفات پیغمبر
 ۵- در چه سالی واقع شد؟ -

سنگهای نشسته

از آب بزف و باران چشم کاد گو هماید ار وا ز اطراف سرازیر میگرد و چشم
و جو همایند ریح بکید گر میپیوند و تکلیل نهری بزرگ میدهند نهرها نیز بهم می پیوند
و از پیوستن آنها رو دهای پست اور بزرگ بوجود میاید و رودها بمشترک بر میآمد
دریاچه های نیز نیزند

آب که از گوه سرازیر میشود سنگهای سخت را که در راه اوست از جای میگذرد
با خود میبرد سنگها بجزیره این آب روی هم میغذند و بشدت بهم میخورد و سایده
میشود و هر چه پیشتر برند سایدگی آنها بیشتر و حجم آنها کوچکتر میشود چنینکه آب بین
نهاده اند و صاف زید سنگها را همانی فرونشتن میگذرد اما آنها که بزرگتر و
سنگین نیزند و در آنها که کوچکترند دیرتر فرو می شینند.

در آت کو چک که از سنگها جدا میشوند بگشل ناسه دشن در میایند و با آب مخلوط
میگردند و همچنان بهمراه آب میروند تا داخل دریاچه و یا دریا شوند و در آن نشینند
این در آت کم کم طبقه طبقه روی یکدیگر قرار میگیرند و بواسطه فشار بهم می پیوند
جوش میخورد و سنگهای سخت بدلت میشوند مقداری از آنها نیز در مصب رودهای

همه موادی که بر ترتیب نذکور برش صحیح زمین قرار گیرند سکنی‌ای نیست تا می‌تواند
سکنی‌ای نیز نباشد در شکل و ترتیب فرآت سعادت داشته باشد مخصوصاً مفقود است: سکنی‌ای شنیده
شکنی‌ای آگلی و سکنی‌ای رُستی

دخانیات

پیش از اینکه امریکا کشف شود مردم دنیا ای قدمی از وجود توون و تنسی‌ها کو و
طریق کاوشتن و بعل آوردن واستعمال آن اطلاعی نداشتند بلکه حان پو^{پا}
این گیاه و خصم را از امریکا بار و بار آوردند و طرز کشیدن دود را که بویی
امریکا آموخته بودند بمندان اروپا آموختند از آن وقت زراعت توون
و تنسی‌ها کو و کشیدن یکار و چن غلیون در دنیا ای فتدیم متداول
و نمونه کردید

نوون یا تنسی‌ها کو ماده‌ستی دارد بنام نیکوتین که اگر قدری از آنرا خلص
ادهان کر به کشند گر به پس از چند لحظه تلف خواهد شد

کسانیکه دخانیات استعمال نمی‌کنند نیکوتین را کم کم در بدنه اردو خود را کم
پسازند اثربخشی کوتین در مراج بذریج ظاهر نمی‌شود و انسان ابتدا ملتفت مسموم
شدن خود نمی‌شود و در صدد دعا و در نشاد و قهر، لغای حاضر مرا فوای کمالا

اگر کشته و زهر کشند تا پیر خود را گردانست

کشیدن نتوان و تسهیل کو عادتی مضر و خطرناک است که غلب مردم خود را
جدان مسبتد میکند و تسهیل کو نتوان و بیشتر قوای بدینی تائیر و بیریک را بتواند
ضعیف و مخل جیاز و بسیار تیزه را کات و زشت و دهانه امار فاسد و دهان و

گلور اخشن و حسن و آنقدر داشته

و اضعف و چشم را کم نوزرسانید

آلات شفاف و حاصمه را نتوان و

شخص را بتنگی سنجید و کمی آشنا

و بدی هضم مبتلا میگارد

پس بر هم کس خاصه محتقین و جب

دست که از کشیدن پیگار و قلپ

و غیره پر بینز کشند و کسانی که بغضت و نادانی خود را باستعمال و خانیات غذا

گردد اند باید در ترک آن بگوشند تا از زندگانی بعادت و تذریقی کامیاب

و بخورد اگر و نه

پرسندر - و خانیات بجهودی گفت میوو - عادت استعمال و خانیات از کجا بفرزند

است؟ - نیکوین چیست؟ - و اثر آن کدام است؟ - چرا شخصی که بگار و چین و مدنی
میگشند در ابتداء لفظ مضرات آن غایبند؟ - بعضی از ضررها ای استعمال خانیات ایمان کنند

امدوه فهت پیر

فابت - سنتا - برک (۱) اندود - روزن - پرویزن - شام

۱- با دوک خویش پیزی گفت وقت کا	کاخ زنبه ریشم موي شده فید
۲- از بس که بر تو حشم شدم حشم ختم	کم نور گشت دیده ام و قائم خمید
۳- ابرآمد و گرفت سر کلبه مرا	بر من گریست زار که فصل شاید
۴- هژمن که دستم از همه هژچنان تیست	هر کس که بود بگز نستان خی خرد
۵- بر بسته بر پر مذو در آشیان خویش	گریخت هر خزندگ و رکوشه ای خزید
۶- نور از بجا بروزن بخار گان فتد	چون گشت آفتاب جهان تاب ناپدید
۷- از رنج پاره دوختن فرجت رو	خوانا به دلم زسرانگشت هما چکنید
۸- دیروز خواستم چو بیون گنخنی	لرزید بند دستم و حشمش و گرندید
۹- من بس گرسنه خشم و شهادشان شنید	بوی طعام خانه همسایگان شنید

لهه بگ - ساز دوا - سامان و سرخام - ورق و جهان - پرویزن دیستچ پ وزعنی آنی است که آن دو گردان بپزند

- ۱۰- زاندوہ دیرشتن اندو باخیں
برکہ کہ ابردیدم وباران لام طبیہ
- ۱۱- پرورش سقف میں بیکشی
دہرف دھل چوون تو انکل آریہ
- ۱۲- ہنگام صحیح در عرض پر چکوٹھے
برباام و سقف رنجیہ احمدارا تغیہ
(پرورین چھماقی)
- ۱۳- پرسش - عنوان این حکایت ہے؟ آیا عنوان بطالب حکایت مناسب دارد؟
متوائید عنوان بہتری انتخاب کئے ہیں؟ علی اندو پریز ن ابھارید - بظیر شاھی شکایت داشتہ
یا نہ؟ چرا؟ - کسب پریز چودا ہے - بظیر شاہ احمد پریز بمحاج جس برادری سیکر دیا ہے؟ چرا؟
اگر بھائیڈ کہ شما اور ار اہمنی دو کم کنید پہ میکر دید کہ رخت داندو و تخفیف بیا ہے - اگر فقط
بول پاومیڈ دیدا ور اگد اطیع و بیکارہ نیکر دید؟ چرا؟
- ۱۴- لغتا و جملہ نای فیل معنی کہندہ:

- کاوخ - شعرہ - برگ (در این درس چھمنی دارو؟) - اندو و
۱۵- انشا - پا تو صیف بجا پر کی پریز فقیر اگر بناؤ شو کہ شما اور اہمنی با کم کنید
چیکیسید کہ رخت اندو و تخفیف یا ہے؟

مسئلہ

میکر ب مرض سل از روتھنس و گاہی بوسیلہ دستکا و ناضمہ داخل بدن میشود اگر
مزاج ضعیف باشد دریہ پرورش ملایا ہے و انسان مستغلابل میکنے۔ علاوہ

این مرض تب و سرفه و ضعف و کم خونی است

غایبا اشخاص ضعیف و کم خون و کسانیکه پای بند حفظ صحت و تقویت بدن
 و مراج نیستند باین مرض مبتلا می‌شوند بهترین راه جلوگیری از شیوع این مرض
 آنست که هر کس بوسیله وزر شخصی مناسب و بکار بردن دستورهایی
 از قبیل کردش در هوای آزاد و سالم و زندگانی در جا ای آفتاب رو خود را
 قوی و نیرومند و از بسته شدن برکنار دارد.

تفصیل هوای فاسد و استعمال دخانیات و مسکرات و دم زدن در هوای

گرد و غبار دار و زندگی در جا ای

نمذک و بی آفتاب مراج را برا

گرفتن سل آماده می‌سازد.

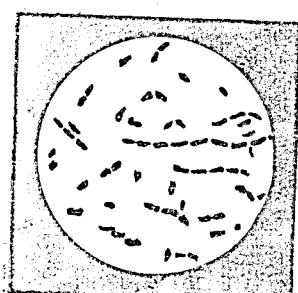
میکربسل با احتلاط از شیوه ای خوا

مسئول بیرون می‌شود و چون چندی

دور هوای بماند بخششکد و جزو غبار و ذرا

هوای می‌شود و از راه تفصیل و از دست

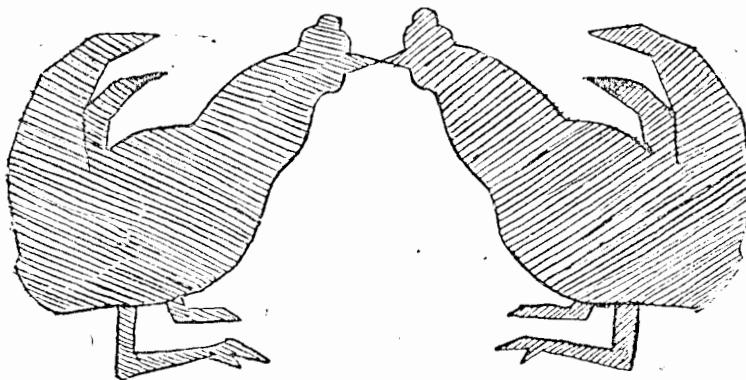
مردمان سلام میگرد و آنها را بسته می‌سازد.

میکربسل

برخی از قواعد که در جمله کیری از سایت مرض ملایم بر عایت شود بین
قرار است .

- ۱- همکس آب دهن خود را برمی سیند از داگرچه خود را سالم نماید.
- ۲- اشخاص سالم از استعمال طرف و لباس مسلول پر نمایند.
- ۳- از خوردن گوشت حیوان مسلول پر نمایند و شیر گوارا پیش از خوردن
بجوشانند زیرا مکن است گاویل داشته باشد و خوردن شیر انسان را
مسلول سازد .
- ۴- زنانیکه مبتلا به ابتداست از شیر دادن طفل خود داری نمایند .
- ۵- طرف خوراک مسلول جدا و مخصوص خود او باشد و هر روز در آنجو شانه شود .

برای اشخاص مسلط بترین راه علاج اینست که بدکده و نفاط خوش آب و هوا بر وند نا از گردش در آفتاب و تنفس هوای سالم و پاکیزه مرفضان غمیلا اقل بیک و بی خطر شود.

پرسش - بیل چکونه مرضی است؟ - میکرباین مرض از چرا وارد بیشود؟ - علامتی ضرر چیست؟ - چه اشخاصی بیشتر بیل چکونه باشند؟ - چهاید بگشند تا بیل چکونه باشند؟ - میکرب بیل چکونه بجز و ذات هوا و غبار بیشود؟ - کشند؟ میکرب بیل چکیت؟ - بخوبی دستور رای صحتی را که در جگوی از شریل لازم است بگویند؟ - بهترین راه علاج برای مسلطین چیست؟ - پرا آب دهان از زین بنایم از افت؟

سنگهای شنی

سنگهای شنی از دانه های ریزو خشی درست شده اند
سنگهای شنی را بچند علامت میتوان شناخت کی آنکه اگر سطح آنها را با کارهای جسم دیگر بخر اشند دانه های شن از آنها جدا نمیشود و دیگر آنکه تیرآب در آنها اثر نمیکند و دیگر آنکه بزدن قطعه فولادی از شن از آنها جستن میکند و دیگر آنکه ذرات آنها در آب خمیر نمی شود.

سنگهای شنی انواع بیاز وارد و معروف آنها شن و سنگ آتش زن و سنگ آشیک

مشن

شن جبارت از ذرات بادهای خشن است که در آب با سطح خشکی روی هم فراز
گرفته و قسمی از زمین را پوشانده است -

آن شن که در آب جاری دارد ذراتی است که روی مایل از زمین جدا کرده
و با خود برده است این ذرات است که در آب قیانوس و زمین و دریاچه شه
و سکهای طبیعی طبقه درست کرده است

شن در صفت رویینی در آنجا که برود وارهای میشود فرمی نشید و گاهی نیز
پسند و تکلیل میدهد قسمی از مملکت مصر در میانی واقع شده که از نشتمانی تل
بوجود آمده است در گلزارهای روی خانه که سرعت جریان آب کم است بین
ترین و بدب پیدا میشود

و آن آن شن که در سطح خشکی میباشد جایی صلیش ساختمان و یا دریا و دریاچه
بوده و با آنها رابط خشکی را نهاده و در سیاپهنا و دشتها گستردده است و یا
آنکه پس از خشکیدن دریاچهان بر جای مانده است

شن خشکیر اکه بواسطه با دغیر مکان می دهد ریگ روان می گویند

آن نامهست که از زمین و یکسان و برابر ۳ - گزارهای دریا

در بعضی از بیان‌های افریقا و عربستان دسور یه تپه‌های کوچک و بزرگ‌تر
چون حلقه‌ای رخچر و یارشته کوه نا بهم پیوسته اند از این شترارهای بی‌هنا
دویل گذر نمی‌شون کرد چه در آنجا خطا و اثری که نمایند راه باشد و چو
هدارو.

درین بیان‌ها استنکام دزش با دامی سخت قوده‌های عظیم شن از جای خود
بلند می‌شوند و مانند موج دریا بجفیش می‌باشد ذرات شن که بشدت اسرعی عجیب
بهم می‌خورد فضار تسبیه و مار میکند مسافران در همه نقطه و چار این طون
بیان‌هایی بثوند در همان نقطه توقف می‌باشد و بر امی اینکه از باد و ضربت ذرات
شن آسیب شنیدند سر و صورت خود را در لباس می‌سخند و بعضی بر زمین
می‌خوابند و بهان حال می‌سانند تا با دمایسته و طوفان آرام گیرد
پلاسان از شن استفاده بسیار میکند. شن در قلب ریزی و سار و ج
هزاری و شیشه گردی کی از مواد اصلی و مقدم است بعض ادوات و
اطروف فلزی را هم باشند پاک و صیقلی میکند.

خناق

یکی از مرضهای سراست کنندۀ خناق است پس از بردازه هرچه زودتر باشد
رجوع کنند که بچاره آن بپردازد و اگر تا خیر کنند می خواهد
سبب خناق نوعی میگردد است که در گلو و بین زبان جای میگیرد و عبارت
نمیگذرد و بسیار میتوان آن پرده سفید رنگی است که در گلو و صوتی بین زبان
و باذک زمان بزرگ میشود تا بجهة کمر را در گلو، ایجاد نموده و مرض اخوندگان

در اولیا مرض این است

که مایع مخصوصی از خود میگرد

میگیرد و آن مایع را که ماده که

ضد خناق نامیده میشود دارو

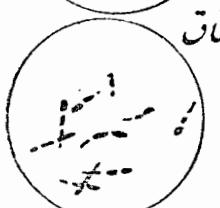
کوچکی از شیشه جای میدهند

و سران لوله را میگیرند و در

موقع لزوم مقدار معینی از آن را با

آب دزد که بین مییند از دیند

خناق بیشتر عارض کو دکان میشود و انتفاصل بزرگ کنند این بسته مایوسی دارد

بیماری هم مانند سرخچه و مخلکت زود دیگران سرایت میکند.

برای جلوگیری از سرایت این مرض باید کوکی را که بدگان بسته است از
کوکان دیگر دوردار نهاد و پس از بسیجود یا فتن حلقی و گلوی او را سرد
با دارویی که پزشک دستور میدهد بتواند مدت پیش این مرض که میشنا
از دیگران جدا باید داشت چهل روز است و تا چهل روز از ابتدا مرض
کوک باید از معاشرت با کوکان سالم مفouع باشد
پرسش - خاق چه مرضی است؟ - سیئش است؟ - میگردد خاق در بجا جای میگیرد و گفته
نمیشند؟ - چه اشخاصی بیشتر و چهار ناخشی خاق بیشند؟ - برای جلوگیری از سرایت
آن چه باید کرد؟

علی بن ابیطالب

(زبدی) فضایل فضیلت ۱ - معرف.

علی بن ابیطالب پسر عم و داماد و جانشین سعیه بیت و پنج سال قبل از بحث
درگذشت تولد یافت از مردان شنیین کمی که به سعیه ایمان آورد و با آن حضرت
نمایزگزار داده بود.

علی در همه جا همراه سعیه بود و آن حضرت را معاونت میکرد. در سال

پیش رو هم بعثت کفار قریش بر قل سپهیر متفق شده و شی را برای این کار معلوم
گردند در آن شب پیغمبر از کله خارج گردید تا بدینه رو دو علی درست را حضر
خواهید کفار را باشد او از فتن پیغمبر را کاه نشد.

علی چند از پیغمبر و سه روز در کله ماند و امامتی که از مردمان نزد پیغمبر بود بصالحها
مرد گرد و آنکه به بدنیه رفت

در مدینه نجفان نصرت پیغمبر میکرد و در جنگها می اسلامی باشجاعتی پیش
بیچنگی پیغمبر در سال دوم هجرت خود خدا فاطمه را بعلی داد و اوراد روئی
گه بین مسلمانان برادری انداخت برادر خویش خواند و جانشینی خود را
نیز با دو اگذار کرده

در سال سی و پنج هجری مردم مدینه با علی خلافت بیعت کردند آن حضرت چهار
ماه و نهم ماه خلافت کرد در سال چهل هجری در مسجد کوفه بدست ابن مجنم
مشهید گردید.

علی از زیمه مسلمانان عالمتر و شجاع تر و در زهد و عبادت بسیار ای بود که از قات
پیغمبر خارج است پیغمبر در باره علی نجفان بسیار گفته و مسلمان را بدوستی و اطلا
ل را برگرد و آنست و مسلمانان عموماً پنضایل علی معتبرند.

۱- پرسش - خشت همراه با شیخیت چه نسبت داشت؟ - رفاقت او نسبت به شیخیت چگونه بود؟
عقیده و نسبت با او چه بود؟ - فضایل و صفات پسندیده علی ابیها بود؟ - مردم مدینه چه وقت با
همیعت کردند؟

از وقایع جنماهی علی بالا شخص معروف عرب اگرچه میاند برای تخلصان خود گویند؟ -

۲- این لغت از منعی کشیده و هر کدام ا در دو جمله بکار برید و

ضررت - معادنت - بستر - طافت - فضیلت - معرفت

سنگ آتش زنہ (تفصیلی تکمیلی)

سنگ آتش زنہ برگماهی مختلف قوه و سبزه و چرود و خاگسری دیده میشود
پیش از اختراع کبریت مردم با این سنگ آتش روشن میکرند با هظر
که قطعه فولادی لبه دار را بر آن میزند تا آتش از آن جتن کند و در پنهان یا
فتیله که متصل به آن قدر اراده بودند آفتد و آتش شعله در سازه تنگها
تفیله کرده که سابقًا معمول و مسد اول بوده است نیز با آتش زنہ آتش میدند
انسان قدریم سلاجهای بعض طرفهای خود را از سنگ آتش زنہ میساخت
در این دوره سنگ آتش زنہ را آرد میکشند و آنرا در ساختن عینی د
معابد کاشی و رامیال آن بخار میبرند.

سنجک آسیا

سنجک آسیا سنگی است سخت که جود گندم و دیگر مواد را با آن نرم میکند و بین
اقام آن سنگی است که دندانه دندانه و پیار سخت باشد سنجک آسیا پس از زمان
استعمال صاف پسود و مواد را چنانکه با میز نرم نمیکند و سنگتر شان میتواند
آنرا اصلاح و طیش اپارادیگر دندانه دار گردد.

عبادات و خدمت

محنت - رواده شتن پنهان

آورده اند که امیر المؤمنین علی علیه السلام در زمان خلافت روزها بجانب
و اون امور مردم مشغول بود و شهاب عبادت و اطاعت گفتد یا امیر المؤمنین
چهارین بهمه رنج و محنت برخود روا میدارم نه بر وز آسایش داری و نه شب
آرامشی فخر مود و آگر در در ز بیاسایم کار رعیت ضایع و آگر در شب بیارم
خود در قیامت ضایع میباشم پس زوز قم مردم بسازم و شب کار حق
میپردازم.

۱- پرسش - امیر المؤمنین آن شب در زر اچلو نبی پرسید؟ - مردم نجوا ارمی بعلی جگتفند
حضرت چه جواب فرمودند؟ - کوار دنیوی برای چیست؟ - عبادت برائی چه؟ - چرا نه

عیت که انسان فقط بکی از این دو بپردازد؟ - شما حچکو ز عبادت نیکنید تا خود را از خوبی نمود
نماید؟ - برای همینکه دینداری پاک باشیده باشیدنیه؟ -
۲ - لغات ذیل معنی کنید و هر کدام را در یک جمله بکار ببرید:
عبادت - عبد - عابد - آسمان - آسودگی - آسودن
آدم - آرامش - آرامیدن

رسانشیانی

سخنگهای آنکه

سخنگهای آنکه را بجذب علامت میتوان شناخت یکی آنکه با کار و امثال آن
پاسانی خواشید و میشود و خط بر میدارد و دیگر آنکه هر گاه و تیر آب بر آن بر زینه
میچوشد و بخار کردن از آن خارج میگردد و دیگر آنکه اگر آزاده هوای آزاده
دهند آنکه میشود.

سخنگهای آنکه چندین قسم و معروف قرآنگاه آنکه و نگ مردو سگ چا
نگ آنکه را پیشتر بصرف آنکه پزی میسر ناند با این ترتیب که سخنگهای
کوره بی سقف میچینند و زیر آن آتش میکنند چنانکه حرارت تمام سخنگهای
بر سر نگ پس از آنکه بقدار کافی گرم شد آنکه میشود

آنکه تاز آب دهوا تغیر نیافرته است آنکه زنده نماند آنکه مرد نگ
است که مدتها زدیک ہوا بماند و رطوبت پیشید آنکه زنده را چون آن
بر آن بر زیند از هم میپاشد و بخاری گرم از آن بلند میشود و آن اپن امروز
شدن آنکه گشته نماند.

آنکه یکی از مواد و مصالح بنائی است در صابون پزی و حرم سازی نیز است
در دمنزو از محلوط آنکه و خاکمه و شم و خاک و مواد دیگر ساز و جود

بعل میاید.

نگف مرمر بر نکمای مختلف یا فته میشود. مرمر صید را در مجتمعه سازی و مرمر چاهی ^{بر}
 را در بنائی برای آرایش عمارت بکار میبرند.
 نگ چاپ قسمی از مرمر است که رنگ آن خاکستری است و بردی آن کنای
 چاپ میکند.

و با

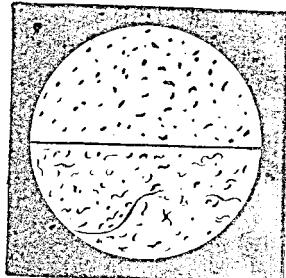
دبارض عمومی و خطرناک است که اگر ازان حبک دیگری نخشد ز داشتار میاید.
 و بسیاری از مردم را هلاک میکند.
 میکرب و بامتد میکرب حبه بولیه آب وارد معده انسان میشود و اگر معده
 ضعیف و ماسلم باشد میکرب از رامعد و داخل رو دهای میگردد و در آنجا نتو
 میکند و آنگاه داخل خون میشود و انسان را مسموم میسازد.

بیماری و بابقی داسهال بسیار سخت شروع میشود و پس از آن بیارت ب میکند و
 سخت ضعیف میشود و بازک زمان نمیرد برای انتشار و باکافی است که یک نفر
 بدان مبتلا شود و پرستارانش بآس یا طرف خوب را که آنوده میکرب
 مرض است در آنی حاری بشویند زیرا میکربها می طرف و بآس بولیله آن

آب جاری داخل منزل میشود و در زمانی قلیل نیاد میشود و تمام آب آنباره را
آکوده میسازد و هر کس زان آب بخورد مبتلا بوبایشود.

عامل دیگر برای انتشار و گامس است که بر ظرف غذا و بدند شخص و بانی میشیند
و بیکرب و با آکوده میشود و بیکرب را بهمه جای سبرد عامل دیگر مردمانی میشیند
که هنگام بروز و باز شهر خود فرامیکند و بیکرب را با خود بخاطر دیگر میسازد
و از اینجا میتوان بعلت سرایت و باز شهری بشمرد گیری پی برد.

هر کس باید هنگام بروز و باز
قواعد حفظ صحیت انجویی رعایت
کند.

بیکرب دای

قواعد صحیت که باید در وقت و با
رعایت شود از این قرار است:
۱- آب را بجوشانند و آنکاه
بصرف آشامیدن میشود
شوبه سانند.

۲- خذانی را که خوب نخواهد است بخورد و میوه را بشیش از خوردن بجوشانند و

تمن رارو می آتش برشته کنند و آنگاه بخورند.

۳- طرف والبسه مور د استعمال مریض را هر رور در آب بخواهند.

۴- پیش از غذا دسته مارا با صابونی که کشیده میگردد با مریض است افضل صابون ^{پوشیده} بشویند.

۵- مدفونات مریض و بانی را در محلی دور از آبادی و آب خواران و فن کنند و بی ازوفن مقداری آبگاه رومی آن برزیند و طرفهای دوا و غذا امی پیش از آب بخواهند و بباسماش ابوزارند.

۶- از زوره و گکس بالا تھای نزل نشتن او برآخذیه و سرد صورت جلوی ^{حری} گشته.

پنجمین و سیمین برای جلوگیری از شر مریض اینست که چون در شری آثار و با ظاهر شود علوم کنه بشرو باکوبی کنند

پرسش - و با چه مریض است ؟ - میگردد و با چگونه وارد بدن شود و چه اثر میگذارد
پنجمین و با چگونه شروع میشود ؟ - عوامل افتاده و با چیست ؟ - برای احترار
بروز و با چه باید کرد ؟ - دلیل برگیک از قواعد صحی را که در وقت و با باید رعایت

نمایم.

شیراز

اشتخار - دارالعلم

یکی از شهرهای معروف ایران شیراز است که بخوبی ہوا و زیبائی ممتاز است
نام دارد . اطراف این شهر چشمگیرهای با صفا و باغهای دلگشا و
گردشگارهای فرج افزاد کوههای خوشنمای احاطه کرده و از اینجنبت بر
بسیاری از شهرهای جنوب ایران مستعیا زده اند . این شهر بک هزار روستا
ده تنراز سطح دریا بلندتر و ہوایش خدوسط میان گرمسیر و سرد سیر است در
تابستان گرمی یا یخی تا چهل درجه بالای صفر مبررسد و در زمستان دشیز که
سرد تر از روز است از درجه صفر پایین تر نمیرود .

از نزدیکی این شهر درود خانه میگذرد و هم‌ترین آن و دکر است که در زمان
قدیم سدهای حکوم بر آن بسته اند و از آن جمله سده و پلی است که با مردم
عنه دله وله دیلی بر آن بنانگرده اند و بنام بند ایم معروف شده است .
شیراز دارالعلم لقب داده اند و یکوقت بنام لفظة سورخان صد و هفتاد و سه

در این شهر وجود داشته در این مدرسه نهانواع علوم ادبی و دینی و ریاضیات
و پزشکی تدریس میشده است. یکی از سیاحان عرب که در اوائل سده هشتم
بیشتر از آمد و است میگوید دین و دنیا در این شهر جمع است و میگوید شهری
بزیبائی شیراز نماید و ام سعدی و حافظ که در آسمان ادبیات فارسی دو
ستاره در خانه اند از این شهر بخاسته و در این شهر بجهان را وداع گفته
مدون شده اند.

پرسش - اشنایر شیراز در چه هیئت است؟ - در اطراف شهر همچنان است؟ - روذگر کجا است؟
بلد ابرار اکنون گردید؟

اللهم ، سلح ، فرج افراء ، مدون همیشه

سعدی

سابقه معرفت - قید - خانقاہ (۱) - اصناف (صف) - مصاجت (۲)

سعدی بزرگترین شاعر و نویسنده ایران در اوایل قرن ششم هجری در شیراز

(۱) خانقاہ = جای درویشان ، اقامتگاه درویشان

(۲) مصاجت = مصححتی و دوستی

- ۱۱۱۲ -

پندیا آمد و رکود کی چنگ نک خود کوید از پرستیم باز.

هر اباشد از در طفنان جبر که در خودی از سر بر فستم پدر

سعد بن زنگی اتابک فارس بپیش همت کاشت و پس از چندی برای تحصیل،
بغداد او ش فرستاد.

سعدی قریب سی سال در اطراف جهان گردش کرد و همه جا با علماء داشمند
مصالحت و معاشرت نمود.

در خواصی بیت المقدس گردید از سپاهیان فرگشت اور او دیگر را سیر کردند و
بطرا بس پر دند و بخار گل بداشتند تاکی از رؤسای حلب که با دی سایق نمود
داشت اور او دید و بر احوالش رحم آورد و بدده دینا را ش باز خزید و از قید فرگشت
آزاد ساخت و اورا با خود بحلب برد سعدی پس از چندی از حلب پیرو
رفت و باز سیر و سیاحت شغول گردید تا بالا حسنہ بوطن اصلی خود
شیراز بازگشت.

در سال دوم ورود به شیراز کتاب بوستان را نظرش نداشت آوردو سال بعد گلستان را
تألیف کرد.

سعدی پس از وفات در خانقاہ خود که آنون بسید و شهنشیرزاده اقیع و بعید
موسوم است مدفن گردید.

سعدی در مسافت و سیاحت بپاس درویشان می سپوشید و به شهر که میر سید

اصناف مردم آن شهر خاصه علما معاشرت میگردد از هر مسافرت تجربه اي و از هر مصادجه بخت نخست اي میآموخت .

گلستان و بوستان او ترد دایر اینان مطبوع و مطلوب بیباشد .

پرسش - سعدی در چه قرنی زندگی میگردد؟ - در آن زمان چه سدایی بر شیراز حکومت داشت کدام پادشاه این سدای حکومت نمود؟ - آیا سعدی بنای شیراز را هم ساخت کرد؟ - بچه دلیل؟ کدام کتابهاي دوسيتا ايرانيان بسیار معروف است؟ - شما از آنها تا حال چهري خوانده اید؟ بوستان امیرزاده است با گلستان است .

قطط سالی در مشق

نخل (۱) - روزن (روزنده) - راغ (۲) - شخ - شکفت - غابت - مفت - نایت -

تریاک (۳)، فتبه (۴)، نیاساید (آسودن) - ریش - نیم (بیتم) - در (۵)

- ۱ - چنان قحط سالی شد از در مشق که یاران فسنه اموش کردند عشق
- ۲ - چنان آسمان بر زمین شد بخیل که ب ترکم در زرع و نخل
- ۳ - بخوبی شد سهر چشمهاي قدیم نامه آب بجز آب چشم سیم
- ۴ - بخودی بجهت آه بیوه زنی اگر بر سندمی دودی از روزنی

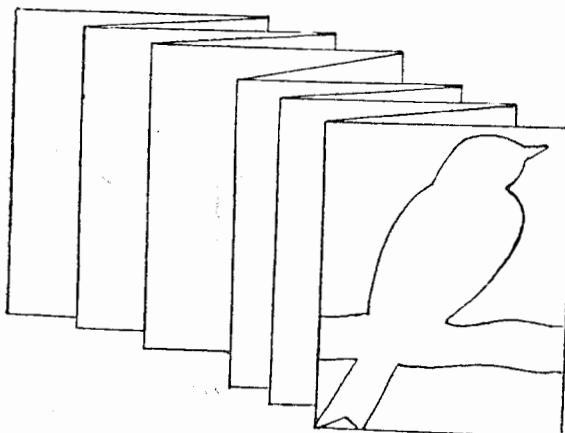
(۱) نخل = درخت خرا (۲) راغ = مرغزار (۳) تریاک = دواي ضم زبر (۴) فتبه = دانا (۵) در = بخ

- ۵- خود ران سبزی شد باغ شنخ
 ۶- در آنحال پیش آدم دستی
 ۷- و گرچه بگفت قویحال بود
 ۸- بد و گفتم ای یار پاکینه خوی
 ۹- بغزید بر من که علت بجایت
 ۱۰- بشیمنی که سختی بعایت رسید
 ۱۱- بد و گفتم آخوند باک نیست
 ۱۲- گراز نیستی دیگر شد هلاک
 ۱۳- گمک کرد و بخیده و در من فضیه
 ۱۴- که مرد آرچ بر ساحل است ^{آقیت}
 ۱۵- من از بسیحوانی نیم و می زردم
 ۱۶- خواهد که بین خرد مندریش
 ۱۷- چوبیشم که در ویں میکین خوار
 بکلام اندرم لقمه زبراست و کرد
 ۱- پرسش - دشمن بجایت ؟ - آزاد روی که جنایات اش بیدار - بدبختانی ^(رسدی)
 چبور ؟ - سعدی از دست خود چه سوال کرد ؟ - چه جواب بگشته ؟ - سعدی چکونا در اولداری ؟

۱۰- سعدی چرا از جواب امتیاز نمی‌گیرد؟

۱- سفید از این حکایت چیست؟ - حکایت را چند قسم میتوانیم تقسیم کنیم؟ - قسمها را بگویند - مطلب
قسمت ابیان کنید - اشعار ۲۰ و ۲۱ و ۱۵ را معنی کنید.

۲- معنی این کلمات را بگویند و هر کدام را در جمله ای استعمال کنید.
بنل - بنل - بیوزن - شکفت - جاده - غایت - تریاک - سفیده - غرق - غرفه - ریش
خدا - امثلا - حکایت را مطابق تقیحاتی که گروههای بصورت مکالمه بتوانند.

کردش خون

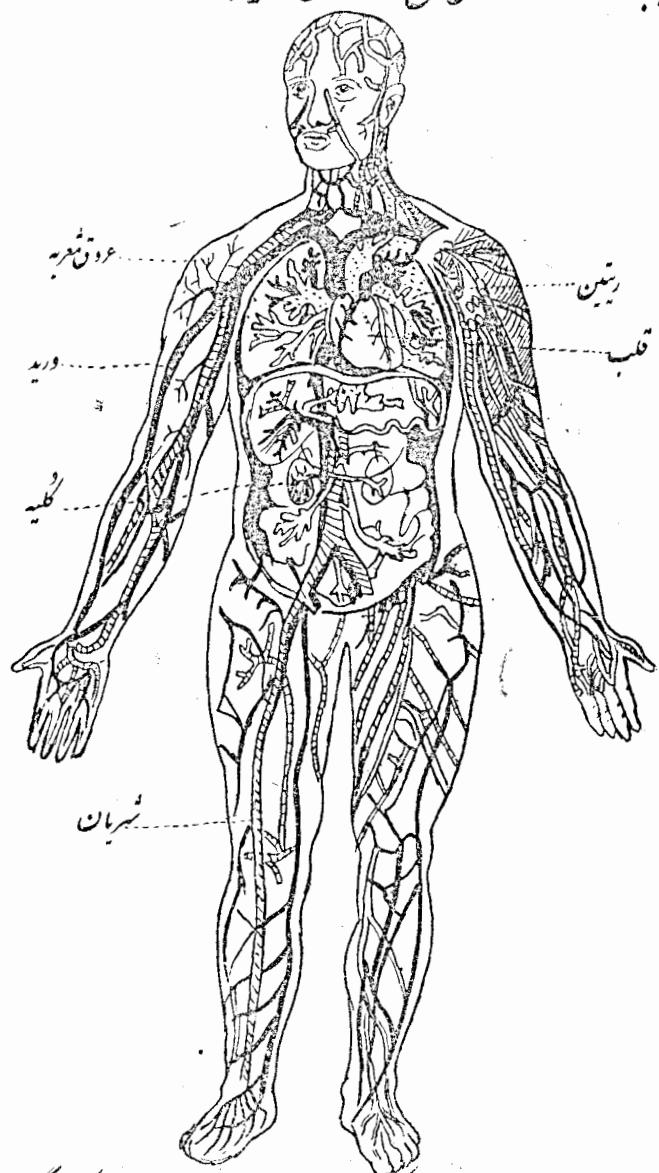
خون مایلی است سرخ رنگ که در هر نقطه از رگهای بدنه انسان پایه شده می‌شود
و در هر قطعه خون میلیونها ذرات حاصل از عددی سلسله شناورند
بدن انسان سالم و معتدل تقریباً چهار کیلوگرم وزن تا شش کیلوگرم خون دارد
خون بتوسط قلب در رگهای سرخ و سیاه نازک بدنه کردش میکند و
این کردش مواد غذائی را بهم می‌برد و همچنانی فاسد و مفتر
را بسیرد و بسیرد.

قلب در رگهای سرخ و سیاه نازک را درستگاه کردش خون می‌نماید
قلب عضله ایست توخالی و کلابی سلسله که در طرف چپ سینه قرار دارد
و سطح قلب پرده ایست که آنرا از درازا بده و قسمت راست و چشم
میکند.

هر یک از این دو قسمت دو جهودا پیش و بالا دارد که بتوسط سوراخی بهمراه
دارند.

رگهای سرخ و سیاه رگهایی هستند که از قلب بپرآمدند و در تمام بدنه اکنون
باز در رگهای نازک رگهای سرخ و سیاه را بهم مربوط میکنند و در تمام بدنه

پر اکنده و میانه . خون گهای سخن مواد غذائی و اکسیژن را در ورگان آن دشته است

نمایی از این سیاه گهای میتوکد که مواد غذائی و اکسیژن ابیدن از ده ده عرض بخارا بکار بردن کرده باشد

چکونه میتوان نیرو مند شد

بیشتر شاهزاده مانی را که دکوه استانها و جنگلها زندگی می‌کنند دیده و متفق شده اینکه

اغلب تذرست و نیرومند دارای مایه بیچه های برجسته و سینه پس و پیش آمده

آیا سبب این تذرستی و نیرومندی را میدانید که چیست ؟

سبب و چیز است یکی اینکه در هوا می خوب و پاکیزه زندگی می کنند و بگراینکه نام روزه را بکار نمای سخت کشاد رزی و درخت پریدن شغونند و ما بسیج های آینک

بسیب رزش و کار فوی و نیرو مند می شود .

آیا میل و اربد که مانند آنها قوی و سالم باشید و اتحوانها می مکنم و ما بسیج های

و سینه پس و فراخ داشته باشید ؟

اگر میل و اربد را هش اینست که هر روز مرتب در هوا می آزاد و رزش کشید و بحر کننا

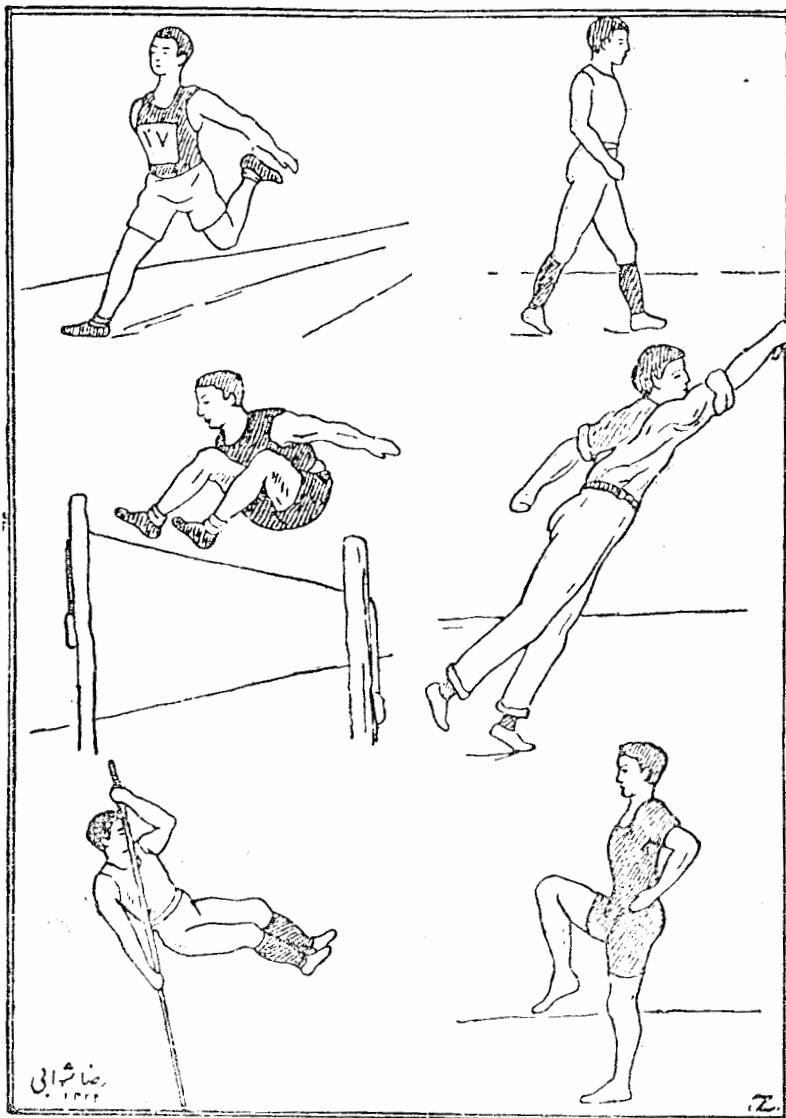
گوناگون از قلیل را در فتن و دویدن و جست و خیز کردن و پریدن بار بار و شتن (۱)

تمام مایه بیچه های خود را بکار آورند و بدینید که هر مایه بیچه که کار نکند لا غر و ضعیف خواهد شد .

(۱) برای حسته از از خطر فتن مراقب باشند که با سنگین بلند گشته

-۱۲۵-

از ورزش بنگاهی دست یکشید که قدری خسته شده باشد و در مستان و هوای سرد

بنگاهی که بستان گرم شد و باشد.

پس از ورزش نفسیهای عمیق بکشید زیرا تنفس خون بدزرا پاک می‌گذارد و هر چیزی
ترباشد تأثیرش بسیراست در هر نفس کشیدن سینه مانند دم آنگری بالا
پائین می‌آید بالا آمدن سینه موافق است که هوای صاف و پاکیزه داخل شود
می‌شود و اگر نفس عمیق باشد تمام شش را پر میکند فشرده آمدن سینه موافق است
که بوازنیش با خارج می‌شود و کافیست با این خون را با خود ببرید.
در حال ورزش زدن دل سخت تر و تند می‌شود اگر گوش خود را طرف چپ
سینه کسی که دویده است بگذارد بد تندی و سختی زدن دل را لفقت می‌شود که
اینکه حرکت دل بحال عادی برگرد و باید پس از هر ورزش قدری
استراحت بگیرد.

هر مرتبه که دل هیزند مقداری خون خارج (شریان) می‌شود خون در تمام بدن
برسعت گردش میکند و دوباره بدل بر میکرد و خون در گردش خود بثابت نماید
میرساند حرکت خون را از زدن بخض و دیگر سرخرگها بتوان نماید.

ایمنی و تند رستی را	آدمی شکر کردن تو اندا
دربهان این و غمی است بزرگ	دانه آنکس که نیکست بدند

شمار از مسعود سعدی

حافظ

بیشال (۱) - زوال (۲) - توحش آنده (۳) - خضر - زلال - عیبر (۴) - شمال (۵)

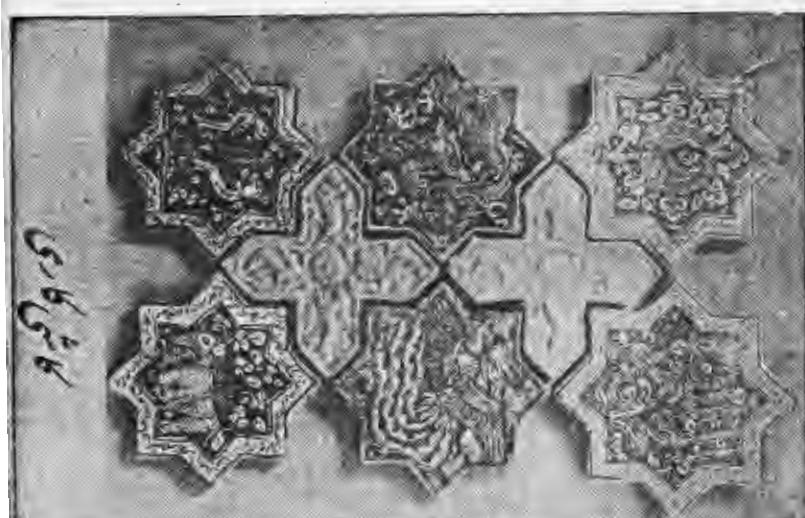
فیض (۶) - روح همی (۷) - بحر - سبیع

حافظیکی از شعرهای نامی ایران است و تولد او مانند سعدی در شهر ازنجو
است اما برخلاف سعدی مسافرت و سیاحت میل نداشت و از وطن خود
شیراز دل نمیکند.

گویند و قنی کلی از پادشاهان هند ببلغی زرده سیم تزویی فرستاد تا خرج را
سازد و هند و سستان رود حافظ بعزم هند و سستان از شیراز حرکت کرد و
چون بخلج فارس رسید در کشتی نشست و تا جزیره هرمز رفت از قضا با دی
مخالف وزیدن گرفت و دریا آشنا شد گردد حافظ چون اینحال دید سفر پیش
شده و بهسانه ای از کشی بسیار بازگشت و غزلی برای شاه فرستاد خود را
بپیش از مراجعت کرد.

۱- بیشال - بیمانند ۲- زوال - نیستی و نابودی (۳) - توحش آنده - خدا آنداز ایران بی آبادی نشانه
در احشنه بخدا ای دار (۴) - عیبر = نام خادمی خوشبوست - ۵- شمال = نیم ع - نیم غ - خانم - روح قنی جانپناه

-۱۲۸-

اُد نیز از وفات یافت اور اور محلى موسى مجاہظتیہ بنا کی پس پر وہ اکون

پیار بگاه مردم آن دیالوگ است

دیوان اشعار حافظه از معروف فرین کتب فارسی است و در ایران کمتر خوانده است
که دیوان نزبور در آن یافته شود.

مردم بخواهد غزلیات حافظ بسیار مایل و راغبند و حتی گاهی از دیوان او
فال میگیرند و خود را بدین وسیله و لجوحش میازند. حافظ در باره شیراز گفته است

خواشیراز و وضع بیش از	خدا و من گنه دار از زوالش
زرکنا با و ماصد لوحش الله	که عمر خضرمی بخشید زلالش
میان بحیر آباد و مصلتی	عییر آسمیه می آید شماش
بپیر از آسمی و فیض وح دیگا	بچوی از مردم صاحب خالش
که نام قند مصری بر آنجا	که شیرینیان ندادند لفعاش
پرا حافظ چو میر سیدی از بجز	نگردی شکر ایام صاحش

و نیز گفته است .

شیراز و آسب کنی و این با وحش نیم	عیش گن که حال بخ هفت کشت
فرق است ای اب خضر که ظلمات جاست	ما آب ما که منبع آند اکبر است

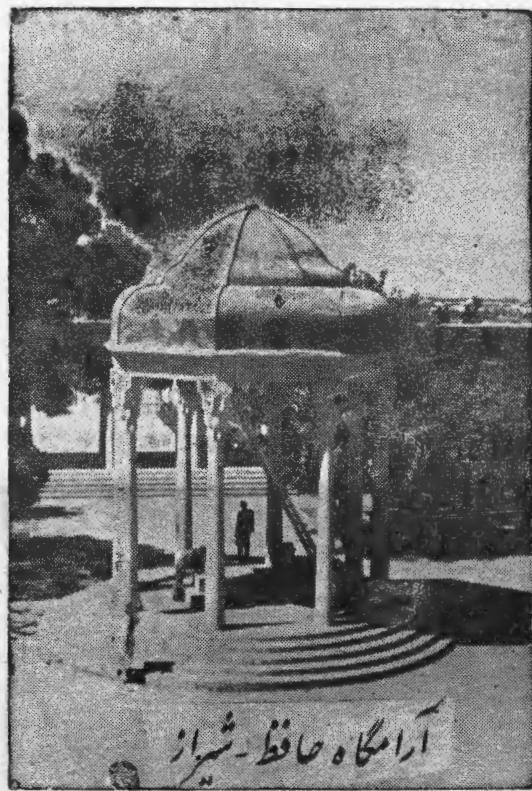
(۱) آب رکنا با و نهر معروفی است از اماه شیراز که از تکاب (د الله اکبر) عبور و صحرا می عتلی و نیز

نوای حافظه امشود بیکند .

پرسش - حافظ در کدام شهر ایران بدبان آمده است - غیر از ادچشت عرصه شور و دیگری در
شیراز بدبان آمده است - آیا حافظ از شیراز بخیج سافرت کرده است - پژواویان شیراز
حافظ را مردم دوست نمیدارند - آیا به چون خود شما از دیوان او فاصل گرفته اید
هرگز دیگر اید که دیگری فاصل بگیرد - مقصود از فاصل گرفتن چیست - آیا بحال
حقیقه دارید - چرا؟

-۱۳۲-

آرامگاه ساقط - شیراز

سنگهای رستی

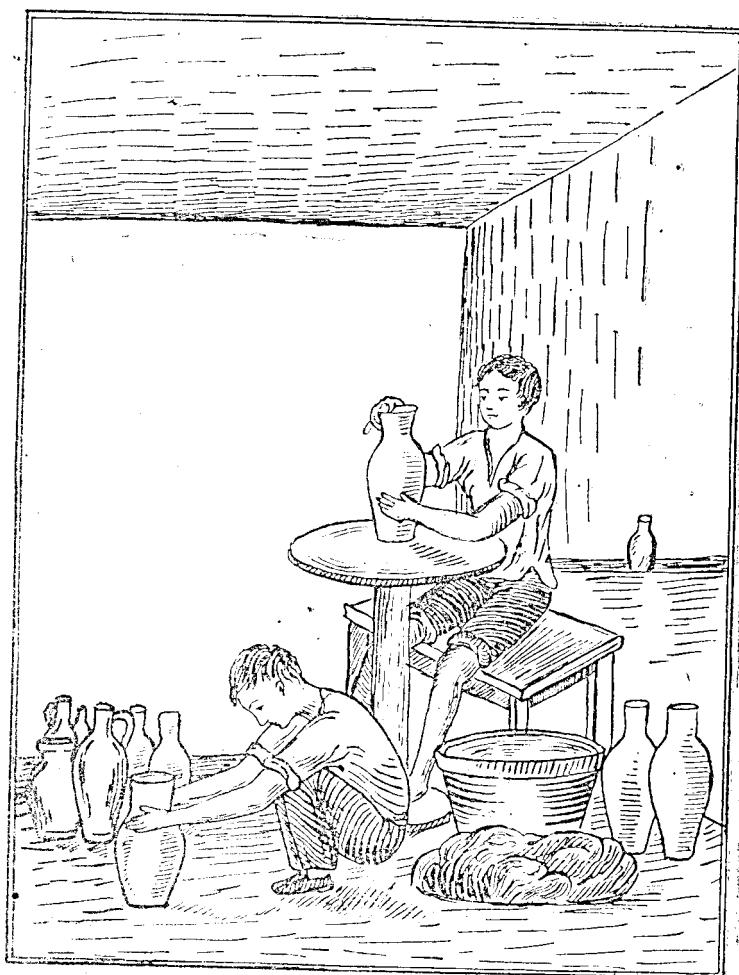
سنگهای رستی مرکب از ذرات بسیار نرم میباشد و ذرات آنها در آب نمیرود
و خمیر آراز هرگاه حرارت دهنده سفال یا آجر میگردد.
معروف قرق سنگهای رستی خاک رست و خاک چینی و خاک بوته و سنگ کوچک
است.

خاک رست خاکی است زرد یا سفید رنگ که در بنای عمارت و آجر پزی
و کوزه گردی بکار میرود و بشتر جایی ایران مخصوصاً در جنوب خاک رست
بسیار است کوره های آجر پزی را معمولاً در محلی میسانند که بجاک رست
نژدیک باشد.

خاک چینی خاکی است لطیف که طوف چینی از آن ساخته میشود.
خاک بوته بیش از گردنگر خاکها تاب حرارت آتش دارد و بدینجایت بوته زگردی
و امثال آزاد از این خاک میسانند.

سنگک لوح نوعی از گل کوزه گردی است که در معدن بھارت طبیعی شکل میشود
این سنگک آبی یا ارغوانی رنگ است و آسان ورقه ورقه میشود ہوا در آن
تمایز نمیکند و بدینجایت است که بعض اروپائیان با مخانه های خود را با آن فرش

میکند از سنگ لوح نیز و پتاق و سینی و امثال آن نیز می‌سازد و آن را

ساختن حوض آب نیز تصریف میرساند صفحات کوچک این شکر اسایق دارد اگر

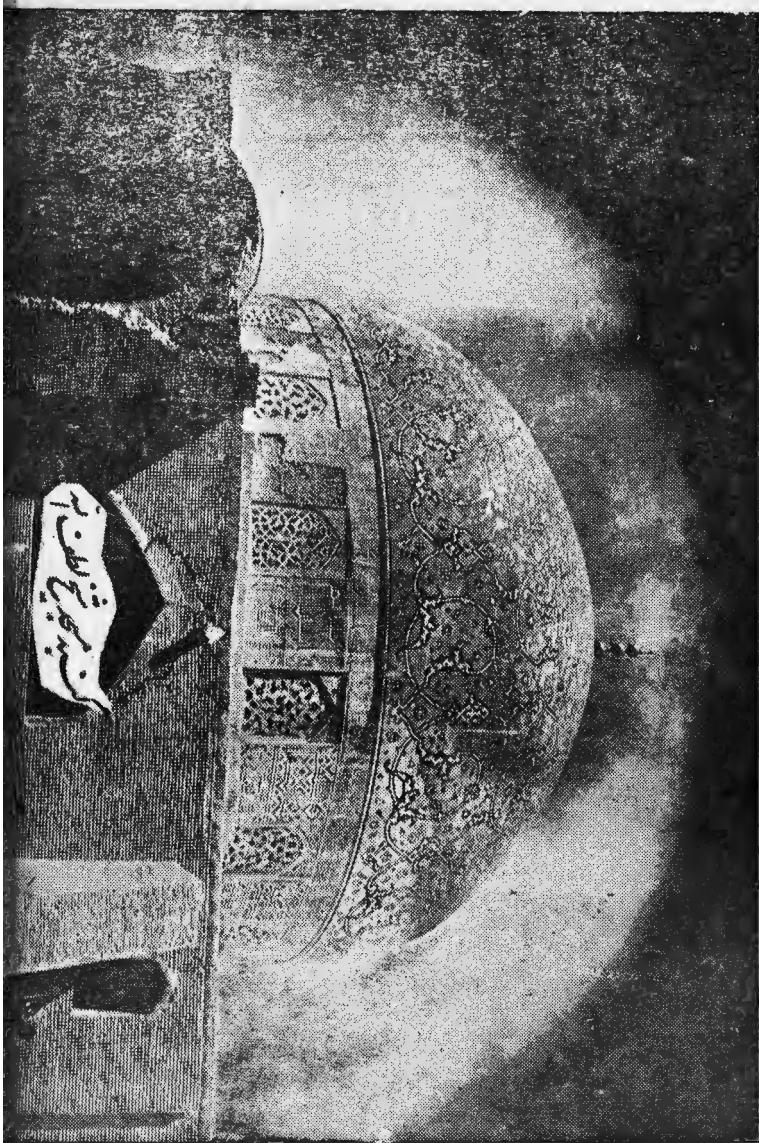
بجای لوح مشت و تخته حساب بکار ریزیدند
 خاک سرخ که معدن فوج آن در جزیره قشم میباشد نوعی از خاک است که تن
 بسیار دارد و بدینجنبت سرخ رنگ شده است با این خاک آهن را رنگ میکند
 تا از زنگنه محفوظ بماند.

اصفهان

و فور - فرایان - بارو - آراستگی - شرکت - شهرت - شاهکار - معماری - مسندسی
 لطف صفت - صادرات

اصفهان از شهرهای نامی و تاریخی ایران باعتدال هوا و فوایندت و دکتر زنی
 طبیعی معروف است . این شهر در عصر اسلامی در زمان پادشاهان آل بویه
 و رونقی بسزاییافت و رکن الدّوله دیلمی آنرا قشّه حکمرانی ساخت و گرد آن
 باره لیگ شد . در زمان سلجوکیان هم مدّتی پاچت بود و پادشاهان سلجوکی
 آبادی و تزیین آن کوشش داشتند اما کمال ترقی و آبادی آراستگی و شهرت
 این شهر در زمان صفویه بوده است . شاه عباس صفوی این شهر را پاچت ساخت

-۱۳۲-

ودر آباد ساختن و آر استن آن هستی شناهانه بکار برده و عظمت و شوکت شهرت
این شهر در زمان این شهریار و جا شینانش بجهدی رسید که آنرا نیمه جهان خواند
و سیا خان فرشه گئی پاریس مشرق نمیش نمیشد و این شهر بعی و توجه پادشاه
صفوی با غما و مسجد و مدرسه با و دیگر بنایی عالی باشکوه ماند بیشتر
نقش جهان - هفت است - مسجد شاه - مسجد شیخ لطف الله - مدرسه چهارماغ
عالی قاپو - چهل تون وغیره ساخته شد و بهر کیک از این بنای در حد خود گی از شاه کار
معماری و مهندسی و لطف صفت و هنرمندی ایرانی بشمار می رود .

مردم اصفهان بهنرمندی صنعتگری معروف فرد و در نساجی و فلکاری و
قلاء و وزی و خاتم سازی و کاشی پزی (۱) کمال هنارت دارند و وزری و اطلس
و چیت و قلمکار اصفهان بجوبی و زیبائی ممتاز و از صادرات قم این شهر
در سالهای اخیر هم کارخانه های جدید با فنگی و ریسماندگی در آنجاد از رشد
و اصفهان امروز گی از مرکز قشم صنعتی ایران است *

(۱) راجح بزرگ است از این صنعتیان بحقیقتی از آن شود

پیشہ و راصفه‌ان

نمک - پیشہ و راصفه (۱) - گنجایا (۲)

امی بمنزه سرمه چشم جهان	پیشہ در باهستان اصفهان
چشم جهان مت تماشای است	نمک پر اصنعت نیای است
تیخچه و حبشه و بازار چه	خیزد پر از پرده کن و پارچه
بمش ز جنس دکران مخیرند	جنس ترا حسلقی بجهان نمیخشد
واغ دل تافه شتریت	با فهنه های توکه نامش نیست
صافراز برگ گل طبی	اطلس گلدار تو باشد بسی
شاهد زیبائی نقاشیت	بر درود یوار جهان گاشیت
خاک دهی سیم سانی بنا	چیست بگیستی به زین گنجایا

(۱) - راصفه = سود و گلی است سیار که در چشم گذارد، گنجایا = گونه کسری است که من اخلاق گند - گردیده

حرکت ایل (وجتجوی مرتع)

برگ راندن - سردادن (جوان) - پایاب (۱) - طاچ - نغمه -

بل بسیله و طایفه ای را گویند که در چادرها زندگی میگذرند و آنرا بر زندگی در شرط
آزادی گفته اند ترجیح میدهند شغل قائم ایله‌گله داری و ترمیت کو سند و کاووسه
آنرا دیگر جوانات اهل است و بدین سبب بجز در محالی که علف جوانات فن
آنرا قاتم نمیگذرند و قنیله علف یک محل اچریدن بخواهد و گیر که مرتعهایش
بزر و پر علف است میروند و حرکت‌شان در این موقع دیدنی و تماشایی است
بنی از ایله‌ای معتبر و پر جمیعت ایران این خسته‌سازی است که سر زمین اصلیش
کوهستان جنوب اصفهان است و او اخط پائیز بخواهی دزفول و شوشتر که در آن
هوایش گرم و اراضیش بزر و خرم است میروند .

در وقت حرکت چادرها می‌خود را میخواهند و جمع میگذرند لیکن سبب گذین
بودن در همان محل میگذرند و تهنا اسباب لوازم زندگی را که خیلی مورد احتیاج

است باخود میرند .

(۱) محلی بزر و خانه که عقی آب کم است از آن عبور میتوان کرد .

روز حرکت بادا دان پیش از سرزدن آفتاب از خواب برخیزند و لوازم زندگی
 را از فرش و طرف و کیسه مایی گذم و بینچ و شکر آب و گهواره اطفال
 مانند آن بر استریا باز میکنند بخوبای شیرخواره را با گهواره برپشت استر و مادر
 بی بصناعت بدون گهواره برپشت خود می بندند . دخترهای سه چهار ساله و
 بزره و بزرگاله هارا هم که راه بسیار نیتو اند بر استریا کا و یا جوان دیگر
 جل میکنند . از مردان و زنان آنها که اسب یا استریا الاغ دارند سواره اند
 که ندارند پیاده برآه میافتدند و پیادگان زود تر پیشتر از سوارگان حرکت
 میکنند . روسا و بزرگان قبیله باجهة مای بلند و کلاههای نمد و جایلک تفنگ
 بدش از اخنه و طپاخچه کمر آویخته اند بر اسبهای عربی خوش بیکل سوار بشوند
 و آنسته آهنگ سیرانند . زنانی آخفا هم باجهة مای ابریشمین و جلیقه ای
 قرمزو کلاههای ارغوانی سوار اسبهای بی افسار میشوند و بی ترس و بیم در
 راههای سخت مرکب میرانند و گاهی هنچنانکه بر استریش اند با یکدست بیم بجهه
 خود را گناه میدارند که بی بیم پریزنی اسب سوار که چیزی در دست دارد از
 هر شان اسب میراند و چهر را بالای سر آنها گناه میدارند . در میان اسب
 گهواران اطفال پنج ساله هم دیده میشوند که با حمارت تمام اسب تازی میکنند .

پاده نا غلب سرگرم نخن گفتن با یکدیگر ند بضم هشتم آوازیخوانند بضم شرمناد
بلی این میزند و برخی از زنها حتی آن خس که بچوپ پر پشت وارد و در حال راه رفت پر فضنه
دایی بیکو بند . گاو و گوسفند و مادیان داستر و دیگر حیوانات قبیله که عدد شان
کاهی بمانند هست از میرسد و عقب بجعیت و بعضی هم داخل جمعیت در حرکتند که رو
الاغبار ای پیدا کردن ما در ایشان بین طرف و آن طرف میدوند و بزره نا
کوچک بیع بیع کنان ما در خود را صد این میزند و خسترا بیکله هنگامه دهیا ہوی علیکی
نمایش دار و را و میباشد از ندا .

این کار و این که شمار و افزایش کاهی به بجا و هزار تغیر میرسد پر ترتیبی که گفته شد تا
نمایزدیک طهر راه می پیماید و پیشین پیر و نزدیکی طهر که گرفتی ہوار و بشدت از
در محلی مناسب منزل میکنند و چون چادر مسحرا و مدارند بضمی اسباب اقبال کنند
اسب و دیکس و اوضاع حسیندار اروی هم می چیزند و چهار دیواری برای محفوظ مانند
از باد و آفتاب میسازند و گف آز اباقا لی یا گلیم یا چیز دیگر فرش میکنند و
حیواناتشان را در دشت سر میدهند تا باز از دی بچرند و خستگیشان رفع شود زنها
بینه نماهار مشغول میشوند و غلب شیر بزرگه همان وقت دو شیده اند با هم است و مان
میباورند و بعد از صرف آن چند استمکان چای مینورند و بخواب و استراحت

یا انجام کارهای لازم از قبیل سرکشی بجوانات میرود از نه ساعت ن بعد از ظهر
شام میخورد و میخوابند و شام مشترشان نان و پلو داشت و کباب گوشت
است.

صبح دیگر پیش از آفتاب برخیزد و بترقب روز پیش حرکت میکند و بهمین منوال
روز بروز را می‌پایند تا هفتم صبح بررسد.

روز چهارم حرکت برود خانه بزرگی که کوههایی بینه از دو طرف بدان حاظ
گرده است میرسند جریان این رو دخانه بقدری تندد و پرزور است که آب داده
بسیاری جاماگل و خاک کر زمین را کنده و با خود برده و بکاریش کر داده بعین تیکه
داده است این رو دخانه پل هسم مدار و قایقی هم در آنجا نیست که مسافر برسد
از رو بگذرد و یکن قبیله که برسال ازان عبور میکند و سیله اش را بهم درست
دارد سوارانی که اسب بهزند و ارد سوار و با بجهی میرسند و از راهی که پایا
و محلش را خوب میشانند خود را آبان طرف رود میرسانند آنها دگان سوارانی که
با بهزند از نه خود را روی مشکهایی که پرباد کرده اند میانند از نه و بولیه آن از آب میگذرد تا خود
مشترشان بشان عبور میکند زمانه و بچه های کوچک جوانات را بهم بولیه همکن از آب

(۱) همکن (بلغع کاف و آن لام)

و آن چندین تخته چوب است که بهم مفصل میکنند و زیر آن مشکهاي پر بادمي بندزو
روئيش فرش میانه از نهاده و زنهای بچه ها بر آن می شینند و بزرگاله ها دیگر حیوانات
گوچک راهیم روی آن جای میدهند و سواران این گلگت را با چوبی که در داشت
با آن طرف رو دمی رانند.

پس از عبور از رو و خانه چون اهی سخت در پیش دارند چند روزی توقف میکنند و پس از
آنکه خستگی خود شان و حیواناتشان بر طرف شد برآه میافتد و از چندین رو و دو
کوه میگذرند و بسبب سختی را در روزی بیش از چند کیلومتر میخواهند بر و می پس از عبور
از کوه های بخیلهاي سبز و خرمی که در این مناطق آنها داقع است میرسند در اینجا یه چند
برای چرانیدن حیوانات و چیدن و خنگانیدن و دسته بندی کردن علف توقف
میکنند و باز برآه میافتدند و پھنان منزل پنجزل میروند تا یک رشته کوه های بیانه
نمیگذرند پربرف که عبور از آن سخت و دشوار است میرسند شب را در همین نقطه که
بسیار صرد است میگذرند و آتش بسیار می افروزند و پس از شام خوردن بسیار دل زدن
و افسانه گفتند و شعر رزمی خواهند میگذارند تا بخواب رو زد.

صبح دیگر پیش از آفتاب رو بیلا حرکت میکنند و عبور شان از راهی بی ریک است
گه مردان قبیله پیش از وقت در وسط بر فنا شکافته و باگردانده اند این اوه در غصی طی

مشرف بر دهه عمیق است و انسان پاچوانی که از آن نفاط میگذرد اگر پیش
بلغزد بکسر و بفتح و میافتد و بلکه میشود اما فراد قبیله از مردوزن و بجهة
و پیاو و باحال ولیسی و بی اندیشه لغزیدن و افاده عصب و بیکشند و خود را
با قاتلکاری که مقصد اصلی بود است بسازند. زنها چادر را که سال پیش درخواست
نماده اند بر سر پیکشند و بترتیب و تنظیف منزل و چمن غذا مشغول میشوند و آنها
که منهم و نازپرورد اند چندین روز بخواب و استراحت میگذرانند. قبیله تا
ذمانت را در این سر زین به مردم بسپرد و برای بحث ابراز میشوند
این حرکت و آمد و رفت فعیله را قابل ویلاق کردن میگیرند.

این در مس نهادی حرکت بعلت دفعاتی کی از ایلات ابرانت اگر این بگیری حد دوبار
باده شاهتن چوگانی زندگانی آن آگاه هستند و در کلاس ای هشدار دارند و گویند

سنگهای نمک

علامت سنگهای نمک بخت که در آب آسان حل میشوند سنگهای نمک پیشتر زنجا
شدن آب شور بعل میایند و بدینجای است که هر کجا نکزاری و بد و شود گویند وقتی
دریاچه یا دریا بوده است و آب آن از حرارت خورشید خنکیده و نمک آن
بنجای ماء و است اطراف دریاچه حوض سلطان نکزاری است که از بخار شدن آن

-۱۴۵-

بوجو آمده است .

کوه آه پزی

نکت کج و نیک طعام از نکتهای نکت میباشند .

سنگ کج چنگی است سفید و زم که با ناخن خطر میدارد پاره از سنگهاي چنگ بسیار خوب
و پراقي و پاراهي بسيريه يك يك صابوني است كه سخت و سفت شده باشند چنگ بسیار جاها
ایران مخصوصا در جنوب فراوان است اين سنگ را که بکوره بهرنده و صدمه دست
در جهار است بد هند چنگ بيشود چنگ را در سفید كردن نيزها و در قالبگيري بكار ميسيرند
مجسمه سازان آرزا با سريشم محلوط ميكنند و ازان مجسمه هاي مرمر مي بازند در جنوب
ایران نوعی از سنگ چنگ یافته شود که با شن محلوط است و با اين سنگ حرارت فتح
و تبديل چنگ بيشود که ازين نوع سنگ بعل ميايد موسوم چنگ شوره است چنگ
شوره مانند چنگ سفید چون در آب خبر شود همچش بسيار وزد سخت مي گردد لينک
آن سفید نميست .

سنگ نيزدربيار مي از جاها در ايران وجود دارد و آرزا از زمين ياكوه بسيار دن
مي باورند .

کوهدنگ تو وه بزرگ است از سنگ سخت و سفت كه در زمانهاي پيش زمين اتفاچ
و با سنگهاي آتش فشاني بالا آمد است .

منك را از آب دير پيتر مي گيرند .

سنگهای سختنی

سنگهای سختنی از نباتاتی است که هزار و نیال زیر زمین بوده و سخت و سفت شده‌اند
علاوه بر سنگ سختنی آنست که ترددیک آتش شعله و ریگرده.
از سنگهای سختنی مهم زغال سنگ و نفت و قیروالماستر

زغال سنگ

در روزگاران پیش اغلب نفاط زمین از جمله‌ها و نباتات پوشیده بود و بعض این جمله‌ها
در دشت‌های وسیع با ملائی و بعض دیگر در ساحل‌های مردابی دریاها و در پاچه‌ها بوجو
آمده بودند این جمله‌ها کم کم در زیر آب فرورفت و طبقه طبقه روی یکدیگر فراگرفته
و بعض آنها را آب از جای کنده با خود بردا و در خان آنها را در دره‌های تنگ
روی یکم انباشت شن و خاک و دیگر مواد هم روی این نباتات را پوشانید
فشاری سخت بر آنها وارد آورد و نباتات مزبور بواسطه فشار طبقات بالا و
 بواسطه حرارت توی زمین در هم فشرده و سوخته و رفته زفة مبدل بزرگ
سنگ شدند.

پس همه معدن زغال سنگ که زیر زمین می‌باشد زیر جمله‌ای بزرگ بوجو

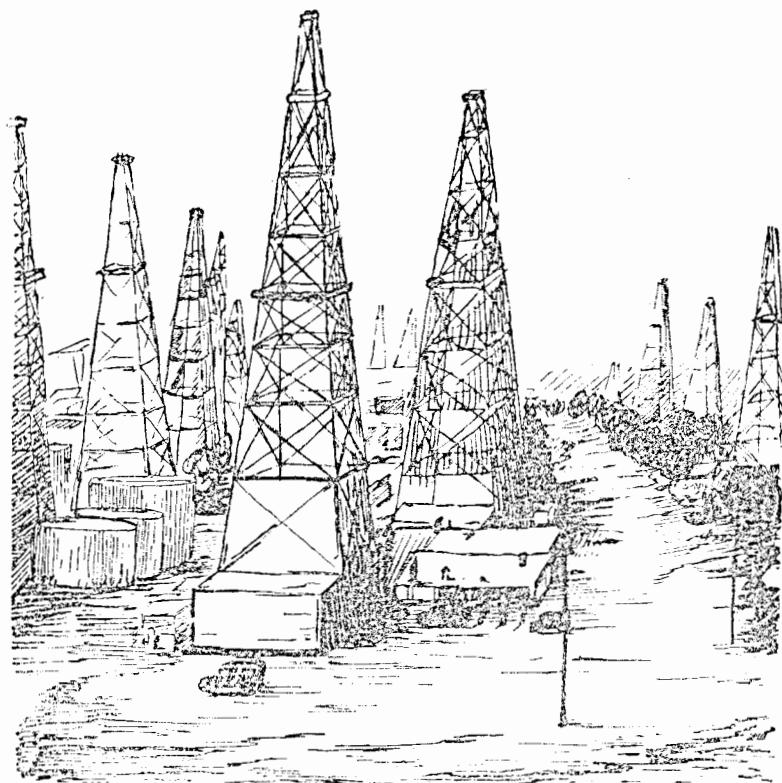
آمده است.

نفت و قبر

از جمله سنگهای سوختی نفت است و آن جسمی است یا یعنی از ذریز میان بیرون می‌آورند. از بقایای نبات و حیوان که در ذریز میان مامد و اند بو جود می‌آید. برای بردن آورد نفت در زمین چاههای عمیق میکنند تا نفت پیرند و آنکه نفت را بوسیله تلمبه بردن می‌آورند و نکاد نفت خود از دامنه چاههای میکنند.

نفت در وقت که بیرون می‌آید تیره و رنگت و بونی بسیار تند و زند و دارد و آنرا در این حال نفت خام میگویند نفت خام را بوسیله ماشینهای مخصوص تصفیه میکنند از نفت خام در وقت تصفیه مواد مختلف از قبیل تترین نفت و روغنهای غلیظ از قبیل وازلین میگیرند نفت را برای روشنانی و سوراخیدن در ماشینهای دکشی بخار را توسعیل و بهوا پسما بخار میگرد و ازین صرف آن در دنیاروز بر ذره شیر عیشود و هرگلکت که دارایی معادن نفت باشد اهلی آن از بسیرون آورد نفت و فروش آن ثروت گزاف بدلست می‌آورند.

در ایران در چندین نقطه معدن نفت وجود دارد از جمله معادن نفت جنوبی که در آن

نخل فارسی اقیانوس و از جمیع آنهاست سوئن معدن نفت دنیا است.

قیر از مجاورت نفت با هوا بعل می‌اید و در نزدیکی‌های آتشستانهای خاموش شده
غراویان یافته می‌شود. قیر را با آبگشت و شن محلوت می‌کنند و آزاد و فرش خواهانه
گوچه‌ها بکار می‌برند.

الماس

۱۰۱. الماس که کمی از سنگهای پر جسم می‌باشد نوعی ارز غال نگست و آن کربن است
خاص و صاف و شفاف که نور را بر سرگرداند و منتشر می‌بازد و بهین جست است
هرگز مردم آن را بقیمت گزاف می‌خوردند و برای زینت بکار می‌برند

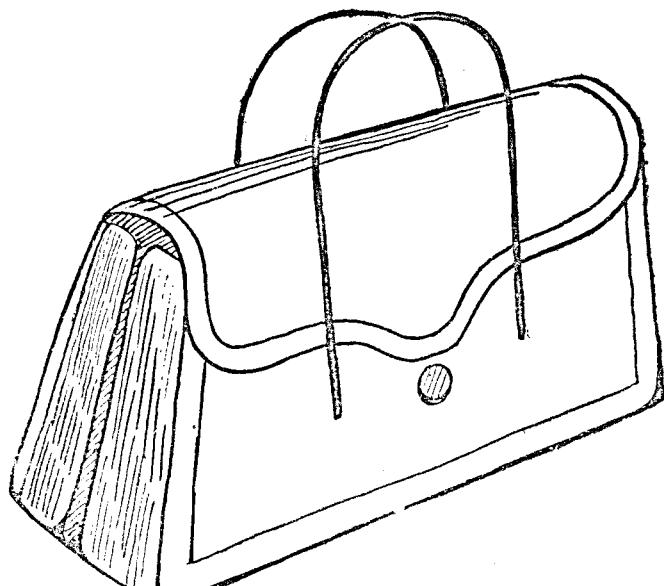
۱۰۲. الماس بالویان مختلف سفید و زرد و آبی و گلی وجود دارد رنگین شدن الماس نسبت
به اواد و دیگر است که با آن محلوت می‌باشد و بنابراین بهترین و گران‌بها ترین

۱۰۳. قام آن الماس بزرگ است که الماس سفید نماید همیشه الماس از غالب جاست
۱۰۴. است و فولاد و آهن و امثال آن اخط طبیعتی از دو شیوه برازش را با آن
بی‌عمرند چون خواهند الماس را صیقلی و سطح سازند آن را با سوده خودش
بی‌سایند.

طبیب و طبیعت شناس

۱۳. شاره - گزینه (۱) کید (۲)

در عهدی کی از خلفای عباسی پرنسکی بود که خلیفہ بھارت و عاصمہ کامل داشت
 لکن یمناک بود کہ بیاد اور اباد شاہان دیگر را بله باشد و تحریک آئنا در پی ہا
 دی برآید برای اینکہ از چین امیسہ فارغ شود خواست اور امتحان کند روز
 اور اور خلوت نزد خود خواهد گفت مراد شمن است که نیخواهم اسکار اقبیش
 پرسانم داروی گشند و بیاز و بیاو طبیب گفت این از من بر نمی آید روزی کن
 ۱۴. گزینه - خستیا کردن (۲) کید - کمر

خدمت خلیفه را کزیدم تصور نمیکردم حیرتی جزو دای سودمند از من بخواهد بود.

دواهای مضریای مونخته ام اگر خلیفه جزاً نخواهد اجازه دهد که بروم و بای موزم خلیفه
گفت این بطل میانجا مد خلاصه هر قدر خلیفه اصرار کرداز طبیب همان پاسخ
نخستین شنید ناچار بحسب اوفراز اد طبیب یک سال در زمان مازده در آن مت
بطاله کتب خواه مشغول میداشت و از جشن کایت نمیکرد پس از یک سال خلیفه گفت او را
حاضر ساختند و مال بسیار با شمشیر مقابل او نهادند آنکه گفت آنچه از تو خواسته ام این
که صلاح محلکت در آنست و مر از آن چاره غیبت اگر فران مر اطاعت کنی این مال و
چندین برابر آن از تو خواهد بود و گزنه میفرمایم با این تین گزنت را بزرگتر خواست
بر آنچه نخست پاسخ داده بود کلمه ای نیافرود خلیفه گفت ترا خواهم کشت گفت با پنجه خدا
خواسته باشد راضیم او واده از تو خواهد گرفت خلیفه در این حال میگرد و با گفت دل
خوش دار که آنچه ناگفون کردم برای آزمایش تو بود من را لید پادشاهان یکانه بیناکم و میخواستم
بر تو اعتماد داشته باشم و از داشت تو با خاطریم آنسوده بهره مند شوم طبیب خلیفه را پاس.
گفت خلیفه گفت آنون مبنی گویی چه خیر ترا بر آن داشت که از خشم و تهدید این نظر سیکیه
و فران مر اطاعت نکردنی طبیب گفت چه خیر بی دین من که حکم میکند باو شهان نکوی
کنم ناچه رسیده درستان و دیگر صفت من که برانی نفع مردم و خطوط جان آنها بخوبی

آمده است و بیان را قانونیست چون خواهیم بگزی اجازه معاشه امراض و بیماری های مختلف را بین میگیریم که صفت خود را در آزار مردم بکاربرد و دارویی کشند
نمایند و بگزینند و من نتوانستم برخلاف دین و بیان خود فارکنم خلیفه چون
این بشنید و رابوخت و محل استفاده خود قرار داشت.

۱- پرسش - خلیفه چون پژوهش مخصوص خود آزموده است چرا طبیب از خلیفه اطاعت نکرده
و خلیفه طبیب حیث است؟

۲- این حکایت چند قسمت دارد؟ - هر قسمت را در دو یا سه طبقه بگذین طبقه:
قسمت اول - خلیفه بنی اک بود از آینه کطبیب مباودا با پادشاهان بگزیرابطه داشته است.
قسمت دوم - خلیفه پژوهش جهرا کرده و دو ائمه کشته شده است.

قسمت سوم -

قسمت چهارم -

۳- این لغتها و عبارت‌ها را معنی کشید و هر کدام را جمله ای بکاربرید =
عهد (چند معنی دارد؟) - بنی‌اک - رابطه - از من برمی‌آید
او - و بن - صفت .

غذا

افسان: سپهانگه دوزنگی تنفس محتاج بیاشد بعد این راستیاج دارد و اگرچه
دروز غذا نخورد هلاک میشود بچنانکه بواهی تنفس باید سالم و پاک شود باشد غذای
باید بامزاج انسان بازد.

غذا در بدن انسان دو هاشیه میکند کی اگه اینکه اینها میکند بوسطه کار فرسوده
نمک میشید و میتواند تازه میکند و دیگر اگه حرارت بدن اکه تقریباً بین ۳۷-۳۸ درجه
است برگشت حال نگاه میدارد پس انسان باید برای غذای خود موادی استخراج
نمذک این دو خاصیت را داشته باشد
مناسبترین غذاها برای بدن انسان از مواد نباتی گندم و جو و برنج و سبزیجات
و باقلاء و لوبیا و عدس و انجد و گرد و باواتم و انواع میوهها و از مواد حیوانی شیر و
اتقچم مرغ و ماست و گره و پنیر و مانند آنست

بعضی گمان میکند که گوشت و غذاهای بسیار چرب برای بدن بهتر از
اغذاهای نباتی آنست در صورتی که چنین نیست و خودون گوشت و
چربی زیاد بسیار ضرردارد.

برای اشامیدن چیزی بهتر از آب صاف و گوارنیت و مشروبات میکنند

قوه و چای هم در صور تیکه زیاد خورد و شو و چنان مفید نیست
 کسی که گوشت بسیار خورد او آش مید نهایا آب صاف و پاک قناعت کند و بیگار و دود
 و دیگر نکشد عصری طولانی خواهد یافت.

آنسان باید غاباً غذائی بخورد که محتاج بجودین باشد و در خوردان آتش و امثال
 آن که محتاج بجودین نیست افراد کند زیرا غذائی که جویید نمود با آب دهن کرد
 و ادراctions است بخوبی آینه نمی شود و دم ان نزینه که برای نرم کردن غذا است
 از کار میافتد و رفتہ رفتہ فاسد می شود.

از خوردان غذائی بسیار گرم باید پرهیز کرد زیرا غذائی بسیار گرم دهن جلمر می شود
 و بعد از آن سبب میرساند
 غذائی سرد و گرم در پی یکدیگر باید خورد زیرا سینای دم ان بواسطه گرم و سرد شدن
 میریزد و اگر دم ان فاسد گردد عمل تنفسی بطور کلی مختل میگاند

تنفس اراده شبانه روز باید در اوقات معین خورد و در وسط دو غذا از خوردان آجیل
 و مشیر بندی و دیگر تعلقات که عمل حضم را بهم میزند تا ملک است باید پرهیز کرد
 پس از مردم دویسه برای راهنمای بدآن لازم است غذا میخورد و در نتیجه بنا نهاد
 گوناگون دچار نشوند بعضی مردم نادان گمان میکنند که بسیار غذا خوردان نشان

زور نهی و سبب فربنی است و بدینجت در خود رون غذاهای زنگنه ای
مخصوصاً سیرین و چشمی زیاده روی مینمایند این اشخاص بعضی فربنی روز برو
لاغر و ضعیف می‌شوند و اگر چند روزی فرش به نمایند آن فربنی امری ظاهری
خود موجب ناخوشی های بسیار است .

خرس و شناگر

مضطر (۱) پخت (۲) - گلده (۳) - تخته - جزره - گلره - مخلص (۴)

۱- خرسی از جهص لقمه بر لب دو	بره ماهی گرفتن آمده بود
۲- ناگه از رآب ماهی چربت	بر و حالی بصلیده باهی است
۳- پاییش از جامی شد و آب افتاب	پوسهین از خطاد رآب افتاب
۴- آب بس تیز بود و پسا وار	خرس سکین در آب شد مضطرب
۵- دست و پازد بسی و سود نمود	عاقبت خویش را در آب لذا

(۱) مضطرب = ناچار، فرماده (۲) پخت (بنج پ) و رانجا معنی اسباب و اشیاء است نهی

و یگر آن = چندری که وزیر پاماده و پهن بخشن بود (۳) گلده = پر (۴) مخلص (بنج نیم) = چاره

(۵) حمال = نوران

(xx) پوسهین آب نهاد گلبه از کارهای کسری و نیست مراد این بنت اینست که خرس تن خود را که پوسهین باشد باید ز

بهر کاری همی شد مذکور است	۸- دو شناور زد و برباب آمد
از تحریر شدند خسیره در آن	۹- چشم ان ناگزینی فتاد بر آن
پوستی از قماش سگنه است	۱۰- کاین چه خواست مردیه از مردها
دان و گرخویش او آب از خود	۱۱- آن یکی بر کنار منزل ساخت
خرس خود مخلصی همی طلبید	۱۲- آشنا کرد تا آن برسید
با زمانه از شناور کردهم	۱۳- در شناور دودست زد محکم
گاه بالا همی شد و گاه زیر	۱۴- اند رآن موج گشته از جان سیر
بانگ برداشت کلای کرامی یا	۱۵- پارچون دید حال او فرکن
بهم به آن موج آب بسپارش	۱۶- گرگرانست پوست بگذارش
دست از پوست بازداشت ام	۱۷- گفت من پوست اگذشت ام
پوست از من همی مداردست بلکه پاشتم بزر پنج گلشت	۱۸- پرسش - خرس هر اد آب فتاو؟ - آبا تو اشت خود را بجات هاو؟ - شناوران چه کردند؟
شناوری که خود را به آب بازداخت چه برسش آمد؟ - رفیق او با دفعه صحبت کرد؟ - چه جواب بشهید؟
آیا شنیده اید که غریق غایب بجات و هنده خود نهیز غرق میگاید؟ - چرا؟ - اگر نمیگزد زمزمه کن
درزش علت را برسید.

۲- این لغشاو جله هار معنی گند = صرص لقمه = پاپل از جای شد - بر سر آب چون برفت - بر ^{گو}
می شدند - کناره - آشناگز (د شهر ۱۲) - گران (شعر ۱۶) - بستهای عو ۷ ر معنی گند
گشت از جان سیر -

۳- این حکایت بدیگونه بهما قسم نقسم میشود ،
اول - افاده خرس در آب

و دوم - دیدن دشناوار خرس

سوم - شاکردن یکی از آشنا و گرفتاری او بدست خرس
چهارم - گفتوی دو فرزشنا در باکدیگر این قسمها را پیدا نمیشوند و میند هر کدام شامل چیزیست
۵- انشا - حکایت از این پنجه بوده است .

افتام خوردنی

خوردنیها پنج قسم است :

آول خوردنیای لعابی یا سفیده ای که دارایی ماوه ای شبیه لعاب یا سفیده
تخم مرغ است که برای رشد و نوبدن مفید است مانند گوشت و سفیده
تخم مرغ
و دوم غذایی قندی از قبیل خنیر و خرماقند و شکر که دارایی ماوه قندی

سوم خوراکهای نشاسته دار از قبیل برنج و گندم و سیب زمینی که به عنده زرد
و نیزه میدهند

چهارم غذاهای چسبنده دار از قبیل چربی گوشت و روغن کجذ و روغن نیتون
که آنها نیزه خوراکهای نشاسته دار حرارت و نیزه میدهند
پنجم غذاهای معدنی از قبیل آب و نمک طعام و نمکهای دیگر
بعضی از غذاها دو یا چند ماده دارند مثلاً آرد گندم نشاسته، نمک و
سفیده دارد گوشت سفید و مقدار زیادی چربی دارد شیر مواد سفیده
و قندی و چربی و معدنی دارد.

از خوردنیهای باتی گندم و برنج و ذرت و پود ماشه همچنان نشاسته است
که بسیار عددس و نخود و ماش و باقلان نشاسته و ماشهای شبیه به فیده دارد
آسفناج و تره و جصفروی و نعناع و ریحان و لکم و کاهو جا صیت غذاهای کم
لیکن دارای بعضی نمکهای است که برای لیست مراج و زیاد کردن عرق و
اورار مفید است

سیب و گلابی و زردالو و هلو و انجد و انگور و گیلاس و بادام و گرد و سرمه
فندق و خرماء و خربوزه و هندوانه و چند رموا و قندیش پیشتر است

از گنجید و زیتون و بعض دیگر از گیاههای همار و غنی خوردانی گرفته می‌شود
شیر و تخم مرغ و ماست و کره و روغن و انواع گوشت از خذای حیوانات است
کوکان و جوانان که بذشان در حال رشد و نتواست باید پیشتر خذایشان را
خورد نیها می‌سیند ای باشد برخلاف پریان که باید خذای حی نشاسته دارد
قدرتی و پربر که ایجا و حرارت و نیرو میکند بپیشتر بخورد
بعضی خوردنیها از قبیل برنج و سیب زمینی اگر خام خورد و شود بر
معده سنگینی میکند و برخی مزه خوشی هم مدارد و آنها را باید
پخت و خورد.

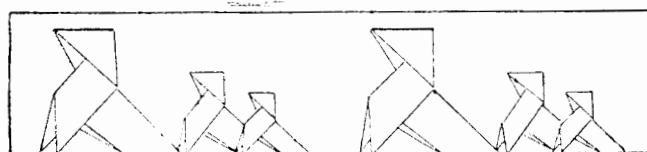
غذایی که میخوریم باید کامل باشد یعنی مواد نشاسته ای و قدی و
چربی و سفیده ای و معدنی داشته باشد تا خوارا کی که بهمه این مواد را
دارد شیر است و از باقی اگر غذای کامل بخواهیم باید دو یا چند تارا
با هم مخلوط کنیم.

پرسش - اقسام خواردنیها شرح دهید - از خوردنیها می‌سیند از چند تارا
بپیشید - از خوردنیها قدردار - از خوردنیها نشاسته دارد - بزرگ چکونه خوردنی
هر یک از کوکان و پریان و جوانان چنوع غذای باید بخورد ؟ - غذای کامل که بهم است

شیرگونه نهادی است :-

اسکیموها

در منطقه مخدوشالی جزیره ایست موسم بگرد و ینمک که زمینش بخشیده شده باشد
و بخود چوایش در بیشتر ایام سال در نهایت سردی و تندی در تابستان که میگذرد
بسیار کوتاه است آنکه گرم نمیشود . در این سر زمین از معادن جزر قبرد
وزغال سنگ و از رستمی با جزر خرا و بعض کاملاً که در تابستان کوتا و آنجا

میرود و از جانوران خشکی چریک نوع سگ پرورش نمی یابد . سگ کروینند
بزرگ جثه وزور مندوذارای پوزه باریک دمی رو بیالا چخ خورد و
بسیار حسیص و پرخوار است و هرچه را که دندانش در آن کارگر شد
میخورد .

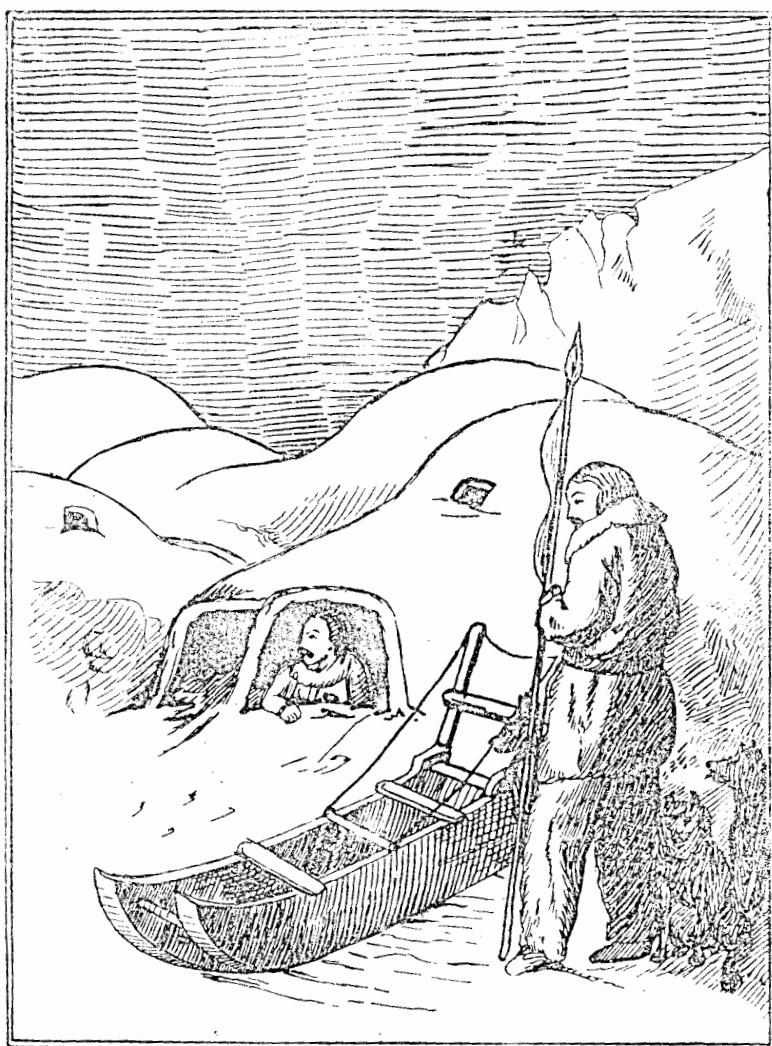
سکنه کروینندی یکی از طواویف نوعی از پسرنده بفرانس (اسکیمو) نامیده پیشووند و
اصل این کلمه معنی خورنده گوشت خام است . اسکیموها دارای قد بسیار کوتاه و سر و رأس
و صورت پسن و چشمها کج چون چشم مغولان و دست و پاها کوچک و زندگی آنها
از شکار جانوران دریائی میکنند و بدین گونه که خوراکشان از گوشت آن جانوران
پوشانشان از پوست و سوت و رو شائیشان از پیه و چربی آنهاست و همترین
خوراکشان گوشت بالین (۱) و سگ آبی است که به عیشه بدان سرس فارمده .

(۱) بالن بزرگترین جوانات این عصر و از پستانداران است و بچه خود را شیر میدهد . در ازی میش به عالی
نمی تمریزید و می این جانور بزرگ و پیوسته تحرک و صدمه ایش بجدی است که بکشید بست انسانی را بجا
و قایقی را منلاشی می ازد و در زیر پوست بالن یک طبقه چربی بینخاست . نیز ای می به نهشیز و جودار و
از آن رود غنی یک پیزد سکنه نواحی طبی گوشت و رو غنی حقی پوست بالن این خورنده از سخونهای فایقها
نمی بیندند . در اروپا تماد و غنی آنرا جهت تهیه صابون بکار میبرند .

با س اسکیموهای گروینده از پوست بال و سگ آبی و دیگر جانوران در برابر
پوست سگ از آبه کش و دوخت پوش آن بسیار ساده و تهیه اش کار رنگ
در تابستان که هو اکثر سرد است یک دست و در زمستان که سرما نهایت شدید
میسرد دو دست باس و حقیقت و جفت کفشه و دو جفت دستکش روی چشم میتوانند
و لباس را طوری تهیه میکنند که گرگ جامه زیرین چسبیده بپوست بد و گرگ
جامه زیرین مانند پوستینی که دارو نه پوشیده در روی باشد.

تابستان را در چادری که از پوست جانوران دریابی است و زمستان را در خانه
یا اطاقی از قطعات بزرگی که روی آن را با پوست و چوب پوشانند و آن را بر
میبرند چوب بین و سیله بدستان میاید که آب در یاره های کشی و دیگر قطعات
چوب را بطرف ساحل میآوردو اسکیموهای اتفاقاً از آب میگیرند و بمصرف میگردند
و بدینجت برخی خانه خود را از قطعه ای از ساحل که آب بیشتر چوب میآورد فرازیدند
را برده خانه یا اطاقه ایان و الان تنگ و درازی نقب مانند بجدی کو تا داشت
که اسکیموها وجود کوتاهی قد باید بچمار دست و پای از آن عبور و مرگند بخجه
اطاقه ایان از پوست و گاهی از یک قطعه بزرگ است که حکم شیشه دارد و محل نشستن و
غذاخوردن و خوابیدن شان قطعه سنگ بزرگی است که در داخل اطاق داشته

دیوار میکند از نمود روی آن پوست میاندازد اسباب خانه ساخته اند من خسرو

مکن نوء حاقواست که از شنک ها استخوان بالن یا شاخ گوزن میازند.

سوزختشان از نوعی زغال سنگ موسم بورب است که در باستان تهیه و
انباش میکند.

چرا غتان سنگ کوچک است که وطنش را گود کرده اند و پیکه اخته بالان در آن
میرزند و فتیدایی که در باستان از خود ساخته اند در آن میگذارند و روشن
میکند و گرمی و شعله اش بجدای است که نزدیکش غتوانند باشند
اسکیوها چون هوای مسکن شان بهیشه سرد و آب در غالب ایام سال بسته است
که خود را شتو میکند و زنایشان کوکان خود را مانند گرده بازبان میکند و با طو
وهان پاک و پاکزد میکند.

و سیگ سافرت و حل و نقدشان از آب کوچک بحرخی است که بسک فی بندند و مگ آن
با سرعت مطلوب میکشد و برجا بخواهد میرد.
اسکیوهای گردینند عوام استگوادین دستگششون در کار کردن چشت و چالاکند و
پیشنه برای تحصیل قوت در پی شکارند و یکی اگر تسبیل کند گرسنه و بحریغ دلی
روغن خواهد بنازد.

در شکار جانوران در یافی صادر است دارند و حیله های شخصی خاص بکار میرند. شکارچیان
کلیه خود را در رف عسازند و سلاح شان نیزه مانندی است که یک سرش تند و قیزو

بسرو گرش طنابی بسته است . سرتند و تیز را که نوکش از سنگ یا تخته
ماهی است در بدنه شکار فرو میبرند و آنها ه طناب را میکشند و جانور را آب
بینرون کشیده میشود . در تستان که آب دریخ بسته و شکار در زیرخ پنهان
است نقطه ای از خ را سوراخ میکشند و نزدیک آن در از میکشند تا و قمی که
سکت آبی یا بالن سرخور را از آن سوراخ برسید و آن آورده . درین وقت با
سرعت و چابکی مخصوص نزه خود را در سرمهیوان فرو میبرند و اورا با طناب
از آب بینرون میکشند و میکشند . در تستان که بینما آب شده است در قایق
میشینند و برای شکار بوتسط دریا میزانند قایقشان قطعه چوبی است که رویش
پوست کشیده و در وسط سوراخی گذاشده اند که یک نفر نزدیکت در آن میگذرد .
را اندن این قایق حمارت مخصوص میخواهد و اگر کمی از ماده آن برشیدن بیگان قایق
را اوارونه و خود را غرق خواهد کرد اما اسکیموها که از کوچلی را اندن آنرا مشترک رود
آنها کمال استادی و زبردستی آنرا به طرف که خواهد میرانند .

در تستان چون گرمی ہوا شد یعنیست جریک قسمت از بینما دیا آب نمیشود و
نمیگردد قطعه قطعه میشود و آب آنها را بین طرف و آن طرف برسید . اسکیموها
ماهی برای شکار بر یکی از این بینچاره ها سورا میشوند و بینچاره آنها را بواسطه دیا میبرند

معروف است که وقتی دو نفر اسکیمو بر قطعه بینی نشستند و مت یک ماه
روی آب بسر برداشتند و در این مدت غذا ایشان از گوشت جوانانی بود که
سکاکار میکردند.

از وقتی که اروپاییان بهای آمد و شد بناهی قطبی را گذاردند اند زندگی اسکیموها
در پیچه معاشرت با آنها و تغیراتی که داشتند با آهن و فولاد آشنا شده اند
و در خانه های ایشان بختاری آهنهاین و ساعت و حتی گرما فون دیده میشود اینها
خانه ساختمانی داشتند که از آهن و فولاد است و برخی برای اسکاکار تفک
پهکار میبرند خانه های خود ایشان بعضی از چوب و تخته درست میکنند و روز بزر و زیستگی
ساده خود را در ترور زندگی ساکنان منطقه میگذرانند لئه ترددی که در آنها مشاهده میشود و امر دشمنان
کسانی که برداشتش قدمیم مانده باشند بسیار کم است.

۱- پرسش - گریزنهای بجایت ؟ (از روی نقشه پیدا کنند) اسکیموها غذای خود را چگونه
تجهیز میکنند ؟ - اسکیموها چه سبزه هایی هستند ؟ - خانه خود را از چه میازند ؟ - چرا ؟ - روشنان
و سوخت خود را از چه تجهیز میکنند ؟ - در زستان و تابستان جوانانی دریانی را
چگونه شکار میکنند ؟ - قایق آنها چه شکل است ؟ - از آنها آنها چه شکل است

(و چرا چنین مدارد ؟)

دستگاه و کوارش (بهضم)

خون از مواد غذایی بعل میاید غذا سبک انسان بخورد و قمی سبب قوت خون
زیاد میشود که خوب بهضم کرده.

دمان و دندانها حسلن و مری و معده و درود و کوچک روده بزرگ دستگاه

بهضم غذا است

و دندان ماده ایست از جنس عاج شبیه با تجوان لیکن سخت تر و مخلکتر از
انت.

بردنداشی را یک تاج دیک ریشه است تاج آن قسمت دندان را کویند که از

له پریدن است دروی آنرا ماده سخت موسوم مینگارفته است

ربشہ آن قسمت دندان را میگویند که در آر و ار و فرورفته و ناپید است دروی آنرا

ماده کیست و شبیه بسار و ج پوشانیده است

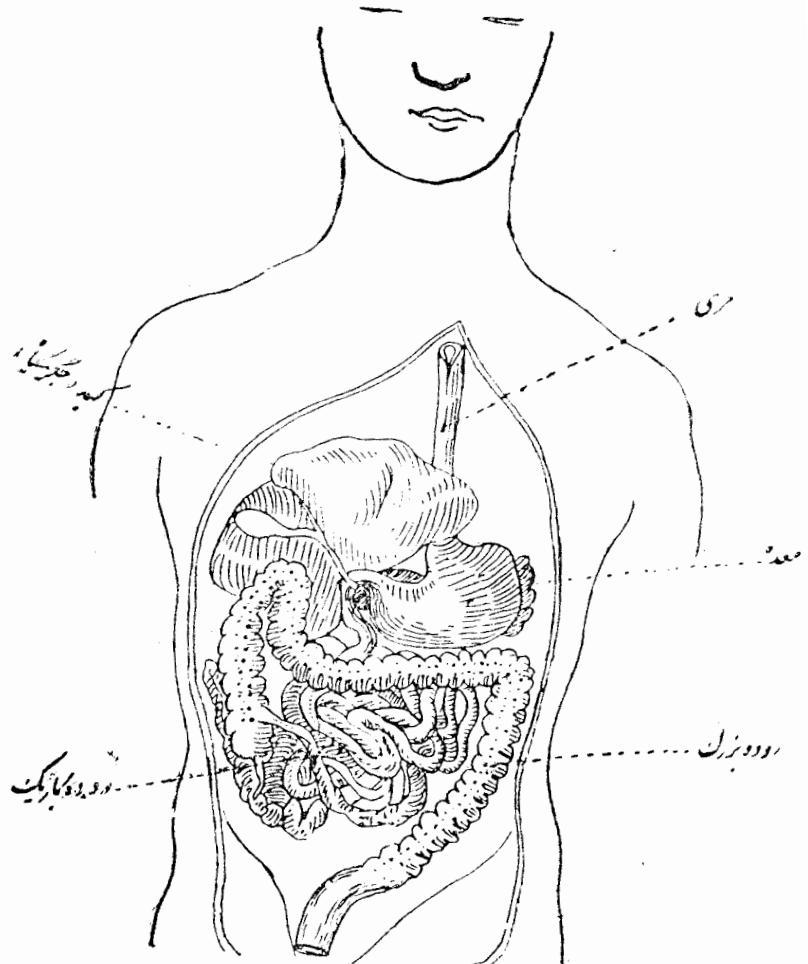
انسان بالغ و سالم در هر آر و ار و شانزده دندان دارد چهار دندان جبلو که در

وسط واقع شده و کار آنها برین غذا است و نیش که در دو طرف دندانها

جلو قرار یافته و دارایی ریشه بلند و تاجی باشد و تیرمی باشد و خاصیت آن

پاده کردن غذا است.

بعد از غشای در هر طرف آر و اروپخ دهان سه پن و مکم ریشه است که بنده

آسیا مومند و کار آن را نرم کردن عذالت.

بِرآمدن و مدان در اطفال از ما به ششم ولادت شروع و در او احسن سال
موم تقریباً موقوف میشود.

این دمانها که بدمان شیری معروضت از سال هفتم و هشتم تا سال بیستم تبدیج
میافتد و بجا می آنخواهد مدان اصلی میرود و آحسنین دمان که میرود چهارم
دمان بزرگ آسیا است که در انتهای گنجین داقع میباشد.

غذا در دمان با دمان خرد و با آب دمان خمیر میشود آب دمان از غذه های که
زیر زبان و آرد از راه و گوش واقع است بیرون میاید آب دان جوین فرد
بردن غذار آسان میازد و نشاسته ری را که در بعض خود نیها از قبیل سبزی
ولوبیا و مان موجود است بناهه قندی تبدیل میکند مزد غذائی که مایع نباشد و
معلوم میشود که با آب دمان ممزوج گردد

عل خوردن بین ترتیب انجام میابد که غذا اولاً در دمان با دمنهار نرم و باب هن
مخلط و بتوسط زبان جمع میشود و از راه حلق و مری بعد میرود و در آنجا بواسطه
جمع شدن پی در پی معده با شیره معده سرمه و آنگاه وارد دروده کوچک میشود
در دروده کوچک با شیره های دیگر آمیخته و بناهه آنقدر زنگ تبدیل میشودین با دهه
دوی او روده کوچک میگذرد و داخل خون میشود و قسمت بیصرف غذا که قابل جذب

اور خون نسبت دار خل زده بزرگ میگردد و آبروین میرود
ما شیر هوا و زین

بهر که در گرد زمین اگرفته نای رنگ کافی نبات و حیوان و انسان است اگرچه
آن بود روشنی خوش شیوه و ماده و اجسام تابند و گیر بر زمین نمیستاید و در عالم صد
ششینه نیشید.

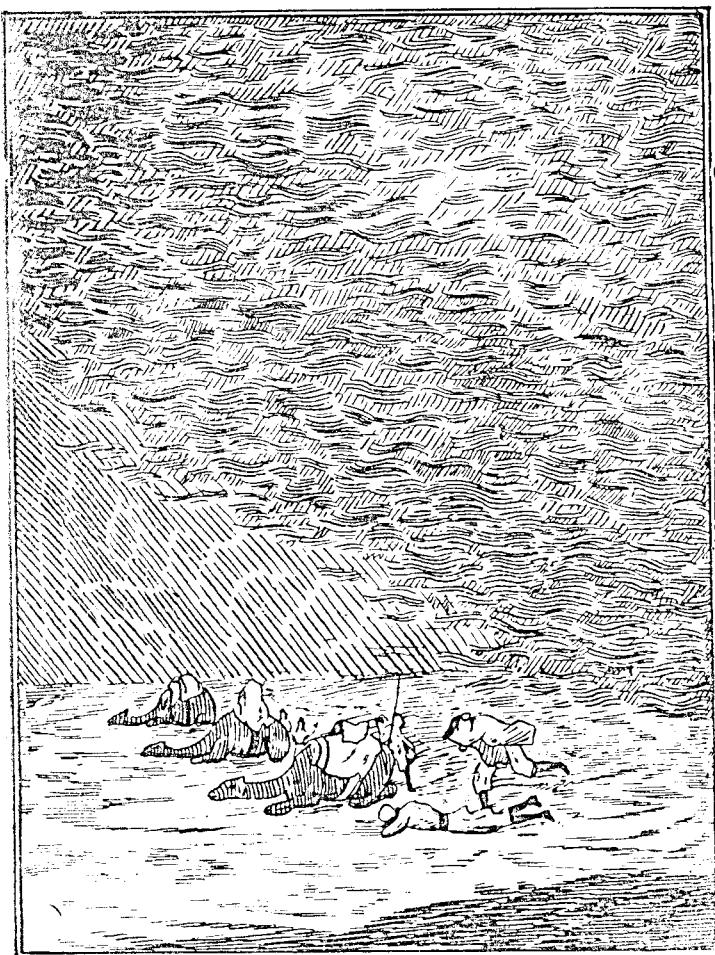
به لذت طال و دلیکت محل قرار ندارد و دائم در حرکت است و چون حرکت آن پنهان

بها به بازیجا و میشود.

بهر پی سسته سطح زمین از سخنی بخلی دیگر میگردد اند
بخار آب که در چو است هنگام از منان بصورت آب آب میباشد و در گلایف سخندا و
میشود و نیز می بند و سگنوار اینتر کارند و خرد و نرم میکند

که اگر بن سنگ مرمره دیگر مواد آنکی را از بزم میسپاشد
اگر پسرن در پیشتر مواد زمین مانند سنگ و آجر و فلز از میکند سطح مواد فرنی
از ترکیب با اکسیرن نرم میشود و فسسه و میرزید از خرد شدن و فرو ریختن مواد
از میخانه خاک نرم بوجود میاید با از با طراف میرزد و در روی زمین میکشند
و اشتهاي صحراء و ساحلهاي ديار اقتصاد سسته از محلى محلی میشود و شکل زمین تغییر می

طبقه خاک نرم که در طبع زمین دیده و میشود و در آن زراعت میکنند بتأثیر هوا بوجو آور

داست و اگر مشتی از این خاک را برداریم و بدقت تماشا کنیم فی نیم که بمشیر آن

در آن است که بواسطه جو از مواد منینی جدا شده و با او آنرا با طرف برداشت
ببپسید ایش پادایست که نقطه کلاز زمین بباش خود را شنیده که متراز نقطه دیگری نیست
د هوای آن نقطه بواسطه گرمی سبک و سبک میگرد و بالا میشود و جای آن
در زیر خالی میگارد و فوراً هوای جانای دیگر بست آن محل خالی را میشود و این

تفعیل و تبدیل و حرکت موجهای پیدا میشود که آنرا بادگونیند.

در گره زمین سده گوفه با و دامن در فرش است - اول دو با دسته که یکی از شاخهای
حصار و سبک خطا صورت دیگری از خط اتسویه است و قطب جایست .

دویم مادیست که در تابستان از دریا یا بحر خشکی در نزدیکی از خشکی بطری
دریا میوزد - سوم بادای نامنظم که بسیار نامعلوم هم نیزش در میاید و سیر بادای

نمک ایم میزندیما از میان میبرد
با و هر قدر سخت تر باشد سرعت حرکت آن بیشتر است نیم بیار چایم درسا
نقره بایک فرنگ طی میکند و سرعت بیشتر تند با و تاب ساعتی سی فرنگ میبرد
نیم چایم فقط بزرگ و رخان از احرکت میدهد ولی تندر با در بعض اوقات درختان
نمک از ریشه میکند .

بادگه و هر ساعت سی فرنگ میزد و اتفاقی است عظیم و در هر کجا بوزد بادای

بیار بزرگ را میکر زاند و غارت را از پای میاندارد و کشتهای را اور در بنا
سرنگون و قطعه را می راویده من را از خطبی سر و نو مردم و حیوانات
هلاک میکند .

مُوْتَقِيٰ در لَقَمَه

وقتی صاحب بن عباد با میان و کتابخان خویش طعام همی خورد مردی لفظی
از کاسه برداشت موئی در لقمه او بود و او آن را نمی دید صاحب و رفت
ای فلان موی از لقمه برداز مرد لقمه از دست فرونهاد و برخاست و
برفت صاحب فرمود که باز آریدیش باز آوردن پر سیدای فلان چرا
طعام نیخورد و از خوان برخاستی آن مرد گفت نان آن کس که موی ام
لقم بسیند نتوان خورد .

پرسش - چرا مرد از سرفه برخاست ؟ - علت آزاد چیزیان کرد ؟ - آیا بخش او
بجا بود ؟ چرا ؟

ماشیّر آب در سطح زمین

خوشید بر او قیانوسا و دریاها و دریاچه های میباشد و قسمی از آبهای انجام میکند
بنخار آب الکهی اگر کرم باشد از هم باز نمیشود و اگر یهوا سه و باشد هم جمع میگرد

و یکل ابر د بساید باد ابر را با طرف میرود و ابر چون بهوای بسایار سرد برسد
 بحالت اول بر میگردد و بصورت باران و برف و تگرگ بر زمین میبارد
 آب اگر بهان حال که هست فرد بساید باران و اگر پس از جدا شدن از آب
 در راه بسند و تگرگ و اگر یعنی اگر در ابر است بسند و برف میشود
 آب باران و برف و تگرگ پس از آنکه بر زمین رسید یک قسمت آن بخار میشود
 و بهوای میرود و قسمتی از آن بر زمین فرد میرود و با قیامده در زمین جاری میگردد
 و پیشتر آبها آخوند و برمیگردند.

چشمکه و کار نزد وجاه

آبی که بر زمین فرد میرود یک قسمت آن در منازعه زمین جاری میگیرد و این آب را
 مردم بگذن چاه و کار نزد بسیرون میآورند و بصرف آشامیدن و زراعت
 میرسانند.

قسمت دیگر از آن آب در جا میگذارد که نیست و اند بگذرد رویهم میایسد و آب
 انبارهای کوچک و بزرگ در زیر زمین تکثیل میشود و این آب هرگاه بسطخ زمین
 پیدا کند از آن را و بحال جستن یا جوشیدن بپروان میاید و بر زمین روان
 میشود و اینکه نه منفذ و راه ندارد نیمهای کوهستانی و بلند زیاد است آنها را

چشم میماند بعض چمہ نا دام و بعین در وقت و فصل معین آب میدهند آن
قمعی از نکها و مواد زیر از خود حل میکند و بدینجت است که آب بعض خا
و کاریزها تغییر و شور و سبک یا سنگین میباشد آب چشم که نکها می بسیار
حل شده است آب بعدی خواهد میشود اغلب آبها می بعدی در حال
جوشیدن از زمین گردید و صراحت بعض آنها بحمدی است که دست اینها
پاره از آبها می کرم یا بعدی خاصیت طبی دارد برای اینکه آب چشم آن را
وکشیف نموده باید از سر چشمہ آبراب سیده مجرای سر پوشیده باشند اما یکنون
آورده و اطراف چشم را پاک نکاه و داشت و چشمی آکوده در آن نزیخت
حاتم طالی و درویش

تجت (۱) - طبقه (۲)

گویند روزی حاتم طالی از صحرائی میگذشت درویشی او را بعد میدهند و می شنا
و تجت گفت و دو هزار دینار تجو است حاتم گفت و ده هزار دینار رسایرا
کمتر بخواه درویش گفت نه هزار و نصد و ندو و نه دینار بتوکشیدم مگد دینار به
حاتم در عجب شد و گفت آن خواستن چ بود و این بحسبیدن چیست

۱- تجت - درود - طبقه = سخن نیکو و لغز

در ویسی لفست از جوان مردان کمتر از ده هزار باید خواست و جوان مردان زادگیر
از ده هزار نتوان بخشیده خاتم را این طفیله خوش آمد و درویش را هزار
دینار خلا کرد.

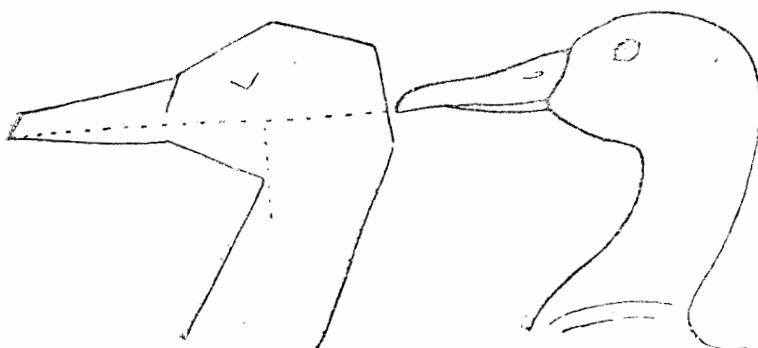
آب آشامیدنی

بهترین آشامیدنیها برای بدنه انسان آب خاص است آب برای کسی
وبهداشت شخص ضروری است آب برای شست و شوی و پاکیزه
ملحه و اشتن خانه و شهریم لازمت
آب خود رفی باید دارایی صفات زیر باشد:
۱- صاف و بزینگست باشد یعنی اگر از دریاک تکنک بوری بزیند از پشت
آن اسکسیا و بخوبی وید و میتود

۲- بیل بپاشد

۳- خنک است باشد حرارت آب باید کمتر از عد و بیشتر از ۵۰ درجه باشد و به
حرارت آب اگر زیادتر از ۵۰ درجه باشد رفع تشنگی نمی‌کند که
کمتر از عد درجه باشد چشم را آشته می‌سازد آشامیدن آب پیر که
ضراست.

۴- گوارا باشد - گوارا بودن آب بوساطه و جوونکهای معده‌ی دکازنده است.
 گه در آن حل شده است آب چو شیده چون کازنده ارد^(۱) بی مزه است برای اینکه
 هوا دوباره داخل آن شود باید آب چو شید و را در ظرف دهان گشادی دوراز
 گرد و خاک بگذاردند و یا در ظرف پاکی بریزند و خوب تکان بدene اگر نکهای محلول
 در آب (چمچ، گل سفید، نمک طعام) در آب زیاد باشد (بیش از نیم گرم در هزار لام)
 آب گلین است و آشامیدن خوب نیست در چین آبی صابون خوب است
 نیکند و سبزه‌ی پخته نمی‌شود و بدین سبب برای شست و شوی پخته^(۲)
 (۱) هر قی که آب می‌جوشد تمام بروای محلول در آن باخواهد آب خارج نمی‌شود.

پنجم مناسبت.

۵- آب آشاید نی نباید میکرب و اشته باشد و گرنه سبب بیماریهای خطرناک از قبیل حصبه و دباد و اسهال خونی میشود هنگام انتشار این بیماریها آنرا باید جو شاند و آشاید زیرا ابواسطه جو شاندن میکرب نابود میکرد و

حصبه

حصبه مرضی خطرناک است که هر سال عده ای از مردم را هلاک میکند این من در تمام سال هست و غالباً در بخار و تابستان شدت میکند.

علامت همچم حصبه تب شدیدی است که قطع غذی شود و اغلب در تابستانه طول میکشد و در هفته و دو هم بیاری دانه های کوچک که اندکی سرخ رنگ است

روی سینه و شکم و پهلو خاکه هر میشود

حصبه از امراض ساری است و سبب بروز و سراسری میکند بمحض است که اغلب با آب یا سبزی خوردنی داخل بدن میشود و در معده و روده پرورش میباشد و روده هارا مجروح میازد آب هنگامی میکرب حصبه آن روده میشود اما با یا اطراف مریض مبتلا بحصبه را در آن پوشیده سبزی خوردنی هنگامی آن روده مژده که با آب آن روده میکرب حصبه آسیاری و یا لاحاک نیا کن کود و ده میشود

مکس بزم که غایبی در نفاط نیاپل و برخیزی ای پیده می شویند و میکر بحسبه را از نقطه ای نقطه دیگر سبره سبب انتشار مرض می شود.

در هنام بروز حسبه برای اینکه از گرفتاری برض محفوظ باشیم باید آب پاکیزه بیانشاییم و از خوردن سبزی حام و میوه ناشسته پرخیزیم و غذاها و مواد خود را در محلی نگاه داریم که مکس

بدان راه نباشد بهترین دید

محفوظ نامن کویی میشوند با

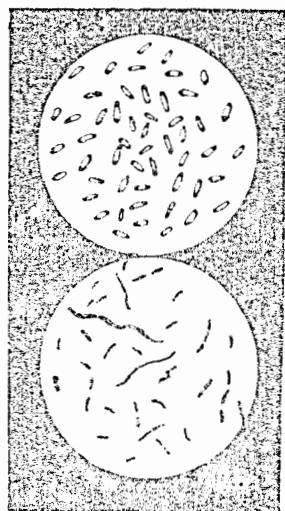
نیزه حذفه است حجیابی

شخن اتمانت دویا سرمه

آنچه خوش حسبه نموده باشیم را کو

هی از آن اگر پاره دیگر حسبه داشته باشیم

باید باید بار و بار حسبه کویی کند.

پرسش - حسبه چه مرضی است؟ - علاوه علائمیست؟ - بسب وزو مردمیست؟ - آنچه
آکود و میکر بحسبه می شود؟ - سبزی خود را چگونه؟ - مکس خود سبب انتشار حسبه می شود؟ - برای محفوظ نمودن ابتلاء ای بحسبه چه باید کرد؟ - بهترین و مکمل این مرکدام است؟

آب چاوه - آب قنات

آب چاوه - آبی که بزمین فشرده میرود و بنخای راه مدارد و مخترنای زیر زمینی درست میکند و فقط بوئیله کندن چاوه میتوان از آن استفاده کرد آب چاوه چون از طبقات خاک گذشته و صاف و بی میگرب شده پاک و سالم است و چاه هر قدر گو در برآشد آب آن پاک تر است و لی چون بحرکت است هوای محلول در آن کمتر از آبهاي جاري است براي اينکه آب چاه بيش پاک باشد و آلوه نشود باید نکات زير را رعایت نمود:

- ۱- آب را بالتبه باید از چاه بسیه و آن آورده تا چزانی آلوه بجا هنفیده و آبرآ آلوه و گند.

- ۲- بدنه چاه را باید دست کم ناعمق شش مترا بسنج و آهک و ساروج يا سیان پوشاند تا آبهاي آلوه سطح زمین در آن نفوذ نکند و از بدنه چاه در آب داخل نگردد.

- ۳- چاه مستراح و چاههاي کشيف دیگر تر دیگر چاه آب نباشد زیر نکن آبهاي کشيف و میگرب دار بآن نفوذ نکند.

آب قنات - آب قنات مانند آب چشم است و چون جريان ارده هوا

بیشتر در آن حل می‌یود برای استفاده از آب قلات همان دستورهایی که درباره آن
چشمیده و جاه واده شد رعایت کنند.

آب باران - آب باران خالص ترین آبهاي طبیعی است قطرات
نخستین باران چون شامل ذرات گرد و غبار و میکروبهاي هوا است برای
آشامیدن مناسب نیست اما پس از نیم ساعت که باران منظم باشد می‌توان

آنرا آشامید زیرا

در این حال آب باران

آب خالص و مقدار

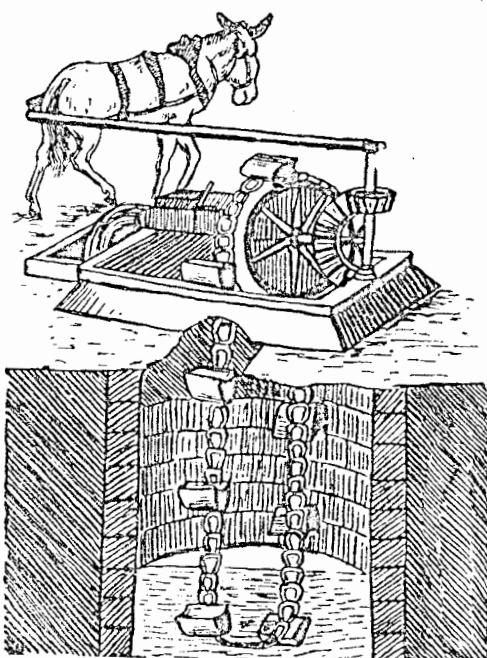
کافی هوا در آن حل شده

است و بعضی از نظرها

آب باران با همارا

پو سیده مجرهاي پاکي

برای آشامیدن آب

انبارهاي بزرگ که ديوارهای آن غیرقابل نفوذ باشد می‌یابند از نظر آب
آب انبار - آب آب انبار برای آشامیدن ضرری ندارد بشرط آشنایی

پاک مانند آب چشم و قنات در آن بینه بازند و هجرانی هم که ازان آب
ساید پاک و پاکیزه و دیواره های آن غیر قابل نفوذ بیاشد تا آجی
کثیف خابح داخل آن نگردد.

در نفت طلی که آب قنات و پیشنهاد هجرانی سه بازار جاری است باید مرغوب
گشته که خاکرودیه و کثافت و بخون در آن نزیند و بباصر نشوند.
نیچمال و آبیخ - گاهی آبی که در نیچمال های میانه از نکشیف و میکرب است
و در موقع خوردن نیخ میکربهای داخل بدین میشوند و شخص را بیمار میسانند نیخ اگر از
آب پاک و بی میکرب تهیه شده باشد بی خطر است اما اگر چنین نباشد یا
خوردن نیخ باید طرف آب را کنار نیخ بگذارد تا حک شود و نیخ را در آن
نمیگذرند.

تمثیله

تمثیله تقویت که برای بالابردن آب از پی به بلندی بکار میرود
تمثیله چندین قسم و مقدار فترین اقسام آن تمثیله تقویت که در بعض خانه های بوستان
از از جاه یا آب انبار میکشد و به رجا که خواسته باشد میگردند.
تمثیله های قسم های تکش بافه است:

اول تنه تلمبه که
بشكل سسته اندخته

شده است دریز

آن بوله بارگی قرآن
دارد که بخشنده

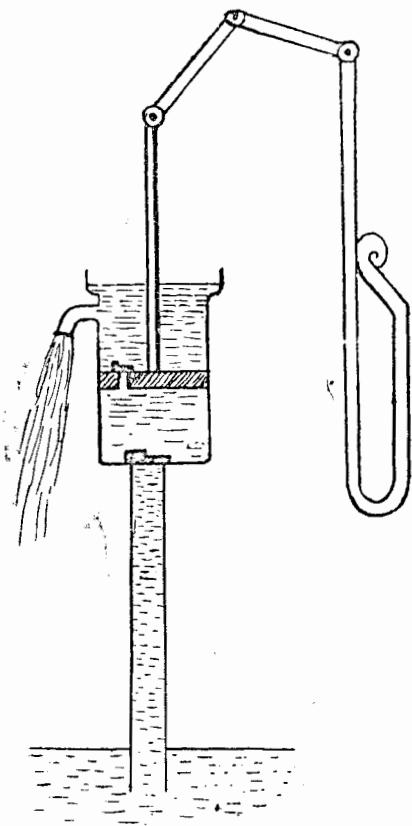
آب رسیده است
دوام پستان است که

در تنه تلمبه جادار
پستان محکم است و

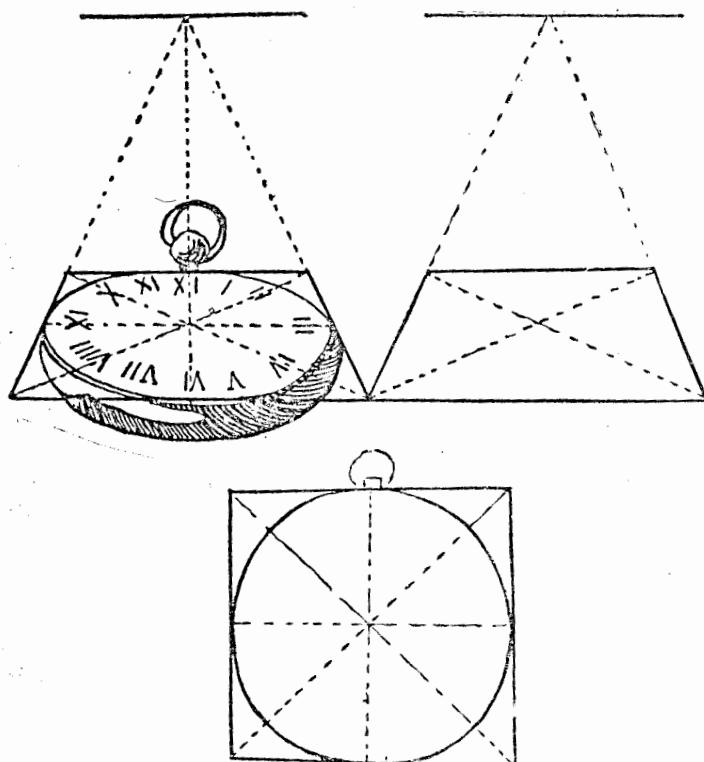
آخر اب سیله دسته
که دارد در استخوان

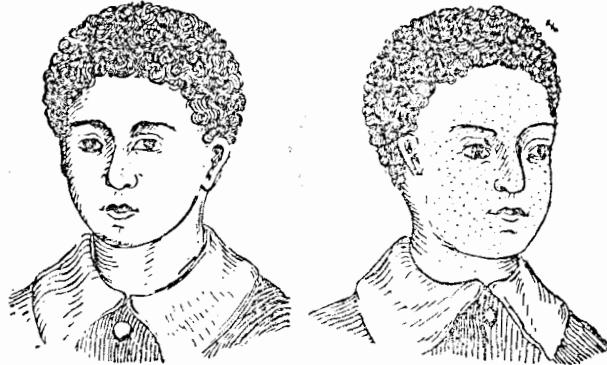
بالا و پائین میرکند
سوم دود ریچ است

که یکی در بالاروی سپستان و دیگری در جانی که تنه تلمبه بوله بارگیک و مل
است قرار دارد .

موقع کشیدن آب پیش را چندین بار بالا و پائین نیز برند که هر چند
درسته تر به است از دریچه بالا خارج شود و قشیکه تر تر به از هر اخالی شد
آب مخزن بواسطه فشار هوای خارجی داخل لوله و از دریچه زرد خلصه
میگردد و بدینچه بالا فشار میباشد و از این باز مسیکه و از مجراب شد
درسته است بخار ج میریزد

آبله

آبله مرضی است خطرناک و سرایمنش شدید و سرع است پیش از آنکه آبله کوپی
مهد اول سود هر سال بزرگان کس از آبله میرودند یا کور و آبله کون میشدند
اما امروز خطرابین مرض مرتفع کرد بد و در نقاطی که آبله کوپی مجری است
جز بطور ندرت دیده نیشود.

بهرزین و سلیمان محفوظ ماندن از آبله کوبیدن ناده و ضد آبله است هر کس باشد و نباشد
عمر سه نوبت آبله کوپی شود (۱) یک نوبت در سال اول عمر (معمول آزاد و بملکی عیده)
(۲) پایان آبرو در ران و یا بازویکوبند و کوبیدن آن انساز را تا ده سال نگرفتن هنوز مصون نماید و ...

تو بت دیگر در ده سالگی و نوبت سوم در بیست سالگی در فاصله این سه نوبت
بهم هر دو قوت آبله شیوع پیدا کنند بهتر است که آبله کوبی کنند
بعد از بیست سالگی کوبیدن آبله چندان لازم نیست زیرا از این انسان علایماً
بیست سالگی متعدد گرفتن آبله است ولی در موقع شیوع آبله کوبیدن آن ضرر
نماید و بلکه مفید بھم است .
پرسش - آبله چگونه مرضی است ؟ - وسیله محفوظ ماذن آن کدام است ؟ - هر کس هفت یا هشت
دو خدای آبله کوبی شود ؟

چشم و سنگ

دور آزمایی - ابرام - سنگ خار - کاهی - کاویدن - گران	
برگشت ناگه بسلکی دچار	جد اشیدیکی چشم از کوه سار
کرم کرده راهی های نیخت	بزرگ حین گفت بانگ سخت
زدش سیلی و گفت درایی پسر	گران سنگ تبره سخت سر
کنی توکه پیش توجیه نجاتی	بخشنجدیدم از سیل دور آزمایی
بکندن در استاد و ابرام کرد	نشد چشم از پاسخ سنگ سرد
کان بگزرا	کان بگزرا

۷- زکوشش بهر پیز خواهی بیس
بهر چیز خواهی کاخهی رسید
۸- بردکار گرها سش ف امیدوا
که از میاس بزرگ نماید
۹- گرت پایداری است کارا
شود سهل صی تو و شوار نا
۱۰- پرسش - چند آب در این پیوند خود و چه تبری اندیشید؟ - چنستیج کرفت ۹- منی
بیت سوم چیست؟ - پیوند مابین دو زدنی (زدنی) ۹- (بخدمدن در استاد و برآمد)
منی چه؟ - گران چند منی دارد؟ - در بیت سوم پیوند منی آمده است ۹- مقصود این
حکایت چیست؟ - برای حق شدن بخاری چند چیز لازم است ۹- (برای جوان)
این سوال تهیت آخرین قطعه را باز بخواهد) - آیا این چند چیز در بیت ششم
جمع است؟ -

۱- منی نهات ذیل ایگوئید و بگند ام را در دو جلد مستحال کنید.

۲- کرم - کریم - اکرام

۳- کوشش - کوشش - کوشیدن

۴- کاوش - کاویدن

۵- پاشش - پاپس

۶- سهل - سولت - تسیل

بعد اشت و بیماری سایی ساری (و گیر)

در هر محل که کسی از بیماری سایی ساری برور کند بعد ساکنان آن محل مخصوصاً کسانه با اشخاص بسته سروکار دارند باید در حفظ خود و دیگران بگوشند و برای خود گیری از سایت مرض دستوراتی پرستگان را بخواهند:

۱- بیمار را در صور تیکه نتوانند بپرسی خواهند بینند در اطاق مخصوص جای دهند و نگذارند دیگران با طلاق او رفت و آمد گنند.

۲- هر وقت از اطاق بیمار بپردازیاند و استهای خود را با صابون بشوینند و پس از آن الکل بالاند الکل را با صابون بپرسی و مانند آن که شنیده باشند بگیر بسته بشوینند و گیر لازم نیست الکل بالاند.

۳- لباس و وسایل و حواله و غافر خسته اسب بپرسی و مانند آن را در صورت خسته محلی خواهند گردید که چیزی ای دیگر از آنها آنکه آنها بینند و پس از آن با آنها پاکیزه بشوینند و یا آنها را در آب بپوشانند.

۴- ظرف مفعع بیمار را با ماده ای که میگردد امیکرده قبیل کردن بینی و کاشت کرده پاکیزه سازند و پس از آن بشوینند.

۵- از شستن البسه و طروف مرض و آب جاری در استخرو حض آب و نهاد
آن خودداری کشند.

۶- مردمان تقرفه اگرچه از خوشیان و دوستان بیار باشند بدون اجازه پر
با طلاق بسیار زود و بیش از مدتی که نزدیک میگذرد ترد او نماند.
۷- از راه یا فتن پیش و یکیت و دیگر حشرات بمباس یا رختخواب مرض و
از راه یا فتن پیش و گرس با طلاق وی بوسائی که مقضی و منفی است
جلوگیری کشند.

و آناد سو راتی که عموم باید مجری دارند بدین قرار است.
۸- هنگام بروز ہر یک از امراض ساری مایه خصمه آن مرض از در صور تیکه و جو
داشته باشد بخود ترزی کشند.
۹- آب آش امید فی را اگر از پکیزه بودنش مطمئن نباشد بخواسته باشد و
بسیار باشد.

۱۰- طروف غذ از اینیشه پاک و پاکیزه نگاه دارند.
۱۱- غذاها و مواد خوردگی را در محلی جای دهند که گرس ها آن اهنجا نباشد.
۱۲- ییش از غذا انزودون و مستهمار ابا صابون و آب بثویند.

۶- شیری که خوب جوشانده نشده و چنین سبزی خام و میوه ناشسته هست
که خوب نشده است خود رند.

۷- حشرات مخصوصاً گلخانه ای با طلاق راه نمی‌هند.

۸- بدن و مرآج را بوسیله اورسش گردش در هوای آزاد نیرومند دارد.
پرسش - در محکم که بیاری عمومی بردازکننده محل اطراف این بیاری چه باید گشته باشد؟ چه سرمهای

را باید پستاران اطراف بیار بگار بردند؟ - علت کارهای فیل این بیان گشته، جای او نیز باشد
اطلاق مخصوص - شتن و ستما در وقت بیرون آمدن از پیش بیار - در صندوق مخصوص جایی داشتند

با سرمهای حوله مرضی - پرهیز از شستن لوازم مرضی در آب جاری و در استخر و حوض فیل
آن - جلوگیری از راه بیان شنیدن بیاس با خوبی برای مرضی - چلوگیری از درود و گلخانه با طلاق

مریض - و ستو رهایی را که تمام ساکنان محل باید بگار بندند بیان گشته - علت کارهای فیل یعنی گلخانه
جوشانیدن آب آشاییدن - پرهیز از خود رون سبزی خام - جدیت در غصه گلخانه - نیرومند شتن

بن بوسیله اورسش گردش در هوای آزاد.

کاشی را بب و سطح رمین

چوی خفسه و رو

همام زیرش باران و آب شدن بر فرآب، از کوه هما سرازیر شود و
خاک زم را می‌شود و می‌سبرد و قله ناد و دامنه نامی کوه را صاف
می‌کند.

در جهانی که سراسری کو زیاد نیست آب در حال جریان رشته راه
می‌شود و هر راه شده مقداری ریگن و سنگر زرد و دیگر مواد از میان آنها
می‌کند و راهی برای خود می‌گذارد.

رشته نامی مسدود آب از کوه هما زیر شود و پس از آن راه را در میان آنها
جو بسیار رفته رفته بهم می‌پیوندد و از پیوند آنها نهر را می‌کوچکنم و بزرگ
بوجو دمیابد.

نهر از چوی پر آب تر و پر زور تر است و گذرگاهی پهن تر لازم و نه تنها سنگر
و خاک بلکه قطعات سنگ بزرگ را از جهانی برمی‌گذارد و می‌خاطراند.

ویگنا و سنگواره نامی خرد و درشت که در آب نهر غلطان می‌جاید در راه

بیکدیگر میخورد و سایده و صاف و گوچک میشود و از ذراتی که از آنها جدا شوند
شون بوجود میاید نه از وسط ذرهای پر خم و پیچ و بلندی و پستی سنگهای بزرگ
میگذرد و چون بهتر دره یا زمینی که نسبت صاف است بر سر مواد یکه آن
میباشد بنای فرونشستن میگذرد از باطن ترتیب که خشت قطعات سنگ را
و بعد از آن سنگپاره ها و پس از آن ریگها و سنگریزه ها و بعد از همه ذرات شن
خاک در راه آب می نشیند و مقداری زیاد از ذرات شن و خاک و ریگ
به خانه با آب نهر میرود و داخل و دخانه میشود.

از پیشتر نهاده اند و بوجود میاید رو و درزهای پوششی خاک و سنگ از جای
میگذرد و زین را میگذرد و راهی عین فسح را که بر و دخانه موسوم میباشد میسازد
پیشتر رو و پس از عبور از زمینهای پست و بلند آخربدر یا میرسمد و در نقطه‌ای
رو و نامیده میشود بدرازی میریزند.

آب رو و دخانه و نهر مقدار زیادی بجا او و بو او و معدنی و حوانی و بنائی و یکریزه اند
آب رو و دخانه ای که از شهر و دهستان گذرد و اماکنی بناد افی زباله و مدفوعات
آن میریزند و یا باس در آن میتواند خوردنی نیست گر اگر تصفیه با جوش
شود.

مردمی با لوحه برجین

در زمان سلسله خانهای یونان بسیار معروف اما بشهرستانهای سیا
تستیم شده بود هر شهرستانی حکومتی جداگانه داشت و کاهی اتفاق میافاد
که شهری با شهری بزرگ بر میخاست.

نام کوی از شهرهای یونان اسپارت بود. مردمان این شهر
ساده زندگی میکردند، بزر و سیم همچو اعتصنا ذاشتند. در بزرگترین همای
پیشیدند، سپر و شمشیر و نیزه داشتند و هلاوه خود برآقی بزرگی داشتند.
جوانان خود را چنان تربیت میکردند که تندر بودند، خوب کشته بگیرند
مشق سپاهیگری کشند، از گرسنگی و شنگی و خستگی زبان بشکایت
نمیکشند، پایی بر هنوز بزمیستهای ناهموار راه بروند، هرگز لباسهای
فاخر نپوشند و غم و شادی خود را ابراز ندارند، عجب اینکه مردم این شهر
دو شیرگان را هم برای آنکه بدشان زیاد محکم و نجکش شود در دو کشی میگذر
میداند.

وقتی شخصی کلینز نام برآخوا پادشاهی میکرد. روزی خادم او پنهان
خبر آورد که غزی بود راست و لوحه نو طنوری در دست وارد که شکل کوههای

درودها برآن کشند و شده و بار بخواهند . لکلکتیز پس از آنکه تماش فرموده باشند

دآورند . مرد غریب بالوچ عجیب خود دارد شد تا آتشان کسی چنین لوحه‌ای

تمیده بود . کلمه‌زدگی مجدد غریب کرد و گفت چه نیخواهی داین لوحه بخوبی
چیست ؟ مرد جواب داد : ای پادشاه من مانند تو یونانی هستم و با جمعی
یونانیان در آن ورودیا زندگی میکنم . دشمن پادشاه ایران است
بسیاری از همشریان را در شوش پاچلت خویش بزندان انگذده است .
یکی دو ماه پیش قاصدی از جانب پدر زن من که بزندان پادشاه است
رسید و گفت سرمه ابراش دانچه بر آن نوشته است بخوان . چه بر
طریق دیگر نیخواست پیغام بیاورد گرفتار جاسوسان پادشاه میشد .
چنین کردم . نوشته بود وقت است که میران را گردآوری و بر پاچلت
شاهزاده ایران تبارزی . اگر موقعی شدی بر شروعی هنگفت دست خواهی
یافت .

کلمه‌زدگی گفت این من چه مربوط است ؟ مرد غریب جواب داد که ای
سرور محترم ماگرده یونانیان دور از وطن ضعیف بستیم و در زیر ابر پادشاه
افیران توانی تو ایم ایستادگی کنیم اگر با مایاری کنی تا بر او پیروز آئیم به
شروع سرشاش از آن توجه نداشت .

کلمه‌زدگی پسید این لوحه بخوبی چیست ؟ مرد غریب گفت اجازه نمایم

نمایم پایان بر سر تاعرض کنم . اسلحه ایرانیان تیر و مکان است . شلوار
می پوشند و سربندی شبک عالمی بند می بندند البته آوازه چاکب سواری فنگشی
و راستگویی آنها بگوش تو رسیده است . از هر که در دنیا تصویر کنی غنی تر
طلا و نقره فراوان - گنجایی بی پایان - لباس ای زربفت - چهار پایان بسیا
وغلامان بی شمار دارد . دیری نمیگذرد که تو صاحب این بهمه خواهی شد .
اکنون بین لوحه برخیں نظر کن که چه آسان از اسپارت بشوش میتواند .
در این هنگام مرد غریب الگشت خویش را بر روی نقشه از مکانی بمکان دیگر
بتاب لفزاند مبا داگند دوری راه و درازی مدت شاه را مول سازد
ما بشمرشوش رسید . گفت این پاچت شاهنشاه ایران است که بر تپه ای
قرار گرفته است . تالارهای تالارهای بهم بجالشیمای خوشنگ زینت و بر
هر یک صورت تیرا مازی نقش شده است . سقف تالار از زر نماست .
دو شیرکی بزنگ زرد و دیگری کبوود در دو طرف درگاه قصر جلوه گری میکنند .
خلاصه قصر شوش از عجایب است از طلا و نقره و جواهر پر است گردانگرد قصر
گنجایی فراوان پنهان است . خانه های بزرگان در عایایی کشور که بهم

تو انگریز تزویجیت هضرن باشد و است .

هرچه جنگ کرده باشی هرچه چشمیت آورده باشی در برابر جنگ و مال
و دولت شاهنشاه ایران یعنی است . اگر برای علیبه یافته یکتا شهر یار آسیا
خواهی شد .

مرد غریب همه اینها را با آب قتاب بسیار بسیار پادشاه اسپارت
آورد ، اما چنانکه گفته شد مردمان اسپارت بال چندان دلستگی نداشتند
که هم از اهل اسپارت بود و هم خود داشت . لکن زبرد غریب
خطاب کرد که برو و سه روز دیگر باز آتائخانه مصلحت است بتوگویم .
مرد غریب لوح را برداشت و از در خارج کشت .

کلیتر در این مدت با خود اندیشید که چه کند و یونانی را چه جواب گوید
روز سوم مرد غریب با همان لوح بر چین بخوبی پادشاه اسپارت رسید
این بار همینکه نظر کلیتر با او افتاد پرسید : شکرکشی چند ماه طول میکشد ؟
یونانی که غافل چنین سوالی نبود و باحال همارت اگرست خود را بر نقشه بفرست
 تمام سیر واده بود لکن خود روز باشش لعنت گرفت . عاقبتاً بلطفی
 شکسته بسته گفت این شکرکشی سه ماه بیشتر طول خواهد کشید .

کلمتہ دیگر اجازه سخن باود و گفت این چه باید و است گه مسیگوئی
 چگونه محته ما هشکری را از خشی و دریا بچگی برم که پایش معلوم نیست.
 زد و از خانه من و شخمن دور شو و بیش از این درنگ مکن . یو نانی خواه نا
 خواه از حضور شاه اسچاره است غایب شد اما بنظر حمیله ورنگی دیگر افتاد
 در آن ایام عادت مردم اسپارت براین بود که اگر عنصری باشانی
 زیتون بخانه کیم تن اسپارتی وارد میشد ، صاحبانه مختلف بود اورا بپرید
 و بسخناش گوش بد به .

چندی گذشت یو نانی مکار بباسر فقیری درآمد و باشانی زیتون بغير
 پادشاه آمد . این با کلمتہ تهاب نبود . دخترکی داشت نه ساله با هوش ،
 نریبا مودب . یو نانی متی صبر کرد بلکه دخترک از خدمت پادشاه دور شود
 کلمتہ داشت که چرا یو نانی سخن نمیگوید . گفت بگو آنچه میخواهی - دخترک
 رفته نیست . یو نانی پس از آنکه گفته ای پیشین را یاد کرد خواست اورا
 بپول بفرماید گفت چه لازم که با منتظر فتح و پیر و زی بیشینی تا دلختنش دشونی ،
 همینکله قول یاری دادی و ده هزار تومن نقد بتوخاهم داد .
 کلمتہ قبول نکرد . یو نانی بمندی برآشنت که بیست هزار تومن میسم

سی هزار تومان میدهشم - چهل هزار تومان میدهشم نه غلط گفتم پنجاه هشتاد
تومان میدهشم . دخترک که تا این زمان ساکن بود فرمایشی از لب ریشت
و گفت پر جان برخیز تا از این اطلاق با طاقتی دیگر برویم . این مرد نباکار
میخواهد ترا به عارف نفرماید . پادشاه دست دخترک را گرفت و با طاقتی
دیگر رفت .

یونانی مدّتی تنامند عاقبت لوحه برخین را برد اشت و مایوس از درضر
خارج گشت و زود شهراپارت را ترک گفت مدّتی برآمد . یونانی شیری
دیگر را بعنه پادشاه ایران بشورانید . در این شکست خود کشته شد و یونانی
دیگر هم مغلوب شدند و از دست شاه ایران گوشمالی سخت خوردند .
پرسش - یونان را در نقشه از رو پیدا کنید . آیا شهر یونان بزرگتر است یا ایران ؟
چند طرف یونان را آب فرا گرفته است ؟ ایران را چند طرف آب گرفته است ؟
شهر اسپارت در کدام قسمت یونان است ؟ اگر بخواهید از شهر خود بشهراپارت
بروید از کدام را و با چه وسایل میروید ؟ اسلحه ایرانیان امروز چیست ؟ سرمه ایان
امروز ایران چگونه لباسی میپوشند ؟ اسلحه آنها در قدیم چه بوده ؟ لباس اشان چگونه
بوده است ؟ آیا هیچ گلکس یا مجتبه سر باز قدیم ایران را دیده اید ؟ اگر چنین گلکسی

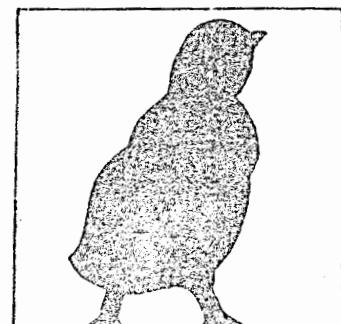
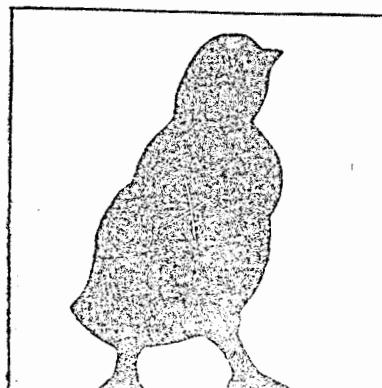
دکتاب تاریخان است بدقت هنر اسلامی سرایزان نلاه کنید . عکس بیت
سرایزان قدیم ایرانی را با مدارودی کاغذ بگشید . متعال آن عکس یک سرایزان ایران کوئی را
هم بگشید .

حالیت بالارا در کلاس برای هشاتگردان خود نقل کنید .

حالیت بالاز اشخاص یوانی دکتاب خود نوشته است و مختصر آنرا برای شما در اینجا
برایان فارسی در آوردم تا بسینید و گیران در باب ماچ گفته اند . آیا این نویسنده
یوانی از ایرانیان تعریف کرده است یا نه ؟ چه صفات خوبی با ایرانیان قدریم
نشست داده است ؟

کار دستی و نقاشی

از کاغذ چهار گوش جوجنای لوچک و بزرگ درست کنید و از روی آن
نقاشی کنید و زمک آمیزی نمایید .

لَصْفِيَّةَ آبٍ

چنانکه در در سهای پیش گفته شد آبها طبیعی نامانی آکوده است و خود فیضت ولی میتوان آب آکوده را بوسایی لصفیه و قابل آشامیدن کرد.

برای لصفیه آب درخانه ناباید رت

خرده یا تنفسنگ چوبی که سوراخهای

ریز داشته باشد بگذراند و روی

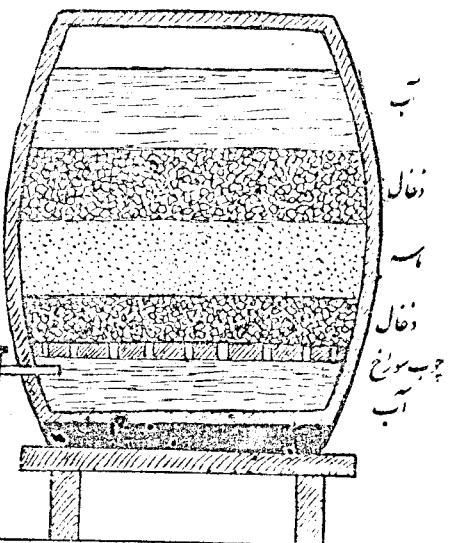
آن طبقاتی از شن و ماسه وزغال

چوب بزیند تا آب از آنها عبور

کند و در تلفت جمع شود و بوسیده

شیری آنرا بردارند چون ضخته

طبقات ایگونه ظرفها خنی کهست

منفذهای آنها گرفته میشود باجنبت باید زود بزود آنها را تجدید کرد.

در بعضی قسمتای ایران برای لصفیه آب فلزی سفالین دارند موسوم محبت

و جبانه آب را در چهار یزد و جبانه را در یزد یا آن هسته از میدهند آب گلم

از سوراخهای سبیل را ریز حبت تراویش مکیند و قطره قطره بجانه میزند و

وقابل آشامیدن میگردد.

تصفیه آب بوسیله چاهمای نافذ - در کنار رو و خانه نما چاهمای نسبتی عمیقی مکمل است . آب رودخانه و غبور از ضخامت طبقات میں چاهمای رو و خانه تصفیه میشود و نمک کم داخل چاه میگردد . برای اینکه آبها که آکده سطح زمین داخل چاهمانگرد باید مراقب بود که در اطراف چاه شکافی نباشد . بدین چاه راهنمای عمق شش هفت متر باشد غیر قابل نفوذ گردند از قسمتی غمیچه چاه آب نفوذ نکند و بخوبی تصفیه گردد .

تصفیه آب بوسیله پر مگنتات و پلاس - ته گرم پر مگنتات دو پلاس برای تصفیه صد لیتر آب کافی است ولی آب قدری قرمز میشود ، برای برطرف کردن فته مزی آن باید آبرا از صافی زغال غبور و بند و یا اینکه قدری چایی و چند تخته قند در آن بریزد .

تأثیر آب در سطح زمین

سیل

در دامنه های بسیار سر اشیب هنگام بارانهای شدید آب بچای آنکه رشته رشته و پراکند و گرد و روی بیکن نقطه میگذرد و از آن نقطه بسرعت

شدت سرازیر میشود و در هنین حال آنرا سیل گویند.

سیل هرگاه شدت بیاید قطعه های بسیار بزرگ سنگ دخان را من باله
و تو مندر را از کوه بر میکند و بطرف دره و جگله سرازیر میشود.

سیلاب در بعض اوقات وارد رو دخانه یا شط میشود و آب رودخانه
بر عقی شکفت انگیز از مجرای طبیعی و عادی خود بالا میاید بالا آمدن آب در پایه
از موقع چنان شدت میباشد که بشیرای قصبه که در نزدیکی رود است داخل
میشود و کوچه ها و خیابانها دخانه ها را فرامگیرد و موجب خرابی غمار است و هلاک
مردم و حیوانات میشود.

جلوگیری از خطر سیل کاری دشوار است، در بعض شهرها و قصبات
معمول اینست که سد میازند و یا در دامنه های سیلخیر کوه درختان بسیار بزرگ
محکم ریشه میکارند فایده این کار آنست سیلاب که بدختان انبو و برگ
از هم جدا و پراکنده وزدرو و قوش کاسته میشود در بعض دهات ایران
برای حفظ کاری از آفت سیل سدی از خاک در جلو کاریز میازند.

برای محفوظ ماندن از بلای سیل بهتر است که در جا های سیلگیر منزل بخشنند
و کسانیکه میخواهند در نزدیکی رودخانه و دامنه های سیلخیر خانه بسازند شهر و آبادی

خود را در زمین بند که سیلگیر نباشد بنانند و در اطراف شهر یا قصبه جوییا
و خندق های عیقی دست کنند تا سیلاب در آنها داخل شود و بآبادی صدمه
دو آسیب نرساند .

اسکندر در ہندوستان

در او آجز دوره سلسله هخامشی در ہندوستان پادشاهی نام پرسکنست
میگرد ، پرس قاتی بند و همیکل قوی داشت . پهنای زرده سینه او دو
برابر پهنای زرده دیگران و سلاحش هم بسیم و زرگرفته بود ہر وقت برپل نیشت
بلندی و بزرگی قد و هیکل او بر ہمراهن خوب نمایان میگشت بزر بار و بیک
ضریت و شمن را از پایی در میان ورد .

اتفاقاً درین آیام مردمان شمال ہندوستان بیشتر گرفتار شدند و آن
اینکه اسکندر یونانی از کوهها گذشت و بر رو دخانه ای پهنا بست و گرام و سرمایی
شدید تخلی کرد و خود را از یونان بکشور آجحن رسانید تا از اتصاف کند پرس
از ورود او آگاه شد . لشکری فراوان از سواره و پیاده و ارتقاء های
مشمار و پیچای بسیار نزدیک ساحل راست رودخانه حاضر کرد .

بند و سهستان برخلاف مملکت ما و صلی شیخ زاده و فضیلی بارانی
و فضیل خانگی، اسکندر در فصل باران که تابستان باشد بند و سهستان رسید.
روز سخنداز آب ببرزی بود پرس لشکریان و پیلان خود را تزویج ساحل
چپ و اسکندر بهم جنگیان را در ساحل راست رو داد و روز داشت.

پرس عیشت کری سپاه و روپهنا و ربلی پل و پیلان کوه پیکر
از اسکندر بهم مذاشت، اما اسکندر یونانی بود و یونانیان هم با تبر
بودند و هم دلیر.

جوان یونانی با خود آمد شیخ زاده که برپا و شاد بند و سهستان
شکی که در آب سند پیش رفته بود و بخوبی راهی داشت گذرد و در یک کفر را
پرس حکم کند ابتداء مشتی از یاران را بسر کرد کی رئیسی مقاطعه ای دارد و دست
فرستاد و سفارش کرد که غوغای و بیان بورپا کنند تا پرس گلکان برو که حمله اردن
نقشه خواهد بود، این تدبیر موثر شد، پرس شیاس بس لشکریان انبویه بمقابل سالیان
اسکندر فرستاد، اسکندر چند و فضیل علی را اطلاع کرد اما از حکای خبری نشد پرس ناول کشت پنهان
اسکندر او را بازی میدهد و خیال خار و که برآ و بیازد و باین پندا رخام همیشگریان خود را در گزینه
مشتی یونانی معطر گذاشت، اسکندر برای آنکه پرس بگلکان نشود بباش اتریج یعنی بوقایی

داشت پوشانید و سفارش کرد که نزدیکی چادر او آهسته قدم نمود خود در پیشه ای نهاد
 ساخت اسباب محل مخصوص کشت، شب بر سیدنی چند که با مر فریضی پرس بود را تشریف
 افراد ختنند و صدر اگر دزدک هندیان را از نقطه محل غافل بیا زند، اسکندر را متوجه
 کرا بهای آذوق را چند و فهم از نزدیک چادر او بگذرانند تا پادشاه هند چنان کند که اسکندر در
 فصل باران دست بکار چنگ نخواهد و در تمام این وقت اسکندر و یارانش با اجران فاری مشغول
 بودند . عاقبت شی قایقها را بر و دخانه اند ختنند و بجزیره کیمایی ازلف
 خشک بختند تا بر جای بماند در دل شب دریان باران و با او اسکندر را
 پیش بسواران و پیادگان از پس از رومی قایقها گذشتند و بجزیره ای
 رسیدند از این جزیره هم گذشتند و بخانی دیگر رسیدند معلوم شد که این
 جزیره ای دیگر است و هنوز مبلغی باید بودند . باران و تاریکی همراهان اسکندر را
 سخت شست کرده بود، آنها گزیر کردند . اسکندر مبتولیت و تهدید آنها را
 با خود همراه کرد اما دیگر فرصت پل سینی بود سواره هم برآب نمود و اسبان
 تا کردن فروختند مختصر پل از پنج بیار خود را با محل باطلی رسانیدند کی
 از دیدیان هندی ثبات رفت پرس خبردا و که اسکندر آمد . پرس فرزند را
 با اراده ای جگنی بخلود فرماد . اسبان و چهار خمای اراده بگل فروختند

اسکندر و شتریانش که زبده سوار و سبک اسلحه بودند پیلاکی بر هندیان
 تاختند و آنها را تار و مار کردند . پرس بهم در این میان خود را آماده چنگ کرده بود
 پیلان بعضا صدهای معین در میان ، پشت سر بر سری دو سر باز پیاوه و در وظیر
 صفت پیلان سواران صفت کشیده بودند پادشاه خود نیز بر سری خوار بود . اسکندر
 زود پی برده که چنگ از عده بندیان برخواهد آمد ، باز حیله ای بگار برد و بجایی
 اینکه به طرف محل کند تمام قوه خویش را در یک جا بگار ازدخت و غرضه اپنای
 بریک صفت گنج کرده ناچار سر بر ازان بندی پیلان نزد یکت شدند اسکندر
 فوراً بدسته ای فرمان داد تا دور زدن و پادشاه بند را که در آخوند لشکر بود
 محاصره کرده پیلان است و پایی خود را کم کرده و بیچاره شدند زیرا اگر عقب بر قیمت
 دولستان را زیر پای خود می خستند و اگر جلو میرفتند بدیوار روئین اسکندر
 بر می خوردند عاقبت خواه ناخواه عقب نشند و دست دشمن را زیر پای خود
 کردند . در تمام وقت چنگ پادشاه بند با آنکه چند زخم برداشته بود چنگید
 بیاران را هم چنگ کردن تشویق می کرد در این هنگام سر بر ازان اسکندر را که رفته
 بودند پرس را کول نزند بیاری آمدند و در راه پیلان فراوان اسیر کردند .
 متى گذشت پرس عاجز شد خواست که پیل را بگردانند هیل چنان آنکه پادشاه

میخواهد بزیر آید زانوز و پیلان و گیر بهه بتوافت او را نوز دند و بچیک یونایان
 افتدند، پیل پادشاه بگفت که از نویسنده کان تیرانی نخشم پس را با خرطم
 یک بیک بیرون آورد پس دوباره پرپیل نشت و بجنگات پرداخت شدند
 دو دفعه جمعی را نامور ساخت که پرس را سیر کشند دفعه اول پرس ساخت
 ایستاده کرد بار دوم شغلی برادر زور آورد و بنها چار از پیل پیاده و اسیر شد
 یونایان با و شریتی آب دادند، پس بجذب است اسکندر آوردند، اسکندر
 از او پرسیده میخواهی با تو چکونه معامله کنم؟ پرس جواب داد آنچنانکه از پادشاه
 سزاوار است، اسکندر از جواب او خوش شد و گفت من آنچه شایسته
 پادشاهی است عمل خواهم کرد اما تو از من چه موقع داری؟ پرس جواب داد
 که آنچه باشد گویم گفتم و چیزی بر آن فرمید نیکنم، اسکندر با و فرادان همسایه
 کرد و کشور او را باز داد و با هم عهد وستی بستند، ایند واریم که در
 این پیان وستی سهم پیل و فادر را هم فراموش نکرده باشد.

سلسله اعصاب

در بدن انسان و حیوان رشته های بزرگ دو چک پر اکنده و بسیار کوچک
مربوط است و دارای مرکز نای اصلی می باشد و حسن و حرکت و ادرانک بسته
آنها انجام می باید .

هر چک ازین رشته هایی و بهم آنسا را با هم مستحکه پی عینا مند ، و کن
این سلسله مغز و مغز تیره است .

مغز در لکه چایی دارد و مشتملت بر شرط قسمت جداگانه و مختلف که بر روی هم
واقع شده .

قسمت اول بزرگتر در بالاست و بواسطه شکافی که در وسط دارد می داشت
نقیم می شود .

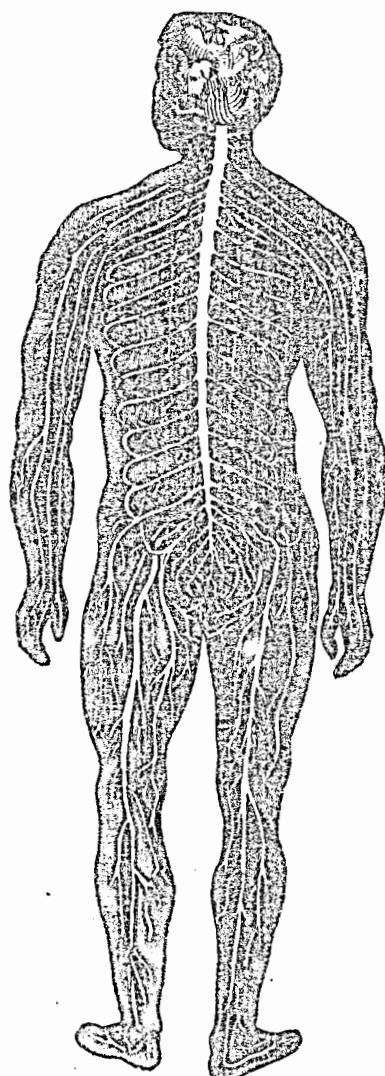
قسمت دوم کوچکتر است و در زیر قسمت اول پشت لکه چا دارد .

قسمت سوم و بناله مغز تیره است و در زیر مغز کوچک قرار دارد .

مغز تیره یا مغز حرام رشته ایست سفید و بلند که در وسط همه های پشت است
پیش از آن در زیر مغز کوچک و سردگیر آن پائین همه های پشت است .

اعصاب بحسب خاصیتی که دارد بدو دسته تقیم می شوند اعصاب

حرّ و اعصاب حرکت و اعصاب مخلط.

اعصاب حرّ و سیله ادرک و حنفه و بتوسط آنهاست که انسان چرخه ای

نمی بینید و آواز ارامش نمود و فرجه نما و بربیهارا در سیسیا بدوزنی داشتی و سرمه
و گرمی و اشغال اینها را حس میکند .

اعصاب به حرکت عضلات را با برآورده و فرمان داماغ بحرکت می‌آوردند و بخش
عضلات دست و پا و سایر اعضاء متحرک می‌شوند و مبیل داراوه انسان
کار نمیکند .

عبدالعزیز خلیفه و فخر ختن امیر شتری

کی از بزرگان اهل تئیة	حکایت کند زبن عبد العزیز
که بودش نگینی در امیر شتری	فر دانده در قدمیش شتری
قضارا در آمد کی خشمال	که شد بدر سیایی گردید مردم هلاک
چو در مردم آرام و قوت نمی	خود آسوده بودن مردم نمی
چو بسیزند کسی زهر در کام خلق	کیش گذرد آب نوشین بخلق
بفرمود بفرخشدندش بیم	نک رحم آمدش بر فقیر و سیم

۱- اهل معرفت - ۲- کی از خلفای بنی ایوب - ۳- ماه شب چهارده - ۴- چهارم

۵- ماوز - ماه مکشیبه - ۶- گوارا .

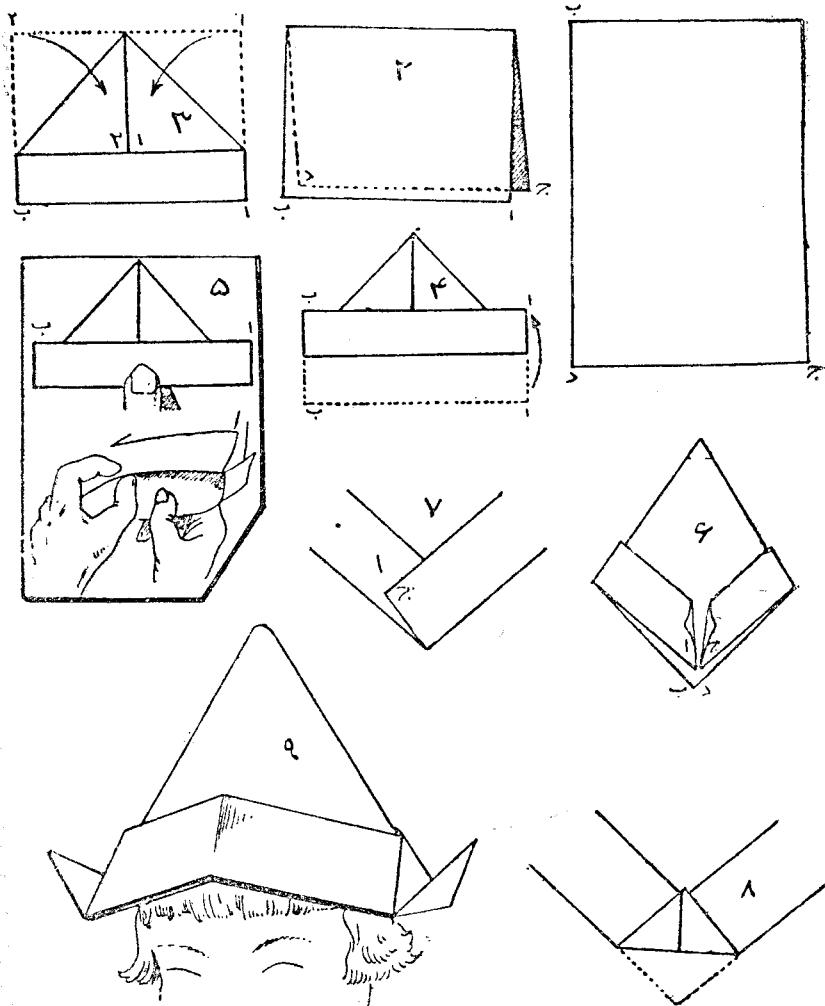
بیک هفته نقدش بتاراج داد برویش و مسکین و محاج داد
 قاولد درویی علامت کان که دیگر بدست نیاید چنان
 شنیدم که میگفت دباران دفع فرد مید ویدش بعارض چو شمع
 که زشت است پیرای بر شهریا دل شهری از ناتوانی فکار
 مراشاید انگشت ری بی نگین نشاید دل حنفی اند و گین
 «بستان سعدی»

۱- غارت دینا - ۲- اشک - ۳- رخاره - ۴- خسته دناتوان

کار و سُتی

مغلابت نقشه پایین از نظره یک شروع کشیده یعنی از مرتع مستقیم آ
شکل ۱۹ میتوان یک کلاه کاغذی درست نمود.

تریاک

بعضی از اشخاص و قوی که بروای از قبیل درودان یا گوش مبتلا می‌شوند
هرای رفع آن تریاک میکشند و نمیدانند که تریاک در درا بر طرف نیکنده بلکه

احساس در درا بطور موقت ازین میبرد و اثر آن که بر طرف شد در درا بسیگرد و
شخص دوباره تریاک میکشد و بین طریق رفته رفته تریاک کشیدن متعاد می‌شود.
بعضی دیگر از روی هموی و هوس و تقلید رفتاده و معاشران تریاکی
خود را بعادست تریاک کشیدن مبتلا میکنند.

بدترین اثر تریاک ناتوان ساختن پسایی بدن است^(۱) پس از ضعیف شدن اهم اعصابی بدن مخصوصاً اعصابی هاضمه ضعیف میشود و ضعف اضمه بجهت ضعف سایر قوای بدن بیکرده.

تریاک بدن را لاغر و زنگ روی را زرد و تیره میسازد و انسان را گوشش نشین و تنبل و در زندگی سهل نگار و بی قید میکند و از انجام کارهای شفهي و خاکاره حتی از تنظیف بدن و جامد خود باز نمیدارد و چه بسیار مردمان تو انگلر و خوبت که در میجه اعتماد با فیون فقیر و بدجنبت و بمان روزانه محتاج شده اند. پرسش - انسان چه طبقه تریاکی میشود؟ - تأثیر تریاک از چیست؟ - بعضی از نظرات تریاک را ذکر کنید - بعضی از ما در آن کمود کان خود برای اینکه شب آرام بخواهد دوامی از ترکیبات تریاک نمیدهد . آکاین کار بظیر شما معید است یا نه؟ - چرا مردم از معاشرت با شخص تریاکی احتراء کرده‌اند.

(۱) این اثر بواسطه ماده ای است که مرفن نامیده میشود و مرفن اعصاب حس و حرکت بعین میکند و بطور موقت از کارهای اندازه و بدین سبب جراحتان و عملهای در دنگان از آن استفاده نمیکند.

جوانی سراز رایی با دربافت

سرتاقن^(۱) - آذر^(۲) - تاقن^(۳) - عهد^(۴) - مجال^(۵) - سالار^(۶) - سرخچه^(۷)

جوانی سراز رایی با دربافت دل در دندش را بازدشت
 چو بیچاره شد عشیش آور کرد عهد که ای سُت فراموش عهد
 نه کریان و در ماده بودنی و خرو که شبها ز دست تو خواهم نبرد
 نه در همکرد نیزه‌ی حالت نبود مک راندن از خود بجالت نبود
 قه آن کودک از مگس نجفی که امروز سالار و سرخچه‌ای

۱ - پرسش - جوان شدت با درش چکونه فرار کرد - ما درش چکرد و با او چکفت

از این حکایت چه تیجه میگیرید؟

۲ - این حکایت را بزمی خود گنوید.

۳ - این لغات را معنی کنید و هر کدام را در یک جواب استان کنید: تاقن (معنی سر زاندن)

ست هر - فراموش عهد - ذرا ماده - رنج - سرخچه

(۱) سرتاقن = سرچی کردن - (۲) آذد آتش - (۳) تاقن = گرم کردن و معنی صرماندی

در دندش بازدشت، این است دل در دند نادرابوزاند - (۴) عهد = در اینجا معنی نیان است

(۵) سالار رئیس - (۶) سرخچه = در اینجا معنی زردمند است

- ۴- اشوار - این خلایت را بپنجه بسیه .
- ۵- اشعار بالا را بس ازیاد گرفت لغات و معنی حفظ نکنید .

جوان و مادر

بگش - خردی - زال^(۱) - آخونش - جنا^(۲)

زدی بفرود جوانی بگش بر مادر زدم ، دل آزرم و بچشم دارم
زال پریزن . جنا - هری و خم

بمی گفت مگر خردی فراموش کردی که در شی میگینی ؟
 چه خوش گفت زالی بخوبی خوش چو دیدش بلگات افکن و پلین
 گراز عهد خردیت یاد آمدی که بیچاره بودی در آغوش من
 تکردي در این روز بر من جفا که تو شیر مردی و من پیزند
 « ملستان سکه »

۱۰- پرسش - باخت بر مادر زدم یعنی چه ؟ - نیز باخت زدن بر مادر چه بود ؟ - ما در چونه
 فرزند خود را تنبیه کرد ؟ - آیا سزاوار است کی با در خود را بیازار و - چرا -
 بلگات افکن و پلین و شیر مرد را معنی کنند ؟

حواله حمسه

انسان مانند اغلب حیوانات دارای چنین نوع حس است که آنها را حواس
 حمسه کویند حواس حمسه لمس و شم و ذوق و سمع و بصر است و آنها
 لامسه و شکامه و ذائقه و سامعه و باصره
 نیز گویند .

لامسه

لامسه سنجشی و دستی و زرمی و گشیشی و سکلی و سردی و گرمی و درد

و سوزش و امثال اینها را در کمیکنند.

و سیله لمس پوست بدن است که اعصاب لامسه در زیر آن پراکنده است
قوه لامسه در دست و مخصوصاً سر اگشان مشترک از نقاط و میگردن میباشد
و بدینجه است که هر وقت بخواهند نرمی یا درشتی جسمی را معلوم کنند سر اگشان را
بدان بیکالند.

در پوست بدن نقطه نیست که عصب لامسه نداشته باشد بلکه
بهر نقطه سوزنی فزو برند فوراً بود و میاید.

شست و شوی

سطح بدن آدمی پراز منقد نمایا سوراخناهی بسیار کوچک است که از آن غیر
تراویش میکند، تراویش عرق مخصوصاً در گرما و هنگام بعضی بیماریها زیاد است
در زیر پوست بدن غده های بسیار کوچکی است که ماده چربی از آنها بروز
میاید و آن نیز در روی پوست بیامد مقداری گرد و غبار هوا هم بر پوست بدن
میشیند. بنا بر این از ترکیب عرق باذرات گرد و غبار و چربی بدن
پرده ای که چرک میماند در روی پوست پیدا میشود چرک سوراخناهی بدن
میگیرد و مانع بیدن آمدن عرق که ستم است میگردد زیان دلیرش ایکن

میکرب بیار یهای پستی در آن خانه و لانه میکند و سبب برود زمزمه
وسودا و کلی و مانند آن میشود.

پس باشد بدن خود را دست کم هفتادی یک بار است و شو و هیچ تاچک
بر طرف گردد، بدن را باید از سرتاپا با آب گرم و صابون بشوئید کیه
کشیدن بر بدن هم نموده است و خون را پزیر پست متوجه عیناً زد و مایه
فرح و شاط میگردد.

ششم دستهها - بیشترین ارزی بر لباس پوشیده و پنهان و از جای خود
هوا و دیگر چیزی ناتاحدی مصون است و بدین سبب کافی است که هفته ای
یک یاد و بار است و شوی شود لیکن دستهای همیشه مجاور هوا است و فرات
گرد و خبار بر آن می نشیند و چون دستهای کار است با سباب و اشیاء
مختلف زده علیشود وزود بزود آنکه و ناپاک میگردد و باید آنها را هر روز
چندین مرتبه بشویم شش دستهای از هر قدر بسیار لازم است و اگر بخوبی
که دارای میکرب مضر است برخورد باشد با صابونی مانند صابون سولیکر کشیده
میکرب است شسته شود.

ششم صورت - عضو دیگری که باید روزی چند بار شسته شود صورت آ

صورت را در وقت صحیح که از خانم بیردن میرودیم و در نظر داشت که بجانا نمیگیرد و
باید بشویم.

شش و شوی در آب سرد - بعضی بدن خود را بشست و شوی با آب سرد
عادت میدهند، این کار در صورتی که خود را پر شکن نشان داده و از او اجازه
گرفته باشند بسیار معنید و مایتند رستی و شساط و نیرومندی است
شست و شوی با آب سرد باید بین قرار باشد:

- ۱- اگر ممکن است هر روز انجام نماید.
- ۲- در محلی محفوظ که جریان بتوان در آنجا نباشد انجام داده شود.
- ۳- در مستان آب بسیار سرد نباشد.
- ۴- مدقش کوتاه باشد و در آب سرد بسیار توقف نکند.
- ۵- پس از شست و شوی بی دلگ بدن را با حوله خشک کنند و با پارچه
خشی مالش دهند و قدری حرکت کنند تا بدن گرم شود.

اطفال را تا مشت هفت سالگی با آب گرم باید شست و شود اما و پس از
آن مقدار گرمی آب را تبیخ کم کرد تا رفته رفته با آب سرد عادت کنند
پسش - متفاوتی بدن چیست و چه فایده دارد؟ - چربی پوست بدن ایجاد می‌کند؟

چرک پکونه پیدا نمود ۲ - بد ن راح چگونه و چند روز گیر ته باید شست ۳ - چرا که
صورت را هر روز چند بار باید شست ۴ - آیا صورت را یعنی هر دفعه با اینجا با صابون شست ۵
هرا ۶ - فایده شست و شوی با آب سرد و شرط طوش چیست ۷ -

حواله حمسه ۲

شامه

بو بوسیله هوا از دو سوراخ بینی داخل بینی میگردد ، و چون بپیشنهاد
میرسد پی از آن متاثر میشود و آن اثر را بمنزه میرسازد و مفتر احساس
بوی خوش یا ناخوش میکند ، انسان بوسیله شامه هوا و غذا ای فاسد را
از غیر فاسد تشخیص میدهد .

و خانپات و عطر و خودون غذا ای پر ادویه شامه را ضعیف میکند و گزینه
شامه ای ضعیف باشد ممکن است نداشته غذا ای فاسد بخورد یا هوا ای بد نباشد
تفضل نماید و در نتیجه رنجور گرد و بینی علاده بر آنکه وسیله بورکدن است ۸
تفضل نزیر میباشد و باید آن را پاکیزه و نظیف نگاه داشت .

ذلفت

انسان بوسیله ذالفت مرزا اشیاء را میگذرد و سیله ذالفت را نظر زبان ۹

که پیامی ذالفت در آن گسترده شده است

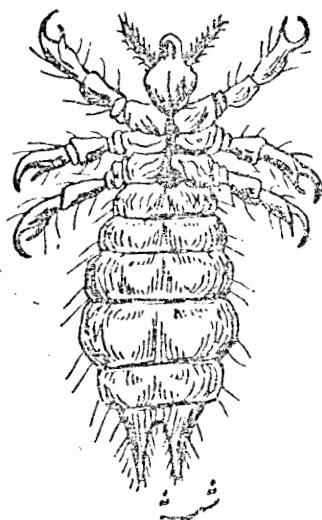
برای حفظ سلامت ذائقه باید از دود و مشروبات الکل دار پرهیز کرد
زیرا این هر دو ذائقه را ضعیف می‌سازند، اشخاصی که مشروبات الکل دار
می‌خورند غالباً مبتلا گرفتگی زبان می‌شوند و طعم غذا را بهم خوب نمی‌کنند

پاکنیز کی موئی سر و بدنه

موئی گنگان سرو مایه زیبائی و آرائی است، سر را هر روز بصحب
آب پاکنیزه و خالص و همچند ای یکس یادو بار با آب گرم و صابون بشویید
و پس از شستن خوب شسته کنید و آنگاه شانا نبزند و اگر هر روز شستن
قیصر نباشد شانه زدن و هر روز

ترک نماید.

موئی سر و بدنه را اگر پاکنیزه نمایم
مکن است لامه رشک و شپش ب
بروز عینی از بیاری همایی پوستی
مانند کچلی بشود شپش کند شته از یکه
جانوری ناشت و پلید است بکار ب

شپش

بدنه دیگر ناقل می کند و موجب احتقار و شوی آن امراض میگردد در پاکنیزه
داشت و شوی موئی سر این تنه نکته را در نظر داشته باشد.

- ۱- چون صابون چربی را که سبب حفظ و نگهداری است زایل و موئی خوش
- ۲- پاکنیزه را از آن بگیر و آن را به زماده رهی نکند

۱- شانه ای که بکار می سیرد پاکیزه و بی عیب و مخصوص خود تان باشد
 ۲- از استعمال روغن نار و دواهایی که برای برق دادن در گلین خودون
 مومی بخار می رو دخوداری کشید زیرا این دو اما در دخنهای بخوبی یافتن
 میرساند و مانع رشد و منو سبب ریزش آن می شود .

پرسش - در پاکیزه داشت مومی سرچ باید کرد ؟ - ناچار داشتن مومی سرمه بن چنین یافتن
 دارد ؟ - چنانکه را در پاکیزه داشت مومی سرمه بر عایست کرد ؟ - چنان شاهد هر کس باید
 مخصوص خودش باشد ؟ .

تماثیل ریزبادت و حیوان در زمین

سطح زمین تنها از آب و هوا مستثنی نمی شود بلکه شباهت و حیوانات نیز پویاست
 در آن اثر میگذند و شکل و حالت آن را تعنی سیر میدهند کترین اثر ریزبادت این که
 در زمین ریشه میگذند و ریشه آن باطراف میدود و شکافها و رخته ها در زمین ایجاد می شوند
 و آب و هوا از آن رخته ها با مردن زمین را و میابند و آثار خود را بظور رسربه
 میگشانند اثر ریزبادت بوجود آوردن معاون زغال شکست که شرح آن سایقلا نشاند
 حیوانات که در خشکی زمین میگذند تا این قدر در زمین ندارند و اثر گذیده بروجود

آنها مترقب بیباشد اینست که تازه‌نده اند از هوا و زمین تقدیر میگیرند و چون
بمیزد جید آنها می‌سند و جنبه خاک می‌شود ولی آثار حیوانات دریائی در غرب
 نقاط سطح و طبقات کره زمین موجود و معلوم است.

در دریا انواع حیوانات بزرگ و کوچک فراوان و از همه بشیتر حیوانات
کوچک صدف دار است که هزاران ملیون از آنها در آب هر دریا شناور
و دامن در کارزادن و مژدن می‌باشد.

حیدر مرد ایگونه حیوانات بته دریا فرموده و طبقه طبقه در سطح
لامی مثل سنگ سخت می‌شود.

دیگر از جانوران کوچک دریائی که اثر آنها در زمین شگفت اگر میزد بیاشد حیوانات
مرجانیه مرجان جزد آبهای کرم و شور و صاف دارا مزمیت نمیگذد و جزء
ساحل جزایر کوه در منطقه اگر کرم واقعند یا قله نمی‌شود مرجانها در میان محل جمع می‌شوند
و تبدیل به آنها که در زیر زمین میزند و آنها که در بالا استند زیاد می‌شوند. مرجانها
مُرده بخش طبقات بالا بهم فشرده و سخت می‌گردند و طبقه ای از سنگ‌هاست
در زمین دریا تکیل میدهند این طبقه مرجانی پویاسته درشت تر و بلندتر می‌شود
تا از سطح دریا بالا می‌آید و اندک جزیره خود را رسیگرد و بازهای دریائی چشم

و مردان چشم نباتات را زنگنه و از جزائر دیگر بدان بجزیره نامیدند.
و میم بر اکنون تجربه این ای جستن میگردند و چندی نمیگذرد که سطح بجزیره از آزو
سبزه و درخت پرگشید و در یمنی با صفا و خرم و حالمخیر بوجو دیده شد.

قرقیزها

اثاثه - منازده - اجتماعی - قوانین و مقررات - فراخ - تنظیف
قرقیزها قبایلی چادرنشینند که در دشتی سبز و علفزار ترکستان روس
مسکن دارند.

شغل عمده آنان گله داری و تربیت حیوانات اهلی باشد که او دگونشند و آن
است یافتن و پیغای میانند و پویش از نقدادی بقلم و یک کوچ میگردند و دنای
ایشان از چوب و چلک گل نسبت به ساخته شده و روای آنها از فراگزنه است
خدر از مو یا پشم حیوانات خود میانند زدن و جمع کردن چادر باز پس ای
قیل است و مرد هاشغل گله چرانی و مو اطلب از حیوانات خویشندگان
چادر را با بالیچه ای زیبا که از پشم بافته شده است فرش میگذند. تمام آثار
ولوازم زندگی ایشان سبک است و پیرزای شنیدن کم محل و نقش دشوار باشد.

نمایند ظرف دلوارم زندگیشان بهم از چوب یا پست است هر طایفه با

عیشه و ایشان که بعلقفراری تازه فرو را آید نخست اسبهار آزاد او میسازد همانجا

در شوند پس از آن گلاد و لاغ و بعد از همه کو سفند نارا بچریدن کش
میدهند. قرقیز نا اسبهای خود را بسیار دوست میدارند و از آنها
خوب توجه میکنند و برخلاف سُنخ پستان هرز مینی را که برای چراندن
جهان است خود مناسب دانند گله خود را بد انسو میرانند.

در تابستان که هو اگرم و علفهای بیابان خشک میشود همه خانواده با رو
سباب خود را می بندد و با حیوانات خود بآبادیهای مخصوصی آب.
و علفت کافی دارد میرود.

قرقیز نا مردمانی بسیار مشتورو بی باکند اگر وقتی خانواده ای رمله خود را
در زمینی که خاص دیگری است بچرا او ادارد صاحب زمین بنماز عده بر مخیزد و
سر انجام چنگ نشی میان دو طرف در میگیرد و جمعی شسته میشود.

قرقیز نا بیشتر از قاتا یا پشم آب بر میدارند. در تابستان اغلب که در
داننهای کوه بر مسیبرند دلی یعنیکله زستان فرا رسیده و هو اسرد شد
دو باره بجای خود باز میگردند. علاوه بر گله داری تجارت هم میکنند و هر سال
کو سفند و اسب و پشم و شیر و روغن بسیار شهرنشینان میفرموشند و در خوا
گندم و پارچه و ظریف چوبی از آنها میخرند.

غذای اصلی قرقیزها گوشت و ماست و شیر و پنیر است . در روز نایی
جشن و مهانیهای باشکوه ابی میکشند گوشت آزاده ب مکث خود و سخنواره ،
قرقیزها مردمانی صبور و بروارند و تا بجهت تاب شنگی و گرسنگی دارند که قیمت
دروزی آب و چندین روزی غذا بسر برند . نان ندارند اما در عرض کمی
 نوع آش از ارزن یا گندم میپزند که بسیار خوشمزه و لذید است چای و شیر
 بسیار میباشد ، و از شیر کره و ماست و پنیر و روغن میباشد خوارک و یک
 آنها بیخ است که بتازگی میان آنها معمول شده .

کی از ایشان اگر گاو و گوسفندش را کم شود و یا بظریقی دیگر از دست برداشته باشند میتوانند از این میوه های خوشمزه و لذید است بزرگی داشته باشند
 در نمیدهند قرقیزها بی نهایت طالب آزادی و تعلق هوایی کشاده و پاکیزه
 و از خانه نشینی خوششان نیاید و تمام سال را بجز زیام زستان در بیرون گردیده
 میبرند و کمال خوشبختی هر کس این است که در زیر آسمان صاف بخواهد از پر تو
 ما و مستمارکان بخورد اگر دارد .

قرقیزها مردمی اجتماعی و نسبت بهم تواندازه ای هم بدانند اگرچه
 از آنها امر تکب کاری مخالف آداب و رسوم قبلیه شود بر طبق قوانین و مقتدرات

شخصی که دارند مجاز استش مینمایند.

لباس قریز ناجبه فراخ و بلندی از خدای خریا که این است که آنرا اختنان
می‌نمند در تابستان پریا هن و شلوار که در چکمه فرو میرود می‌پوشند کلاهشان
پستی و بزرگ است ثروتمندان و صاحبان گله و گوستنده جامدهای تختی زر
وزری شده در بر میکنند و سر خود را با جواهر شترینی زینت میدهند.
از همان سرشار از ابا دستمالهای پنبه‌ای سفید می‌بندند و لباسشان
شبیه بلباس مرد است کار زخما قلی بافی و پخت و پر و تنفس نمی‌ترسد
و کار مرد ناچوپانی و مواظبت گله بجهپا اغلب بر هنرهای میگردند و گاهی هم پرای
وشلوار کی مبنی میکنند. و ختر نامنده مادرشان لباس می‌پوشند.

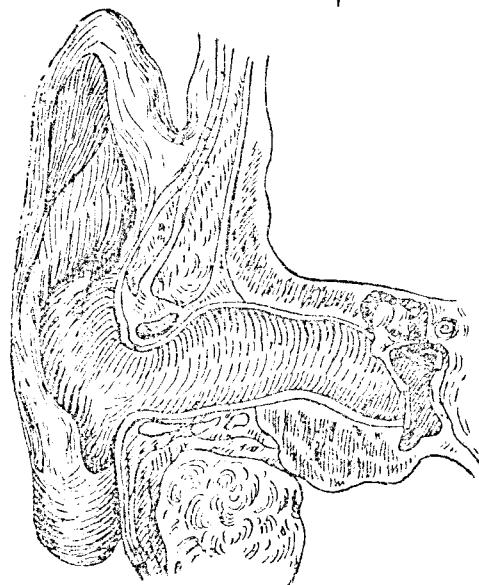
آنچه از قریز اراده داشته باشد و بخواهد قریز چگونه زندگی میکند؟ چه میخواهد؟ چه
پوشند؟ - و چگونه خانه از زندگی میکند؟ - چرا؟ - کب کارشان حیات است؟ - چرا؟ زندگی آنها با
زندگی عربهای صحرائی شال افزایی و شیخ پستان امریکا چه فرق دارد؟ - چرا؟ - و متول
الله کدام یک از این سه گروه میل دارد و متنی زندگانی کنسنیت است؟ - چرا؟ -

۴ - این نهاد جلد ارامنه کنسنیت = عصیرو - قبان - گوستنده ای ای پروردیان مسیده هند - پرتو - از
پرتو ما و برخوردار گرد - آدم اجتماعی -

حواله خممه ۲

"سامعه"

گوش را بر قدر تقدیم کرده اند:

اول پره دستوران گوش است که در دو طرف سر دیده میشود آنتنای آن

فیمت پرده گوش است .

و قوم طبله کوش است که چهار استخوان دارد .

فیمت سوم پرده گوش است که جایگاه پی سامعه است ، درون این فیمت باوه ایست یا یعنی که سر پی سامعه در آن شناور میشند .

خداؤز در سوراخ گوش مایعی تیخ و چرب و چبیزه قرار داده است که مانع دخول غبار و ذرات بودایا حشرات است گوش را باید نامنندگیر آلات حسن پاکیزه و نظیف نگاهداشت و سوراخ آنرا از کشافت و گرد و غباچه پاک کرد اهالی و مسامعه در تنظیف گوش بسب ثقل سامعه و مخترع برای میشود .

شنیدن آوازهای بسیار قوی از نزد یک بزمی سامعه مضر است
او باید از آن پرهیز کرده .

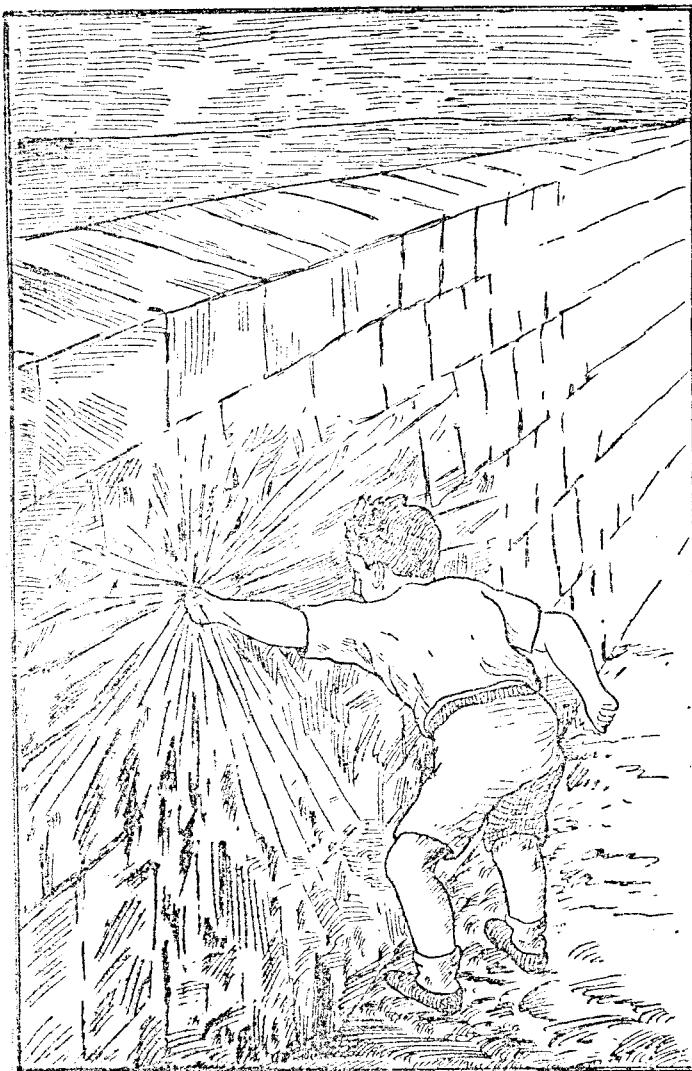
پسرک پرول

در شهر هارلم از شهرهای هند پسرکی پطرس نام زنگی میکرد. خانه‌اش
در کنار ترددی بود چنانکه میدانید در هند تردد فراوان و تقاضای که سطحش از
سطح دریا پست ترباشد بسیار است. شهرهای کمتر نزد یکت بدراست در
یکی از این نواحی قشم اراده دارد، در این شهر هم مانند بسی از شهرهای دیگر هند
سد های دراز و پهن ساخته اند که آب دریاخانه ها و مزرعه ها را فراخواهند
بر بالای دیوار بعضی از سدهای خانه ها بنادر کروه و درخت کشته اند.

پطرس خانه ای از ما در میخواست که سرگذشت روزگار ازی که دشمنان
به علیحد روی میآورند و هندیان بنای چار سدهای رامی شکستهند تا از ورود
آنها جلوگیری کنند بازگویید. پطرس پیشتر حکایتی از ما در شنید و بود
که وقتی باد و طوفان چنان موج‌های دریا را بجان سدهای اند اخستند که سدهای
تا بین نیاوردند و شکست خوردند و بیشنهای هند را که از سطح دریا پست
است با بسیار تسلیم کردند. آب تا بام خانه ها را فروگرفت و چه بسیار
آدم و بیاست و حیوان را نابود ساخت.

پسند پطرس که یکی از مُهمانان سدهای هارلم بود هر روز شاهزاد

میو شد و گفتش چو مین بر پایی میکرد و بترکشی سده ای رفت پلر سس که لپه

از ناد پرسید چرا درم هر زدن باشد چنینی سد بردو، ما هد لفت اگر زود د فرده ای

آب از رخنه ای براود چیزی نخواهد گذشت که اندک اندک خیلی مشود و قطرو
قطرو سیحی میگیرد و پس از آن معلوم است که بر سرمن و تو و پدرت و همسایه
و اهل شهر چه خواهد آمد ، پطرس پرسید اگر رخنه ای در سد پیدا شود و پارم
نبایشد چه میتواند رخنه را بیند و ما در بشوحی گفت اگر شست پسرکی کو حکم حال
میش ازین مراذکار باز مردار و اتفاقاً ما در پطرس کار زیاد داشت که بی کف
اطلاق را با صاحبون شست و شوی میداد و زمانی اثاثه اطلاق را گردگیری
میگرد و لباسهای چرک را می شست و اهل روی میزد و به سینکه این کارها تمام
میش خسته ای میگرد .

در زستان سراسر ترمه تزدیک خانه پطرس یخ می بست و قی
که پطرس نخواست بدرسه و پدرش و نبال کار و ما درش برا می خرید بیاز
بروند یکم روی یخ نمی خوردند و میرفتهند و از این کار لذت میبروند .
هنگام بخار نخوا آب میش و درختان بید فشار سده برگشت سای پنهانه
سپهرو تمازه خود را میبرون نمیرنگشتهند و مزارع دور و برخانه پطرس به غرق
گلها می لاله میگشت . پطرس کاهی باین گلها می زیبا نظر میگرد و میگفت
خدائی نگند که و قی سدی بگلند و این عروسان چمن را غرق کند .

در یکی از روزهای خستین بهار که یخنا تازه آب شده بود و گلهای
لاله از زمین سر بر زد و لکن لکه‌ها هم که از سرماهی زستان نمی‌باشند گرم
جنوب بجهشت کرده بودند اکنون دسته دسته در آسمان همچند نوردار
می‌باشند مادر پطرس او را بخانه یکی از دوستان ده تزویک بتاکه
فرستاد . پطرس میرفت و چرخهای آبلش که از تردد رامی شمرد و میدید که با او
چگونه پرهای آهnar را بحرکت می‌آورد . گاهی هم بتایقها که آهسته استه
روی تردد استهندار بودند بر محیزد وزمانی با برهای سفیدی که در آسمان
حرکت میکردند نظر می‌باشد و همان بیدراهم میدید که از آمدن فصل بهار
خبر میدادند .

آفتاب تزویک بفروب بود که پطرس از ده برسیکش با دیگر
نمیوزید . پرهای چرخهای همه بجهشت بود قایقها بروی آب دیده نیشد
هوای آن با آن تاریک تر میکشد . غولان در آب و پرندگان از خوش
بنالش در آمده بودند پطرس هر تی جزاین و صدایی پایی خویش چیزی دیگر
نمی‌شنید . ناگاه صدایی چک - چک - چک گلوش رسیده زد
بسیاری تزویک شد آب قله و قطره از رخنه ستد میکنید . بی درگذشت بیاد

گفته مادر افتاد که اذک اذک خیلی میشود و قطره قطره سیلی میگیرد و دوام
 همه بجای میگیرد و هر چیز را از میان میرد اگشت کوچک پسر کی رخنه را میند
 پطرس اگشت کوچک را جلو چشم خود نگاه داشت و نظری بستند نداشت.
 پسی از شب گذشتند بود . آدمی دور و بردیده نمیشد پسرک اگشت
 خود را برخنه فربود . دیگر آب نمیگیرد اما اگشت سرد شده با خود فوت
 دیری نخواهد گذشت که رومند ای از اینجا لذت خواهد کرد با او میگویند که پدرم
 خبر دهد . متی گذشت . بستندگیه داد . مه سراسر تر عذر گرفت . غولان
 دیگر آواز نمیدارد . پرمدگان همه بخواب رفتند . به چیز نماید . بست
 پطرس کلم بخت میشد اما اجرات نداشت که اگشت خود را از رخنه بیرین
 آرد چ اگر خنین میگیرد اذک اذک خیلی میشود و قطره قطره سیلی میگشت و آب
 مزانع دخانه پطرس را فرد میگرفت و پدر و مادر و اهل شخص را غرق
 میاخت . بیچاره پطرس دستش میباره گرچ شد با خود گفت این مخصوصیت
 است که نه آینده ای می بینم نه رومند ای ناچار نیز باید آمد که پدر جان
 پدر جان زود بیای . اما جزآواز ضعیفی از پرمدگان ای بر شاخ بید مه آلو دی
 جوابی بگوش شر نرسید عرصه بر او تک شد ، باز با خود میگفت دست بزندار

تاجان در بَن دارم ایستادگی می کنم بازیچه نیست نادر و اهل شهر نابود شده
 چه عیب دارد که من فدای پر و مادر و همسر یان خود گردم سرمش گیج میخورد
 شب چون قیر تار گیک بود . بومی نوحه میگرد . پطرس در حال یکد از ریزش
 آشگ خود جلوگیری میکرد گفت ای بوم برو و بیدرم بگوی که من از رخنه
 سند و سرت بردازیشم باید با خدمت آبیاری یا بیزم بوم جواب نداد .
 شب رفته رفته بپایان رسید زو شنای ضعیف در آسمان پدید آمد سه نفر
 میان رفت کلم کم آفتاب برآمد پطرس خود را کهار سند جمع کرده بود و نویز
 آنگشتی در رخنه سند بجا ی بود .

پر و مادر پطرس چندان مضر نبودند چه چنان میکردند پسرش را
 در خانه دوست بر فرز آورده و صبح برخواهد گشت . هنگام خود دن صحبه
 پطرس نیاید مادر پر شیان گشت و بشور گفت عجب است که پطرس سنتو
 نیایده است . شوهر گفت مطلبی نیست . میاید . معلوم میشود که در ده صبح
 خود و حرکت کرده . آنون که من برا می باز و دید سند را میروم شاید در راه
 باور نخوام .

پدر پطرس از کنار تر عده های رام خرامان میرفت و بر سند نای آب قلت

نظر نمیکرد . هنوز چندان راهی نرفته بود که حشیش بیا هی خود و با خود گفت این
بیا هی چیست ؟ نزدیک شد . طفی را دید که تکیه بر سر زده و خود را جمع کرده و
یک دست را بالای سرگذارده و ایخت دست دیگر را در خنه ستد فرود برد .
است نزدیک تر آمد پطرس را در آن حال دید . عجب ! پطرس اینجا
چه مکنی داین حال چیست ؟ ثابت کن مدرسه ات دیر میشود پطرس صورت
رنگ پریده خود را بلند کرد . پر جان جلو خنده آب را گرفت مادرم باها
لخته : اندک اندک خیلی میشود و قطره قطره سیل میگردد و آب بهم جا را
فرود گیرد و خانه ما و همشهران را از پای بست ویران میکند . این گفت و از
خشکی حشم برهم نماد و طلاقش برفت .

پدر زد دست خود را در گمرک پرسید و آنکه مش را از ستد بیردن آورد
در خنه را موقع بست پس پسر را برد و شکر گرفت و بخانه برد . مادر دست
و پای او را مالید و چیزی ای کرم با دخوار نماید و در تجویب نرم خواهانید . پطرس
چنان بجز ابی عیت فرود رفت که گویی بیدار شدنی نبود پر همسایگان را خبردا
نمایند و با تفاوت مبنی شد . همسایگان که سرگذشت پطرس را شنیدند
یمه با شاق گفتند آفرین با در این شیرپاک - مر جا بر این شجاعت دلیری .

خوشابحال پر و مادری که چنین نشہ زندی دارند . پطرس مردی بزرگ
و خیرخواه خواهد شد . خدا اور اب پر و مادرش بخشد .

حواس حمسه ۳

باصره

انسان با هشان خود اجسام را می بیند شکل و رنگ و اندازه آنها را
تیپس می بیند .

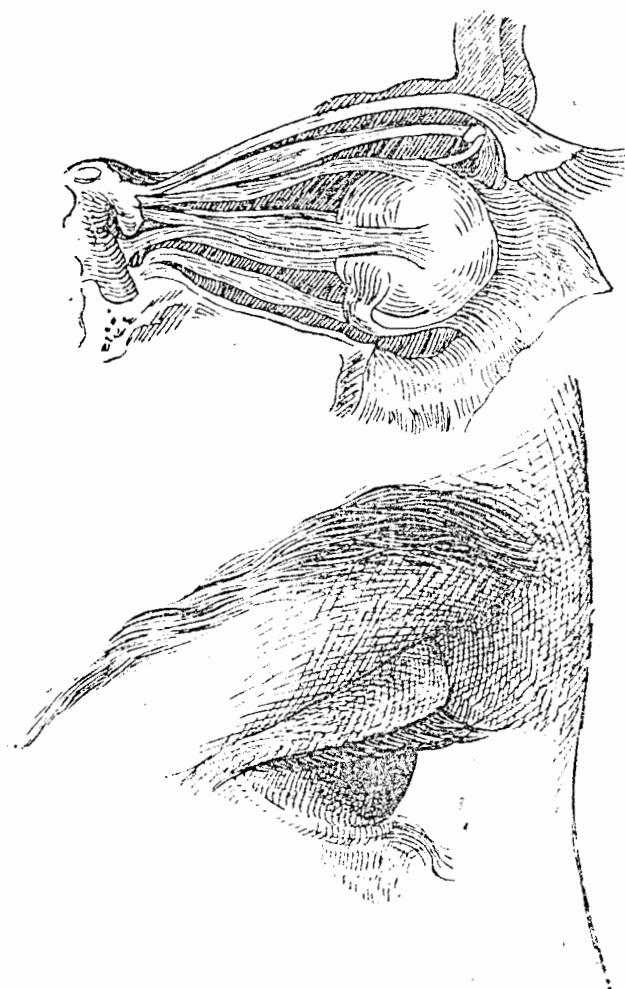
چشم در گودی قدردار و مازده صدمه و آسیب محفوظ باشد و در اطراف
آن بلکه از مرگانها آزمازگرد و غبار دود و ذرات ہوانگاه می دارد .

چشم شش عضله دارد و بوسیله این عضلات است که در حد تقریبی
دیگر در است و بالا و پائین حرکت می کند که چشم که عالم آزمایش چشم
می گویند از چند پرده تشکیل یافته است .

یکی از پرده های سفیدی حسنه است و آن پرده ای است بسیار شفاف که تمام
شعاع چشم را فراگرفته و حافظ آنست .

پرده دیگر سیاهی چشم است که در زیر سفیدی و در وسط قرار دارد و درین

آن سر اخی است گرد که روشنایی از آن داخل حیم پسند و آنرا مردگان

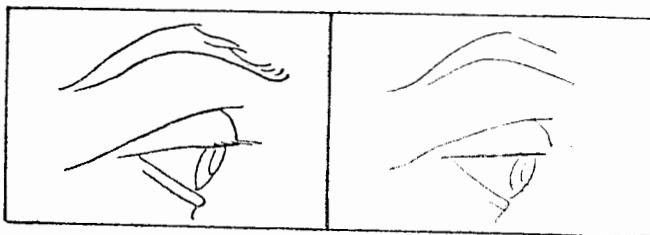

نمی نامند . در زیر سفیدی و سیاهی پرداز دیگر است که پیهای حیم بر آن .

منتشر می‌باشد، روشنایی که از مردگان داخل چشم می‌شود صورت اجسام را بروای این پرده نمکس می‌بازد پی صورت را بغير مغلق نمی‌بیند و دماغ حجم ا نمی‌بیند.

فتاشی

از روای شکل چشم نقاشی کنید:

اول آنند وست راست پر زنگ بکشید اگر درست بود مثل شکل دست
چپ کامل و پر زنگ نماید.

بعد اشت چشم ۱

چشم عضوی بسیار لطیف است و کمتر اتفاق میافتد که کارش از هر چیز
بی عیب و نقص باشد جزو نکه برخی از عیوبای آزار مردم ملت نمیشوند و در
صد و علاج بر نمایند و ازان جمله عیوبای تردیگیت مینی و در بینی وضعیت آ

که در بسیاری از مردم دیده میشود .

چشم تردیگیت مین چیزی را از تردیگیت می بیند لیکن از دور تشخیص نمیه دهد
نه چشم دور مین که از دوری بینند و از تردیگیت تشخیص نمیه دهد ، و چشم
ضعیف از کار کردن بزودی خسته میشود .

اگر آنچه را که بر تخته سیاه مینویسد از پامین کلاس نتوانید بخواهید و در قدر
نوشتن یا خواندن مجبور باشید که صفحه کاغذ یا کتاب را تردیگیت چشم بیاورید ،
چشم ان تردیگیت مین است .

و اگر چیزی را که در اتفاق درس و محض هرس است بخوبی ببینید لیکن
از خواندن و نوشتن و مانند آن در حالت باشید چشمتان در بین است .

و اگر پس از اندکی خواندن و نوشتن یا خیاطی کردن سرتان در دلبرد

با چشمتان خسته و تاریاد و ناک و یا سرخ شود چشمتان کم قوت وضعیت آ

در هر یکی از این ته حالت چشمها را بچشم زنگ نشان و همید و او پس از معااینه و تشخیص علت عینک مخصوصی بثما خواهد داد که چون برچشم گذاشته در دور تردد یک را واضح در وشن بینید و چشمها از کار کردن حسته نشود.

گندی ذهن و دیر فنی از نوآموزان سبب عینای چشمهاست
و اگر عیب چشمها رفع شود دیر فنی و گندی ذهنها هم رفع می شود.

پرسش - چرا کمتر چشمی از هر جفت بی عیب دنیع است؟ - ته عیب همچشم که در بین از مردم است و اغلب مبتلی شوند چیست؟ - چشم زرد یک بین حسگره است؟ -

چشم در بین چه طور؟ - چشم ضعیف چه طور؟ - از چشمی فرمید که چشمها نزد یکی بین باوده باشند؟
ضعیف است؟ - در چه وقت باید بچشم زنگ راجده کنید؟ اوچ چیز بثما خواهد داد - کرنی نوآموزان همیشه سبب ضعف قوایی دماغی آنهاست یا علت دیگر یعنی انت داشت باشد

بعد اشتی حشم ۲

اگر میخواهید چشان همیشه سالم و دیدش خوب باشد

۱- از خواندن و نوشتن و مانند آن در محلی که روشنی بسیار تنده و قوی یابیا

ضعیف است بر پنجه زید.

۲- ددقت کار کردن طوری برش بینید که روشنی از طرف چپ یا راست

سر از بالای شانه چشان (مطابق شکل) تباه

۳- در روشنی نکام غروب یا طلوع آفتاب که آنچه بارگی و ضعیفست

- از خواهدن و نوشتن و دختن و مانند آن بپرسیده باشد .
- ۴ - پرسی که روشنی یا برق یارگش زنده و خیره کننده چشم است نظر
دوزید .
- ۵ - پرسی که بینانیه یا مید زید یا برآن یعنی سیده باید بست تا سانسیز
از چشمها ان دور باشد .
- ۶ - در حال راه رفتن و سواری دشکه و اتوبلی اسب و استر و مانند آن پیش
مخوانید زیرا خطا متحرک یخاید و نظرگردن بدان چشم زیان میرساند .
- ۷ - چشم را چندین ساعت متواتی بخواهدن و نوشتن و مانند آن مشغول نداشته باشد .
- ۸ - هر وقت چشمها از کار کردن حفته شده کار را فرما کن اگر گذاشته
چشم است راحت نکند .
- ۹ - چشمها خود را از گرد و غبار و دود و محفوظ دارید .
- ۱۰ - گلایی چشمها را با آب چای یا آب جوشیده یکم گرم بشویید .
- ۱۱ - در معاشرت با کسانی که چشمها مبتلا به برض سلامتی کننده است از
احسته بازدید باشید .
- ۱۲ - اگر در کار کردن چشم خود عیوب و نقصی یافته فوراً چشم پر شکر را جذب کنده .

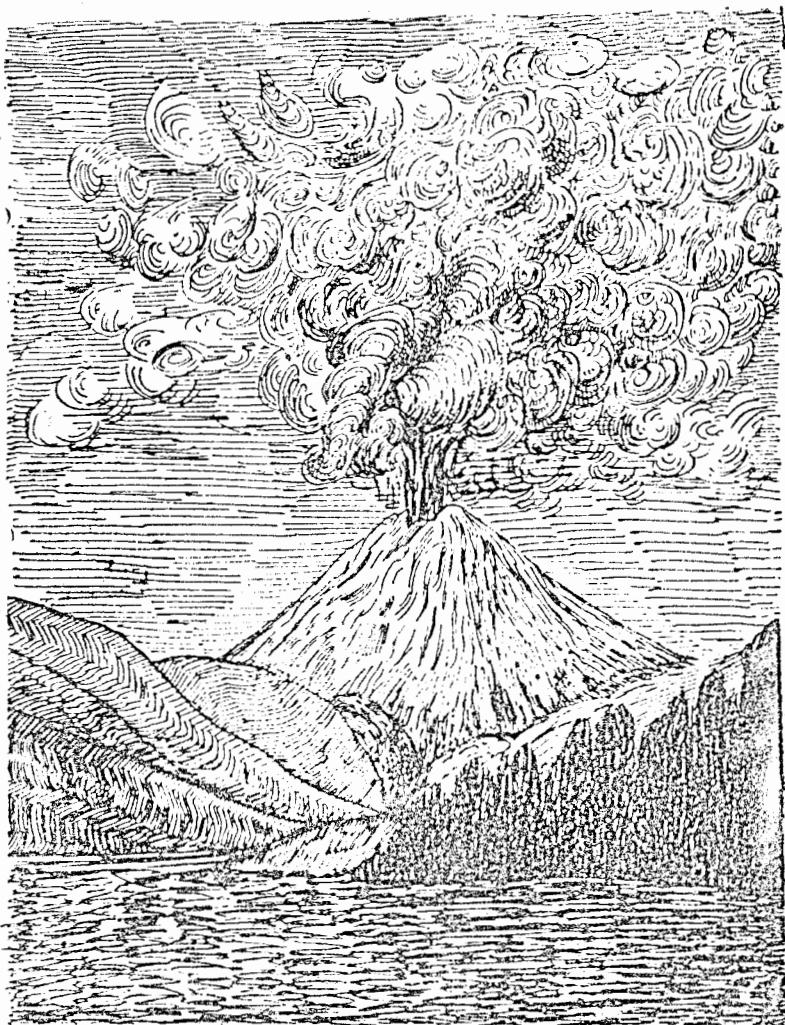
پرسش - روشنی بیار تند و روشنی بسیار ضعیف و چشم چه اثر میکند؟ برای سالم نامن
 چشم هنگام کار کردن سپکونه باید نشست؟ - چرا؟ - خواندن و نوشتن در وقت غروب
 یا طلوع آفتاب چرا خوب نیست؟ چرا بخوبی که چشم را منزد نماید نظر دخت است؟
 فاصله میان چشم و دکان خذی که برآن میزرسیم چقدر باید باشد؟ خواندن در حال راه رفتن
 و سواری خوب است یا بد؟ چرا؟ بچوچت چند ساعت متواالی نماید خواندن و نوشتن؟
 وقتی که چشم از کار کردن خسته شده باید گردید چشم را از چیزی باید محافظه داشت
 چشم را هر صبح با چیزی باید نشست؟ برای سلامت چشم و معاشرت با چگونه اشخاص
 با احتیاط باید بود؟ چه وقت بچشم زیست باید رجوع کردد؟

لغت محل - جای متواالی = یعنی در پی

کوہ آتش فشان

عواملی که در قصیر سطح زمین موثرند بعضی در بیرون و بعضی توی زمین
 میباشند عوامل بریونی آب و هوا و نبات و حیوان است که تاثیر آنها
 در سطح زمین گفته شد عوامل توی زمین زلزله و آتشمنی است که اوضاع زمینی
 زمین را عوض میکند.

کوه یا تپه آتششان مخروطی شکل است و در قله آن دارای قیف ناشد و جوددارد

کوه آتش فشان

وازان دارند بخار و دود و مواد آب شده و سوزان و خاکستر و سنگ

تخلیج میشود، معبر کیه دود و بخار و دیگر مواد از آن بالا میاید در وسط مخروط و
 موسوم بنوره آتش فشانست تنوره آتش فشان یک سرش مربوط بتوی زمین
 و سرد گیرش همان دلمن است که بر قله مخروط و گاه در پهلوی آن واقع میباشد
 کوہ های آتش فشان اندک در ساحل های دریا و یا در برابر واقع میباشد
 و ازین روی سبب ایجاد آتش فشان را چنین فرض کرده اند که زمین دلعن
 اوقات بواسطه حرارت مرکزی میگردد و پوسته آن یک یا چند شکاف
 بر میدارد آب دریا از آن شکافها تویی زمین که از نشت حرارت گذخته
 و بر افراد خته است میرود و تا شیر حرارت بخار میشود بخار و پیلا مسیاید
 و بر پوسته زمین فشار میاید و پوسته زمین بفشار بخار بلند میشود و از سطح زمین
 بشکل مخروطی بالا میاید قله مخروط بزرگ بخار باز و دلمن آتش فشان ظاهر میشود
 و از دلمن دود و بخار بامواگد اختتم و سورزان بنای جوشیدن میگذرد
 آتش فشانی در ته دریا نیز حادث میشود در این حالت در سطح دریا جوش نخواهد
 بظهور میرسد و گاه از مواد آتش فشانی جزایر تازه بوجود میاید در محلی که آتش فشان
 در کاربرد و ظهور است اول زمین لرزه های پی در پی رُخ میدارد و از تویی بن
 آوزهای ترسناک شنیده میشود و حیله های اطراف میگشند و بنال این علامات

و آثار بناگاه باگی بسیار هول انگیز بر منحیز داین بانگ شکافتن و بازشد ندانه
 آتش فشان است بلافاصله دود و بخار غلیظ از دهانه آتش فشان بیرون می‌ماید
 و مانند سخونی بزرگ در هوای زبانه میکشد و پس از آن مواد آتششانی شده وغیره
 بخوبی شیدن میکند همه‌ی سخون دود و بخار در ابتداء بسیار است ولی تهدیه
 کم می‌شود و دود و بخار بالاخره مانند خپرای خمیمه و سینه بر فراز گوه و نواحی نزدیک
 آن می‌سایع و فضای اچون شب تیره و تار میکند و پیوسته شعله‌های نزد و مرخ
 و سبز و لبود از آن نمودار نمیگردد.

کوادتھس فشان ۲

مداوایه از دهانه آتش فشان خارج می‌شود که قسم است :

- اول - مواد جامد از قبیل خاک و خاکستر و گل و سنگ‌پاره‌های خرد و بزرگ
 این مواد به وجود چنین میکنند و بر زینهای اطراف می‌بارند خاکستر آتش فشان در
 بعض اوقات تدقی در هوای این چنین میاند و تا مسافتی بسیار دور می‌رسد و بالآخره بجز
 زمین می‌نشیند اگر آتش فشان در ساحل دریاچه یا دریا باشد خاک و خاکستر آن
 در آب می‌زند و زمین بالا می‌ماید و جزیره یا شبه جزیره تشکیل می‌نماید
- دوم - مواد گل‌دانه که مانند نهری از دهانه آتش فشان می‌خورد و باشعله‌ای

هزاران و پر قوت آوازی هولانک و بُونی ناخوش سرازیر شکرده و بهتر
هزار عدد و جمله و ده و هشتاد که بگذرد آزاد هم میگذرد و باشد.
سوم - گازهای مختلف و ابرهای سوزان است که با مواد و گیر خارج و
در اطراف فضای انتشار شکرده و بحرارت و غصه ای که دارد مردم و حیوانات را
خنده هلاک میکند

کوه آتش قشان پس از آنکه مدنه ایش قشانی کرد خاموش شد و بعضی کو هم
پس از مدنه خاموشی بار و گیر شد و با اشباری میکنند و هر قدر زمان خاموشی
بلولا نی تربا شد آشباری جدید سخت تر خواهد بود از دنای آتش فشا نهایی
خاموش شد تا مدنه گازهای مختلف خارج نمی شود و در اطراف آنها چشمی نیست
گرم و معده بسیار دیده نمی شود.

فردریک کسر و آشیان

متقدم - فردریک کسر پادشاه پروس (آلان) خانه ای داشت در
همدام نزدیک بر لین که نام آزا «خانه بی عنم» گذاشته بود و پس از
کارهای سخت روزانه برای استراحت و رفع خستگی بین خانه میرفت و آنکه

که در نایشنامه ذیل میخوانید در این خانه گذشته است و صبح کی از روز زاده
تا بهستان ۱۷۶۴ میلادی است که آزاده فردیک جنگل هفت سال خود را
سپاهان رسانیده و در کتابخانه خود تهیه شده است بازگیران نایش عبارتند.
از فردیک بزر (پادشاه) - رئیس دفتر فردیک بزر - پیشنهاد - آسیابان

پادشاه - چه قدر خوشحالم که دو باره در این تا بهستان باین خانه آمدهم
و باسودگی میتوانم چند روزی براحت بگذرانم افسوس که در نام مدت این
جنگ خانانوز فرصت اینکه شبی را بجیال فارغ در این خانه بگذرانم نداشتم
جنگ چه چیز موحش و خطرناکی است چه مصالحی برای مردم پیش میآورد
چه قدر ثروت و مکنت بیهیت از میان میرود چه اندازه خانه و شهر میسوزد و
خراب میشود چه قدر زیبایی حاصل نمیگیرم زیرا و معطل میماید خدارا شرک
پس از هفت سال جنگ تمام شد حالا اگر خدا بخواهد تبریزم خرابیها خواهیم
پرداخت و در این کار طلت و من دشواریهای فساد و ایمان داریم آماجست
خداؤکوشش و جد تمام این کار را بایم انجام خواهیم داد. تمام خانه
خراب تغییر نمیگردد و لکنیه افراد کشور صاحب خانه و آسوده نشوند حرث

خواهم نشت (درمیں و فقردار دیشود) .

رمیں و فقر - اعلیٰ حضرت نامہ نالی کہ باید قرائت و امضاء فرمائند و چنین
نقشہ نامی قلاغ و ناتی را که خواسته بود دید بخوب آورده ام .

پادشاه - بسیار خوب گذارت اب سینم کار دیگیری هم داری ؟
رمیں و فقر - بلی اعلیٰ حضرت ملاکان وزارعان برآن بورگ اجازه میخواهند

بخوب بر سند .

پادشاه - زارعان و ملاکان میخواهند مراب سینند و مگر نمی دانند که
من روز نامی چهار شنبه در پیدا م در وکده بار عالم میدهیم ؟ با آنها گوئی
با آنها بسیارند و مطالب خود را در آنها انholm کرند .

رمیں و فقر - اطاعت دیشود .

پادشاه - قبل از رفق پیغمه نارا باز کن تا قدر می بھاو آفتاب دارد
اطاق دشود .

(درمیں و فقر پیغمه نارا باز میکند و خارج دیشود)

پادشاه - (تنهای - بروز نامه نا و مراسله نالگاه میکند) - ہمہ لر قاری!
همہ رحمت! آه چقدر گرفتارم! صاحبان این نامه نا ہمہ تقاضای گلک

میکنند ای مردم کشور من بخوبی میدانم که بهم شما صد و دو رنج دیده اید .
و لیقدری فرصت دهید تا خانه نای شمار را از نو تعمیر کنم و لذتی خرا بسیار هم
سامانی دهم آن وقت شما همه راحت خواهید شد و من هم ببرور و شادمانی
و سر فرازی بشما و کشور بزرگ خود خواهیم گردید .

خوب ا خوبست که مشغول کار شوم (پشت میزی تشنید و بطالعه نقشه ها
میپردازد در این اشنا از بیرون صدای آسیا لی گلوش میرسد با گال تقریباً
پشت میز بلند میشود و پنجه راه رامی بند و خدای این دیگر چونچی
است ! روز و شب ، شب و روز متواتا باید صدای گوش خراش آسیا را
 بشوم ، من دیگر نمیتوانم اینجا کار کنم . و حین محیط ناراحت کار کردن
مکن است ؟ آلان دستور میدهم آسیا را خراب کنند (زنگ نیزه پخت
دارد میشود)

پیشنهاد - (تعیین میکنند) - قربان چه فرمایشی است ؟

پادشاه - شخصی راعتب آسیا بان پیشنهاد دلخواه با او کاری دارم زو دیگر

پیشنهاد - اطاعت میشود - خارج میشود پس از چند دقیقه در اطاق را

دیگر دهد و پس از کسک اجراه دارد میشود)

پیشنهاد - قربان آسیابان حاضر است .

پادشاه - بگو باید تو

آسیابان - سلامت باد اعلیحضرت - پیشنهاد اعلیحضرت پیغام را
که برای شنیدن او امر همیوں حاضر شوم زهی شرف و افتخار جان شاره
پادشاه - آسیابان میدانی که سالما است ما در جوار گلزار نزدیکی
میکنیم و بزرگترین آرزوی من این بوده و هست که با همایکان خود در همیان
صلح و صفا زندگی کنم ولی این بشری است که از هماییگان نیز آزادی نمی
نمود اگذون چند وقت است صدای آسیابی بادی تو مراد رحمت میدارد
واز کار نانع بیشود شاید علت پیری من باشد که کمترین آواز خواهم را
پریشان نمیکند و هر حال فعلاً بیش از این تخل آزار ندارم و باستی لفکر چاره
برآئی .

آسیابان - قربان متأسفم از اینکه نفعه موزون آسیابی من
اعتنی پریشانی خاطر اعلیحضرت همیوں نمیگردد ،
پادشاه - گفتن نفعه موزون !

آسیابان - بله قربان آواز این آسیا بگو شرمن چون امیران مرغان

خوشنگوی است در وحمن را وقت می بخشد این آواز در شیرخوارگی نهنجام
 خواب در گواره مرالالائی میگفته است با این آواز من بزرگ شده ام
 همین آواز ساز عروی من بوده است زخم هستنگامی که بخستین با بر قدم
 باسیاکذاشت این آواز با و خوش آمدگفته است نهنجام تشیع حبنا زه اویم
 ساز فراق را گبوش من رسانده است نفره این آسیا در حقیقت شکریه

عمر من بوده است

پادشاه - آنا آسیایی تو حالا گهنه شده و ساز آن ناساز است،
 بتر است و سوردهم آزرا خراب گندو

آسیابان - (در حال تعجب !) - اعلیحضرما مقصود تان خراب کردن
 آسیای من است ؟

پادشاه - بلی منظورم آسیای تو است هر قیمتی که بخواهی گبود من بی گسلو
 آزرا خواههم پرداخت .

آسیابان - این آسیا از پدرم بن ارش رسیده داوین و صیخت
 کرده است که جز در نهنجام فقر و پریش ای آزرا نفر و ششم این آسیا چند
 پیش از مرد عسر رسیده داوین یادگار ثابت خوازاده من است پیش از

تام ذخایر دنیا پیش من قیمت دارد.

پادشاه - اهمیت ندارد و رعوض با پول که بتوسیه هم میتوانی آسیایی
بهره و تمازه تری بسازی که از هر بحث ضرر ترا جبران کند حال بگویی به سینه پر
بسیغ نمیتوانی.

آسیابان - (با خال تائف) من ولیستی کامل بین آسیا و ایران دارم و
آسیای دیگری نمیتوانم و بخش اعلیحضرت همیونی را هم غیرتوانم قبول کنم.
پادشاه - خوب اگر غیرتوانی پیشنهاد مرا قبول کنی من هم غیرتوانم فخر
تو گویش من نظر خود را گفتم بعد از این هر اتفاقی بعید تغییر تو است
نه من تضمیم گرفته ام آسیا را خراب کنم.

آسیابان - نی تو انکم اصلًا باور نکنم که اعلیحضرت همیونی چنین بی اطمینان
و بغير غرض ایشان چنین تضمیم گرفته باشد من هم ناچار بداد سرای برلین مراجعت
تفاضلی داوری خواهیم کرد.

پادشاه - (پس از کنطه ای تکلیر) - ای آسیابان شریف حق با تو است
من از فخر خود منصرف شدم و بقوت قلب و شهامت تو مرجب ام گویم خبری
که قادر از دوره بشریت نزد حضرت مرحوم مختاریم وجود مردمان پر دل و قدرست

آسیای تو بجا خود خواهند کشی راحق تصریف باشیست .

آسیا باش - تکثیر است قلبیه خود را تقدیم پنگاه اعلیحضرت همینی میخواهد و خواهش
سلطنه میازم آنرا مانی که کشور ما پادشاهی عادل و مهربان خون اعلیحضرت دارد
مردم کشور نیز جان شمار او خواهند بود .

- پرسش - فردیک بزر بچه جست یخواست آسیای بادی را خراب کند ؟ - آسیا باش

از چه جست باش علاوه داشت و مایل نبود خراب شود ؟ - در مقابل تقسیم فردیک که آسیا

خراب کند آسیا باش چگفت ؟ - صفت آسیا باش چه بود ؟ - صفات فردیک چه از

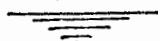
ای کسی حق دارد بدون رضایت صاحب آن خانه ای را تصرف نباخواب کند ؟ - در

صورتیکد کسی همیں کاری را گند مرجع دارد سی او کجا است ؟

- غایش - اگر از این غایش اند خوشت تان آمده است آنرا در کلاس مکار کنید چنانز

شگرد کی فردیک بزر کی پژیست کی چیزی فرز و کی آسیا باش بشود و

هر کدام نتشی که با وسپرده شده در حضور آموزگار و به کلاس ان او آنند .

بلند و پیشی‌های رُوی زمین

نفرز زمین که در حال سورزندگی و لذا خنگی است بتدیج نموده بهم شیده و جمع می‌شود و در فتحج پوسته زمین یا نزد پوست سیبی که در حال خشلیدن است چنین میخورد و در سطح آن فزو فلتی ها و بر جگه کیها پیدا می‌شود و زمینها بعضی بگودی ساقفه و بعضی بلند می‌شوند.

این اثر از روزگار پوسته زمین بوجود آمده است تا با مرور برقرار بوده و بعد از این نیز خواهد بود دلیل بر این مطلب اینکه معدن‌های زغال سنگ که کویت جنگل‌های دیسیع و بر روی زمین بوده اند امروز در نزد زمین قشیر ادارند و صدمه دریائی که در روزگاران پیش در ته دریا ساخت و سفت گردیده اذ اکنون در کوه آن بلند دیده می‌شوند، اغلب این زمینها بواسطه حرکت‌های آرام که توی زمین بوقوع پیوسته است اندک اندک بالا و پائین شده و در ظرف سال‌های فراوان بتجدد کنونی رسیده اند معلوم است که بعد از این نیز اینگونه تغییرات در سطح زمین رُوی خواهد داد و بسیاری از دریاها خشک و بسی از خشکیها دریا خواهد شد نه تنها این کار طوری آهسته و کند و تدریجی است که اثر آن در یک سال داده سال و صد سال معلوم نمی‌شود.

بسیاری از کوه‌های بلند در یا نای عین که در زمین می‌بینیم بهین ترتیب
وجود آمده و بهین ترتیب تغییر خواهد یافت.

و بنابراین میتوانیم سر دشدن مغز زمین و حرکات آرام و نامحکوم را باز
نمایشی می‌شود از دیگر چیزها که سطح زمین را تغییر میدهد بزرگتر و اثر آنرا قدرتمند تر می‌نماییم

ز افزا ز نای قدیم ایران کلکاوس

خودکام (۱) - استوار - گونه از که - مه - نظر - ذی - گوش
پر فاصلجی - بیارسان - شارسان - مشور - تشور
کلکاوس از پادشاهان داستانی ایرانست.

این پادشاه بسیار تن خود خودکام بود و فتاری داشت که ایرانیان
نمی‌پنداشند.

از کارهای پیشگفت اینیز او کی ایستاده و قی خواست بآسان رود و خودش
دو هاد و ستارگان را از نزد کیک نگرد و برای سپهر آگاهی ماید، و مستور

۱ - خودکام، خودکامه: مستبد خود را میل و رای خود را بگار
سند و سخن، و گران گوش نماید.

داد چند پیغامبر از آشیانه را بودند و آنها را بجای مبلغ دادند پوش

کیکاووس

دادند تا بزرگ شدند و نیروی قوام گرفتند. آنها فرمان داد تا تنقی استوا

ساختند و از چهار سوی تخت نیزه نا برآور دند و بر سر هر نیزه بزرگی
بریان در آوینستند، سپس عقا بهش را تخت بست و خود بر آن نشستند.
مرغافی برایی ریبون و خوزدن برده ای بیان که بالای سر آنها
بر نیزه بود بال گشودند و پرداز آمدند و کاوسن را تخت رو باسان بردند.
سرانجام عقاها از پریدن بستوه آمدند و از هونگونه شکستند.
لیکاوسن تقدیر است بزمی دودست (زمین بابل) فروافتاد. رسم
و گوورزو و گیرکهپلو آنان ایران چون این خبر را فتنه سخت تغیر
شدند:

بر سر هم چنین گفت کو درز پیز	که ناگر و نادر مرا سیر شیر
چو کاوسن خود کامه ام ز جهان	نمیدم کسی از کھان و دیان
چو دیو اگانست بی هوش و ری	بهر باد کایه بجنبند ز جائی
خرد فیت او رانه دین و ندری	نه هوشش بجا بیست و نه دل بچای
لیکه ام ز شیخ او هی نقر فیت	تو گوئی ببرشل اندر ون قیفریت

۱- کیز: گوچک، گیان یعنی زیر دستان. ۲- نمه: بنزک؛ جهان یعنی بزرگان.

۳- یعنی سبک نفر و بی اندیشه است. ۴- ننز: خوب و پسندیده.

کس از نامداران پیشین زمان بگردند آهنگ نژاد آسمان
 خلاصه سنتم و دیگر سپاهان را سه زمین با بل رفتند تا اورانجکاوه
 بازگردانند .

رسیدند پس کچلوانان بدودی	نگو هش کن و قیز و پرخاشجویی
بدو گفت گو در ز بهیارسان	ترا جایی زیبا تراز شارسان
میتی جزا ز پاک یزدان نامد	که فشور تیغه ترا بر نخواهد
بچنگک زمین سربر تاختی	کون با سان نیز پرداختی
پس از تو بین داستانها نمذ	ک شاهی برآمد بچیخ بلند
کرتا ماه و خورشید را بگرد	ستاره هی کیک بیک شبرد
چنان کن که بیدار شان کنند	ستاینده و شیخوان کنند
فروداند کاوس و قشور خود	از آن نامداران و مردان مرد
"شاهنامه فردوسی"	

۱- زی: سوی، طرف . ۲- تختکاه: پائی تخت . ۳- نگو هش: سریش و دست .

۴- پرخاشجوی: بچنگکو و ستریزده . ۵- بهیارسان: بهیارستان ،

۶- شارسان: شهر، شهرستان . ۷- منشور: فردان . ،

۸- قشور: شرم و خجالت ، و قشور خود را یعنی شیره ساری بودن .

۱- پرسش - بکایا رسن چونه پادشاهی بود - از کار ای شفت آگیر او چ بود -
چراستم گو دوز و دیگر پهلوان از کار او سخت تنبیز شدند - شنین لاروز
بکایا رسن گفت بربان خود ترا کمنیه .

زمین کرزه

جنپش در زشن ناگهانی را که در قطعه زمین روی میده زلزله یا زمین لرزه
می گویند .

زلزله در بعض جاها و پادامی از اوقات بواسطه فشار آتششانی داقع می شود
و گاه بواسطه فسح در یخن قسمی از امروزون زمین است که از سرد شدن مغزین
یا هسته مرکزی ناشی میگردد زلزله در بعض اوقات بقدرتی سبک است
که جزء آلات و اسباب بسیار دقیق احساس نمی شود و گاه باشد از این خسته است
که در چند ثانیه شهر را زیر ور میکند .

نقطه ریزش مواد داخلی که لرزش پوسته زمین از آنها شروع می شود مرکز
زلزله است ، زلزله در این نقطه سختتر و از سایر نقاط خطرناک تر است ،
زمین لرزه غالباً بیش از چند ثانیه طول نمیکشد و با مدازه قوت دفشاری که

وارد ساختی از زمین‌سرا فراموشیده.

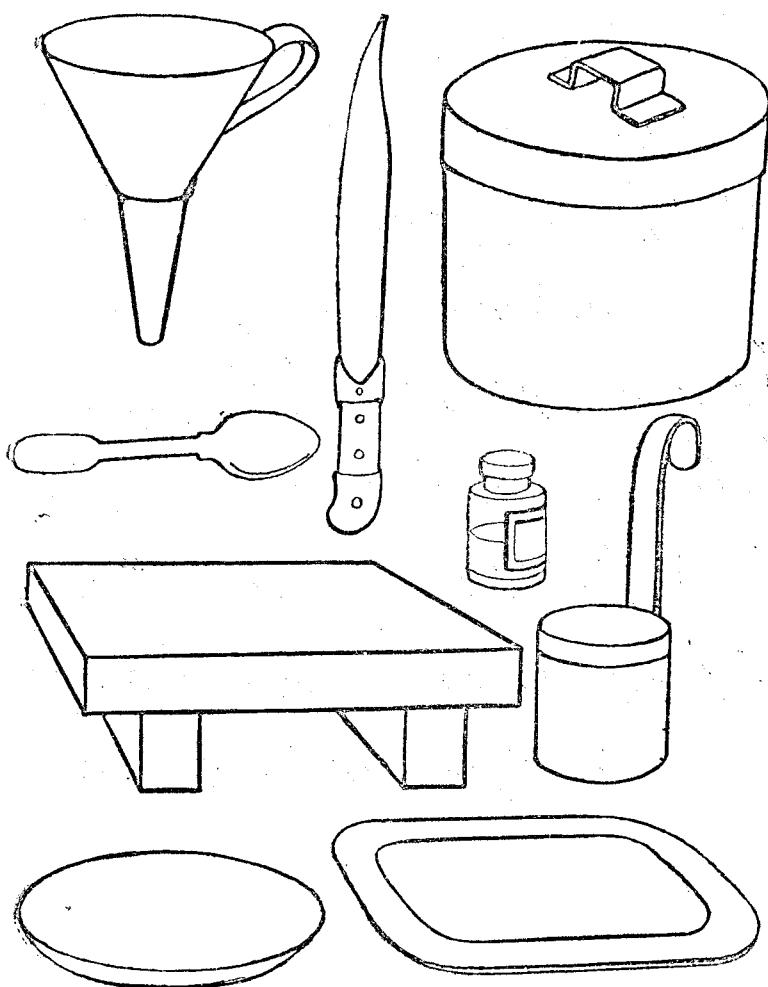
پیش از وقوع زلزله جیش‌های پی در پی و سبک در زمین روی می‌کند
و آواز های همیب از زمین شنیده می‌شود مردم بواسطه اشغال با مردم کا
آنگونه خبرشمار احساس نمی‌کند ولی حیوانات آزار بخوبی در می‌یابند.

بارها دیده شده است که حیوانات چندین ساعت قبل از زلزله توئه
حادثه را احساس کرده و مضراب و بیناک شده‌اند.

اضطراب بیی که در گونه موقوع از جانوران دیده می‌شود حیرت افزایش
است مرغها بیکار از خواندنگی و آواز می‌افتدند سگها و گربه‌ها بیکار
به صدا در می‌یابند، اسبها ستم زمین می‌کوبند و شیشه می‌کشند لاما و گوسفند
بندهای را پاره کرده و فرامی‌گشتهند و غالباً در هین حال بلا در میرسد و مردم
از زن و مرد و بچه و بزرگ از خانه ها بریدن می‌سرزند.

نفت‌آشی

از روی شل‌های مانند قاعده کنید

الْكَتْرِيَّة

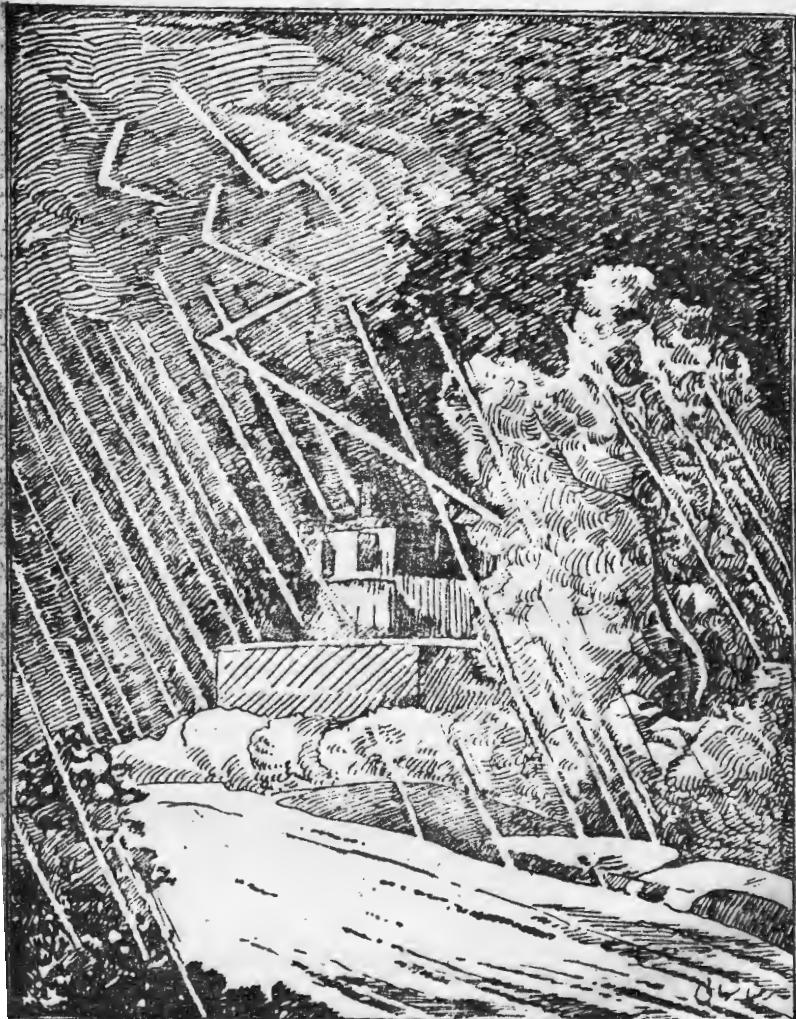
هر کاه قطعه از بلوار را با پارچه پیش ساخت بهالند و آنکاه آنرا بجسم می‌بینی
ما نند پر خرد کاغذ و امثال آن رزیک کنند همانطور یکه که برای کادرا
میراید آن قطعه بلوار نیز آن خشم
سبک را بخود می‌کشد.

است الکتریستیتیه مینامند.

تمام اجسام در اثر ماش افین
خاصیت کهربائی پیدا می‌کنند:
لکن پاره اجسام از قبیل بلوار و
دلوکر دولاک و ابر شیم الکتریستیتی را
در نقطه که ماش را فتح است نگاه میدارند و با اجسام دیگر مشتمل نمی‌شوند و
پاره ای ناند چوب و آب و فلزات و بدین انسان وغیره الکتریستیتی را در
تمام سطح خود منتشر و بعض اجسام دیگر نقل می‌کنند قسم اول را اجسام مهندم
الکتریستیتی و قسم دوم را اجسام برقیه الکتریستیتی نامیده اند.

الگریسته برد و قسم است: یعنی دو گیری ثبت اگر الگریسته

دوجسم موافق باشد یعنی هر دو ثبت یا هر دو منع باشند از هم دور می‌شوند

اگر الکتریسیتیه و جسم مخالف یعنی کلی ثبت و دیگری منفی باشد بسیکل گیر تر دیگر
مسکر دارد.

اگر و جسم را کلی الکتریسیتیه ثبت و دیگری الکتریسیتیه منفی دارد و دو داره از هم
نماید این چه ای خواهد نمیگردید آنها وجود دارد و نمیگردند از اینه الکتریسیتیه است
بنابراین خواهد بود که آن دو الکتریسیتیه یکدیگر را جذب کنند ولی اگر آن دو جسم
جسم تر دیگر کنیم مقادیرت هموارا میشود و دو الکتریسیتیه یکدیگر را جذب میکنند و
از میان آنها جرقه ای میجده که باعثی مسیکند و این جرقه را جرقه الکتریکی میگویند
معلوم است که اجسام برقی پر از کتر و الکتریسیتیه آنها بمشیر باشد شراره بزرگتر باشد
آن قوی تر شود از اینجا سبب پیدایش صاعقه و برق و رعد بخوبی روشن
مسکر دارد.

ابر و ارادی الکتریسیتیه ثبت و زین دارایی الکتریسیتیه منفیست به لحاظ طبقه
گاه و قطعه ابری بزین نزدیکی میشود و الکتریسیتیه ثبت خود را بزین پسیده و از این
الکتریسیتیه منفی مگیرد این قطعه ابر را که با قلعه میانی که بالاتراز آن واقع شده باشد
و الکتریسیتیه ثبت دارد بهم برخورد الکتریسیتیه آندازد که با هم مخالف یا نباشد
یکدیگر را جذب میکنند و از این برخورد و جذب جرقه بزرگی میجده و باعثی بلندی

میخواهد آن جرمه را صاعقه درو شنی آنرا برق و بانگ آنرا حد میسند.
صاعقه طبعاً بر جای ای بند فرد بسیار از اینجاست هنگام طوفان نباید زیر و در
بلندیا میلکه نادستونهای فلزی پناه برو و زیر امکن است صاعقه بر آن فرد
آید و پناه برند را هلاک کند.

خرارت و فشار صاعقه باشد ازهایست که در خمار از ریشه میگذرد و خانه‌ها
نمیتوانند آب میگذند.

اختلاف اثرباره صاعقه در شخص سبی شفعت آور است که شخص را میگشند بدین
اینکه اثر زخم یا خراشی در بدین او بجای لذاره و لگاه در بدین صاعقه زدن
جرحات بسیار دیده میشود از همه عجیب تر آنکه کاهی جامده بازی انسان را معدوم
میگذرد و بدین او همچو چکونه آسیبی دارد نمیباورد.

نامه نوچرخ پروردیز پروردیز غریزم^(۱)

اَفزوْز بعد از نظر خُون مدرسه تعطیل بود جمعی از همکلاسان نشستل من
آمدند حسنه خوش گذشت جای شما خالی بود قرار گذاشت و یک فرد اکه روز جمعه
است داشتی بگردش برویم . موقع حرکت ساعت هفت صبح است همکنی با
هر ساعت نزدیک عارت شهرداری جمع شویم تا دسته جمعی با تو بنشستیم
و بچریش برویم و در آنجا تصمیم بیریم که بکدام باغ باید فت . ان شاء الله
اگر شاهنامه قبله و خداوه ای خداوه اید و مستوانید اجازه از پرستان گشته
ترشیف خواهید آورد . اطمینان دارم که همه دولستان مانند من از
حضور شما سرور میشوند .

ناهار هم باکثریت آرام خواهد بود بگو کو نان که بهتر است نشان تهیه کنیم
و همراه بیاورید . البته میوه و بچریش فراوان است بفرمایش شرکسان . لزومی
نداز که در تهران بخریم و با خود را ساختم کنیم

اگر تصمیم گرفتیم که تشریف بیاورید و یالون خود را هم همراه
خواهید آورد و از نفات دلکش آن دولستان را مانند سابق

(۱) این فتحت را در آن نام نمی‌مند .

محتوی خواهید فرمود.

دستیار فاسیمیم شما^(۱)

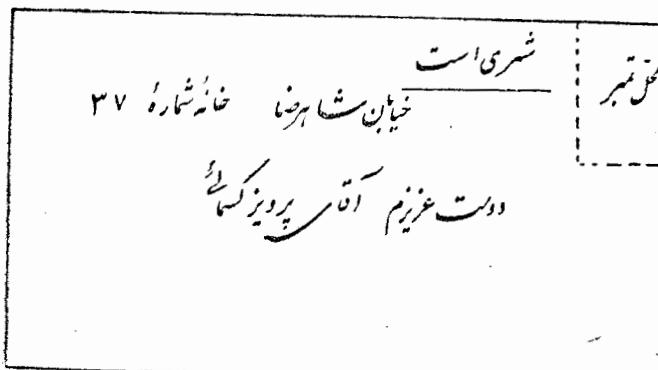
منوچهر فرزاو (الصاد)

نشانی منزل: خیابان دانشگاه - خانه شماره ۴۵

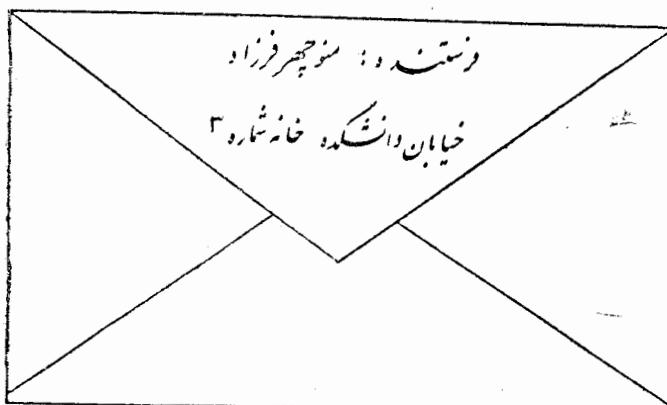
پرسش - تایخ نامه کجا نوشته شده است؟ - عبارت در آن نامه چیست؟ عبارت پایان نامه چیست؟ - اسم و امضاء نویسنده نامه کجا نوشته شده است؟ - چرا نویسنده هم اسم خود را مینویسد و هم امضا میکند؟ - در این نامه چند مطلب اصلی ذکر شده است؟ - هر کیم در چه باب است؟ چرا فاصله سطر اول نهشتم دوازده هشتم برابر کاغذ نسبت بسیار سطرا را زیادتر است؟ فاصله بسیار سطور برابر کاغذ پنجم است؟ این چند سطر را که از کلکه "امروز" شروع میشود و بلکه "میرزد" نام میگرد و بند اول عیناً هم - بند دوم از کلکه "نامار" شروع و بلکه "کنیم" نام میشود و بند سوم از کلکه "اگر" آغاز و بلکه "فرمود" ختم میگردد. رویبرقه این نامه چند بند دارد؟ چهار؟ چگونه نویسنده در نامه بالا بند هارا از یکدیگر تغایر ساخته است؟ نشانی منزل در نامه کجا واقع شده است؟ با وجود آنکه در پشت پاکت هم

(۱) این قسمت را عبارت خاصیه یا پایان نامه خوانند.

چنانکه در نوز زیر علاوه میگنید ش از فرستند و ذکر شده چرا در اصل نامه هم بازشانی را
فرسته است؟ (شاههم بایدین احتساب ادراکنید و شانی را هم در نامه و هم روای پاکت بخویند)
طرز فوشن روای پاکت:

طرز فوشن پشت پاکت:

روای پاکت - اگر بنا باشد نامه را با پست شهری پیغامبر میخواهد و بیناری باید روای پاکت

بچسبانید؟

مطابق نزدیک با تبر اگر کجا باید چسباند؟ گله شهری و نشانی گیرنده نامه کجا نوشته شده است؟
چرا باید نشانی گیرنده را واضح و کامل نوشت؟
پشت پاکت - چند نکته در پشت پاکت قید شده است؟ - بمنظور شناو شدن این دو نکته
غزدمی دارد؟

- فرض کنید پر شما به ان رفته است و میخواهید نامه ای با دنباله سیمه :
- ۱- تاریخ را در کجا نامه خواهید نوشت؟
 - ۲- عبارت در آمد را کجا خواهید نوشت؟ در آمد را پچه عبارت میزیمید؟
 - ۳- اگر مشاه پنج مطلب اساسی دارید که بتوانید نامه شما چند بند خواهد داشت؟
 - ۴- مطالب اساسی را در نامه حسکونه از یکدیگر تمایز میسازید؟
 - ۵- فاصله گله اول بند نامه کاخنده چقدر خواهد بود؟ فاصله سایر سطرها چقدر؟
 - ۶- عبارت پایان نامه را کجا مینویسید؟
 - ۷- نام خود را کجا میسینه سیمه؟
 - ۸- نشانی منزل خود را در خود نامه کجا میسینه سیمه؟
 - ۹- رُوی پاکت چه مطالبی خواهید نوشت و در کدام قسم است؟ (بجزه های خود قبل مراجعت کنید)

(۱) "پدر بزرگوارم" ، "پدر حضراتم"

- ۱۰ - تبر را کجا بچسبانید (بنویسند) قبل مراجعت کنید، تبر چند دیناری باید باشد؟
- ۱۱ - در پشت پاکت چنانچه قید خواهد کرد؟ (بنویسند) قبل مراجعت کنید

* * *

تکلیف - برای جلسه آینده بپردازد که بعد از مسافت کرده است بدستوری که
داده شده نامه ای بنویسید و تویی پاکت گذاشته و بلکسیس باید یزد . روی پاکت فقط
تبر باطل بچسباند . (تبر چند دیناری باید بچسبانید)

شاہزاده بانوی استاوزن از افسانه های هنر

آورده اند که در روزگار پیشین در محلکت هند شری در کنار دریا قرار
داشت بیمار زیبا موسوم با استادون گردید بیماری از مردمان این شهر
رشوت شنگفت آن دخته و با آن بسی مضر و بودند هضرتی عالی نظرها می
بینند و نزدیکی گوگان گون داشتند صندوقهای آهنا از سکه و نقد و
کلمه بود . کشیشیان بیمار دودست سفر میکرد و متاع نفیس میگردید
هر قدر برمی دنیا آنان افزون میشد خرو را خشناز فرزونی مییافد

خلاصه جز بر امی مال دنیا یچ فنگری نمیگردند و بحال سکنان ترجم نمیادند
 از جمله شرومندان این شخص کس شاهزاده بانوی بود صاحب جمال دارای
 کاخهای متعدد کشتهای فراوان و ثروت بی پایان در شهر استاد و بن یچ
 قصری بپایه قصر او و یچ گوهری مشابه گوهرهای او و یچ لباسی نظری را باشید
 او یافته نمیشد هر وقت کا لکه زریش از میان مردم نمیگذشت بر قش چشم آن خدا
 خیره میاخت هر قدر دولتند تریش کبر او زیاد تر و حسرص او فرا او نمیگذشت
 هیشه بخود میگفت چ کنم دشگاهم عرضیتر گردد و اعلامم و سیطر.

روزی ناخدای کشتی را پیش خواند و گفت برای مسافت تازه آماده
 باش ناخدا جواب داد چشم اطاعت نمیکنم آما شاهزاده بغيرایید بکدام
 مقصد و پچه مقصود بروم شاهزاده گفت بکدام مقصد نمیدانم آما میخواهم بر روی
 و هنگام بازگشت گرانبهاترین متعای که در عالم یافته میشود برای من بسایری
 ناخدا گفت فرمان شاهزاده را اطاعت نمیکنم خواهشندم بغيرایید در نظر
 مبارک چ چیز گرانجها میاید تا در تحصیل آن بگوشم شاهزاده جواب داد
 در دنیا کیک چیز از هر چیز و گیر گرانجها تراست من آزما یمیجیم آنا نام آنرا
 نمیدانم آرزوی خوبیش را نخودم و برآن چیزی مزید نمیکنم ناخدای بجا به

مصلحت نماید که بیش از این درکش مقصود شاهزاده باش اصرار و زو
 چه اگر شاهزاده بخشم می‌آمد جان و مال او بخطر می‌باشد ناخدا از هنر
 شاهزاده بیرون آمد و غمگین در راه با خود می‌آمد یشید که منظور نظر را چه
 باید باشد گاهی می‌گفت فلان متاع و زمانی می‌گفت فلان کلاعاً ثابت بیندگا
 بسید و همقطار از امر شاهزاده آگاه گردانید هر یک حرسی زو یکی
 گفت منظور او باید سیم باشد و گیری گفت زر تو می‌گفت سخنای پربا
 ناخدا مرد بود می‌شید که انتخاب او مقبول نظر شاهزاده نیفتد
 در این میان یکی از طلحان اجازه خواست و گفت گمان من این است
 که گرانها ترین متاع گندم باشد چه اگر گندم نباشد نان خواهد بود
 و اگر نان نباشد نمی‌شکل است حاضران بگفته او خنده دید اما ناخدا
 برای او آفسه‌ی خواند و گفت منم از گندم چیزی نافع تر و پر قیمت تر
 نیشام .

کشی برآه افت دازد ریایی بالستیک گذشت و بشر و از یکی رسید
 ناخدا مقداری زیاد گندم خورد و یکشی گذارد و در آنکه مقتضای باشاد
 برگشت ، شاهزاده باش از مراجعت سخنی کشی می‌گیرشد و از ناخدا

پرسید گلر پرواز کردی که باین زودی برگشتی ناخدا جواب داد که آنچه منظور
بود زود بدرست آمد گفت گوچه آوردی جواب داد گندم شاهزاده از سه
غیظ از جای برخاست و سهارا بر هم زد دنده اخسارا بهم فشرد وزبان
بلامت گشود که رفته و متاعی ناچیز آوردی ناخدا با خسردی گفت ای
بانزی محترم گندم متاعی ناچیز نیست بلکه از ضروریات زندگی است اگر گندم
نمیباشد نان نیست و اگر نان نباشد نزدگی مشکل خواهد بود شاهزاده را
سخنان او موافق طبع نیامد فرمود که بارهای کشتی را زود بدریا بریزند
ناخدا جواب داد که فرمان شاهزاده بانو از سرخشم و خصب است گر
آهشکل فرمایند نفع گندم را معلوم خواهم کرد باین همه اگر این متاع نفس بدرد شما
نیخورد اجرازه و همیز درین بحیان گران و گرانگان که در شهر فراوانند
تقطیع گردش شاهزاده ناخدا را از قصر خویش براند و فرمود که گشته همارا
بریا بریزند .

ناخدا اند و هنگ از کوچه های گذشت و با خود فکر میکرد چگونه ممکن است
چنین بانوی صاحب جمال این اندازه سخنگل باشد عاقبت تقطیع کرد که
فرمان او را اجرا نکند در راه هرچهار بیرون ایزامیدید بر میان گنجینه که پنهان

بروند و هنگام و زود شاهزاده تسلیک نموده همارا با ایشان عطا کند اند کی
 گذشت شاهزاده در کالکه زر آند و بیندر آمد ناخدا کشتیبان و گروهی تجاه
 جمع آمده بودند ناخدا را پیش خواند و پرسید فرمان را اجراء کردی گزند هما
 هر یاریخی گزند ناخدا جواب داد هنوز نه ای بانوی محترم شاهزاده امرداد که
 بی معطلی در جلو چشم او گند همارا بدریا بریزند ناخدا سر اتکان داد و با دست
 بجانب فقراء بیچارگان اشاره کرد و لفظ نظری بچشمای فروقته این آطفال
 وزنان و مردان بیگنیزد و برگزنشگی ایشان رحمت آورد و اجازه فرمایید
 گند همابین آنها تقسیم گردد .

شاهزاده بانو جواب داد هر گزنهنین اجازه ای نمیدهم خناباید آنها
 بدریا بریزند و این هنگام ناخدا بخوشش آمد و فریاد برآورد که من هنین کاری نمیکنم
 و هنین فرمازیرا اجرانمیدارم شاهزاده کشتیبان دیگر را که جرات سرچی
 نداشتهند خواست تا امر اور اکار پسندند هر قدر بیچارگان تضرع وزاری
 گردد و در خواستند که بحال ایشان رحمت آورد و گند هم را آنان عطا کند
 متوثرنیهند آنقدر ایشان تا در حضور او بارها بدریا بخیتنند و هر یاریکه بدریا
 میباشد تسبیح برلیب او نتش میبست ہینکه کار بیان رسید حاضران را

نزدیک طلبید و پرسیده بچشم خویش دیدید که بارا بدریا اتفاق داشته گفتند
 آری درین میان ناخدا او از برآورده که آری دیدم اما هنگامی فراخواهد رسید
 که از کرده خویش سخت پیشان شوی و بجزگر منگلی بردن چاره نداشتند باشند
 شاهزاده بقیه آمد که من دگرسنگی از میان میگویی محل است کسی بدلتنه نی
 من گرسنگی بود و سختی کشید پس اگتری حقیقت از اگتشت بیرون کرد و بهایانیا
 بخود و بدریا افکنده و گفت هر وقت آن اندکشتر بن بازگشت گرسنگی نیمین
 روی خواهد آورد . یعنی چنانکه آن ناممکن است این نیز محل است ایست
 در کالسکه نزین از میان خلق ناراضی بقسر خویش روان شد روز دیگر با بدرا
 یکی از کنترکان سه ایمه بجود باز خبر آورد که در شکم ما هی که برای خوارک حاضر
 میگردم اگتری پیدا شد و هایدم اگتر را در بر این چشم او نگاه داشت یعنی
 چشم باز خواهش را فتح ناخدا را بسیار آورد آشفته گشت که میاد اپیگلوبی ناخدا
 حقیقت یا بد چندی براین برآمد شاهزاده آگاهی یافت که کشتهای این تبر
 دریا فرو رفته و خانه و املاکش از دست او بدرآمده و خزانه نایی خارت شده
 است خلاصه شاهزاده با آن جاه جلال و دستگاه پر طول و تفصیل نهان
 شب مطلع گشت و کارش بگذرانی گشید و کسی برآ شفقت نمیآورد چه اصراء

اد بضایع ساخت بارهای گندم از نظر مردم هنوز محو شده و ظلم دلی رحمی
فراموش نشسته بود سر انجام بیچاره از گرسنگی مروء.
تو اگران دیگر شخصه از حال غم اغیز شاهزاده عبرت نگرفته و از بیرا
ادست نکشیدند روزها در ارایه امی نزین می شستند و در خیانتی شخصه
بپرخیز نشسته لباسهای فاخر می پوشیدند و سر و برخویش را بجا هر آنان
سیار استند کشیده ارا بمالک دور دست می فرستادند مجلس علی بربا
نمیگردند می خوانند و می رقصند و چنان باش و منال می نهادند و بجاه و
مقام خویش مکریه داشتند که چنان نمی بردند هرگز کسی را با آنان یار امی نباشد
باشد و از شور بختی پند نیخواهان هم در آنها تائیر نمیگرد.

چندی بعد در همان نقطه که بارهای گندم را بآب داده بودند سه نمایی از
شدن و ماسه درست شد آمد و رفت کشی شکل گشت که اگران و بار باران بیکار
شدند و از حیث معیشت بتجی افتابند نما چار از تو اگران شهریاری جستند آما
جز درشتی جواب نشینیدند چه خود روزگار خوش بگذشتند و پر شیانی هنیوان
اصلنا نداشتند.

شی از شبها که دولتمندان شهر در مجلس علی بسیار بائمه کوه فراهم آمدند بتو

بودند مردمی خبر آورد که ستدایی زوید رزی شکسته است یاری کنید
سیل را پیش بندی کنیم و زمان خانه مای قدر اطمین آب خواهد شد .
کی از میمانان با هنگی آمرانه گفت صنعت خود باید در فرع بالکوبشند مار
با آنها چکار .

خلاصه بهم روی از او برتافتند و باز بعیش و نوش پرداختند چون
 ساعتی چند گذشت آب سراسر خانه بیخپراگان را فرد گرفت پس تقدیر اغی
 روی نماد و آنها را نیز مانند لقبه سخنداں دیران ساخت .

هممه دریا در این نقطه هنوز بگوش میرسد ملا حان میگویند هر وقت هوانوش
است و آب آرام و صاف گندم اوستونها و مناره مای در قدر دریا دیده
میشود و حتی لگاهی آواز مای شبیه با هنگامی موسیقی بگوش میرسد .

همه اینها بیا و میآورد که چگونه بیاعتنای جمعی خود خواه بندری حسین
زیبار اطمین آب دریا ساخت .

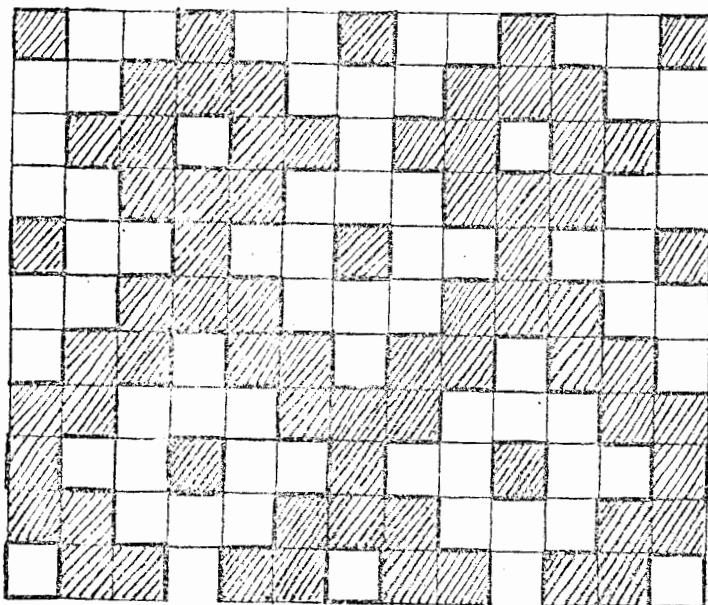
۱ - پرسش - افنا زبان از افنا زای کدام کشور است ؟ هند در کدام قسم از راه
است ؟ - چند راهی هستی دارد ؟ نظر شما چند بیکا باچ و شنی هیش در زدن خود هستند

حکایت بالا چه درسی شما میدهید ؟ اشتغالات مردم هند چه باید باشد ؟ چرا م

- ۱- این حکایت را بچند قسمت میتوانید تقسیم کنید؟ خلاصه مطلب هر قسمت چیست؟
- ۲- حکایت را بر حسب تقسیماتی کرده اید و در کلاس برای هشگردان خود آهسته و شنیده گویند.
- ۳- این حکایت را طبق تقسیماتی کرده اید بهوایید و در کلاس بذربخت بخوانید.

رسان

معطابین مشکل پائین دوی کاغذ شطرنجی که بشیوه درگاه آمیزی کنید.

گو تا ه قدان ا فریقا

در ترددی کی رو دکن گوی افریقا جنگلهاي انبوی است که دشیانی گو تا ه
در آنجا زندگی میکنند . از درختان این جنگلها الوار کا نوچ و چیزی را کی ریگ
بدست میآید ولی بدست آوردن آن خوبی شکل است چرا هم با قدری باری
وشاخ درختان و ساقه بوته ها بخوبی سرد هم است که عبور از آنها دشوار است
، این جا ده ما از اثر پای حیوانات داشتی درست شده .

گو تا ه قدان برای تهیه منزل ابتداء درختان نقطه ای را آتش میزند سپس از
شاخه دبرگ آنها کله درست میکنند . در هر کله ده نفر زندگی میکنند یکی از آنها
رئیس کله است و دیگران باید از دی اطاعت کنند .

ظرف آنها کلی است و گاهی هم که دهای تو خالی را بجا هی طرف آب بکار
میبرند . نراعت ندارند ، غذای خود را بوسیده شکار و مایلی بری
بدست میآورند بین جبت معمولاً مفتری ندارند و بهیشه باید از جانی بجا هی
بدنبال صمید کوچ کنند . با تیر و کمان شکار میکنند . در تیراندازی بازدارند
ومهارت دارند که تیر شان کمتر بخل میروند در هر کمان چهار تیر میگذارند و بهترین
با سرعت تیر را را پر تاب میکنند که هنوز تیر اوی به دغ نخورد است که تیر

آخری از کان بیرون میرود و اتفاقاً اگر تیرشان درست نشاند خود را از
شدت غضب تیر و کان خود را می‌شکند . فیل راهم برای گوشت و
وزد انسایش شکار می‌کنند . اذل خشم اور ابا تیرکور سپس با نیزه دنبال
می‌کنند و آنقدر نیزه بر بدنش فرد میرند تا بیمود . قلاب با هیگیری ندارند
ماهی را با گین تکه گوشت و پاره‌ای خیلی میگیرند ، کاهی برای صمیمی
حیوانات کودالی می‌کنند و رُوی آرزا با علف و شاخه درخت می‌پوشند
و حیوانات را بدمام می‌اندازند و می‌کنند .

این طوایف جز شکار و هیگیری و ساختن تیر و دام و بافت تورکاری دیگر
دارند ، تجارت و داد و ستد هم سکیته عاج و پروپست حیوانات پیزرا
دیگری که از حیوانات جملی بدست آورده‌اند با قوام دیگر میزروشند و در
مقابل چاقو ، اسد و تنبکو و میوه و چیزهای دیگر که احتیاج دارد
میگیرند .

وحشیها موڑ را خیلی دوست دارند چنانچه شخصت موڑ را پشت سر هم نمی‌خواهد
و برای بدست آوردن آن بمحاط نزدیکی که درخت موڑ بعل می‌آید میرند .
در تھامیها نند تا میوه بر سده و ببرند بعضی اوقات بعنوان لصاف سب میوه در

نهایی گوشت بدرخت موزی تسبیانند، درین صورت یه چکس جز کسی که
کله گوشت را آبان درخت گزارده حق دست درازی بآن درخت را مدارد.
درین تجھلما هشت ماه پشت سر هم با این میابید و در این صورت
زین بهمه با تلاق میشود و سیما آن با شکال نفایا میباشد و گاهی پیدا
کردن غذا برای آنها مشکل میشود و بجبر میشوند هر چو این از قبیل موش صحرائی
و قربانی و غیره بدستشان بینفتد بخواهد.

هوای این سه زین بقدری گرم است که وحشیان احتیاج بلباس
دارند، لباس مردمان خضرابکن تک پارچه است که پرور کر خود می چیند
وزنها با برگ درختان خود را می پوشانند، و اگر کلاه کنه یا کراوات
منزد رسن و پاره ای از سفید پستان پسرست آنها بینفته خود را بآن نیکارند
و بر خود پیبالند و تصور میکنند که خیلی زیبا شده اند.

با وجود یکه قدشان کوچک است زور مند و شجاع حرفه اند
درخششی را داشتر دوست دارند و از شیخان داشت و شوی در آب گرفتند
غذا پختن را نمیدانند و در سه و نه تا ب هم همارند، رقص را خیلی دوست دارند
و ایله وار میباشند و خرامان خرامان در حال یکه دشیان و گیر فشر کب

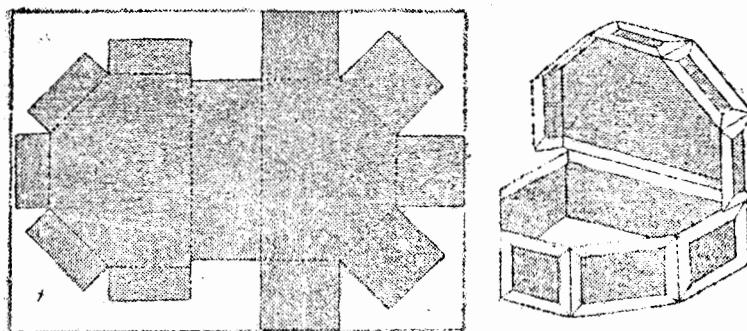
میگرند میرقصمه

این قبایل وحشی پر و مادر وزن و بچه خود را دوست ندارند و دین هم
ندارند و از گذشتگان خود بلهی سخنند.

این وحشیان خیلی تیز می باشند و تیز گوشند، راهنمای وسط جنگل را خوب
نمیدانند و میتوانند دیگران را راهنمای کنند. کم رو و مجنونه اگر بیگانه ای امانتی
از فرط کم رویی و خجالت فرار می کنند و اگر کسی بخواهد مانع فرار آنها شود،
آنها خیلی و تغیر میکنند بر حیوانات یعنی رحم نبی کنند و حتی دشمنان خود را هم
میآزادند. اگر عزیزی دارد جنگ شود زرو و او را با تیر میزنند بعضی اوقات
سرطنای را بپای خود و سردهیگر آزما بدختی می بندند و همینکه بیگانه ای را
دیدند پای خود را بعقب می کشند تا شاخه های درخت تکان بخورد و بیگانه از
ترس میباشد تا باطراف خود بگرد و هلت حرکت شاخه ها را بهند در اینجا
او را با تیر میزنند.

کارستی

- ۱- نقشه پانین را زوی یک کاغذ مربع استیل کنید.
- ۲- اطراف آنرا ببرید.
- ۳- مطابق خطوط نقطه چین تاکنید.
- ۴- بعد از اینجا پس از ایند

داستان رسم و اتفاقهای

اتفاقهای پسرگشایی بفرمان پدر براستان شکر شید کرد
رسم را جیند و چون برابل رسید پسرخود بجهن را تزور ستم فرستاد و با او
پیام داد که تسلیم شود و خود بند بر پایی نمد - رسم نزدیک جواب پایم

فرستار:

پایام ستم با اتفاقهای

۱ - چو بشنید رسم ز بجهن سخن پراندیشه شد مغز مردکهن

۲ - چنین گفت آری شنیدم پایام دلم شد بدید ارتوشاد کام

۳ - ز من پاسخ این بر با اتفاقهای که ای شیردل هتر نامدار

۴ - هرآن کس که دارد رو انش خرد شیرایی کارها بستگرد

۵ - چو مردی پیرزی دخواسته در اباشد و گنج آر استه

۶ - بزرگی و گردی و نام ملبد بزرگ کر اهنا یکان ارجمند

۱ - لحن : ساکن زده . ۲ - تیرای ، همان سرای است که اصل دهسته باشد و

بیت این که خردمند در هر کار باصل دریشه آن تو خدمی کند . ۳ - خواسته بمال

۴ - گردی : دلیری و پیشوائی . ۵ - گرانایی : ارجمند و اصیل - بزرگ

- ۷ - بگیتی برین سان که اکنون توئی
نباید که دارد سه بد خوی
گمیریم دست بَهی را بست
- ۸ - بباشیم بِردا و بِزیدان پُرت
- ۹ - سخن هرچه بِرکفتش دُنیست
درختی بود کش بِردو بُونیست
- ۱۰ - اگر جان تو بسپرد راه آرْد
- شود کاربی سود بِر تو دراز
زگفتار بد کام پُر دخته^۵ به
- ۱۱ - چو میتر سَراید سخن، سَخنه^۶ به
- بیدل دل دیو رنجور داعر
سخن های ناخوش من دردا
- ۱۲ - نمیده است کس بند بپائی ن
- نگرفت شیر شریان جای من
- ۱۳ - بردی زدل دوکن خشم و لین
- جهان را بچشم جوانی بسین
- ۱۴ - گرامی کن این خانه^۷ ما ببور
- میاش لز پرستن^۸ دخویش دور
- ۱۵ - چو آنی نزد بک من با سپاه
- هم ایده ببابشی بشادی دو ماه
- ۱۶ - بیاساید از رنج مرد و شستور
- دل دشنان گرد و از شکر کو

۱ - یعنی بگیرد بی رو اندریم . ۲ - سپدان : طلی کردن ، درچیدن . ۳ - آز : حرص و لعنت

۴ - سخنه : سخنیده . ۵ - پر دخته : (مخفظ پر دخته) در اینجا یعنی خالی . ۶ - یعنی دیوار

و شیطان) بیازار و براان . ۷ - سوره : میانی و بزم . ۸ - پرستنده : بند و غلام

۹ - ایده : در اینجا یعنی « اینجا » است . ۱۰ - سوره : اسب . (چهارها) .

- ۱۰- چهار سه شکار فرقن فراز آیدت بیدار خسرو نیاز آیدت
- ۱۱- خان از عناشت پیش براه خرمان بایم بزرگیت شاه
- ۱۲- بپوشش کنم نیست خشم درا بپسخ سرو پا و چشم درا
- ۱۳- بپسخ ز بیداد شاه بلند که پايم چرا کرد باید بینندگ
- ۱۴- همه هرچه گفتم ترا، یاد دار گو پیش پرمای اسفندیار
- ۱۵- پیش - بهن کیت ۲- زابلستان نام کدام قمت است ایران بوده است؟ رسم در جواب
بهن با اسفندیار چویام داد ۲- آیا از شخصی بزرگ سخن گفتن بیوده سزادار است ۲- چرا
اسفندیار از رسم چه خواست؟ رسم بوی چه پیشنهاد کرد ۲- آیا رسم حاضر شد که بجت
گشاسب بود ۲- آیا این دلیل بر بود این دلیل بر ترس از ۲-
بناد جده ای ذیل را منع کنید: پراندیشه شد مغفره دکن - گرانای - ارجمند -
نار ۷ و ۸- کش (در درختی بود کش بود بوبی نیست) - بربوبی - بپرد (چندینی
دارد ۲) - شفر ۱- سخن ناخوش - شعر ۱۷- فراز آیدت - پوزش - پرمای اگرد -
- اسریعنی چه ۲ کله ضد آن چیست ۲

۱- فراز: در اینجا بینه بزرگیست . ۲- خان: دهنه اسب . ۳- برازد باتوجه خان
بزرگیم را نمود . ۴- این بیشش خود خواهی شد گشاسب را از دهی نشانم . ۵- بیداد شکار

خزد ینی چه ؟ گلمه نند آن چیست ؟

یرزان ینی چه ؟ گلمه نند آن چیست ؟

آز ینی چه ؟ گلمه نند آن چیست ؟

ژیان ینی چه ؟ گلمه نند آن چیست ؟

گین ینی چه ؟ گلمه نند آن چیست ؟

سایش کردن اسقیدر را و پھلوانی خود پاکیزه ستم

پیار (۱) - بنای دست (۲) - شت (۳) - کام - طاح

۱ - زرستم چو بشنید اسفدیار بخندید شادان چو خرم نجها

۲ - زکفتار رستم دلش زدید چوز آگونه زکفتار رستم شنید

۳ - بد و گفت کز رنج دپیکار تو شنیدم همه در دو تیمار تو

۴ - بان ناگویم همه هرجچه است یکی گردروغ است بنای دست

۵ - نژاد من از پشت گشاسب است داگشاسب از پشت لهر است

۶ - پیار = غنوواری . (۲) دست نهادن = اشاره کردن - نشان دادن . ۷ - شت :

دام ما همگیری ، انگشت ابهام .

- ۶- همان مادرم دختر قصر است
که او بر سر رومیان افسر است
- ۷- شنوا کار نمایی که من کرده ام
زگر زنگشان سر بر آورده ام
- ۸- نخستین کمر استم از بجهه دین
نهی کردم از بسته پرستان نمین
- ۹- برازن کس که برگشت از راه دین
باشم بیدان تو را بنوچین
- ۱۰- بتوان نمین آنچه من کرده ام
همان رنج و ختی که من بوده ام
- ۱۱- همانندیده است گوارانگیز
ذرا شست ملاح کامنگان
- ۱۲- تو فردا به بینی زمردان بزر
چو من تاختن را بیندم کمر
- ۱۳- بزر بیش بینی زلفتاریں
محبی اندیں کارتیا من
- ۱۴- پرسش - گفتار رسم در اسنده یارچ تاثیری کرد؟ - اسنده یارچونه از اصل زنب
خود یاد گردید - از بچه دوای خود چگونه ستایش کردم
- ۱۵- معنی این لفظا و جمله چیست؟ = دلش بردمید - افسر - گزگشش - کربنی -
چو من تاختن را بیندم کمر

اشعار ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ را متن کنید.

۱۶- اشاره - این اشعار را مژه نویسید

جواب ستم باستندیار و سایش کردن پلوانی و راودخوا
دستان^(۱) - هراب^(۲) - کوپال^(۳) - یاره^(۴) - سنان - نک^(۵) -
آوردوگ^(۶) - نیاگان^(۷)

چنین گفت ستم باستندیا	که کرد اراده زمایدگا
توان گوی کز پادشاهان سزا است	گنوید سخن شاه بجز خوب است
جهاندار داند که دستان امام	بزرگت داد انش دنیات
بهان مادرم دخت هراب بو	گز او کشور سنه شاداب بیو
مرادی ازین نامور ترکراست	خردمند گردن پیمیچ زراست
هر آنکه اند جهان سربر	یلان راز من حبت باز همتر
زین راهمه سه ببرگشته ام	بی شاه بیداد گرگشته ام
اگر من نرفشم باز ندران	گردن برآورده گرز گران

(۱) - دستان : همان زال است که پدر ستم باشد. (۲) - هراب : نام پادشاه کابل. (۳) - کوپال :

(۴) - یاره = طوق عده مخفیان پادشاهان تیم (۵) - نک = دو . (۶) - آوردوگ = میدان

(۷) - نیاگان = بالگافت ، = اجداد پدربی و مادری . (۸) - یعنی شخص عاقل سخن راست را می

(۹) - یعنی هزار میلت که دیران گئی از من هزار مورد (۱۰) - یعنی در حالی که گرز را بشنازد اشتبه

که را بَد بیانِ ذمی خویش امینه
 که کادسی را گشودی زنده
 که آورده ای او را تخت بلند
 زمن شهوای گردانیده
 میباشد این از گردش زنگله
 تو آنکه حسنه برجوانی ملن
 ز پیر جهان میده بشنو سخن
 ملن آنچه کشتاب گوید همی
 که او راه داشت نپرید همی
 بخواهد بدل مرگ اسفیده
 که فرمود باستمیش کارزار
 بجای پدر مر ترا زال بس
 زرستم همان ارز و گوپال بسا
 با ایران و توران ترا شه کنم
 ز تو دست بد خواه کوتاه کنم
 چه نازی مدین تاج گشتم اپسی
 بین یار و تخت لهرها پسی
 نیاگانت را پادشاهی زاست
 و گزنه کسی نام ایشان نخواست
 که گفت برودست رسنم بند
 غبند در دست رسنم بند
 من از گودکی تا شدت مکحن
 بد گیلو ز از کس نبردم سخن
 مراخواری از پوشش و خواهست
 وزین نرم گفتن مرآ کاهش است
 همان گرد کرده عنان مراد
 بینی تو فردا سخنان مرا

تفت برگت رخش مهان گنم^{۱۰} - هم گبرز و بکو پال درمان گشتم^{۱۱}
 گز آن پس تو بانادران مرد^{۱۲} - بخوبی باور د گه در سبکرد
 ا - پرسش - رسنم چه هزاری براي خود شماره گردید - چگونه استند يار را پنهاد داد؟ - چرا
 رسنم گشاسب را داشتن استند يار معرفی گردید - قولان کجا بوده^{۱۳} گذون نام آن چیست؟ د
 تفته ثان دهید . کشور استند کجا است؟

آین لغات رامنی کنید : جاذدار - نامبردار - پر - شاداب - نامور - مل -
 این - چخ گردنه - اختر - گشادگان .

آین اشعار دیا مصعر عمار رامنی کنید : مصحح دوام از شعر ششم - شعر^{۱۴} - شعر^{۱۵} - شعر^{۱۶}

۲۵ - شعر ۲۱ - شعر

۱۷ - اثاء - داین اشعار دستم ما ابتداء اهل و نسب خود را براي استند يار برشود .
 پس هزاری خوش را گفت و اور ایضحت گردید که با او چنگ نگند و در هایان استند یار
 تهدید گردند .

آیات مربوط به فتت را متعین و جدا کنید پس آنها را مفرغ نقل کنید .

^{۱۰} معنی بیت اینست که : رخش را بر قت میراهم و با گز میکویم .

کشیدن اسفید پست ستم

میان - سلح - جوشن - یال^(۱) - گزیده - کین - جادوان - ناچار^(۲) - آب زد^(۳) -
نمی^(۴) - فری^(۵) - چاچ^(۶) - بش^(۷)

- ۱- سپیده هالمه زکه برد میه میان شب تیره اند رحمه
- ۲- بپوشید رسم سلح نبرد بسی از جهان افسرین یاد کرد
- ۳- چو آمد بر شکر نادار که کین جوید و رزم اسفید یار
- ۴- بپوشید جوشن میل اسفید یار بچپنگ اندرون آلت کار زد
- ۵- خروشید چون روی رسم بدید که نام تو با داشت جهان ناید
- ۶- کزین پیش بینید ترازده هله هو - بگوبت از آنگونه امروز یال
- ۷- چور ستم مراد را بد انگونه دید یکی با دسرد از جلگه بر کشید
- ۸- بگفت ای گزیده میل اسفید یار آیا سیر نگاشته از کار زدار
- ۹- من امروز نه هر چنگ آدم پی پونش و نام و نگار آدم
- ۱۰- تو بمن بدهی را چه کوشی همی؟ دو پشم خرد را بپوشی همی؟

^(۱) یال - گردن و بازد، موی گردن آید - ^(۲) ناچار: بی رط و بسروه - ^(۳) آب زد: آب انگور، ظاهر آتش
در شراب می برد و آهه از کراست گرد و دوقوت گیرد شاید بعنی نهر باشد - ^(۴) نمی: درست دهد، فرقی عجزگی دشکوه
دوخ، چاچ - آن شری است ده ترکانه که ناخواخ خوبی نداشند - ^(۵) بش: کامل در می گردند - ^(۶) بینی از بسته دشکوه

- ۱۱- گن نام من شت جان تو خوا
که جس نز بد نیا يد از این کار زد
- ۱۲- ژدل دو رکن شهربار او تکین
ده دیورا در تن تو خود گمین^(۱)
- ۱۳- چراز بند و گیر ترا دست است
بن بر، که شایانی نیز دان پست^(۲)
- ۱۴- که از بند تو جاد و دان نام بد
بماند هر اوز تو بد کی سند
- ۱۵- بر ستم چنین گفت افندیا
که تا چند گوئی سخن نا بکار^(۳)
- ۱۶- چراز رزم با بند چیزی مجوی
چنین گفت نیها بخیره گموی
- ۱۷- چود است رسنم که لایه بکار
نیايد همی پیش اسفندیار
- ۱۸- که پیکارش را داده آب رز زد^(۴)
- ۱۹- بزور است بر چشم بفندیا
یه شد جان پیش آن نماد
- ۲۰- خم آورد بالای سر و سی
از او وور شد داش و فتنی
- ۲۱- نگون شد سر شاه نیز دان پست
بینداز چاچی که افشن دست
- ۲۲- گرفته بش دیال سب سیا
ز خون لعل شد خاک آور و گلای

(۱) یعنی شیطان ادول خود جای مده

(۲) یعنی غیر از بند، هرچه بگوئی فران پریم و بر چبر من گمی دست اری

(۳) تیگز یعنی تیری که از چوب گز ساخته شده بود.

- ۱۴- بروز جوانی ہلاک آمدش سرتا جو روی خاک آمدش
 ۱۵- پرسش - در میدان چنگ اسند یار بر ستم چکوید؟ - رستم چو اب میده؟
 آیا اسند یار در خواست رستم رامی نمیرد؟ - نمیتو چنگ چیست؟
 ۱۶- این لفات و جملہ ارہنی کسند - بچنانہ نہ دوں - کی با درسرد انجلک بر شید - پوش؟
 ۱۷- افراد من آن باغا چیست؟ - شعر ۱۶ - بخیر - پیکان
 ۱۸- انشادہ مانند درس قبل قسمتیا مخالف این قطعہ را پیدا کسند

نرو ژپھا

سرز میں نرو ژکو ہستانی است . واڑاين حیث بوس شباہت اردو .
 در دامنہ ہای کوہمای آن علفزار ہائی است گداو گو سند بھکام تابتاں
 در انجا ہا میچرند . پائیں ترا زاين علفزار ہا جنکھمای بزرگی دید و میشو دک داری
 درختان کمن و انبوہ میباشد . امتیاز نزو ژبر سویس در این است کہ
 گناہ دیا واقع است . در زینہمای ساحتی آن جو بیمار ہائی زیادی برقی ا
 در دیا بجز ایر میماری است کہ با سائل چپ ان فاصلہ مدارند .

بعضی از مردم نرو ژکلہ چراند . گداو گو سند تربیت میکنند . در تابتاں
 گہو اخوش وزینہما سبز است علف زستان حیوانات خود را ذخیر میکنند

فخت آنار امی چینند و دسته دسته میخانید پس از آن دی سندک میگردید

یا بتری می آورند تا حکم شود.

از جمله استفاده قراو ای میگشند. سابق براین درختار ابیهود میسینه
ولی امروزه توجه مخصوصی باخنا میشود. در آموزشگاهها دروسی راجع به کلیسا
و کاشتن درخت جزو برنامه دانش آموزان میباشد. و هرساله اطفال
با معلمان خود برای تربیتات علی باین جمله سایر و مذاجوب درختان گشتن
فاین، کشتن، بشکله و چوب کبریت میازند.

چون نرستان نزد مردم و طولانی است وزینهای حاصلخیز آن هم کم است
غلات باندازه کافی علی نمی آید. روستاییان در گلبهای چوبی زندگی
میگشند. این گلبهای فقط یک اطاق بزرگ دارد که در آن زار عان گذشت
چنان بازن و بچه خود بسیرند، پلوی این گلبهای آغادهای لحای گعبت شکل است
که در زمان گاودگویانه در آنها نگاه میدارند. سقف این آغاها نگه
فرش است:

علاوه بر گشا و زری و گله داری نزد هایما هی کیری هم میگشند در بعضی از
خودمانند اسکیو های میگشند. بیشتر اوقات مرتعهای خود را بدست نهادهای
پیپارند و خود در قایق نشسته در دریا یا بسیدهایی میپردازند. واژه این ایکه
قسمت از غذای خود را بدست میآورند.

و قدیم جمعیت نزد بسیار کم بود ولی بعد از آن می زد . مردم گفتند ای
دماهیکیری پرداختند . گرد هی بهم برای کسب وزی بجزای نزدیک
مسافرت کردند . چون مردمی باشکوه و بخشنده بودند بین جزیره ها گفته
نمودند از آنجا ها باید یافتن زیبایی جدیدی بطرف دریاواران شد
حتی پیش از کریستوف کلک ببعضی از نواحی امریکا بهم رسیدند . بنابراین بتوانند
نزد زیبای اطلسی دریا نزد و مکث شمار آورد .

هرگاه دریا نزد ای و سطرا و بیکن کشتی تجارتی بگازه ای بجزیره
آن را غارت نمی کردند . چنانکه اسب تردد قرقیز و ستر تردد اعراب داشتند
غیر است کشتی و قایق بهم در نظر نزد زیبای عزت دارد زیرا اساس نهاد
ذذگی آنها بر آن استوار است .

نهاد چیزی که نزد زیبای ای و بال است که روزگار آنها مالک خان
مینفو شده و هر ساله ببلغی گرفت از این اه بست می آورند .

خط حسین میرزا و جواوشیری

فهرست مندرجات

۴۳	کنج دهقان	۲	بنام خداوند جان آفرین
۴۴	چنگیز	۳	مناجات
۵۱	توبی زمین	۳	فاده همکاری
۵۲	مردانگی جلال الدین خوارزمشاه	۴	چگونه دیگران را بار و همکار خویش
۵۵	آل ارسلان و قیصر روم	۱۲	می توان کرد
۵۹	سنگها (احجار)	۱۳	بدن انسان
۶۰	حکایت	۱۵	دش و کوه و تپه
۶۱	سرخجه - مخملک	۱۶	مسافت و حمل پست در قدیم
۶۳	سنگهای آتشفشاری	۱۸	و امروز
۶۵	نقاشی	۲۱	س
۶۶	پیرزن و سلطان سنجر	۲۳	صطحیح زمین
۶۹	تنفس	۲۴	پاپر و قوه بخار
۷۱	تن	۲۷	بخو توانی بیازوی خویش
۷۶	عدلت امیر اسماعیل	۲۹	نهاد
۷۸	هوای پاک . تنفس عمیق	۳۰	واب و ماشین بخار
۸۱	رسم	۳۲	س و عمل
۸۲	قاضی دغل	۳۴	ان و بندی
۸۵	خفگی	۳۷	صحت مرض
۸۹	حضرت محمد (ص)	۳۸	پاسور

۱۳۳	سنگهای رستی	۹۲	حضرت محمد (ص)
۱۳۵	اصفهان	۹۴	سنگهای ته نشستی
۱۳۸	پیشه‌ور اصفهان	۹۵	دخانیات
۱۳۹	حرکت ایل	۹۷	اندوه فقیر
۱۴۴	سنگهای نمک	۹۸	سل
۱۴۷	سنگهای سوختنی	۱۰۱	سنگهای شنی
۱۴۸	نفت و قیر	۱۰۳	شن
۱۵۰	الامان	۱۰۴	خناق
۱۵۱	طبیب وظیفه شناس	۱۰۵	علی بن ابیطالب
۱۵۴	غذا	۱۰۷	سنگ آتش زنه
۱۵۶	خرس و شناگر	۱۰۸	سنگ آسیا
۱۵۸	اقسام خودردنی	۱۰۹	عبادت و خدمت
۱۶۱	اسکیدوها	۱۱۰	سنگهای آهکی
۱۶۸	دستگاه گوارش	۱۱۱	ربا
۱۷۱	تائیر هوا در زمین	۱۱۲	شیراز
۱۷۴	موی در لفمه	۱۱۵	سعدی
۱۷۴	تائیر آب در سطح زمین	۱۱۹	فتح سال در دمشق
۱۷۵	چشممه و کاریز و چاه	۱۲۲	گردش خون
۱۷۶	حاتم طائی و درویش	۱۲۴	چکونه مینوان نیرومند شد
۱۷۷	آب آشامیدنی	۱۲۷	حافظ

۲۱۸	جوان و مادر	۱۷۹	حصبه
۲۱۹	خواس خمسه	۱۸۱	آب چاه و قنات
۲۲۰	شست و شوی	۱۸۳	تلمهه
۲۲۳	خواس خمسه ۲	۱۸۶	آبله
۲۲۵	پاکبزگی موی سر و بدن	۱۸۷	چشم و سنك
۲۲۶	تأثیر نبات و حیوان و زمین	۱۸۹	بهداشت دریماریهای ساری
۲۲۸	قرقیزها	۱۹۲	تأثیر آب در سطح زمین
۲۳۳	خواس خمسه ۳	۱۹۴	مردی با لوحه برنجین
۲۲۵	پسرگ پر دل	۲۰۱	کار دستی و نقاشی
۲۴۴	خواس خمسه ۴	۲۰۲	اصفیه آب
۲۴۵	نقاشی	۲۰۳	سیل
۲۴۰	بهداشت چشم ۱	۲۰۵	اسکندر و هندوستان
۲۴۷	بهداشت چشم ۲	۲۱۰	سلله اعصاب
۲۴۸	کوه آتش فشان ۱		عبدالعزیز خلیفه و فروختن
۲۵۲	کوه آتش فشان ۲	۲۱۲	انگشتی
۲۵۳	فردریک کبیر و آسیابان	۲۱۴	کار دستی
۲۶۱	بلندی و بستههای دی زمین	۲۱۵	تیباک
	کیکاووس	۲۱۷	جوانی سراز رای مادر بنافت

٢٩١	داستان رستم و اسفندیار	٢٦٢	زمین لرزم
٢٩١	پیام رستم با اسفندیار	٢٦٦	نقاشی
	ستایش کردن اسفندیار تزاد	٢٧٨	الاکابرستیه
٢٩٤	خود را	٢٧٣	نامه منوچهر به پرویز
٢٩٦	جواب رستم با اسفندیار	٢٧٧	شاهزاده بانوی استادرن
	کشته شدن اسفندیار بدست	٢٨٥	رسم
٢٩٩	رستم	٢٨٥	کوتاه قدان افریقا
٣٠١	نروزیها	٢٩٠	کار دستی

